ညောင်ရမ်းဇေယျပဏ္ဍိတ
ပြုစုသော

ကုဒ္ဒံပါဒ်စာအုပ်

၁၀၀၀ • ဘာသာရေးခွင့်ပြုချက်အရ • ဒုတိယအကြိမ်

၁၄၁၉၂

၂၉၄•၃၁၂

အင်းဝညောင်ရမ်းဇေယျပဏ္ဍိတ

စီရင်ပြုစုသည်

ဣဒ္ဓိပါဒ်စာအုပ်

ကာယသုခပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် ၁၂၉–၃၁–လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

သာသနာ ၂၅၂၃၊ ကောဇာ–၁၃၄၁

၁၉၇၉-ခု၊ မေလ

ဒုတိယအကြိမ် အုပ်ရေ ၁၀၀၀

ဘာသာရေးဆိုင်ရာစာပေခွင့်ပြုချက်
အမှတ် (၁၁၅၁၇)

ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူ။ ။ဦးဇေယျ (၀၁၁၉၈) ညောင်ရမ်းဇေယျပလ္လိုဝ ရတနာဝုံစာပေ အမှတ် ၁၁/၁၃-အနော်ဘက်ရွှေဂုံတိုင် (၄)လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့ ကထုတ်ဝေ၏။ ။ဒေါ်လှမြင့် (မြဲ ၀၂၀၉၀) ကာယသုခ-ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် ၁၂၉-၃၁-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့က ပုံနှိပ်သည်။ အဖိုး ၁၅-ကျပ်။

နိဒါန်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါဟူသမျှတို့သည် (အရိယာမှတပါး) ကြောက်လန့်တတ်ကြသော သတ္တဝါများသာဖြစ်လေရာ ထိုကြောက်လန့်ခြင်းဘေးမှ ကင်းလွတ်စေကြရန် မှီခိုအားကိုးရာ၊ ကိုးကွယ်ရာ၊ ခိုကိုးစရာတို့ကို ရှာဖွေကြစမြဲပင်ဖြစ်လေသည်။

ယင်းသို့ မှီခိုအားကိုးရာ အသီးသီး ထားရှိကြရာတွင် တိရစ္ဆာန်များ၊ လူများ၊ နတ်များတို့တွင် အသီးသီးဘုရင်တင်၍ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ကြစေရန်ထားရှိသောမူစနစ်မှာ ရှေးအကျဆုံးသော မူရင်းတခုအဖြစ် သိသာနိုင်လေသည်။ ထိုမှုဖြင့်ပင် အားမရကြသေးဘဲ ယုံကြည်ယူဆစရာဘာသာတရားအသီးသီးတို့ ထားကာလည်း ကိုးကွယ် ချဉ်းကပ်ကြပြန်လေသည်။

ယင်းသို့ ဘာသာအသီးသီး ကိုးကွယ်ကြခြင်းမှာ အသိပညာဉာဏ်ဖြင့် ယှဉ်သော သဘောတရား ပါဝင်စေလျက် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၏ အားထားစရာများနှင့် သံသရာတမလွန်ဘဝများပါ အားထားဘွယ်ရာများဖြစ်ကြစေရန်ပင် တဆင့်တက်လှမ်း၍ ခိုလှုံလာကြပြန်လေသည်။

အမြော်အမြင် ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် ပြည့်စုံသူ ပညာရှင်တို့ကမူ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝနှင့် သံသရာ နှစ်ဌာနတို့သည် ဘဝချည်းသာဖြစ်၍ ဘဝဟူသမျှတို့သည်လည်း ဆင်းရဲခြင်းဘေးဒုက္ခများသာ ဖြစ်ကြောင်း-ဟူသော အသိမျိုးကိုခံယူလျက်ဘဝဒုက္ခဇာတ်သိမ်း၍ ငြိမ်းရောမှန်တရားတို့ကိုပင် ထိုးထွင်းရှာကြံ မှီခိုအားထားရာ အစစ် တရားမြတ်တို့ကို ကြံစည်အားထုတ်ကြပြန်လေသည်။

ယင်းသို့ မှီခိုကိုးကွယ်ရာနှင့် ဘာသာတရားတို့၏ ပဓာနမှာ ယဉ်ကျေးမှုသဘောတရားပင်ဖြစ်လေသည်။ မကောင်းသောအပြုအမူ၊ အမူအယာ ဟုဆိုအပ်သော ရိုင်းမိုက်မှုတို့ကိုဖယ်၍ ကောင်းမြတ်သော အမူအရာ အကျင့်ဟူသမျှတို့ကို သိမ်မွေ့မြတ်နိုးဘွယ်ရာ လူ့ယဉ်ကျေးမှု ဟူသမျှတို့ကို ပြုမူကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် ယဉ်ကျေးမှုသဘောတရားတို့ကို လူမျိုးအသီးသီးတို့သည် ဘာသာဘာဝအလျောက် ရေမြေဒေသကွဲပြားသကဲ့သို့ပင်ထိုလူ့ယဉ်ကျေးမှု

သဘောတရားတို့သည်လည်း ကွဲပြားခြားနားကြ ပြန်လေသည်။ မည်သို့ပင် ကွဲပြားခြားနားသော်လည်း ယဉ်ကျေးမှုဟူသည်မှာ မိမိတို့၏ဓလေ့ထုံးစံနှင့် တွဲလျက် ကောင်းမြတ်သည်ဟူ၍ပင် ယုံကြည်ယူဆ ရွက်ဆောင် နေကြလေသည်။

ယင်းသို့ ယဉ်ကျေးမှု အစုစုတို့မှ ယုံကြည် ယဉ်ကျေးမှု ပညာဟူသော တန်ခိုးသိဒ္ဓိ အပေါင်းတို့ကို ဖြစ်စေလျက် လောကီ အကျိုးကျေးဇူးနှင့် လောကုတ္တရာ အကျိုးကျေးဇူးတို့ကို အမှန်ဖြစ်စေကြောင်း သိရှိကြသဖြင့် ထိုတန်ခိုးသိဒ္ဓိ (ဣဒ္ဓိပါဒ်)တို့ကို ကျင့်သုံးလာကြခြင်းဖြင့် ဖော်ပြခဲ့သည့် အကျိုးကျေးဇူးအပေါင်းတို့ကို ပြီးပြည့်စုံသည် ဖြစ်ကြောင်း သိမြင်ကြကုန်သောပညာရှင်အပေါင်းတို့သည်ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏အစဉ်တလျှောက် တွင် ခံယူကျင့်သုံးခဲ့ကြလေသည်။ ယခုအခါ ရှေးယဉ်ကျေးမှုအနှစ်သာရ ဖြစ်သော (ဆယ်ဆောင်တွဲ)ကို ဌာပနာသွင်းလျက်ထိုယဉ်ကျေးမှုနှင့်တန်ခိုး သိဒ္ဓိအရာရာ ပြီးမြောက်စေသော ဤ(ဣဒ္ဓိပါဒ်) စာအုပ်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ အပ်ပါသည်။ ရည်သန်ရိုးရင်း နှလုံးသွင်းအပ်သည့် စေတနာအတိုင်း ခပ်သိမ်းသူ ပညာရှင်အပေါင်းတို့သည် ရွက်ဆောင် ကျင့်သုံးကြခြင်းဖြင့် မုချပင်အကျိုးကျေးဇူးအာနိသင်ကို ဒိဋ္ဌဓမ္မခံစားကြရပါစေသတည်း။

၁။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ	ဘုရား	ပညာရှိ။
၂။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ	တရား	နည်းကောင်း။
၃။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ	သံဃာ	မိတ်ကောင်း။
၄။ ယောနိသောမနသိကာရ	သဒ္ဓါ	စိတ်ကောင်း။
၅။ သပ္ပုရိသသံသေဝစက်	သစ္စာ	အမှီကောင်း။

"ဗုဒ္ဓဂုဏ်တန်ခိုးဖြင့်ချမ်းသာပါစေ"

ညောင်ရမ်းဇေယျပဏ္ဍိတ

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၁	နတ်ပင့်ပဏာမရတနာသုံးပါးအနက်နှင့်သံကွန်ချာ ဂါထာတော်	၁
၂	မင်္ဂလသုတ်ပါဠိအနက်ကောက်နုတ်ချက်အမေးအဖြေ အဓိပ္ပါယ်နှင့်သံပေါက်	၈
၃	အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိအနက်	၃၀
၄	အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိအနက်	၃၄
၅	ရတနာရွှေချိုင့်ပါဠိအနက်	၃၈
၆	နမက္ကာရပါဠိအနက်	၄၃
၇	လောကနီတိပါဠိအနက် .	၆၁
၈	ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်၊ ၁–မင်္ဂလသုတ်၊ ၂–ရတနသုတ်၊ ၃–မေတ္တသုတ်၊ ၄–ခန္ဓသုတ်၊ ၅–မောရသုတ်၊ ၆–ဝဋ္ဋသုတ်၊ ၇–ဓဇဂ္ဂသုတ်၊ ၈-အာဋာနာဋိယသုတ်၊ ၉–အင်္ဂုလိမာလသုတ်၊ ၁၀–ဗောဇ္ဈင်သုတ်၊ ၁၁-ပုဗ္ဗဏှသုတ် ပါဠိနှင့်အနက်များ	၁၁၂
၉	ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်အမွန်းပါဠိအနက်အဓိပ္ပါယ်	၁၇၁
၁၀	အနတ္တလက္ခဏာသုတ်	၁၉၄
၁၁	ဆဒိသာပါလသုတ်ပါဠိအနက်	၁၉၈
၁၂	စက်ပရိတ်တော်ပါဠိအနက်	၂၀၇
၁၃	ပရိမိတ္တဇာလသုတ်ပါဠိအနက်	၂၁၃
၁၄	ဓာရဏပရိတ်ပါဠိအနက်	၂၁၇
၁၅	မဟာသမယသုတ်	၂၂၄
၁၆	ဗောဇ္ဈင်သုတ်	၂၃၃
၁၇	ရာဟုလောဝါဒသုတ်အနက်	၂၃၄
၁၈	ဓာတ်တော်ပေါင်းစုံဘုရားပင့်	၂၄၀

မာတိကာ

ဦးရေ	အခန်းကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၁၉	ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဘုရားရှိခိုး	၂၄၃
၂၀	အနေကဇာတင်များ(အပြည့်အစုံ)	၂၄၇
၂၁	သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်အဓိပ္ပါယ်ကောက်လင်္ကာများ	၂၄၉
၂၂	စည်းဂါထာများ	၂၅၃
၂၃	သံဗုဒ္ဓေဂါထာတော်	၂၅၅
၂၄	တန်ခိုးကြီးဂါထာများ	၂၅၆
၂၅	အရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆုံးမစာ	၂၆၅
၂၆	ရှင်သီလဝံသဆုံးမစာ	၂၆၉
၂၇	တောင်ဘီလာဆရာတော်ဆုံးမစာ	၂၇၆
၂၈	ဘိုးသူတော်ဦးနုစကားပုံ	၂၇၉
၂၉	ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄-ပါး	၂၈၁

ဇာတ်ပါဠိစာအုပ်

"နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ"
"သာသနာတော် နေလပမာ ထွန်းတောက်ပါစေသတည်း"
ဗုဒ္ဓဂုဏ်တန်ခိုးဖြင့် ချမ်းသာပါစေ။

ဇာတ်ပါဠိ (၁)

၁-နိပါတ် ပဌမ

ပါဠိ ၁။ သမန္တာ စက္ကပါဠေသု အာဂစ္ဆံသု ဒေဝတာ၊
၂။ သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ သုဏန္တိ သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊
၃။ ဓမ္မသဝန ကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ၊

အနက် ၁။ သမန္တာ၊ ဤစကြာဝဠာတိုက်၏ ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်တို့၌ တည်နေကြကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ တသောင်းသောစကြာဝဠာတိုက်တို့၌။ ဝသန္တာ၊ မိမိတို့၏ ဘုံဗိမာန်တို့ဖြင့် ကြည်သာရွှင်ပြုံး သီတင်းသုံးမွေ့လျော် နေတော်မူကြကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ သမာဓိကောင်း အထက် သမ္မာဒေဝ သာသနာတော်စောင့် အရိယာနတ်ပြဟ္မာ ဟူသမျှ အပေါင်းတို့သည်။ အာဂစ္ဆ၊ ဤပရိတ်ကော် သုတ်တော် အဘိဓမ္မာ တရားတော် ဟောရွတ်ရာ ဌာနဖြစ်သော ဤအရပ်ဒေသ ဤ........သို့။ အာဂစ္ဆန္တု၊ တပါး မကျန် ကြားသိ၍ လာလှည့်ကြကုန်လော့။

ကာယသုခ I (ဒုတိယအကြိမ်)

၂။ မုနိရာဇသာ၊ သောဏမုနိ အသောဏမုနိ အာဂါရမုနိ အနာဂါရမုနိ ပစ္စေကမုနိဟု ဆိုအပ်သော ငါးပါးသောမုနိတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူတတ်ထသော မုနိမုနိမည်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊ လူ့,နတ်,နိဗ္ဗာန်,ကျိုးသုံးတန်ကို ကေန်ဆတ်ဆတ် ပေးတော်မူတတ်ထသော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း တရားတည်းဟူသော ပရိတ်တော် သုတ်တော် အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို။ သုဏန္တု-ကြွရောက်၍ နာလှည့်ကြကုန်လော့။

၃။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အို .... နတ်မင်း - နတ်ကောင်း နတ်ပြဟ္မာ ဟူသမျှ အပေါင်းတို့။ အယံကာလော၊ ဤအခါသမယကြီးသည်ကား။ ဓမ္မသဝန ကာလော၊ ပရိတ်တော် သုတ်တော် အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို နာကြားရ အံ့သောအခါကြီးပါပေတည်း။

၄။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ (၃)

၄။ အရဟတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူရမ္မက်တို့ကို အရဟတ္တ ဉာဏ်မဂ် ဓားသံလျက်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ခုတ်ထွင် အောင်မြင်တော်မူ၍ လူနတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာဉေယျ တရားဓမ္မအပုံ အလုံးစုံကို အကုန်မကျန် သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် မိမိကိုယ်တော်တိုင် အလိုလိုထိုးထွင်း၍ သိတော်မူတတ်ထသော။ တဿဘဂဝတော၊ ထိုဣဿရိယ ဓမ္မ, ယသ, သိရိ, ကာမ, ပယတ္တ တည်းဟူသော ဘုန်းတော် ခြောက်စုံ ဂုဏ်တော် အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသောမြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား။နမော၊ ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား....။

၂-ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်များ

၅။ ၁။ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ, သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ,ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော,သုဂတော,လောကဝိဒူ,အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ,သတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံ, ဗုဒ္ဓေါ, ဘဂဝါတိ။

၂။ သွာက္ခာတော,ဘဂဝတာ ဓမ္မော သန္ဒိဋ္ဌိကော, အကာလိကော,ဟေိ ပဿိကော, ဩပနေယျိကော, ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ,တိ။

၃။ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော, သာမိစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ဧသ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာတိ။

၁။ အနက်။ ။သောဘဂဝါ၊ထိုသက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗညုတမြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစကာရဏေန၊ဤသို့ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာရန်တို့မှ ကင်းဝေးတော်မူ၍ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော သီလဂုဏ်, သမာဓိဂုဏ်, ပညာဂုဏ်, ဝိမုတ္တိဂုဏ်, ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုသက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗညုတ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါး တရားဓမ္မအပုံ အလုံးစုံကို အကုန်မကျန် သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် မိမိကိုယ်တော်တိုင် အလိုလို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပေတတ်သော ကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုသက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗညုတ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သည်။ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏတဆဲ့ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသောကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုသက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗညုတ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးသည်။ ဣတိပိ- ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူ၍ သဿတဒိဋ္ဌိ, ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ, မကပ်ငြိဘဲ မဇ္ဈိမပဋိပတ် ကောင်းမြတ်ဖြောင့်တန်း နိဗ္ဗာန်လမ်းသို့ ရှေးနန်းပုရီ ဘေးမဲ့ပြည်သို့ ကြွချီတော် မူပေသောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုသက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗညုတမြတ်စွာဘုရား သခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ကာမရူပအရူပဟုဆိုအပ်သော ဓလာကအပြင် ဘုံတခွင်ကို ကုန်စင်ခပင်း မကျန်ကြွင်းအောင် အလင်းထင်ပေါ် သိပေတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူ မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုသက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗညုတ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့အတုမရှိမြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ မယဉ်ကျေးသော လူယောကျ်ား နတ်ယောကျ်ား တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော် မူပေတတ်သောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုသက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗညုတ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့အတုမရှိမြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ညွတ်ညောင်းခယ ဆိုဆုံးမခံရာ ဆရာသခင် ဦးထိပ်တင်ကြီး ဖြစ်တော်မူသောကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုသက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗညုတ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါး တရားဓမ္မအပုံ အလုံးစုံကို လူနတ်အများ သိထင်ရှားအောင်ဟောကြားထုတ်ဖော် သိစေတော်မူပေတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ၊ ထိုသက်တော်ထင်ရှား သဗ္ဗညုတ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ဣတိပိ-ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ဘုန်းတော်ကံတော်ဉာဏ်တော် တန်ခိုးတော်အနန္တ ကြီးမြတ်လှ၍ လောကသုံးပါး၌လူနတ်အများတို့၏ ချီးပကော်ရော် ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူပေထိုက်သောကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော

ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို။ နမော၊ ရှိသေမြတ်နိုး လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

၂။ အနက်။ ။ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ သွာက္ခာတတော၊ အစ,အလယ်,အဆုံး, သုံးပါးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ဟူသော သုတ်,ဝိနည်း,အဘိဓမ္မာ,လောကုတ္တရာ တရားတော်မြတ်သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ ကျင့်ဆောင်သူတို့အား ယခုဘဝ မျက်မှောက်၌ပင် ဒိဋ္ဌကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခံစံကြရသော ကျေးဇူးအထူးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ အကာလိကော၊ ကာလမရွေး ကျင့်သည့်နေ့ပင် တွေ့မြင်ယုံကြည်ကြရသော ဂုဏ်ကျေးဇူးအထူးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ဧဟိပဿိကော၊ လာရောက်ရှုမြင် ကျေးဇူးတင်မြဲဖြစ်၍ လာပါရှုပါ ကျင့်ကြပါဟု မပါ,ပါအောင် ခေါ်ဆောင် သွတ်သွင်း တိုက်တွန်းခြင်းငှာထိုက်တော်မူသော ဂုဏ်ထူးဝိသေသနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊အသီးသီးသောမိမိတို့၏ ခန္ဓာ၌။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ချမ်းသာလေစွ ကောင်းလေစွဟု ကာယစိတ္တ သုခနှစ်ပြင် ထင်ထင်ရှားရှား ခံစားသိမြင်ရသော ဂုဏ်ထူး ဝိသေသနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဂုဏ်တော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော တရားတော်မြတ်အပေါင်းတို့ကို။ နမော၊ ရှိသေမြတ်နိုး လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

၃။ အနက်။ ။ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏။ သာဝကသံဃော၊ ကလျာဏပုထုဇဉ် သီလဝန္တအရှင်မြတ်တို့နှင့်တကွ အရိယာရှစ်ပါးသံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည်။

သုပ္ပဋိပန္နော၊အဓိသီလ အဓိစိတ္တ အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ် လွန်ကောင်းမြတ်သော ပဋိပတ်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊အဓိသီလ အဓိစိတ္တ အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ် လွန်ဖြောင့်မတ်သော ပဋိပတ်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

ဉာယပဋိပန္နော၊ အဓိသီလ အဓိစိတ္တ အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ် လွန်သင့်မြတ်သော ပဋိပတ်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။

သာမိစိပ္ပဋိပန္နော၊ အဓိသီလ အဓိစိတ္တ အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ် ရှိသေအပ်သော ပဋိပတ်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ၏။ ဣမာနိ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ၊ ဤလေးပါးသော ယောကျ်ားမြတ်အစုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမာနိ အဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာနိ၊ ဤရှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ် အစုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏။ သာဝကသံဃော၊ ကလျာဏပုထုဇဉ် သီလဝန္တအရှင်မြတ်တို့နှင့် အရိယာရှစ်ပါး တပည့်သား သာဝက သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ အာဂန္တုကတို့အား ရည်မှတ်၍ ထားအပ်သော အလှူဝတ္ထုမျိုး အဝေးမှဆောင်အပ်သော အလှူဝတ္ထုမျိုးတို့ကိုလည်း ခံယူခြင်းငှာ ထိုက်တန်စွာသော ဂုဏ်ထူးဝိသေသနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူ၏။

ပါဟုနေယျော၊ လက်ဆောင်အလို့ငှာ ယူဆောင်၍လာအပ်သော အလှူဝတ္ထုမျိုးကိုလည်း ခံယူခြင်းငှာ ထိုက်တန်စွာသော ဂုဏ်ထူး ဝိသေသနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သော အလှူရေစက်ကို ခံယူခြင်းငှာ ထိုက်တန်စွာသော ဂုဏ်ထူးဝိသေသနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ လူမင်းနတ်မင်း ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ ဝပ်စင်းကော်ရော်ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော ဂုဏ်ထူးဝိသေသနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။

လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ မြင့်မြတ်သော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကုသိုလ်မျိုးစေ့တို့ကို စိုက်ပျိုးချရာ လယ်ယာမြေကောင်း သဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းတို့ကို။ နမာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုးလက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

၃–သံကွန်ချာဂါထာမြွက်

၁။ သိရသ္မိံ မေ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ သာရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏေ။
ဝါမအံသေ မောဂ္ဂလာနော၊ ပုရတော ပိဋကတ္တယံ။
၂။ ပစ္ဆိမေ မမ အာနန္ဒော၊ စတုဒ္ဒိသာ ခီဏာသဝါ။
သမန္တာ လောကပါလာစ၊ ဣန္ဒာဒေဝါ သဗြဟ္မကာ။
၃။ ဧတေသံ အနုဘာဝေန၊ သဗ္ဗေ ဘယာ ဥပဒ္ဒဝါ။
အနေက အန္တရာယာပိ၊ ဝိနဿန္တု အသေသတော။

၁။ မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏။ သိရသ္မိံ၊ ဆံရေရစ်ဖုံး ထိပ်အလုံး၌။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ ချီးမွမ်းအပ်သောသူတို့ထက် ဆထက်လွန်ကျူး အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်တော်မူသော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်နေကြွရောက် သီတင်းသုံးနေတော်မူပါစေသတည်း။ မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ယာ ပခုံးညာလက်ရုံး၌။ သာရိပုတ္တော၊ လကျာရံသီး ရှင်သာရိပုတြာ မထေရ်မြတ်ကြီးသည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်နေကြွရောက် သီတင်းသုံး နေတော်မူပါစေသတည်း။ မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏။ ဝါမအံသေ၊ လက်ဝဲပုခုံး ဘယ်လက်ရုံး၌။ မောဂ္ဂလာနော တန်ခိုးပြင်းထန် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်မြတ်သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်နေကြွရောက် သီတင်းသုံးနေတော် မူပါစေသတည်း။ မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏။ ပုရတော၊ နဖူးမုခ လည်ရင်ဝတွင်ရှေ့တခွင်၌၊ ပိဋကတ္တယံ၊ ပိဋကတ် သုံးပုံသည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်လာပါစေသတည်း။

၂။ မမ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်အဘို ဖြစ်သော လည်ကုတ်တခွင် ကျောတပြင်၌။ အာနန္ဒော၊ တေဒဂ်ငါးဖြာ ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်မြတ်သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်လာပါစေသတည်း။ မမ၊ ဘုရားတပည့် တော်၏။ စတုဒ္ဒိသာ၊ အရှေ့ အနောက် တောင် မြောက်လေးမျက်နှာ ကိုယ် အင်္ဂါတို့၌။ ခီဏာသဝါ၊ ကိလေသာစင် ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်အပေါင်း တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်လာကြပါစေသတည်း။ မမ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဒိသာ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့မှ။ သဗြဟ္မကာ၊ ဗြဟ္မာ မင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဣန္ဒာဒေဝါစ၊ ဘိုးတော်ဝါသဝ သိကြားမင်းမ

စ၍ သုံးကျိပ် သုံးပါးသော သိကြား နတ်မင်းတို့နှင့် သမာဓိကောင်း အထက် သမ္မာဒေဝ သာသနာတော်စောင့် နတ်အပေါင်း တို့သည်ရင်း။ ဇလောကပါလာစ၊ စတုလောကပါလ နတ်မင်းကြီး လေးပါးနှင့်တကွ လောကပါလနတ်အပေါင်းတို့သည်ရင်း။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်နေကြွရောက် မ,စ စောင့်ရှောက်တော်မူလာကြပါစေသတည်း။

၃။ တေသံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးကုန်သော ဘုရားဘရားသံဃာသိကြား ဗြဟ္မာမင်းအပေါင်းတို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ တန်ခိုးတေဇော် မေတ္တာတော် အာနုဘော်တို့ကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းဥဿုံ အလုံးစုံကုန်သော။ ဘယာ၊ ဘေးဒုက္ခကပ်ဆိုးအပေါင်းတို့သည်ရင်း။ ဥပဒ္ဒဝါစ၊ ၁၆ ပါးသော ဥပဒ္ဒဝေါ အပေါင်းတို့သည်ရင်း။ အနေကအန္တရာယာပိ၊ တပါးမက များလှသောင်းသောင်း အန္တရာယ်ဟူသမျှအပေါင်းတို့သည်ရင်း။ အသေ သတော အသေသေန၊ ကြွင်းကျန်တစ် မရှိသောအားဖြင့်။ ဝိနဿန္တု။ ကင်းစင်လွင့်ပျောက်၍ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကြပါစေသတည်း။

[သူဘာပါးတွက် (မမ) အစား (တေ) ထည့်ပါ။ (မမ) အစား (တဝ) ထည့်ဆိုပါရန်]

ဣဒ္ဓိပါဒ် ၁– ပြီး၏။

ဣဒ္ဓိပါဒ် (၂)

မင်္ဂလသုတ်ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သဒေဝကာ။
သောတ္ထာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတ္တိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။

၂။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၃။ ဧဝံ မေ သုတံ။ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ၊ အထ ခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ။

၄။ ယေန ဘဂဝါ၊ တေနုပသင်္ကမိ။ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ဧကမန္တံ ဌိတာ ခေါ သာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

၅။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ။
အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၆။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၇။ ပတိရူပ ဒေသ-ဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ။
အတ္တသမာ ပဏိဓိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၈။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာ စ ယာ ဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၉။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၀။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၁။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၂။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊ သန္တုဋ္ဌီ စ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၃။ ခန္တီ စ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၄။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာနသစ္ဆိကိရိယာ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၅။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္ပတိ။
အ သောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။
၁၆။ ဧတာဒိသာနိ ကတ္ဝာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မ ပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ်အနက်

၁။ သဒေဝကာ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူတို့သည်။ ယံမင်္ဂလံ၊ အကြင်မင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်၏။ သောတ္ထာနံ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အဌတိံသံ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိသော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို။နာဓိဂစ္ဆန္တိ-နအဓိဂစ္ဆန္တိဝေ၊ မသိနိုင်ကုန်သလျှင်ကတည်း။

၂။ ဒေဝ ဒေဝေန၊ နတ်တကာတို့ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွားအလို့ငှါ။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ၊ အလုံးစုံသောမကောင်းမှုကို ပယ်ဖျောက်ပေတတ်ထသော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို။ ဟေ၊ သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃။ ဘဒ္ဒန္တေကဿပ၊ ငါ့ ရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤမဟာ မင်္ဂလသုတ်တော်ကို။မေ-မယာ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ သံမုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်လိုက်ရ၏။ ကေံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သေဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ အညတရာ၊ အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊နတ်သားသည်။အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဥ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊

သန်းခေါင်အခါ၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍။

၄။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌိတာခေါ၊ရပ်ပြီးသော။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာ ဘုရားကို။ဂါထာယ၊ဂါထာဖြင့်။အဇ္ဈဘာသိ၊ဤသို့နားတော်လျှောက်ပေ၏။

၅။ ဘန္တေဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာစ၊ လူတို့ သည်လည်းကောင်း။ သောတ္ထာနံ၊ စင်ကြယ်စွာသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို။ အာကင်္ခမာနာ၊ လိုချင်တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍။ မင်္ဂလာနိ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ အစိန္တယုံ၊ ကြံကြကုန်၏။ စိန္တယန္တာပိ၊ ကြံကြကုန်သော်လည်း။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်။ တံ၊ ထိုမင်္ဂလာတရား တော်မြတ်ကို၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့။

၆။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့ကို။ ယာ- အသေဝနာစ၊ အကြင်မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိ တာနံ၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို။ယာသေဝနာစ၊ အကြင် မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ပူဇနေယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို။ ယာပူဇာစ၊ အကြင်ပူဇော်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံး ပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၇။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ပတိရူပဒေသဝါသောစ၊ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌နေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။

ကတပုညတာစ၊ မိမိပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ အတ္တသမာပဏိဓိစ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည် ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤသုံးပါးသော တရား သည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၈။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဗာဟုသစ္စဥ္စ၊ အကြားအမြင် များသောသူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သိပ္ပဥ္စ၊ လက်မှုပညာအစရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာ သင်အပ်သော။ ဝိနယောစ၊ ဝိနည်းတရားသည်လည်းကောင်း။ သုဘာ သိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော။ ယာဝါစာစ၊ အကြင်စကားသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၉။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ မာတာပိတု၊ အမိအဘတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနဥ္စ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ပုတ္တဒါရဿ၊ သားမယားတို့အား။ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်း သည်လည်း ကောင်း။ အနာကုလာ၊ အနှောက်အရှက်မရှိကုန်သော။ကမ္မန္တာစ၊အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤသုံးပါးသော တရား သည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်ဟူ၍။ တွံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၀။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဒါနဥ္စ၊ အလှူပေးရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဓမ္မစရိယာစ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ဉာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့အား။ သင်္ဂဟောစ၊သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ကမ္မာနိစ၊အမှု ကိုပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၁။ ။ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ပါပါ၊မကောင်းမှုမှ။ အာရတီစ၊ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဝိရတီစ၊ အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။မဇ္ဇပါနာ၊ သေရည်သေရက်သောက်ခြင်းမှ။ သံယမောစ၊ ကောင်းစွာရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌။ အပ္ပမာဒေါစ၊ မမေ့မလျော့ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဧတံ၊ဤလေးပါးသောတရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၂။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုသေထိုက်သော သူတို့အား ရိုသေရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဝါတောစ၊မိမိကိုယ်ကိုနှိမ့်ချရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌီစ၊ ရောင့်ရဲ လွယ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ကတညုတာစ၊ သူပြုဘူးသောကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဓမ္မဿဝဏဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤငါးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊သင်နတ်သားသည်။ဂဏှာဟိ၊မှတ်လေလော့။

၁၃။ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ ခန္တီစ၊ သည်းခံရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သောဝစဿတာစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမအပ်သောစကားကို နာလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား။ ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဓမ္မသာကစ္ဆာစ၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဧတံ၊ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တွံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၄။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ တပေါစ၊ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊ သိမြင်ရခြင်း

သည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို။ သစ္စိကိရိယာစ၊ မျက်မှောက် ပြုရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တော၊ဤလေး ပါးသောတရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊မင်္ဂလာ မည်၏ ဟူ၍။ တံ့၊သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊မှတ်လေလော့။

၁၅။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊တွေ့ထသော။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊မတုန်မလှုပ်။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိ။ ဝိရဇံ၊ ရမက်ဟူသော မြူလည်းမရှိ။ ခေမံ၊ ဘေးလည်းမရှိ။ တော၊ဤလေး ပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တံ့၊သင်နတ်သားသည်။ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၆။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အိုနတ်သား။ တောဒိသာနိ၊ ဤသို့သဘော ရှိကုန်သော။ အဋ္ဌတိံသမင်္ဂလာနိ၊သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတရားတို့ကို။ ကတွာန၊ ပြုကျင့်ရသောကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ အပ ရာဇိတာ၊ ရန်သူတို့သည် မိမိအား မအောင်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ သောတ္ထိံ၊ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသုံးဆဲ့ရှစ်ပါးသော တရားသည်လျှင်။ တေသံ၊ ထိုနတ်,လူတို့အား။ ဥတ္တမံ၊မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ့၊သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလသုတ်အနက်ပြီး၏။

မင်္ဂလာတရားသုံးဆဲ့ရှစ်ပါး
ကောက်နုတ်ချက်

အသေဝနာစ ဗာလာနံ ဟူသောပုဒ်၌(၃)ပါး

၁။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲမဆည်းကပ်ရခြင်းလည်းတပါး။
၂။ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းလည်းတပါး ။
၃။ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်းလည်းတပါး။

ပတိရူပဒေသဝါသော စ ဟူသောပုဒ်၌ (၃) ပါး

၁။ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေရခြင်းလည်းတပါး။
၂။ ရှေးရှေးသောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသောသူ၏ အဖြစ်လည်းတပါး။
၃။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာဆောက်တည်ရခြင်းလည်းတပါး။

ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ ဟူသောပုဒ်၌(၄)ပါး

၁။ အကြားအမြင်များသောသူ၏အဖြစ်လည်းတပါး။
၂။ အပြစ်မရှိသောအတတ်ကိုတတ်ရခြင်းလည်းတပါး။
၃။ ကောင်းစွာသင်အပ်သောဝိနည်းတရားလည်းတပါး။
၄။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားလည်းတပါး။

မာတာပိတုဥပဋ္ဌာနံ ဟူသောပုဒ်၌(၃)ပါး

၁။ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းလည်းတပါး။
၂။ သားမယားတို့အားသင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်းတပါး။
၃။ အနှောင့်အရှက်မရှိသောအမှုလည်းတပါး။

ဒါနဥ္စဓမ္မစရိယာ ဟူသောပုဒ်၌(၄)ပါး

၁။ အလှူပေးရခြင်းလည်းတပါး။
၂။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ရခြင်းလည်းတပါး။
၃။ အဆွေအမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ ရခြင်းလည်းတပါး။
၄။ အပြစ်မရှိသောအမှုလည်းတပါး။

အာရတီဝိရတီ ဟူသောပုဒ်၌(၄)ပါး

၁။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်းတပါး။
၂။ မကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့်ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်းတပါး။

၃။ သေအရက်ကိုသောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်း တပါး။
၄။ ကုသိုလ်တရားတို့၌မမေ့မလျော့ရခြင်းလည်းတပါး။

ဂါရဝေါစနိဝါတောစ ဟူသောပုဒ်၌(၅)ပါး

၁။ ရိုသေအပ်သောသူတို့ကို ရိုသေရခြင်းလည်းတပါး။
၂။ မိမိကိုယ်ကိုနှိမ့်ချရခြင်းလည်းတပါး။
၃။ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းလည်းတပါး။
၄။ သူ့ကျေးဇူးကိုသိရခြင်းလည်းတပါး။
၅။ လျောက်ပတ်သောအခါ၌တရားတော်ကိုနာရခြင်းလည်းတပါး။

ခန္တီစ သောဝစဿတာ ဟူသောပုဒ်၌(၄)ပါး

၁။ သည်းခံရခြင်းလည်းတပါး။
၂။ သူတော်ကောင်းတို့ဆုံးမရာလိုက်နာလွယ်ရခြင်းလည်းတပါး။
၃။ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြော်ရခြင်းလည်းတပါး။
၄။ လျောက်ပတ်သောအခါ တရားစကားကို ဆွေးနွေး မေးမြန်ရခြင်းလည်းတပါး။

တပေါစဗြဟ္မစရိယဉ္စ ဟူသောပုဒ်၌(၄)ပါး

၁။ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရခြင်းလည်းတပါး။
၂။ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ရခြင်းလည်းတပါး။
၃။ အရိယသစ္စာတရားတို့ကိုသိမြင်ရခြင်းလည်းတပါး။
၄။ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်းတပါး။

ဖုဋ္ဌဿလောကဓမ္မေဟိဟူသောပုဒ်၌(၄)ပါး

၁။ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံငြားသော်လည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်လည်းတပါး။
၂။ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်လည်းတပါး။
၃။ ရမက်ဟူသောမှုကင်းခြင်းလည်းတပါး။
၄။ ဘေးမရှိခြင်းလည်းတပါး။

ကောက်နုတ်ချက်ပြီး၏။

မဟာမင်္ဂလာခွဲအမေးအဖြေ

မေး။ ယခုအဘယ်စာကိုသင်သနည်း။
ဖြေ။ မဟာမင်္ဂလသုတ်ကိုသင်ပါသည်ဘုရား။
မေး။ မဟာမင်္ဂလသုတ်၌အပြားဘယ်မျှရှိသနည်း။
ဖြေ။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးအပြားရှိပါသည်ဘုရား။
မေး။ အဘယ်ပါဠိကိုထောက်၍သိရပါသနည်း။
ဖြေ။ ဒေသနာပရိယောသာနေ နိဂုမ်း အဆုံးဖြစ်သော ဧတာဒိသာနိ အဋ္ဌတိံသ မင်္ဂလာနိ ဟူသောပါဠိကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
မေး။ အဘယ်မျှသောဂါထာဖြင့်ဟောတော်မူသနည်း။
ဖြေ။ ဆယ်ဂါထာဖြင့်ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
မေး။ ဟောတော်မူသောဂါထာကား အဘယ်ဂါထာနည်း။
ဖြေ။ အသေဝနာစ,လည်း တဂါထာ၊ ပတိရူပ,လည်း တဂါထာ၊ ဗာဟုသစ္စဉ္စ,လည်းတဂါထာ၊ မာတာပိတု, လည်းတဂါထာ၊ ဒါနဉ္စ,လည်းတဂါထာ၊ အာရတိ,လည်းတဂါထာ၊ ဂါရဝေါ, လည်းတဂါထာ၊ ခန္တီစ,လည်း တဂါထာ၊ တပေါစ,လည်း တဂါထာ၊ ဖုဋ္ဌဿ,လည်း တဂါထာ၊ ဤဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်အရပ်မှာ ဟောသနည်း။
ဖြေ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင်ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
မေး။ သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။ (ဆိုသနည်းဟုလည်းမေး)။
ဖြေ။ သဗ္ဗံ ခနံ မေတ္တအတ္ထိတိဟု ပါဠိရှိသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော လောကီစည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာအပေါင်းတို့သည် လိုရာမတ ပြည့်စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။
မေး။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော်မူသနည်း။
ဖြေ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။
ဖြေ။ ဇေတမင်းသား၏ဉယျာဉ်မြေကို ရွှေအသပြာအတိ ခင်းပြီးလျှင် မြေဘိုးပေး၍ ဆောက်သောကြောင့် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ဟုဆိုပါသည်ဘုရား။
မေး။ အဘယ်သူဆောက်သနည်း။
ဖြေ။ အနာထပိဏ်သေဌေး ဆောက်ပါသည်ဘုရား။
မေး။ အနာထပိဏ်သေဌေးဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။
ဖြေ။ အနာထာနံ ပိဏ္ဍံ ဒဒါတီတိ အနာထပိဏ္ဍိကော ဟူသောပါဠိနှင့် အညီ ကိုးကွယ်ရာမရှိသောသူတို့ကို ထမင်းရေစာ ပေးတတ်သောကြောင့် အနာထပိဏ် သေဌေးဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။
မေး။ ငယ်မည်ကိုအဘယ်သူဆိုသနည်း။
ဖြေ။ သုဒတ္တ,ဆိုပါသည်ဘုရား။
မေး။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် နီးသလော ဝေးသလော။ အရှေ့, အနောက်, တောင်, မြောက်, စသည် တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာနည်း။
ဖြေ။ ဘာဝါသာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိနဂရဿအဝိဒူရေ ဒက္ခိဏဒိသာဘာဂေ ဒက္ခိဏပဿေ ဟူသော သာဓကပါဠိ ရှိသောကြောင့် သာဝတ္ထိ

ပြည်၏ တောင်အရပ်ဖြစ်သော ကုလားလေးတာအပြန် ငါးရာ အရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် လေးထောင့်လော၊ စမွယ်ရှိလော ဦးပြည်းလော။

ဖြေ။ တိဘုမ္မိကေသု ဂန္ဓကုဋိသု ဟူ၍ သာရတ္ထပါဠိ ရှိသောကြောင့် စုလစ်မွန်းချွန်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ဆန်းကြယ်စွာ တန်ဆာဆင် အပ်သော ဘုံသုံးဆင့်ရှိသော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဖြစ်ပါ သည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူ တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ အမျိုးအမည် မထင်ရှားသော နတ်သား တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသောနတ်သား အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ ဣန္ဒသက္ကသိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်အခါ တောင်းပန်သနည်း။

ဖြေ။ သန်းခေါင်အခါ တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ ဟူသောပါဠိကိုထောက်၍သိရပါသည် ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသော နတ်သားကို အဘယ် အကြောင်းကြောင့် သိကြားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ဘုရားသခင်၏ ခြေရင်းတော်၌ ညဉ့်ဦးယံကား မဟာမဟာရာဇ် နတ်တို့သည်ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်ပူဇော်မြဲအချိန်အခါဖြစ်ပါသည် သန်းခေါင်ယံအခါ၌ တာဝတိံသာနတ်သိကြားတို့ ဆည်းကပ် ဖူးမျှော်မြဲ အချိန် အခါ ဖြစ်ပါသည်၊ မိုးသောက်ယံကား ဗြဟ္မာတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်၊

ထိုအချိန်ကာလ သုံးပါးတွင် သန်းခေါင်ယံအချိန် ဖြစ်သော ကြောင့် သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ သိကြားတောင်းပန်ကြောင်းကို အဘယ်သူကြားသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်အာနန္ဒာကြားပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ အာနန္ဒတ္ထေရေန သုတံ ဟူသောပါဠိကိုထောက်၍ သိရပါသည် ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာကြားသော် အဘယ်သူကိုပြောသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်မဟာကဿပဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ကဿကကမ္မာဒိသု သံဝေဂံ ပဋိလဘိတွာန ပဗ္ဗဇ္ဇနတောတိ ကဿပေါ ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ပါဠိနှင့်အညီ လယ်လုပ်ခြင်း အစ ရှိသောအမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်းတရားကို ရ၍ ရဟန်းပြုသော ကြောင့် ကဿပဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သား ကိုယ်ရေတို့၏ တင့်တယ်ခြင်းရှိ သောကြောင့် ပိပ္ပလိလုလင်ဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အသေဝနာစ။ ပ။ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော ပထမ ဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ပတိရူပ။ ပ။ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသောဒုတိယဒေသနာတော်၌မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ဗာဟုသစ္စဉ္စ ပ။ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော တတိယဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။မာတာပိတု။ ပ။ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံဟူသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ဒါနဉ္စ။ ပ။ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံဟူသော ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ အာရတိ။ ပ။ ဧတံမင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။ဂါရဝေါစ။ ပ။ ဧတံမင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာငါးပါး။ ခန္တီစ။ ပ။ ဧတံ

မင်္ဂလမုတ္တမိဟူသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ တပေါ်စ။ပ။ တေမင်္ဂလ မုတ္တမိဟူသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။ဖုဋ္ဌဿ။ ပ။ တေမင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။ဤသို့အားဖြင့် မင်္ဂလာ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပထမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးဆိုသော်အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲမဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ် နီးနှောရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဘုရားအစရှိသော ရတနာ သုံးပါးတို့အား အရိုအသေအလေးအမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့်အသေဝနာစ အစရှိသောပထမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပထမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးဆိုသော် အဘယ် သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ တင့်အပ် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ရှေးကပြုခဲ့ဘူးသောကောင်းမှုရှိခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့် ရှောက်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့် ပတိရူပဒေသဝါသောစ အစရှိသောဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကိုသိရပါပြီ၊ ဗာဟုသစ္စဉ္စအစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည် တို့နည်း။

၁၄၁၉၂

ဖြေ။ ကျမ်းဂန်တရား အကြားအမြင် များရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်ခပ်သိမ်းကင်းသော နှုတ်မှုအတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကောင်းစွာ သိအပ်သော ဝိနည်းတရားတို့ကို သင်ကြားရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော စကားကိုပြောဆိုရ ခြင်းသည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ဤသို့အားဖြင့် ဗာဟုသစ္စဥ္စ အစရှိသော တတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဗာဟုသစ္စဥ္စအစရှိသော တတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးကိုသိရပါပြီ၊ မာတာပိတု အစရှိသောစတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော်အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အမိအဖတို့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊သားမယားတို့အားသင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အနှောင့်အရှက် မရှိသောလယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်းအမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့်မာတာပိတုအစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားသုံးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးကိုသိရပါပြီ၊ဒါနဥ္စ အစရှိသော ပဥ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးဆိုသော်အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အလှူပေးရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ တရားကိုကျင့်ရခြင်းသည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊အဆွေအမျိုးတို့အားထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊အပြစ်မရှိသော အကြင်အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒါနဥ္စ အစရှိသော ပဥ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဒါနဥ္စ အစရှိသော ပဥ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါးကိုသိရပါပြီ၊ အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါးဆိုသော်အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ မကောင်းမှုကို မပြုဘဲ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိုယ်၏အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသော စိတ်ဖြင့် ငါသည် မကောင်းမှုကို မပြုပြီ ငါ၏အသက် သေသော်လည်း သေပါစေ သူ၏အသက်ကိုမသတ်မူ၍ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း အစရှိသော အမှုကိုမပြုပြီဟု အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

မေး။ သုရာငါးပါးဆိုသည်အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပိဋ္ဌသုရာ၊မုံ့ညက်ဖြင့်ပြုသောသေ။ ပူဝသုရာ၊ မုံ့ဖြင့်ပြုသောသေ။ ဩဒနသုရာ၊ ထမင်းဖြင့် ပြုသောသေ။ ကိဏ္ဏပက္ခိတ္တသုရာ၊ တဆေးထည့်၍ပြုသောသေ။ သမ္ဘာရသံယုတ္တာ၊ များစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့်ပြုသောသေ။ ဤသည်ကားသေငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မေရယငါးပါးဆိုသည်အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပုပ္ဖါသဝေါ၊အပွင့်အရည်တို့ဖြင့်ပြုသောအရက်။ ဖလာသဝေါ။ သစ်မည်စည်သီးအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြုသောအရက်။ မဓွာသဝေါ၊ မုဒရက်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ ဂုဠာသဝေါ၊ ကြံရည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ သမ္ဘာရသံယုတ္တော၊ များစွာသောအဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ ဤသည်ကား မေရယငါးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်မျိုးငါးပါးကို သောက်စားခြင်းမှ စောင့်စည်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဒါန,သီလ,ဘာဝနာ,အပစာယန,ဝေယျာဝစ္စ, ပတ္တိဒါန, ပတ္တာနုမောဒန, ဓမ္မဿဝဏ, ဓမ္မဒေသနာ, ဒိဋ္ဌိဇုက . . တည်းဟူသော ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါးတို့၌ မမေ့မလျော့ ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေး ါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အာရတိ အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကိုသိရပါပြီ၊ ဂါရဝေါစ အစရှိသောသတ္တမ ဒေသနာ တော်၌မင်္ဂလာငါးပါးဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ဇာတ်ဂုဏ်ရှိသော သူတို့အား အရို အသေ အလေးအမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်းအသုံး အဆောင်တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ သူတပါး ကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့်သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရားငါးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သတ္တမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ဂါရဝေါစ၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါးကိုသိရပါပြီ၊ ခန္တီစ အစရှိသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကိုယ့်အောက် ယုတ်သော သူတို့ကို သည်းခံရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုလွယ်သောသူ၏ အဖြစ် သည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်း သည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ လျောက်ပတ်သောတရားစကားကို နှီးနှော‌ပြောဆိုဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစ၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဋ္ဌမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ခန္တီစ၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ တပေါစ အစရှိသော နဝမဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဟူသည်ကား အဘယ်သည် တို့နည်း။

ဖြေ။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မြတ်သော မေတ္တာ, ကရုဏာ, မုဒိတာ, ဥပေက္ခာ, တည်းဟူသော ဗြဟ္မစိုရ် တရားကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရိယသစ္စာ

တရားမှန်တို့ကို သိမြင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် တပေါစ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ နဝမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော တပေါစ၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကိုသိရပါပြီ၊ ဖုဋ္ဌဿ အစရှိသော ဒသမ ဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဟူသော်ကား အဘယ်သည် တို့နည်း။

ဖြေ။ လာဘော အလာဘော,ယသော အယသော,နိန္ဒာ ပသံသာ, သုခံ ဒုက္ခံ, တည်းဟူသော လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ထိုလောကဓံတရား ရှစ်ပါး တို့ကိုတွေ့သောအခါ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိလေသာ ရမက်ဟူသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်း စင်သောအဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကြောက်မက်ခြင်း ကင်းသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာတရားတော်ကို အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊အရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်အား ပြောသည်ဆိုသော် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ စကြဝတေး အစရှိသောဘုန်းကြီးသောမင်းတို့သည်သိမ်းယူရာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟုခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊ အရှေ့ အနောက်,တောင်, မြောက်စသောအရပ်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့ပြင် မြောက်ဘက်အရပ်, ဝေဘာရတောင်ဝှမ်း စရည်းပင်ရောက်သော ကျောက်ဂူလိုဏ်ဝ၌ နတ်တို့ဘုံဆောင် ဗိမာန်နှင့်တူသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ချောမော ပြေပြစ် ဆန်းကြယ်လှစွာသော ရတနာသဘင် မဏ္ဍပ်၌ ဇလ္လန္တနီလာ,မသာရဂလ်,မနောမယအစရှိသော ရတနာ မျိုးတို့ဖြင့် စီမံအပ်သော တွေတွေဒီးဒီး ရွှေချောင်းစီးသကဲ့သို့ လျှံညီးတောက်ပသော ပလ္လင်ထက်၌ အဘိုး အတိုင်း မသိ ထိုက်သော ခင်းနှီးနေရာပေါ်တွင် ဆင်စွယ်စီသော ယပ်ကို ကိုင်၍ အရှေ့စူးစူးသို့ မျက်နှာပြုလျက် နေတော်မူပြီးလျှင် ပထမသင်္ဂါယနာကိုအမှူးပြု၍ ဆောင်ရွက်တော်မူသော အရှင် မဟာကဿပရဟန္တာကြီးက မေးတော်မူလျှင်၊ အရှင်အာနန္ဒာ ဖြေလျှောက် ပါသည် ဘုရား။ နတ်သား တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသောအခါ ကုဋေရှစ်သန်းမျှလောက် ကုန်သော နတ်သားတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်၏ ဆိုပါသည်။ သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ်ဖြစ်သူအနန္တဆိုပါသည်ဘုရား။

မဟာမင်္ဂလာခွဲဤတွင်ပြီး၏။

မင်္ဂလသုတ်အဓိပ္ပါယ်ထူးမှတ်ချက်

မဟာမင်္ဂလသုတ်၌အဓိပ္ပါယ်ကို အထူးမှတ်သားရန်အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်းလိုက်ပါဦးအံ့။

ကေမန္တံအဇ္ဈာသိ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား နီးလွန်းသောအရပ်၊ ဝေးလွန်းသောအရပ်၊ လေညာဖြစ်သောအရပ်၊ မြင့်သောအရပ်၊ ရှေ့တူရူ ဖြစ်သောအရပ်၊ အနောက်တူရူဖြစ်သောအရပ်၊ ၎င်းခြောက်ရပ်မှလွတ်သော အရပ်ကိုဆိုလိုသည်။

ပတိရူပဒေသဝါသောစ ဟူသော ပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ရတနာ သုံးပါးထင်ရှားရှိသောအရပ်၌နေရခြင်းကိုဆိုလိုသည်။

အတ္တသမာပဏိဓိ ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကား ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည်ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာစယာဝါစာ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ပိသုန ဝါစာမှကြဉ်၍ဆိုသော သုဘာသိတစကား၊ ဖရုသဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော ပိယဝါစာ စကား၊ သမ္ဖပ္ပလာပမှ ကြဉ်၍ဆိုသော ဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှ ကြဉ်၍ဆိုသော သစ္စာစကား၊ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောစကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿသင်္ဂဟော ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သရဏဂုံ ဆောက်တည်၍၊ပဥ္စသီကိုထိန်းစောင့်၍၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြု၍၊ တရား တော်နှင့်အညီ သားမယား မွေးရမည်ဆိုလိုသည်။

ဒါနဥ္စဓမ္မစရိယာ ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ဆွမ်း၊ အဖျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယာဉ်ပန်း၊ နံ့သာပျောင်း၊ နံ့သာအိပ်ရာနေရာ၊ ဆီမီး၊ ၎င်း ဒါနဝတ္ထု ဆယ်ပါး၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော ဆေး၊ ဤဆဲ့တပါးကို ဒါနဥ္စပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ငါးပါးသီလ, ဆယ်ပါးသီလ, စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလတို့ကို ဓမ္မစရိယာ ပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ အဋ္ဌင်္ဂသီလကို အနဝဇ္ဇာနိကမ္မာနိ ဟူသောပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရတီဝိရတီ ပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကား စိတ်နှလုံးဖြင့် ကြဉ်ခြင်းသည် အာရတီမည်၏။ ကိုယ်,နှုတ်,နှစ်ပါးဖြင့်ကြဉ်ခြင်းသည်ဝိရတီမည်၏။

မဇ္ဇပါနာ ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သုရာငါးပါး, မေရယငါးပါးကို ကြဉ်ရှောင်ရမည်ဆိုလိုသည်။

သန္တုဋ္ဌိစ ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးစေခြင်း ငှာ လောဘ အာရုံသို့ မလိုက်မူ၍ ရရှိသမျှသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည်ဆိုလိုသည်။

ကာလေနဓမ္မဿဝနံ ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကာမဝိတက် ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံသာဝိတက်၊ ဤမိစ္ဆာဝိတက်မဝင်လာသောအခါသည် တရားတော်ကိုနာခြင်းငှာ လျောက်ပတ်သောအခါမည်၏။

သောဝစဿတာ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သားတော်ရာဟုလာကို ဩပပါပေးတော်မူသောအခါ တခွန်းတည်းသော စကားဖြင့်နာယူလွယ်သကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမစကားကို တခွန်းတည်းဖြင့် နားထောင်နာယူလွယ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သမဏာနဉ္စဒဿနံ ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား။ သီလဝန္တပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ခုနစ်ယောက်တို့အား ဖူးမြင်ရမည်ဆိုလိုသည်။

တပေါစ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဝီရိယကိုဖြစ်စေ၍ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို လုံအောင်ထိန်းသိမ်းရမည် ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉ္စ ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား။ မေထုန် ၇-ပါးမှကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယသစ္စာနဒဿနံ ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကား။သစ္စာလေးပါးကိုမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာနသစ္ဆိကိရိယာစ ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကား။အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း,ဆင်ခြင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေဟိ ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပါယ်ကား လာဘ်ရခြင်း,လာဘ်မရခြင်း၊ အခြံအရံရှိခြင်း, အခြံအရံမရှိခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း, ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း, ဆင်းရဲခြင်း၊ ဤလောကဓံတရား ရှစ်ပါးကိုဆိုလိုသည်။

အလူးမှတ်ရန်အကျဉ်းအဓိပ္ပါယ်ပြီး၏။

မင်္ဂလာတရား ၃၈-ပါးသံပေါက်

၁။ ကောလာဟလ၊ ကြုံကုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿာ။
၂။ သက္က-သိကြား၊ တောင်းပန်ငြား၊ ဟောထားဒေသနာ။
၃။ အသေဝနာစ၊ဗာလာနံ၊ ရှောင်ကြဉ်ဝေးဝေးခွါ။
၄။ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ၊ သေဝနာ၊ ပေါင်းကြမှီဝဲရာ။
၅။ ပူဇနီယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ။
၆။ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှာ။
၇။ ပုဗ္ဗေကတ၊ လှူဒါန၊ ရှေးကပြုသော်သာ။

၈။ ကိုယ်ကိုစောင်မ၊ဆောက်တည်က၊လားကြနိဗ္ဗုတာ။
၉။ အကြားအမြင်၊မြားမြောက်ဖင်၊ကြည်လင်အားထုတ်ပါ။
၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ကင်းလွတ်ဘိ၊ကဝိမှတ်ကုန်ရာ။
၁၁။ ဝိနယော်စ၊သိက္ခိတ၊သင်ကြမျိုးလေးဖြာ။
၁၂။ သုဘာသိတ၊ယာဝါစ၊ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ။
၁၃။ မာတာပိတ၊မိနှင့်ဘ၊နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။
၁၄။ မယား-သားအား၊သင်္ဂြိုဟ်ငြား၊တပါးမင်္ဂလာ။
၁၅။ အနာကုလ၊ကမ္မန္တ၊ပြုကြမှုကိစ္စာ။
၁၆။ အလှူဒါန၊ပေးဝေငှ၊ထက်လှစေတနာ။
၁၇။ အကျင့်ဓမ္မ၊ကောင်းမြတ်လှ၊မခွသူတော်စွာ။
၁၈။ ဉာတကာနဉ္စ၊သင်္ဂဟ၊မစသင်္ဂြိုဟ်ပါ။
၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ပြစ်မရ၊ပြုကြအပ်သည့်သာ။
၂၀။ အာရတီစ၊အဓမ္မ၊နေ့ညကြဉ်ကုန်ပါ။
၂၁။ ဝိရတီစ၊ထူးထွေလှ၊ကြဉ်ကြမှုပါပါ။
၂၂။ မဇ္ဇပါန၊ယစ်မျိုးစ၊ရှောင်ကြလူပါကာ။
၂၃။ ကုသိုလ်ဓမ္မ၊အားထုတ်ကြ၊နေ့ညမမေ့ရာ။
၂၄။ ဂါရဝေါစ၊ရိုတုပ်ကွ၊မြတ်လှဓမ္မတာ။
၂၅။ နိဝါတောစ၊ကိုယ်နှိမ့်ချ၊မာနမထောင်ရာ။
၂၆။ သန္တုဋ္ဌီစ၊ရောင့်ရဲကြ၊နိစ္စအလွယ်သာ။
၂၇။ သူ၏ကျေးဇူး၊မတိမ်မြူး၊ကြည်နူးသိကုန်ပါ။
၂၈။ လျောက်ပတ်ကာလ၊မြတ်ဓမ္မနာကြအပ်သည့်သာ။
၂၉။ သည်းခံနှလုံး၊သူတော်ထုံး၊ရှင်ပြုံးကျင့်အပ်စွာ။
၃၀။ ကောင်းသည့်စကား၊ဆိုတတ်ငြား၊အများကြည်မေတ္တာ။
၃၁။ မကောင်းမှုအား၊ဝေးစွာရှား၊လားလားကြဉ်ကုန်ပါ။
၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ဖူးမြင်အပ်၊ယွင်းချွတ်မရှိရာ။
၃၃။ သုံးခါတလ၊မြတ်ဓမ္မ၊နေ့ညဆွေးနွေးရာ။
၃၄။ ခြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊သူတော်မြတ်၊မပြတ်အရိယာ။
၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ ဖြူစင်လှ၊ကျင့်ကြပဏ္ဍိတာ။

၃၆။ အရိယာသစ္စာ၊ဒဿနာ၊သိကြမျိုးလေးဖြာ။
၃၇။ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်ပြုကုန်မြောက်၊ထွန်းတောက်မင်္ဂလာ။
၃၈။ လောကဓံတရား၊တွေ့ကြုံငြား၊လှုပ်ရှားမရှိရာ။
၃၉။ စိုးရိမ်သောကာ၊စိတ်မခွ၊ကင်းကြလွတ်သည်သာ။
၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ဖြတ်ချိုးရှင်းရှင်းကွာ။
၄၁။ အဇ္ဈတ္တိက၊ဗာဟိရ၊ဘေးမှလွတ်သည်သာ။
၄၂။ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါး၊ဤတရား၊အများမှတ်ကုန်ပါ။
၄၃။ ကျက်၍အရ၊ဆောင်လေက၊ကြီးလှမင်္ဂလာ။
၄၄။ ကျက်သရေမျိုး၊နေ့တိုင်းတိုး၊ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ။

မင်္ဂလာသံပေါက်ပြီး၏။

ဂုဏ္ဍဒိပါဒ် (၃)

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဌ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဗာဟုံသဟဿ မဘိနိမ္မိတသာဝုဓန္တံ၊
ဂြီမေခလံ ဥဒိတဃောရ သသေနမာရံ။
ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလာနိ။

၂။ မာရာတိရေက မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗရတ္တိံ၊
ဃောရံ ပနာဠဝက မက္ခမ ထဒ္ဓယက္ခံ။
ခန္တီသုဒန္တဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလာနိ။

၃။ နာဠာဂိရိံ ဂဇဝရံ အတိမတ္တဘူတံ၊
ဒါဝဂ္ဂိ စက္ကမသနီဝ သုဒါရုဏန္တံ။
မေတ္တမ္ဗုသေကဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလာနိ။

၄။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မတိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ။
ဓာဝံ တိယောဇန ပထင်္ဂုလိမာလ ဝန္တံ။
ဣဒ္ဓီဘိသင်္ခတ မနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

၅။ ကတွာန ကဋ္ဌမုဒရံ ဣဝ ဂဗ္ဘိနီယံ၊
စိဉ္စာယ ဒုဋ္ဌဝစနံ ဇနကာယ မဇ္ဈေ။
သန္တေန သောမဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂ္ဂံ။

၆။ သစ္စံဝိဟာယ အတိသစ္စက ဝါဒကေတုံ၊
ဝါဒါဘိရောပိတမနံ အတိအန္ဓဘူတံ။
ပညာပဒီပ ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၇။ နန္ဒောပနန္ဒ ဘုဇဂံ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိံ၊
ပုတ္တေန ထေရဘုဇဂေန ဒုနာပယန္တော။
ဣဒ္ဓူပဒေသ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘ´ တု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၈။ ဒုဂ္ဂါဟ ဒိဋ္ဌိဘုဇဂေန သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊
ဗြဟ္မံသုတံ ဇုတိမဟိဒ္ဓိ ဗကာဘိဓာနံ။
ဉာဏာဂဒေန ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက်

၁။ ယောမုနိန္ဒော၊အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ဂိရိမေခလံ၊ဂိရိမေခလာ အမည်ရှိသောဆင်ကို။ ဥဒိတံ၊ တက်စီးထသော။ အဘိနိမ္မိတသာဝုဓန္တံ၊ အလွန်ဘန်ဆင်းအပ်သော လက်နက်နှင့် တကွဖြစ်သော။ ဗာဟုံသဟဿံ၊ တထောင်သော လက်ရုံးရှိထသော။ ဃောရံ၊ ကြမ်းထမ်းစွာထသော။ သသေနမာရံ၊ စစ်သည်နှင့်တကွသောမာရ်နတ်သားကို။ ဒါနာဒိဓမ္မဝိဓိနာ၊

ဒါနပါရမီ အစရှိသော တရားတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာရာတိရေကံ၊ မာရ်နတ်သားထက် အလွန်။ သဗ္ဗရတ္တိ ၊ ညဉ့်သုံးယံ ပတ်လုံး။ အဘိယုဇ္ဈိတံ၊ အလွန်စစ်ထိုးနိုင်ထသော။ ဃောရံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိထသော။ အက္ခမံ၊ သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲထသော။ ထဒ္ဓံ၊ ကြမ်းထမ်း ခက်မာစွာ ထသော။ အာဠဝကံ၊ အာဠဝကအမည်ရှိသော။ ယက္ခံပန၊ ဘီလူးကိုကား။ ခန္တီသုဒန္တဝိဓိနာ၊ သည်းခံတော်မူခြင်း ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးစေတော်မူခြင်းတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော် မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ အာဠဝကဘီလူးကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂါ၊မြတ်သော ။ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါဝဂ္ဂိစက္ကမသနီဝ၊ တောမီး၊မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့။ သုဒါရုဏန္တံ၊ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ အတိမဒ္ဒဘူတံ၊ အလွန်မုန်ယစ်စွာထသော။ နာဠာဂိရိံ ၊ နာဠာဂိရိအမည်ရှိ ထသော။ ဂဇဝရံ၊ မြတ်သော မင်းစီးဆင်ကို။ မေတ္တမ္ဗုသေက ဝိဓိနာ၊ မေတ္တာတော်ရေကို သွန်းခြင်း တည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။တံတေဇသာ၊ နာဠာဂိရိဆင်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်သော။ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ခိတ္တခဂ္ဂမတိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ၊ ချီအပ်သောသံလျက်လက်၌ ရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာ ထသော။ တိယောဇနပထံ၊ သုံးယူဇနာသောခရီးကို။ ဓာဝံ၊ တဟုန်တည်း ပြေးစွမ်းနိုင်ထသော။ အင်္ဂုလိမာလဝန္တံ၊ လက်ညှိုးတည်းဟူသောပန်းရှိသော

ခိုးသူကို။ ဣန္ဒိဘိသင်္ခတမနော၊ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော နှလုံးတော် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ အင်္ဂုလိမာလ,အမည်ရှိသော ခိုးသူကိုအောင်တော်မူသောထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌံ၊ သစ်သားကို။ ဂဗ္ဘိနိယံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော။ ဥဒရိဏ္ဏဝ၊ ဝမ်းကဲ့သို့။ ကတွာန၊ ပြုလတ်၍။ ဇနကာယမဇ္ဈေ၊ တရားနာပရိသတ် ဖြစ်သော လူရဟန်း အပေါင်းတို့ အလယ်၌။ စိဉ္စာယ၊ စိဉ္စမာဏဝိကာ,အမည်ရှိသောမိန်းမညစ်၏။ ဒုဋ္ဌဝစနံ၊ စွပ်စွဲသောအားဖြင့်ဖျက်ဆီးသောစကားကို။ သန္တေန၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ သောမဝိဓိနာ၊ ဖြူစင်စွာသောအစီအရင်ဖြင့်။ဇိတဝါ၊အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊စိဉ္စမာဏဝိကာ,အမည်ရှိသောမိန်းမညစ်၏စွပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကိုအောင်တော်မူသောထိုမြတ်စွာဘုရား၏တန်ခိုးတော် အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သော စကားကို။ ဝိဟာယ၊ စွန့်၍။ အတိသစ္စကဝါဒကေတုံ၊ မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟုဆိုအပ်သော ဝါဒတည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိထသော။ ဝါဒါ ဘိရောပိတမနံ၊ မိမိဝါဒဖြင့်သူတပါးတို့အားနှိပ်နင်းလိုသောစိတ်ရှိထသော။ အတိအန္ဓဘူတံ၊ အလွန်မိုက်လှစွာသော ကုဋ္ဌဒဏ္ဍ, အမည်ရှိသော သစ္စက ပရိဗိုဇ်ကို။ ပညာဒိပဇလိတော၊ ပညာတော်တည်းဟူသော ဆီမီးတန် ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ ကုဋ္ဌဒဏ္ဍ,အမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

၇။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ မဟိဒ္ဓိံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ နန္ဒောပနန္ဒဘုဇဂံ၊

နန္ဒာဝတ္တန္တံ, အမည်ရှိသောနဂါးမင်းကို။ ထေရဘုဇဂေန၊ ကြီးမြတ်သော နဂါးမင်း ဖြစ်တော်မူသော။ ပုတ္တေန၊ သားတော်, အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဓုနာပယန္တော၊ အခိုးအလျှံကိုထွက်စေလျက်။ ဣဒ္ဓူပဒေသဝိဓိနာ၊ တန်ခိုး တော် ဘန်ဆင်းခြင်း၌နည်းညွှန်ဥပဒေကို ပေးသောအစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ နန္ဒာဝတ္တန္တအမည်ရှိသောနဂါးမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၈။ ယာဝမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဂ္ဂါဟဒိဋ္ဌိဘုဇဂေန၊ မကောင်းသောအယူမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မြွေသည်။သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊ပြင်းစွာ ကိုက်အပ်သော လက်ရှိထသော။သုတံ၊ကျော်စောစွာထသော။ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ၊ တောက်ပသော ကြီးသောတန်ခိုးရှိထသော။ ဗကာဘိဓာနံ၊ ဗက,အမည် ရှိသော၊ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာမင်းကို။ ဉာဏာဂဒေန၊ ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော အဆိပ်ကိုဖျောက်တတ်သောဆေးဟုဆိုအပ်သော။ ဝိဓိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသာ၊ ဗက,အမည်ရှိသော ဗြဟ္မာ မင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။အဂ္ဂံ၊မြတ်သော။ဇယမင်္ဂလံ၊အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက်ပြီး၏။

ဣဒ္ဓိပါဒ် (၄)

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ အဝိဇ္ဇာ အဏ္ဏဝကောသမ္ဘိ၊ သတ္တေ တဏှာ ဇလာဗုဇေ။
တမှာဥဒ္ဓာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာ ဉာဏ တေဇသာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၂။ မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနေ။
ပညာစက္ခုံ လဘာပေသိ၊ ဉာဏာလောကေန သောဇိနော။
တေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
၃။ ရာဂါဒိအဂ္ဂိ ဇာလေဟိ၊ ဍဍ္ဎကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ နရနာထော၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂဝါရိနာ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
၄။ စတုရောဃေဟိ ဝုယှန္တေ၊ ဂမ္ဘီရေ သံသာရဏ္ဏဝေ။
ဥတ္တာရေသိ မဟာဝီရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
၅။ သံသာရစာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ပီဠိတံ။
နိဗ္ဗာနပုရံ ပါပေသိ၊ ယာနတ္တယေန သောဇိနော။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
၆။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ၊ ဍဋ္ဌကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ မဟာဓီရော၊ နာထော တိလောကဝဇ္ဇကော။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
၇။ သံသာရဒုက္ခကန္တာရာ၊ ကိလေသ စောရပီဠိတံ။
ခေမန္တဘူမိံ တာရေသိ၊ သတ္ထဝါဟော ဝိနာယကော။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
၈။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ ဌတွာ လောကံ သဒေဝကံ။
ပိဝယိတွာ ဓမ္မရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သသာဝကော။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏ္ဍကောသမှိ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥခွံတွင်း၌။ တဏှာဇလာဗုဇေ၊ တဏှာတည်းဟူသော သားအိမ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒေသနာဉာဏ တေဇသာ၊ ဒေသနာဉာဏ် တည်းဟူသော တန်ခိုးဖြင့်။ တမှာဌာနာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဥခွံတဏှာသားအိမ်အရပ်မှ။ နိက္ခာမေသိ၊

ထွက်မြောက်စေတော်မူပြီ။ တေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်သောမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ အောင်သည်ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဉာဏာလောကေန၊ ဉာဏ်တော် တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်။ မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ ကြီးစွာသော အမိုက်တိုက်တည်းဟူသော မောဟသည်။ အဘိဘူတေ၊ အလွန်နှိပ်စက်ကုန်သော။ မဟာဇနေသတ္တေ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာစက္ခုံ၊ ပညာတည်းဟူသောစက္ခုကို။ လဘာပေသိ၊ ရစေတော်မူပြီ။ တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်သောမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ အောင်သည် ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ နရနာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂါဒိအဂ္ဂိဇာလေဟိ၊ ရာဂအစရှိသော မီးလျှံတို့ဖြင့်။ ဒုက္ခကာယံ၊ ပူလောင်သောကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသောသတ္တဝါကို။ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂဝါရိနာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်သောမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ အောင်သည်ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော။ နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာသော။ သံသာရဏ္ဏဝေ၊ သံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ၌။ စတုရောဃေဟိ၊ လေးပါးသောအယဉ်တို့ဖြင့်၊ ဝုယှန္တေ၊ မျောကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဓမ္မနာဝါယ၊ တရားတည်းဟူသောလှေဖြင့်။ ဥတ္တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူပြီ။ တေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်သော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ အောင်သည်ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သံသာရစာရကံ၊ သံသရာ၌ ကျင်လည်ထသော။ ဒုက္ခေန၊ ဇာတိအစရှိသော ဒုက္ခဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။

ပိဋကတံ၊ နှိပ်စက်အပ်ထသော။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ယာနတ္တယေန၊ ယာဉ်သုံးပါးတို့၏အပေါင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေတော်မူပြီ။ တေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သောသစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်သောမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ အောင်သည်ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆။ မဟာဓိရော၊ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော်မူထသော။ တိလောကဝေဇ္ဇကော၊ လူသုံးပါးတို့၏ဆေးသမားသဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော။နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌမဓဒ္ဒိသပ္ပေဟိ၊ ကဋ္ဌမုခ,အစရှိသောမြွေလေးစင်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌကာယံ ကိုက်အပ်သောကိုယ်ရှိသော။မဟာဇနံ၊မျှားစွာသော သတ္တဝါကို။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ တေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်သော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ အောင်သည်ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော၊ ယာဉ်မှူးသဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော။ ဝိနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသစောရပိဋ္ဌိတံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ခိုးသူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါအပေါင်းကို။ သံသာရဒုက္ခကန္တာရာ၊ သံသရာတည်းဟူသောခရီးခဲမှ။ ခေမန္တဘူမိံ၊ ဘေးမရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့။ တာရေသိ၊ ပို့ဆောင်ထုတ်ချောက်ကူးမြောက်တော်မူစေပြီ။ တေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ဤသို့သောသစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်သော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ အောင်သည်ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၈။ သော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စတာလီသဝဿာနိ၊ လေးဆဲ့ငါးဝါတို့ ပတ်လုံး။ ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍။ သဒေဝကံ၊နတ်နှင့်တကွသော။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဓမ္မရသံ၊ တရားတည်းဟူသော အမြိုက် အရသာကို။ ပိဝယိတွာ၊ သောက်စေတော် မူပြီး၍။ သသာဝကော၊ တပည့်သား သာဝကတော် အပေါင်းနှင့်တကွ။ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလေပြီ။

တေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သောသစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်အပ်သောမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ အောင်သည်ဖြစ်ပါစေ သတည်း။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက်ပြီး၏။

ဇာဒ္ဒိပါဒ (၅)

ရတနာရွှေချိုင့်ပါဒ်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဇယာသနာဂတာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဇိတွာ မာရံ သဝါဟနံ။
စတုသစ္စာ မတရသံ၊ ယေ ပိဝိံ သု နရာသဘာ။

၂။ တဏှင်္ကရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဋ္ဌဝီသတိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယှံ၊ မတ္ထကေ တေ မုနိဿရာ။

၃။ သီသေ ပတိဋ္ဌိတော မေ့ာသိ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော ဒွိလောစနေ။
သံဃော ပတိဋ္ဌိတော မယှံ၊ ဥရေ သဗ္ဗဂုဏာကရော။

၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သာရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏေ။
ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊ မောဂ္ဂလာနော စ ဝါမကေ။

၅။ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ မယှံ၊ အာသုံ အာနန္ဒရာဟုလာ။
ကဿပေါ စ မဟာနာမော၊ ဥဘောသုံ ဝါမသောတကေ။ ၁၉

၆။ ကေသန္တေ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပဘင်္ကရော။
နိသိန္နော သိရိသမ္ပန္နော၊ သောဘိတော မုနိပုင်္ဂဝေါ။

၇။ ကုမာရကဿပေါ နာမ၊ မဟေသီ စိတြဝါဒကော။
သော မယှံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာကရော။

၈။ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလော စ၊ ဥပါလိနန္ဒသီဝလိ။
ထေရာ ပဉ္စ ဣမေ ဇာတာ၊ နလာဋေ တိလကာ ဝိယ။

၉။ တေဟိသေသာမဟာထေရာ၊ ဇိတဝန္တော ဇိနောရသာ။
ဇလန္တာ သီလတေဇေန၊ အင်္ဂမင်္ဂေသု သဏ္ဌိတာ။
၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ။
ဓဇဂ္ဂံ ပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။
၁၁။ ခန္ဓမောရပရိတ္တဉ္စ၊ အာဋာနာဋိယ သုတ္တကံ။
အာကာသေ ဆဒနံ အာသိ၊ သေသာ ပါကာရလင်္ကတာ။
၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရ လင်္ကတေ။
ဝသတော မေ အကိစ္စေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ပဉ္ဇရေ။
၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တု ပဒ္ဒဝါ။
အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တု၊ အနန္တ ဂုဏတေဇသာ။
၁၄။ ဇိနပဉ္ဇရ မဇ္ဈမှိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟီတလေ။
သဒါ ပါလေန္တု မံ သဗ္ဗေ၊ တေ မဟာပုရိသာသဘာ။
၁၅။ ဣစ္စေဝံ မေ ကန္တကတော၊ သုရက္ခော ဇိနာနုဘာဝေ။
မာရိတသံဃော သံဃဿ၊ တေဇေန ဂုဏာကရဿ။

ရတနာရွှေချိုင့်အနက်

၁။ ဇယာသနာဂတာ၊ အောင်နေရာခွင် အပရာဇိတပလ္လင်သို့ ရောက်တော်မူကုန်ထသော။ နရာသဘာ၊ လူနတ်ပြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ထက်လည်း မြတ်တော်မူကုန်ထသော။ ယေဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဝါဟနံ၊ စစ်ယည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွဖြစ်သော။ မာရံ၊ မာရ်နတ်သားကို။ ဇိတွာ၊ အောင်တော်မူလေကုန်သည်ဖြစ်၍။ စတုသစ္စာမတရသံ၊ သစ္စာလေးဖြာ မြိုက်ရသာကို။ ပိဝိံသု၊ သောက်တော်မူလေကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ၊ ရသေ့ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော်မူကုန်ထသော။ နာယကာ၊ လူနတ်ပြဟ္မာသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ရှေ့လမ်းညွှန်သည့်ခေါင်းဆောင်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်ထသော။ အဋ္ဌဝီသ သိ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော၊ တဏှင်္ကရာဒယော၊ တဏှင်္ကရာဘုရားအစရှိကုန်သော။ ယေဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား

တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရော၊ ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် အပေါင်း တို့၏တည်ရာလည်းဖြစ်တော်မူသော။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ဗုဒ္ဓေါ၊ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတော်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒွိလောစနေ၊ မျက်စိနှစ်ဘက်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သံဃော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန် လေးယောက်, ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာသံဃာတော်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာရိပုတ္တောစ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း။ မေ-မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လကျ်ာ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍည အရှင်သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊နောက်အဘို့၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မောဂ္ဂလာနော၊စ။၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် သည်လည်း။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမကေ၊လက်ဝဲ၌။ပတိဋ္ဌိတော၊တည်တော် မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒရာဟုလာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ,အရှင်ရာဟုလာတို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေသဝဏေ၊ လကျ်ာနား၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော် မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကဿပေါစ၊ ကဿပ,အရှင်သည်လည်း ကောင်း။ မဟာနာမောစ၊ မဟာနာမ်,အရှင်သည်လည်းကောင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးသောအရှင်တို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမသောတကေ၊ လက်ဝဲ နား၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ပဘင်္ကရော၊အရောင်ကိုပြုတတ်သော။ သိရီသမ္ပန္နော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။မုနိပုင်္ဂဝေါ၊ ရှံဟန်း

တကာတို့၏အရှင်ဖြစ်သော။ သောဘိတော၊သောဘိတ,အရှင်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကေသန္တေ၊ ဆံ၏အဆုံးဖြစ်သော။ ပိဋ္ဌိဟာဂသ္မိံ၊ ကျောက်ကုန်း အဘို့၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ရှင်မြူးဝမ်းသာ ရှာတော်မူလေ့ ရှိထသော။ စိတြဝါဇကော၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကိုဆိုတော်မူတတ်ထသော။ ဂုဏာကရော၊ ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ကုမာရကဿပေါနာမ၊ ကုမာရကဿပ, မည်တော်မူသော။ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပဒနေ၊ နှုတ်ခမ်း၌။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။

၈။ ပုဏ္ဏောစ၊ အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်လည်းကောင်း။ အင်္ဂုလိမာလောစ၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်လည်းကောင်း။ ဥပါလိနန္ဒသီဝလိစ၊ အရှင်ဥပါလိထေရ်၊ အရှင်နန္ဒထေရ်၊ အရှင်သီဝလိထေရ်လည်းကောင်း။ ဣမေပဉ္စ မဟာထေရာ၊ ဤငါးပါးသော မဟာထေရ်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နလာဋေ၊ နဖူးပြင်၌။ တိလကာဝိယ၊ မှန်ကူသကဲ့သို့။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉။ တေဟိ၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသောအရှင်တို့မှ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဇိတဝန္တော၊ အောင်အပ်ပြီးသောရမက်ရှိကုန်သော၊ ဇိနောရသာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလတေဇေန၊ သီလဘုန်ခိုးအားဖြင့်။ ဇလန္တာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်သော။ မဟာထေရာ၊ မဟာထေရ်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အင်္ဂမင်္ဂေသု၊ မြတ်သော အင်္ဂါတို့၌။ သဏ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ၊ရတနသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ပတိဋ္ဌိပယံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ဖြစ်၏။ မေတ္တာသုတ္တကံ၊ မေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော်သည်ကား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ျာ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ ဓဇဂ်သုတ်ပရိတ်တော်သည်။ မေ။ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ ဖြစ်၏။

အင်္ဂုလိမာလကံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည် အာသိ၊ ဖြစ်၏။

၁၁။ ခန္ဓမောရပရိတ္တဉ္စ၊ ခန္ဓသုတ်,မောရသုတ်, ပရိတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ အာဋာနာဋိယသုတ္တကံ၊ အာဋာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်သည်လည်းကောင်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဆဒနံဝိယ၊ ထီးကဲ့သို့။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော ပရိတ်တော်တို့ သည်ကား။ ပါကာရလက်တာဝိယ၊ တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်။ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၁၂။ ဇိနာနံ၊ ငါးပါးမာရ်အောင်မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏။ ဗလသံယုတ္တော၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော။ ဓမ္မပါကာရလက်တော၊ တရားတော် တည်းဟူသော မြို့တံတိုင်းဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္ဇရေ၊ မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသောရွှေချိုင့်၌။ အကိစ္စေန၊ မငြိုငြင်သဖြင့်။ ဝသတော၊ နေသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။

၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ လေ,သည်းခြေ စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တုပဒ္ဒဝါ၊ အတွင်းအပ၌ ဖြစ်ကုန်သောဘေးရန်တို့သည်။ အနန္တဂုဏတေဇသာ၊ အဆုံးအမရှိသောကျေးဇူးတော် ရှိသော ရတနာသုံးပါး၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ အသေသာ၊ အကြွင်းအကျန် မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိနာသံ၊ ပျောက်ပျက် ခြင်းသို့။ ယန္တု-ပါပေန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄။ ဇိနပဉ္ဇရမဇ္ဈမှိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် တည်းဟူသော ရွှေချိုင့် အလယ်၌။ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ မံ၊အကျွန်ုပ်ကို။ မဟီတလေ၊ မြေအပြင်၌။ အာသဘာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေမဟာပုရိသာ၊ ထိုယောကျ်ားမြတ်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေန္တု၊ စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၁၅။ ဣစ္စေဝံ ဣတိ ဧဝံ ယထာဝုတ္တပကာရေန၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားအားဖြင့်။ ဓေ-အ(ဓ)ာ၊ (ဝ)ါသည်။ကေန္တံ-ကေခန္တနု၊စင်စစ်အားဖြင့်။ သုရက္ခော၊ ကောင်းသော အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတော၊

ပြုအပ်ပြီ။ဇိနာနုဘာဝေ-ဇိနာနုဘာဝေန၊မြတ်စွာဘုရား၏အာနုဘော်တော်အားဖြင့်။ မာရိတသံဃော၊ သတ်အပ်ပြီးသော ဘေးရန်အပေါင်းရှိသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။ ဂုဏာကရဿ၊ သီလသမာဓိအစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ သံဃဿ၊ ပရမတ္ထ သံဃာတော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သုစိတ္တော၊ ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏၊

ရတနာသွေချိုင့်အနက်ပြီး၏။

ဣဒ္ဓိပါဒ် (၆)

နမက္ကာရပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ။
အမတံ အမတံ သန္တံ၊ အသမံ အသမံ ဒဒံ။
သရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အရဏံ အရဏံ ကရံ။
အဘယံ အဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ။

၂။ နယန သုဘာဂ ကာယင်္ဂံ၊ မဓုရ ဝရ သရောပေတံ။
အမိတ ဂုဏာဂဏာ ဓာရံ၊ ဒသဗလ မတုလံ ဝန္ဒေ။

၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ ဓိတိမာည ဓာရကော၊
သံသာရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ။
ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
တံ ဝန္ဒေ နရ ဒေဝ မင်္ဂလံ။

၄။ ဗာတ္တိံ့သတိလက္ခဏာ စိတြဒေဟံ၊ ဒေဟာဇုတိ နိဂ္ဂတ ပဇ္ဇလန္တံ။
ပညာဓိတိ သီလဂုဏောဃဝိန္ဒံ၊ ဝန္ဒေ မုနိ မန္တိမဇာတိ ယုတ္တံ။

၅။ ပါတောဒယံ ဗာလဒိဝါကရံဝ၊ မဇ္ဈေ ယတီနံ လလိတံ သိရီဟိ။
ပုဏ္ဏိန္ဒု သင်္ကာသ မုခံ အနေဇံ၊ ဝန္ဒာမိ သဗ္ဗည မဟံ မုနိန္ဒံ။

၆။ ဥပေတပုညော ဝရဗောဓိမူလေ၊ သသေန မာရံ သုဂတော ဇိနိတွာ။
အဗောဇ္ဈိ ဗောဓိံ အရုဏောဒယမှိ၊ နမာမိ တံ မာရဇိနံ အဘင်္ဂံ။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါမလ ဉာဏခဂ္ဂံ၊ သတိဿမညာ ဖလကာဘိဂါဟံ။
သီလောဃ လင်္ကာရဝိဘူသိတံ တံ၊ နမာမိ ဘိညာဝရမိဒ္ဓုပေတံ။

၈။ ဒယာလယံ သဗ္ဗဓိ ဒုက္ကရံ ကရံ၊ ဘဝဏ္ဏဝါ တိက္ကမ မဂ္ဂတံ ဂတံ။
တိလောကနာထံ သုသမာဟိတံ ဟိတံ၊။
သမန္တစက္ခုံ ပဏမာမိ တံ မိတံ။

၉။ တဟိံ တဟိံ ပါရမိ သဉ္စယံ စယံ၊ ဂတံ ဂတံ သမ္ဘိ သုခ ပ္ပဒံ ပဒံ။
နရာ နရာနံ သုခသမ္ဘဝံ ဘဝံ၊ နမာ နမာနံ ဇိန ပုင်္ဂဝံ ဂဝံ။

၁၀။ မဂ္ဂင်္ဂ နာဝံ မုနိဒက္ခ နာဝိကော၊
ဤဟာဖိယံ ဉာဏကရေန ဂါဟကော။
အာရုယှ ယော တာယ ဗဟူ ဘဝဏ္ဏဝါ၊
တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓ မဃပ္ပဟံ နမေ။

၁၁။ သမတိံသတိ ပါရမိ သမ္ဘရဏံ၊ ဝရ ဗောဓိဒုမေ စတု သစ္စ ဒသံ။
ဝရ မိဒ္ဓိ ဂတံ နရ ဒေဝဟိတံ၊ တိဘဝူ ပသမံ ပဏမာမိ ဇိနံ။

၁၂။ သတ ပုညဇ လက္ခဏိကံ ဝိရဇံ၊ ဂဂဏူ ပမ ဓိံ ဓိတိ မေရုသမံ။
ဇလဇူပမ သီတလ သီလယုတံ၊ ပထဝီ သဟနံ ပဏမာမိ ဇိနံ။

၁၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ သုမတိဒိဝေ ဒိဝါကရောဝ၊
သောဘန္တော ရတိ ဇနနေ သိလာသနမှိ။
အာသိန္နော သိဝ သုခ ဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ၊
ဒေဝါနံ တ မသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။

၁၄။ ယော ပါဒ ပင်္ကဇ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေဟိ၊
လောကေဟိ တီဟိ ဝိကလေဟိ နိရာကုလေဟိ။
သမ္ပါပုဏေ နိရုပမေယျ တ မေဝ နာထော၊
တံ သဗ္ဗ လောက မဟိတံ အသမံ နမာမိ။

၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာ နရ သမောသရဏံ ဓိတတ္တံ၊
ပညာ ပဒီပ ဇုတိယာ ဝိဟတန္ဓကာရံ။

အတ္ထာ ဘိကာမ နရဒေဝ ဟိတာ ဝဟန္တံ၊
ဝန္ဒာမိ ကာရုဏိက မဂ္ဂ မနန္တ ဉာဏံ။

၁၆။ အခိလ ဂုဏ နိဓာနော ယော မုနိန္ဒော ပဂန္တွာ၊
ဝန မိသိပတနာ ဝှံ သညတာနံ နိကေတံ။
တဟိ မကုသလ ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တော၊
တ မတုလ မဘိကန္တံ ဝန္ဒနေယျံ နမာမိ။

၁၇။ သုစိ ပရိဝါရိတံ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ ရတ္တံ၊
သိရိ ဝိသရ လယံ ဂုပိတ မိန္ဒြိယေဟု ပေတံ။
ရဝိ သသိ မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏော ပစိတ္တံ၊
သုရ နရ ပူဇိတံ သုဂတ မာဒရံ နမာမိ။

၁၈။ မဂ္ဂေါ ဠုမ္ပေန မုဟ ပဋိဃာသာ ဒိကုလ္လောလ ဝီစိံ၊
သံသာရော ဃံ တရိတ မဘယံ ပါရ ပတ္တံ ပဇာနံ။
တာဏံ လေဏံ အသမ သရဏံ ဧက တိတ္ထံ ပတိဋ္ဌံ၊
ပုညက္ခေတ္တံ ပရမ သုခဒံ ဓမ္မ ရာဇံ နမာမိ။

၁၉။ ကဏ္ဍမ္ဗမူလေ ပရ ဟိတ ကရော ယောမုနိန္ဒော နိသိန္နော၊
အစ္ဆေရံ သီဃံ နယန သုဘဂံ အာကုလ ဏ္ဏဂ္ဂိ ဇာလံ။
ဒုဋ္ဌာလဒ္ဓိံ သံ မုနိဘိ ဇဟိတံ ပါဋိဟေရံ အကာသိ၊
ဝန္ဒေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမ ရတိဇံ ဣဒ္ဓိ ဓမ္မေဟု ပေတံ။

၂၀။ မုနိန္ဒက္ကော ယော ကော ဒယု ဒယ ရုဏော ဉာဏ ဝိတ္ထိဏ္ဏ ဗိမ္ဗော၊
ဝိနေယျပ္ပါဏော ဃံ ကမလ ကထိတံ ဓမ္မ ရံသီ ဝရေဟိ။
သုဗောဓေသိ သုဒ္ဓေ တိဘဝ ကုဟရေ ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဋ္ဌ၊
တိလောကေ ကစ္စက္ခုံ ဒု ခမ သဟနံ တံ မဟေသိံ နမာမိ။

၂၁။ ယော ဇိနော အနေက ဇာတိယံ သ ပုတ္တ ဒါရ မင်္ဂ ဇီဝိတမ္ပိ၊
ဗောဓိ ပေမသော အလဂ္ဂ မာနသော အဒါသိ ယေဝအတ္ထိကာသ။
ဒါနပါရမိံ တတော ပရံ အပူရိ သီလ ပါရမာဒိကမ္ပိ၊
တာ သမိဒ္ဓိယော ပယာတ မဂ္ဂတံ တ မေက ဒီပကံ နမာမိ။

၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါ တိဒေဝံ နိဓနေ ဝပု ဓရံ မာရ ဘင်္ဂံ အဘင်္ဂံ၊
ဒီပံ ဒီပံ ပဇာနံ ဇယါရ သယနေ ဗောဓိပတ္တံ ဓိပတ္တံ။
ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာ ဂတာနံ ဝရဂိရ ကထိတံ ပါပဟီနံ ပဟီနံ၊
လောကာ လောကာ ဘိရာမံ သတတ မဘိနံမေ တံ မုနိန္ဒံ မုနိန္ဒံ။
၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ နိဂြောဓဗိမ္ဗော မုဒု ကရ စရဏော
ဗြဟ္မဃောသေ ဏိ ဇင်္ဃော၊
ကောသစ္ဆာဒင်္ဂဇာတော ပုနရပိ သုဂတော ဘုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒေါ။
မူဒေါ ဒါတုဏ္ဏလောမော အထမပိ
သုဂတော ဗြဟ္မုဇု ဂတ္တဘာဝေါ၊
နီလက္ခီ ဒီဃ ပဏှိ သုခုမ မလ ဆဝိ ထောမျ ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ။
၂၄။ စတ္တာလီသဂ္ဂ ဒန္တော သမက လပနဇော အန္တရံ သပ္ပီဏော၊
စက္ကေနင်္ကိတပါဒေါ အဝိရဠဒသနော မာရဇု ဿင်္ခပါဒေါ။
တိဋ္ဌန္တော နော နမန္တောဘယ
ကရ မုဒုနာ ဇဏ္ဏုကာနာ မသန္တော၊
ဝဋ္ဋက္ခန္ဓော ဇိနော ဂေါ တရုဏ
ပခုမဏော သီဟ ပုဗ္ဗ ဍ္ဍု ကာယော။
၂၅။ သတ္တပ္ပီဏောစ ဒီဃင်္ဂုလိ မထ သုဂတော
လောမ ကူပေ ကဠလာမော၊
သမ္ပန္နော ဒါတဒါဌော ကနက
သမတစော နီလ မုဒ္ဓဂ္ဂ လောမော။
သမ္ဗုဒ္ဓေါ ထူလ ဇိဝှေါ အထ သီဟ
ဟနုကော ဇာလိကပ္ပါဒ ဟတ္ထော၊
နာထော ဥဏှိသ သီသော ဣတိ
ဂုဏသဟိတံ တံ မဟေသိံ နမာမိ။
၂၆။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိဃောသော အတိဒုလ္လဘာ
ဟရော ကာ ကထာ ဗုဒ္ဓ ဘာဝေါ၊
လောကေ တသ္မာ ဝိဘာဝီ ဝိဝိဓ
ဟိတ သုခံ သာဓဝေါ ပတ္ထယန္တာ။

ဣဋ္ဌံ အတ္ထံ ဝဟန္တံ သုရနရမဟိတံ နိဗ္ဗုယံ ဒက္ခိဏေယျံ၊
လောကာနံ နန္ဒိဝဍ္ဎံ ဒသဗလမသမံ တံ နမဿန္တု နိစ္စံ။

၂၇။ ပုညေနေ တေန သောဟံ နိပုဏ
မတိ သတော သမ္ပရာယေစ တိတ္တော၊
ဒက္ခော ဒိဋ္ဌုဇ္ဇုပညော အဝိကလ
ဝီရိယော ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂီ။
တိက္ခော သူရော ဓိတတ္တော သ ပရ
ဟိတစရော ဒီဃဇီဝီ အရောဂေါ၊
ဓညော ဝဏ္ဏော ယသဿီ အတိဗလဝဓရော
ကိတ္တိမာ ခန္တုပေတော။

၂၈။ သဒ္ဓါ ဒါတင်္ဂုပေတော ပရမသိရိဒယော ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရတ္တော၊
လဇ္ဇီ ကလျာဏမိတ္တော အဘိရတ
ကုသလော ပဉ္စသီလာဘိရက္ခော။
အပ္ပိစ္ဆော အပ္ပကောဓော ဒဠှတိဝုဋ္ဌ
ဟာဒယော ဣဒ္ဓိမာ အပ္ပမေယျော၊
ပါသံသော ပေမဝါစော သုဇနဂုဏ ဝိဒူ
မာမကော သော ဘဝေယျံ။

၂၉။ ဣတ္ထံ အသင်္ခယေ နာထ၊ ဂုဏေ လက္ခဏ ဒီပိတေ။
ဂါထာသု သူစကာသွက၊ ဂါထမ္ပိ သရတေ ဗုဓော။

၃၀။ စတုရာပါယမုတ္တော သော၊ သာဓကေတ္ထ ဒွယဿစ။
ဟတော ပဒ္ဒဝ ဇာလော စ၊ လာဘီ ဟိတ သုခဿစ။

၃၁။ အမိပေါ နရ ဒေဝါနံ၊ စတု ဒီပိ ဿရောပိဝါ။
ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟော၊ ဓာရညံ သောတ ဆတ္တကံ။

၃၂။ ဘာဝနာ ယာန မာရုယှ၊ သမ မေဿတိ သုဗ္ဗတော။
ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ၊ အရောဂေါ ဒီဃ ဇီဝိကော။

၃၃။ ပူဇိတော သဗ္ဗလောကေဟိ ဘာဝနာ ဘိရတိ မနော။
ဇနပ္ပိယော မနာပေါ စ၊ ကာ ကထာ ခိလ ဓာရဏေ။

နမက္ကာရအနက်

၁။ သုဂတံ၊ ကောင်းသော စကားကိုလည်း ဆိုတော်မူတတ်ထသော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့လည်း ကြွသွားတော် မူတတ်ထသော။ သေဋ္ဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်မြတ်တော်မူထသော။ ကုသလံကုသလံ၊ ကုသိုလ်,အကုသိုလ်ကို။ ဇဟံ၊ စွန့်တော်မူပြီးထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းလည်းကင်းတော်မူထသော။ အမတံ၊ အမြိုက်အရသာနှင့်လည်းပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာထသော။အသမံ၊ အတုလည်းမရှိထသော။ အသမံ၊ အတု ရှိသော မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒဒံ၊ ပေးတော်မူတတ်ထသော။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ လောကံ၊ လောကကို။ သရဏံ၊ သိတော် မူတတ်ထသော။ သရဏံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော မြူလည်းကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ အရဏံ၊ကိလေသာမြူ၏ကင်းခြင်းကို။ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ အဘယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ အဘယံ၊ ဘေးမရှိသော။ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ နာယကံ၊ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။နာယကံ၊ လူသုံးဦးတို့၏ အမှူးဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

၂။ နယန သုဘဂကာယင်္ဂံ၊ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာသော ကိုယ်တော်၏ အစိတ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ မဓုရာဝရသဒ္ဒါယပေတံ၊ သာယာစွာသောမြတ်သောအသံတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော။ အမိတဂုဏဂဏာဓာရံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ အတုလံ၊ တစုံတယောက်သော သူနှင့် တူတော်မမူထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၃။ မိဘိမာ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်းရှိတော်မူထသော။အညာဓာရကော၊အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊လောကတော၊ လူသုံးပါးကြောင့်။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ ကာယိကံ၊ ကိုယ်တော်ကိုအမှီပြု၍ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဥ္စ၊ ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း။ စေတသိကံ၊ စိတ်တော်ကို အမှီပြု၍ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဥ္စ၊

ဆင်းရဲကိုလည်းကောင်း"အနုဘောသိ၊ အစဉ်ခံစားတော်မူလေပြီ။ နရဒေဝ မင်္ဂလံ၊ လူနတ်တို့၏ မင်္ဂလာဖြစ်တော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဗာတ္တိံသတိ လက္ခဏာစိတြဒေဟံ၊သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောကျ်ား မြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ ထသော။ ဒေဟာဇုတိနိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ၊ ကိုယ်တော်မှထွက်သောအရောင်တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်ထွန်းတောက်ပတော်မူထသော။ ပညာဓိတိသီလဂုဏောဃဝိန္ဒုံ၊ ပညာဂုဏ် သမာဓိဂုဏ် သီလဂုဏ် အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူပြီးထသော။ အန္တိမဇာတိယုတ္တံ၊ အဆုံးစွန်သော ဘဝနှင့်လည်း ယှဉ်တော်မူပြီးထသော။ မုနိံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ—ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ပါတောဒယံ၊ နံက်အခါ၌ တက်လတ်သော။ ဗာလဒိဝါကရံဝ၊ ထွက်သစ်သောနေလုင်ကဲ့သို့။ ယတိနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သိရိဟိ၊ ကျက်သရေတို့ဖြင့်။ လလိတံ၊ တင့်တယ်တော်မူထသော။ ပုဏ္ဏိန္ဒု သင်္ကာသမုခံ၊ လပြည့်ဝန်းနှင့် တူသော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူ ထသော။ အနေဇံ၊ တဏှာသည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ သဗ္ဗညုံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဉေယျဓမ္မတရား ငါးပါးကိုလည်း သိတော်မူပြီးထသော။ မုနိန္ဒံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊၊ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၆။ ဥပေတပုညော၊ ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း ရှိတော်မူသော။ ယောသုဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝရဗောဓိမူလေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌။ သသေနမာရံ၊ စစ်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွသော မာရ်နတ် သားကို။ ဇိနိတွာ၊ အောင်တော်မူပြီး၍။ အရုဏောဒယမှိ၊ နေအရုဏ် တက်သောအခါ၌။ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကို။ အဗောဇ္ဈိ၊ သိတော်မူပြီ။ မာရဇိနံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီး ထသော။ အဘင်္ဂံ၊မာရ်စစ်သည်တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ထသော။ တံသုဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါမလဉာဏခဂ္ဂံ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေးကင်းသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သံလျက်လည်း

ရှိတော်မူထသော။ သတိသမ္ပဇညဖလကာဘိဂါဟံ၊ သမ္မာသတိ အမည်ရှိသော ကာ-ကိုလည်းမြဲစွာ ကိုင်စွဲတော်မူသသော။ သီလောဿလက်ာရဝိဘူသိတံ၊ သီလအပေါင်းတည်းဟူသော ချပ်တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်တော်မူပြီးထသော။ အဘိညာဝရမိဒ္ဓုပေတံ၊ အဘိညာဉ်တည်းဟူသော တန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ဒယာလယံ၊ မဟာကရုဏာ၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူထသော။သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲသော စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး အစရှိသောအမှုကို။ ကရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမံ၊ ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ လွန်မြောက်တော်မူပြီးထသော။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ တိလောကနာထံ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော် မူတတ်ထသော။ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဟိတံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။သမန္တစက္ခုံ၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ အမိတံ၊ မနှိုင်းရှည့် အပ်သော ဂုဏ်လည်းရှိတော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၈။ တဟိံတဟိံ ဘဝေ၊ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌။ ပါရမိသဥ္စယံ၊ ပါရမီအပေါင်းကို။ စယံ၊ ဆည်းပူးတော်မူတတ်ထသော။ သတ္တိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်အပ်ထသော။ သုခပဒံ၊ချမ်းသာခြင်း၏ အဘို့ကို ဖြစ်စေတော် မူတတ်ထသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နရာနရာနံ၊ လူနတ်တို့၏။ သုခသမ္ဘဝံ၊ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဘဝံ၊ ဖြစ်စေတော်မူတတ်ထသော။ အနမာနံ၊ မရိုညွတ်သော။ ဂဝံ၊ နွားနှင့်တူသော သူမိုက်ကို။ ဇိနပုင်္ဂဝံ၊ အောင်တော်မူတတ်သော ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ—နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဤဟာဖိယံ၊ ဝီရိယတည်းဟူသော တက်မကို။ ဉာဏကရေန၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်။ ဂါဟကော၊ ကိုင်စွဲတော်မူသော။ ယောမုနိဒက္ခနာဝိကော၊ အကြင် မြတ်ဘုရား တည်းဟူသော လိမ်မာလှစွာသော သင်္ဘောလှေမှူးသည်။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေထက်သို့။ အာရုယှ၊ တက်စီးတော်မူပြီး၍။ တာယ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောလှေဖြင့်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဘဝဏ္ဏဝါ၊ ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ။ တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူလေပြီ။ အဃပ္ပဟံ၊သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူတတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူတတ်ထသော။ တံမုနိဒက္ခနာဝိကံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော သင်္ဘောလှေမှူးကြီးကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ-နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ သမတိံသတိ ပါရမိသမ္ဘရဏံ၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီကို ဖြည့်တော်မူထသော။ ဝရဗောဓိဒုမေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌။ စတုသစ္စဒသံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တော်မူပြီးထသော။ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ၊ မြတ်သောတန်ခိုးသို့လည်း ရောက်တော်မူပြီးထသော။နရဒေဝဟိတံ၊လူနတ်တို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ တိဘဝူပသမံ၊ ဘဝသုံးပါးမှလည်းငြိမ်းတော်မူပြီးထသော။ ဇိနံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သတပုညဇလက္ခဏိကံ၊ များစွာသော ဘုန်းကြောင့် ဖြစ်သော လက္ခဏာတော်လည်းရှိတော်မူထသော။ ဝိရဇံ၊ ရာဂဟူသောမြူလည်းကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ ဂဂနူပမဓိံ၊ ကောင်းကင်နှင့် တူသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဓိတိမေရုသမံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းနှင့် တူသော မတုန်မလှုပ်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူ ထသော။ ဇလဇူပမသီတလသီလယုတံ၊ ကြာနှင့်တူသော ချမ်းမြေ့စွာသော သီတင်းနှင့်လည်း ယှဉ်ထသော။ပထဝီသဟနံ၊ မြေကြီးနှင့်တူသော သည်းခံသောနှလုံးတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သုမတိ၊ ကောင်းသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝေါ၊ နေ့၌။ ဒိဝါကရောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ သောဘန္တော၊ တင့်တယ်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ရတိဇနနေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ သိလာသနမှိ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာကျောက်နေရာ၌။ အာသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ သိဝသုခဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေးတော်မူတတ်သော။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို။ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့အား။ အဒေသိ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ဟောတော်မူလေပြီ။ အသဒိသံ၊ တုဘက်လည်းကင်းတော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၄။ ယောနာထော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝိကလေဟိ၊ မချို့တဲ့ကုန်သော။ နိရာကုလေဟိ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းကင်းကုန်သော။ ပါဒပင်္ကဇ မုဒုတ္တလရာဇိကေဟိ၊ ခြေတော်တည်းဟူသော ကြာ၏ နူးညံ့သောအပြင်၌ တရာ့ရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာတော်တည်းဟူသော အရေးတို့ဖြင့်။ တိဟိ လောကေဟိ၊ သုံးဘုံသူတို့နှင့်။ နိရုပမေယျတံ၊ မနိုင်းရှည့် အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ သမ္ပါပုဏေဝ၊ ကောင်းစွာရောက်တော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗလောကမဟိတံ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကသည် ပူဇော်အပ်ထသော။ အသမံ၊ အတုမရှိထသော။ တံနာထံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ နရာနရသမောသရဏံ၊ လူနတ်တို့၏စုဝေးရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ မိတတ္တံ၊ တည်ကြည်သော စိတ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ပညာပဒီပ ဇုတိယာ၊ ပညာတော် တည်းဟူသော ဆီမီးရောင်ဖြင့်။ ဝိဟတန္ဓကာရံ၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောမှောင်လည်းရှိတော်မူထသော။ အတ္တာဘိကာမံ၊လူနတ်တို့၏အကျိုးစီးပွားကိုအလွန်အလိုရှိတော်မူထသော။ နရဒေဝဟိတာဝဟံ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ရွက်ဆောင်တော် မူတတ်ထသော။ ကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာတော်နှင့်ယှဉ် ထသော ။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။ အနန္တဉာဏံ၊ အဆုံးမရှိသောဉာဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ အခိလဂုဏနိဓာနေ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီလောကုတ္တရာဂုဏ်တို့၏ သိုမှီးရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ သညတာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏။ နိကေတံ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်ရာအစစ်ဖြစ်ဇသော။ ဣသိပတနာဝှံ၊ ဣသိပတနအမည်ရှိသော။ဝနံ၊ မိဂဒါဝုန်တောသို့။ ဥပဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူ၍။ တဟိံ၊ ထိုမိဂဒါဝုန်တော၌။အကုသလဆေဒံ၊အကုသိုလ်ကိုဖြတ်တတ်သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတရားကို။ ပဝတ္တော၊ ဟောတော်မူလေပြီ။ အတုလံ၊ အတုမရှိထသော။ အဘိကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော ဂုဏ်လည်းရှိတော်မူထသော။ ဝန္ဒနေယျံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက် ထသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောအခြံအရံလည်း ရှိတော်မူထသော။ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ၊ ပြိုးပြိုးပြက်နှစ်သက်ဘွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်။ ရတ္တံ၊ ဆိုးအပ်သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိထသော။ သိရိဝိသယာလယံ၊ ဘုန်းပညာ ကျက်သရေအပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော စက္ခုအစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူထသော။ ရဝိသသိမဏ္ဍလပ္ပဘုတိလက္ခဏော ပစိတ္တံ၊ နေဝန်း လဝန်း အစရှိသော စက်လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် များစွာဆန်းကြယ်ခြင်းရှိတော်မူ ထသော။ သုရနရပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ယောဓမ္မရာဇာ၊အကြင်တရားမင်းဘုရားသည်။မုဟာပဋိဃာသာဒိကုလ္လောလဝီစိံ၊ မောဟ,ပဋိဃတ်, လောဘ,အစရှိသော လောက်လက်လျှပ်ပေါ်သော ကြီးစွာသော လှိုင်းတံပိုးတို့ဖြင့် ပြွမ်းထသော။ သံသာရောဃံ၊ သံသရာတည်းဟူသော ပင်လယ်ရေအလျဉ်ကို။ မဂ္ဂေါဠုမ္ပေန၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သဘော်ဘောင်ဖြင့်။ တရိ၊ ကူးတော်မူလေပြီ။ အဘယံ၊ ဘေးလည်းမရှိထသော။ ပါရပတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ

လည်းဖြစ်တော်မူထသော။ လောကံ၊ ပုန်းအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ အသမသရဏံ၊ အတုမရှိ လည်းလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ကေတိတ္ထံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ကူးတို့ကူးခပ် မြတ်သောရေဆိပ် သဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ ပတိဋ္ဌံ၊ မှီခိုရာ ကျွန်းနှင့်လည်း တူတော်မူထသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ပရမသုခဒံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်းပေးတော်မူတတ်ထသော။ တံမမ္မရာဇံ၊ထိုတရားမင်း ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ပရဟိတကရော၊ သူတပါး၏ အစီးအပွားကိုလည်း ရွက်ဆောင်တော်မူတတ် ထသော။ ယော မုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ကဏ္ဍမ္ဗမူလေ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်သည် စိုက်အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏အနီး၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ အစ္ဆေရံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိထသော။ နယနသုဘဂံ၊ လူနတ်တို့၏ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာထသော။ အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိဇာလံ၊ရောရှက်သောရေအလျဉ်မီးလျှံရှိထသော။ ဒုဇ္ဇာလဒ္ဓံသံ၊ မိစ္ဆာ တည်းဟူသော ကွန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အလေ့ရှိတော်မူထသော။ မုနိဘ်၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဇဟိတံ၊ မစွန့်အပ်ထသော။ပါဋိဟေရံ၊ ရေမီးအစုံအစုံအစရှိသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူလေပြီ။ သေဋ္ဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်စွာထသော။ ပရမရတိဇံ၊ မြတ်သော နှစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟိ၊ တန်ခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်။ ဥဇပတံ၊ ပြည့်စုံတော် မူပြီးထသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၀။ ဒယုဒယ႑ရဏော၊ မဟာကရုဏာ သမာပတ် တည်းဟူသော တက်လတ်သောနေအရုဏ်လည်းရှိထသော။ ဉာဏဝိတ္ထိဏ္ဏဗိမ္ဗော၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော ကျယ်စွာသော အဝန်းလည်း ရှိတော်မူထသော။ ဓေကာ၊ တုဘက်ကင်းမြောက် တယောက်ထည်းသာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ယော မုနိန္ဒက္ကော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းသည်။ ကမလ

ကထိတံ၊ ကြားဟူ၍ဆိုအပ်သော။ ဝိနေယျပ္ပါဏောဃံ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ ဓမ္မရံသိဝရေဟိ၊ မြတ်သောတရားတည်းဟူသော ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်။ သုဗောဓေသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေသောအားဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူပြီ။ သုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်စွာသော။ တိဘဝကုဟရေ၊ လောက သုံးပါးအတွင်း၌။ ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဒ္ဓ၊ အဆုံးမရှိနှံ့သော ကျော်စောခြင်း ရှိတော်မူထသော။ တိလောကေကစက္ခုံ၊ ဟုံသုံးပါးတို့၏ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော မျက်စိဖြစ်တော်မူ ထသော။ ဒုခမသဟနံ၊ သူဟပါးတို့သည် သည်းခံ နိုင်ခဲသောအမှုကို သည်းခံခြင်း ရှိတော်မူထသော။ မဟေသိံ၊ သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူးရှာမှီးတော်မူပြီးထသော။ တံမုနိန္ဒက္ကံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းကို။ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ယောဇိနော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိပေမတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုချစ်တော်မူခြင်းကြောင့်။ အလဂ္ဂမာနသော၊ ငြိတွယ်ခြင်း ကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနေကဇာတိယံ၊ များစွာသောကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ သပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားနှင့်တကွသော။ အင်္ဂဇီဝိတမ္ပိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်အသက်ကို စင်လျက်လည်း။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိသောသူအား။ အဒါသိယေဝ၊ ပေးလှူတော်မူသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဒါနပါရမိံ၊ ဒါနပါရမီကိုလည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုဒါနပါရမီမှ။ ပရံ၊ တပါးသော။ သီလပါရမာဒိကမ္ပိ၊ သီလပါရမီစသော ကိုးပါးသော ပါရမီကိုလည်းကောင်း။ အပူရိ၊ ဖြည့်တော်မူလေပြီ။ တာသံ၊ ထိုဆယ်ပါးသောပါရမီတော်တို့၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့။ ဥပယာတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ ကောဒိပကံ၊ လူနတ်တို့၏ကိုးကွယ်မှီခိုရာ မြတ်သော ကိုင်းကျွန်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ တံဇိနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ဒေဝါဒေဝါတိ ဒေဝံ၊ သမ္မုတိနတ်,ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက်လွန်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူထသော။ နိမ္မနပုဓရံ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်ကိုလည်းဆောင်တော်မူထသော။ မာရဘင်္ဂံ၊မာရ်ငါးပါးကိုဖျက်ဆီးတော်

မူထသော။ . အဘဂ်ံ၊ မာရ်ရစ်စိသည့်တို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပံ၊ ပညာတည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဒီပံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်အောင် ထွန်းညှိတော်မူပြီးထသော။ ဇယဝရသယနေ၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်မြင်ခတော်မူ၍ မြတ်သောဗောဓိပင်နေရာ၌။ ဗောဓိပတ္တံ၊သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ရောက်တော်မူပြီးထသော။ အဓိပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပို့တော်မူထသော။ ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာဂဏာနံ၊ ဆည်းကပ်ရောက်လာကုန်သော ဗြဟ္မာလူနတ် ပရိသတ်တို့အား။ ဝရဂိရကထိတံ၊မြတ်သောတရားစကားကိုဟောတော်မူတတ်ထသော။ ပါပဟီနံပဟီနံ၊ ညစ်ညမ်းယုတ်မာ ကိလေသာကို ပယ်ခွါတော်မူပြီးထသော။ လောကလောကာဘိရာမံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်ရာဖြစ်တော်မူထသော။မုနိန္ဒံ၊ ရဟန်းတကာတို့ကို အစိုးရတော်မူထသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတတံ၊ မချွတ်။အဘိနမေ–အဘိနမာမိ၊ ရှိသေစွာ ရှိခိုးပါ၏။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဂြောဓဗိမ္ဗော၊ အရပ်နှင့်အလံမျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏အဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသောကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒုကရစရဏော၊ အကြိမ်တရာဖပ်အပ်သော ဝါဂွမ်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သော လက်ဘဝါးတော် ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဗြဟ္မဃောသော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံထက် ကဲလွန်စွာ သာယာသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ဏေိဇင်္ဃော၊ ဏေိမည်သော သား၏မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ပြည့်ဖြိုးသော မြင်းခေါင်းတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ကောသစ္ဆာဒဂုယှော၊ ရွှေပဒုမ္မာကြာချပ်နှင့်တူသော အအိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်လှစွာသော ယောကျ်ားမြတ်၏ နိမိတ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ပုနရပိ၊ တဖန်လည်း။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ၊ ရွှေခြေနင်းအပြင်ကဲ့သို့ညီညွတ်စွာတည်သော ခြေဘဝါးတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ မုဒေါဒါတုဏ္ဏလောမော၊ မျက်မှောင်နှစ်ခုတို့၏ အလယ်၌နူးညံ့ဖြူစင်သောဥဏ္ဏလုံမွေးရှင်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ အထမပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ သုဂတော၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြဟ္မုဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏

ကိုယ်ကဲ့သို့ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ နီလက္ခိ၊ ညိုသော မျက်လုံးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒီဃပဏှိ၊ ရှည်သောဖနောင့်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သုခုမ မလ ဆဝိ၊ သိမ်မွေ့လှစွာသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အရေတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ထောမျရသဂ္ဂသဂ္ဂိ၊ အနည်းငယ်သော အရသာကိုသော်လည်း ဆောင်ယူခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ခုနစ်ထောင်သောချိုးမွှမ်းအပ် မြတ်သောအကြောတော်တို့၏ အဖျားလည်း စုဝေးလျက် ရှိတော်မူ၏။

၂၄။ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ စတ္တာလီသဂ္ဂဒန္တော၊ လေးဆယ့်စေ့ထ မွန်မြတ်လှသော သွားတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ သမကလ ပန်ဇော၊ လွန်နှင့်ဖြတ်သကဲ့သို့ညီညွတ်စွာသောသွားတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ အန္တရံသပ္ပဗီဏော၊ ရေစီးကြောင်းမထင် ပြည့်ဖြိုးစင်သော ကျောက်တော် လည်းရှိတော်မူ၏။ စက္ကေနင်္ကိတပါဒေါ၊ စက်ဖြင့်မှတ်အပ်သော မြတ်သော ခြေဘဝါးတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ အဝိရဠဒသနော၊ မကျဲသောသွားတော် လည်းရှိတော်မူ၏။ မာရဇိ၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူပြီးသောမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဥဿခ်ပါဒေါ၊ မြူမတင်လင့် မြင့်သောဖမျက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ တိဌန္တော၊ ရပ်တော်မူလျက်။ နောနမန္တော၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ။ ဥဘယကရမုဒ္ဒနာ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာသော လက်တော်နှစ်ဘက်ဖြင့်။ ဇဏ္ဏု ကာနိ၊ ပုဆစ်ဒူးတော်နှစ်ဘက်တို့ကို။ အာမသန္တော၊ သုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။ ဝဋ္ဋကဏ္ဍော၊ ရွှေမုရိုးစည်ငယ် သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ လုံးသော လည်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဂေါတရုဏပခုမကော၊ ထိုခဏဘွားသော နွားငယ်၏မျက်မွေး နှင့်အတူသိမ်မွေ့နုပျို ညိုသောမျက်မွေးတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ သီဟပုဗ္ဗဍ္ဍ ကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက်သောကိုယ်နှင့်အတူ ပြည့်ဖြိုးစွာသော ကိုယ်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သတ္တုပ္ပဏောစ၊ ခုနစ်ပါးသော အရပ်တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသော အသားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဒီဃင်္ဂုလီ၊ ရှည်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ လောမကူပေက လောမော၊ တခုတခုသော မွေးတွင်းတော်၌ တချောင်း တချောင်းစီသော

ရောက်သော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပန္နောဒါတဒါဌော၊ ပြည့်ဖြိုးဖြူစင်စွာသော စွယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကနကသမတစော၊ ဇမ္ဗူရာဇ် ရွှေစင်ကဲ့သို့သော အရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နီလမုဒ္ဒဂ္ဂလောမော၊ မျက်နှာတော်ကိုမျှော်ဘိသကဲ့သို့အထက်သို့တက်သောလက်ျာရစ်လည်၍တည်သော အလွန်ညိုသော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထူလဇ်ဝေ့ါ၊ ကြီးပြန့်သောလျှာတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ သီဟဟနုကော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးနှင့်တူသော ပြည့်ဖြိုးစွာသော မေးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဇာလိကပ္ပါဒဟတ္ထော၊ လေသွန်တံခါး၌ လက်သမားတပ်စီထားအပ်သော ရွှေပွတ်တိုင်ကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာရှည်သော ခြေချောင်းလက်ချောင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဏှီသသီသော၊ နဖူးသင်းကျစ်ခြယ်လယ်သဖြင့်တင့်တယ်သော ဦးခေါင်းတော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ဠတိဂုဏသဟိတံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ တံမဟေသိံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၆။ လောကေ၊ လူ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓေါတိဃောသော၊ဘုရားဘုရားဟူသောအသံကိုမျှလည်း။ အတိဒုလ္လဘတရော၊ အလွန်ကြားရခဲသေးတုံ၏ရှင့်။ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊ ဘုရား၏အဖြစ်သည်ကား။ ကာကထာ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဘာဝီ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ဝိဝိဓဟိတသုခံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော စီးပွားချမ်းသာကို။ ပတ္ထယန္တာ၊ တောင့်တကုန်သော။ သာဓဝေါ၊သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဣဋ္ဌံ၊ အလိုရှိအပ်သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ဝဟန္တံ၊ ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ သုရနရမဟိတံ၊ နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော။နိဗ္ဗယံ၊ဘေးလည်းမရှိထသော။ဒက္ခိဏေယျံ၊မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်ထသော။ လောကာနံ၊လူသုံးပါးတို့၏။ နန္ဒိဝဍ္ဎုံ၊နှစ်လိုခြင်းကိုပွားစေတတ်ထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသောအားနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော။ အသမံ၊ တုဘက်လည်းကင်းပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမဿန္တု၊ ရှိခိုးစေကုန်သတည်း။

၂၇။ ဧတေနပုညေန၊ ဤသို့ မြတ်စွာ ဘုရားအား ရှိခိုးရခြင်းတည်း ဟူသောကောင်းမှုစေတနာကြောင့်။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ နိပုဏမတိစ၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသည်လည်းကောင်း။ သတောစ၊သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။တိတ္တောစ၊ရောင့်ရဲသည်လည်းကောင်း။ဒက္ခောစ၊လိမ္မာသည်လည်းကောင်း။ဒိဋ္ဌုဇ္ဇုပညောစ၊ဖြောင့်မတ်သော အယူပညာရှိသည်လည်းကောင်း။အဝိကလဝီရိယောစ၊ မချို့တဲ့သော လုံ့လ ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဘောဂဝါစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသည်လည်းကောင်း။ သံဝိဘာဂီစ၊ ခွဲခြမ်းဝေဘန် တတ်သည်လည်းကောင်း၊ တိက္ခောစ၊ ထက်မြက် သည်လည်းကောင်း။ သူရောစ၊ ရဲရင့်သည်လည်းကောင်း။ ဓိတတ္တောစ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်လည်းကောင်း။ သပရဟိတစရောစ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွား သူတပါးအကျိုးစီးပွားကို ကျင့်ဆောင်တတ်သည်လည်းကောင်း။ ဒီဃဇီဝီစ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်လည်းကောင်း။ အရောဂေါစ၊ အနာမရှိသည်လည်ကောင်း။ ဓညောစ၊ ဘုန်းရှိသည်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်းလှသည်လည်းကောင်း။ယသဿီစ၊ များသော အခြံအရံရှိသည်လည်းကောင်း။ အတိဗလဝဓေရောစ၊ အလွန်သောအားကို ဆောင်နိုင်သည်လည်းကောင်း။ကိတ္တိမာစ၊ကျေးဇူးသတင်းကျော်စောခြင်း ရှိသည်လည်းတောင်း။ ခန္တုပေတောစ၊သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

၂၈။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ သဒ္ဓေါစ၊သဒ္ဓါတရားရှိသည်လည်းကောင်း။ ဒါတဂုံပေတောစ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ ပရမသိရီစ၊ မြတ်သောဘုန်းကျက်သရေရှိသည်လည်းကောင်း။ ဒယောစ၊ သူတပါးကို သနားခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း။ ဝိရတ္တောစ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်လည်းကောင်း။ လဇ္ဇီစ၊ မကောင်းမှုမှရှက်တတ်သည်လည်းကောင်း။ ကလျာဏမိတ္တောစ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်လည်းကောင်း။ အဘိရတကုသလောစ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ အလွန်မွေ့လျော် တတ်သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စသီလာဘိရက္ခောစ၊ ငါးပါးသောသီလကိုအလွန်စောင့်ရှောက်နိုင်သည်လည်းတောင်း။ အပ္ပိစ္ဆောစ၊ နည်းသော အလိုရှိသည်လည်း

ကောင်း။ အပ္ပကောခေါစ၊ နည်းသော အမျက် ရှိသည်လည်းကောင်း။ အတိဝဇ္ဇဟာဒယောစ၊ အလွန်ဖြောင့်မတ်သော နှလုံးရှိသည်လည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိမာစ၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ အပ္ပမေယျောစ၊ မနှိုင်း ရှည့်အပ်သော ဂုဏ်ရှိသည်လည်းကောင်း။ ပါသံသောစ၊ ချီးမွမ်းထိုက် သည်လည်းကောင်း။ ပေမဝါဒေါစ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကိုဆိုတတ်သည် လည်းကောင်း။ သုဇနဂုဏာဝိဒူစ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတတ် သည်လည်း ကောင်း။ မာမကောစ၊ သူတော်ကောင်း တို့ကို မြတ်နိုးတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

၂၉။ ဣတ္ထံ-ဣမိနာယထာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြား အားဖြင့်၊ အသခ်ယော၊ဤမျှဤမျှရှိ၏ဟုမရေတွက်နိုင်ကုန်ထသော။လက္ခဏာ ဒီပိတော၊ အစိတ်ဖြစ်သော ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်ထသော။ နာထဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ သုစကာသု၊ ပြတတ် ကုန်သော။ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့တွင်။ ကောဂါထမ္ပိ၊ တဂါထာကို မျှသော် လည်း။ ဗုဓော၊ ပညာရှိသော။ ယောကုလပုတ္တော၊ အကြင်အမျိုးကောင်း သားသည်။ သရတေ၊ အောက်မေ့ရာ၏။

၃၀။ သောကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ စတုရာပါယ မုတ္တောစ၊ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထဒ္ဓယာသ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ အကျိုးစီးပွားနှစ်ပါးကို။ သာဓကောစ၊ ပြီးစေခြင်းငှာ တတ်စွမ်းနိုင်သည်လည်းကောင်း။ ဟတောပဒ္ဒဝဇာလောစ၊ ဖျောက်အပ် ပြီးသော ဘေးရန်တည်းဟူသော ကွန်ရက်ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟိတ သုခဿ၊ စီးပွားချမ်းသာကို။ လာဘီစ၊ရသည်လည်းကောင်း။

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ၊ လူနတ်တို့ကို။ အဓိပေါစ၊ အစိုးရသောနတ်မင်း အဖြစ် သည်လည်းကောင်း။ စတုဒီပိဿရောပိ ဝါ၊ လေးကျွန်း လုံးကို အစိုးရသော စကြာဝတေးမင်း၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေဒေဟော၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဘာဝနာယာနံ၊ ဘာဝနာ တည်းဟူသော ယာဉ်ထက်သို့။ အာရုယှ၊ တက်စီး၍။ အညံ၊ အရဟတ္တ

ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော။ သေတဆတ္တကံ၊မြတ်သောထီးဖြူကို၊ဓာရံ-ဓာရေန္တော၊ ဆောင်းလျက်။ သမံ၊ မိးခပ်သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ဧသတိ၊ ရောက်လတ္တံ့သတည်း။ ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေပိ၊ ဤ ကိုယ်အဖြစ်၌ လည်း ကောင်း။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်လည်းကောင်း။ ဒီဃဇီဝိကော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသည်လည်းကောင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်။ ပူဇိတော၊ပူဇော် အပ်သည်လည်းကောင်း။ ဘာဝနာဘိရတိမနော၊ ဘာဝနာ၌အလွန်မွေ့ လျော်သောနှလုံးရှိသည်လည်းကောင်း။ ဇနပ္ပိယော၊ သူခပ်သိမ်းတို့ချစ်နှစ် လိုအပ်သည်လည်းကောင်း။ မနာပေါ၊ သူခပ်သိမ်းတို့နှလုံးကို ပွားစေ တတ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အခိလဓာရဏော၊ အလုံး စုံသော ဂါထာကိုဆောင်ခြင်း၌။ ကာကထာ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။

နမက္ကာရအနက်ပြီး၏။

ဇာတ္တပါဠိ (၇)

လောကနီတိပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ

၁။ လောကနီတိံ ပဝက္ခာမိ၊ နာနာ သတ္ထ သမုဒ္ဓဋံ။
မာဂဓေနေဝ သံခေပံ၊ ဝန္ဒိတွာ ရတနတ္တယံ။

၂။ နီတိ လောကေ ပုရိသဿ သာရော၊
မာတာ ပိတာစ အာစရိယော မိတ္တော။
တသ္မာဟိ နီတိံ ပုရိသော ဇညာ၊
ဉာဏီ မဟာ ဟောတိ ဗဟုဿုတော။

၃။ အလဿဿ ကုတော သိပ္ပံ၊ အသိပ္ပဿ ကုတော ဓနံ။
အဓနဿ ကုတော မိတ္တံ၊ အမိတ္တဿ ကုတော သုခံ။
အသုခဿ ကုတော ပုညံ၊ အပုညဿ ကုတော နိဗ္ဗာနံ။

၄။ သိပ္ပါသမံ ဓနံ နတ္ထိ၊ သိပ္ပံ စောရာ နဂဏှန္တိ။
ဣဓ လောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊ ပရ လောကေ သုခါဝဟံ။

၅။ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊ စိတ္တေ သုတံ နိဓာပယေ။
ဝမ္မိကော ဒက ဗိန္ဒူဝ၊ စိရေန ပရိပူရတိ။

၆။ ခုဒ္ဒေါတိ နာတိမညေယျ၊ ဝိဇ္ဇံဝါ သိပ္ပမေဝါ။
ကေမ္ပိပရိယောဒါတံ၊ ဇီဝိတ ကပ္ပ ကာရဏံ။

၇။ သေလေသေလေ နမာဏိက္ကံ၊ ဂဇေဂဇေ နမုတ္တိကံ။
ဝနေဝနေ နစန္ဒနံ၊ ဌာနေဌာနေ နပဏ္ဍိတံ။

၈။ ပဏ္ဍိတော သုတ သမ္ပန္နော၊ ယတ္ထ အတ္ထိတိ စေ သုတော။
မဟုဿာဟေန တံဌာနံ၊ ဂန္တဗ္ဗံဝ သုံတေသိနာ။

၉။ သနေ သိပ္ပံ သနေ ဓနံ၊ သနေ ပဗ္ဗတ မာရုဟံ။
သနေ ကာမဿ ကောဓဿ၊ ဣမေပဉ္စ သနေသနေ။

၁၀။ သုတိ သမ္မုတိ သင်္ချာစ၊ ယောဂါနီတိဝိသေသကာ။
ဂန္ဓဗ္ဗာ ဂဏိကာစေဝ၊ ဓနု ဗေဒါစ ပူရဏာ။

၁၁။ တိကိစ္ဆာ ဣတိ ဟာသာစ၊ ဇောတိ မာယာစ ဆန္ဒတိ။
ကေတုမန္တာစ သဒ္ဒါစ၊ သိပ္ပါ ဌာရသကာ ဣမေ။

၁၂။ အပုဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘေရီ၊ ပဇ္ဇုန္နော ဟောတိ ပုစ္ဆိတော။
ဗာလော ပုဋ္ဌော အပုဋ္ဌောပိ၊ ဗဟုံပိ ဘဏတေ သဒါ။

၁၃။ ပေါတ္ထကေသုစ ယံ သိပ္ပံ၊ ပရ ဟတ္ထေသု ယံ ဓနံ။
ယထာကိစ္စေ သမုပ္ပန္နေ၊ န တံ သိပ္ပံ န တံ ဓနံ။

၁၄။ ဇလပ္ပမာဏံ ကုမုဒ မာလံ၊ ကုလပ္ပမာဏံ ဝိနယော ပမာဏံ။
ဗျတ္တိပ္ပမာဏံ ကထိတ ဝါကျံ၊ ပထဝီ ပမာဏံ တိဏ မိလာတံ။

၁၅။ အပ္ပဿုတော သုတံ အပ္ပံ၊ ဗဟုံ မညတိ မာနဝါ။
သိန္ဓုဒက မပဿန္တော၊ ကူပေ တောယံဝ မဏ္ဍုကော။

၁၆။ ပထမံ နပရာဇိတော သိပ္ပံ၊ ဒုတိယံ နပရာဇိတော ဓနံ။
တတိယံ နပရာဇိတော ဓမ္မံ၊ စတုတ္ထံ ကိံ ကရိဿတိ။

၁၇။ ဗျတ္တာ ပုတြာကိ မာလသော၊ အဗျတ္တော ဘာရ ဟာရိကော။
ဗျတ္တကော ပူဇိတော လောကေ၊ ဗျတ္တာ ပုတြာ ဒိနေ ဒိနေ။

၁၈။ မာတာ သတြု ပိတာ ဝေရီ၊ ယေန ဗာလော နသိက္ခိတော။
သဘာမဇ္ဈေ နသောဘတိ၊ ဟံသမဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။

၁၉။ ကဏ္ဍကာဂိရိ ကော တိက္ခတိ၊ ကော အဉ္ဇနံ မိဂက္ခိယံ။
ဥပ္ပလဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊
ကုလပုတ္တရူပေါ ကော ပဝတ္တတိ သမတိဘာဝေါ။

၂၀။ နရသံ အကောတမ္ဗုလံ၊ အခနေဿာ လက်ဘမ္ဘိ။
အလောဏကန္တံ ဗျဉ္ဇနံ၊ ဗျာကရဏံ အသိပ္ပဿ။

၂၁။ သုဿုသာ သုတသမ္ဗန္ဓော၊ သုတာ ပညာ ပဝဍ္ဎတိ။
ပညာယ အတ္ထံ ဇာနာတိ၊ အတ္ထော ဉာတော သုခါဝဟော။

၂၂။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊ ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ။
ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊ ဟီနော ဂေါဏသမော ဘဝေ။

၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာသမံ မိတ္တံ၊ နာစ ဗျာဓိသမော ရိပု။
နစ အတ္တသမံ ပေမံ၊ နစ ကမ္မသမံ ဗလံ။

၂၄။ ဟံသောမဇ္ဈေ နကာကာနံ၊ သီဟော ဂုန္နံ နသောဘတေ။
ဂဒြဘမဇ္ဈေ တုရင်္ဂေါ၊ ဗာလမဇ္ဈေစ ပဏ္ဍိတော။

၂၅။ ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
န သော ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊ ဒဗ္ဗီ သူပရသံ ယထာ။

၂၆။ မုဟုတ္တမပိ စေ ဝိညူ၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရုပါသတိ။
ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊ ဇိဝှါ သူပရသံ ယထာ။

၂၇။ ဝိနာသတ္ထံ နဂစ္ဆေယျ၊ သူရောသင်္ဂါမဘူမိယံ။
ပဏ္ဍိတဒ္ဒဂုံ ဝါဏိဇော၊ ဝိဒေသဂမနော တထာ။

၂၈။ ဓန နာသံ မနော တာပံ၊ ဃရေ ဒုစ္စရိတာနိစ။
ဝဉ္စနဉ္စ အဝမာနံ၊ ပဏ္ဍိတော နပကာသယေ။

၂၉။ ပတ္တာနုရူပကံ ဝါကျံ၊ သဘာဝရူပကံ ပိယံ။
အတ္တာနုရူပကံ ကောဓံ၊ ယော ဇာနာတိ သ ပဏ္ဍိတော။

၃၀။ အ ဓနဿ ရသံခါဒါ၊ အ ဗလဿ ဟတာရတာ။
အပ္ပညဿ ဝါကျ ရတာ၊ ဥမ္မတ္တကသမာ ဣမေ။

၃၁။ အနဝှါယိံ ဂမယန္တော၊ အပုဋ္ဌော ဗဟုဘာသကော။
အတ္တဂုဏံ ပကာသေန္တော၊ တိဝိဓံ ဟီန လက္ခဏံ။
၃၂။ အပ္ပရူပေါ ဗဟုံဘာသော၊ အပ္ပပညော ပကာသကော။
အပ္ပ ပူရော ဃဋော ခေါဘော၊ အပ္ပ ခီရာ ဂါဝီ စလေ။
၃၃။ ပဏ္ဍုကောပိ ဥကြေသီဟော၊ ကာကဂ္ဂဟော ပိယေပိယေ်။
အပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိဟုတွာ၊ ခီရာ ပုစ္ဆေ ငယေငယေ်။
၃၄။ မဏ္ဍုကောပိ ဥကြေသီဟော၊ သူကရေပိ ဥဟော ဒီပေ။
ဗိဠာရေ သဒိသေ ဗျဂ္ဃေ၊ သဗ္ဗ ခိရေ သိပ္ပသမေ။
၃၅။ နတိတ္တိရာဇာ ဓနမှိ၊ ပဏ္ဍိတောပိ သုဘာသိတေ။
စက္ခုပိ ပိယ ဒဿနေ၊ ဇလေ သာဂရော နတိတ္တိ။
၃၆။ ရူပ ယောဗ္ဗန သမ္ပန္နာ၊ ဝိသာလ ကုလ သမ္ဘဝါ။
ဝိဇ္ဇာဟီနာ နသောဘန္တိ၊ နိဂန္ဓာဣဝ ကိံ သုကာ။
၃၇။ ဟီန ပုတ္တော ရာဇာ မစ္စော၊ ဗာလ ပုတ္တောစ ပဏ္ဍိတော။
အဓနဿ ဓနံ ဗဟု၊ ပုရိသာနံ နမညထ။
၃၈။ ယော သိဿော သိပ္ပလောဘေန၊ ဗဟုံ ဂဏှာတိ တံ သိပ္ပံ။
မူဂေါဝ သုပိနံ ပဿံ၊ ကထေတုမ္ပိ နဥဿဟေ။
၃၉။ နဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘကာရော၊ သောဘေတုံ ကုမ္ဘံဃဋ္ဋတိ။
နခိပေတုံ အပါယေသု၊ သိဿာနံ ဝုဒ္ဓိ ကာရဏာ။
၄၀။ တဂရဉ္စ ပလာသေန၊ ယော နရော ဥပနယှတိ။
ပတ္တာပိသုရဘိ ဝါယန္တိ၊ ဧဝံ ဓီရူ ပသေဝနာ။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၂-သုဇနကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဘိ ရေဝ သမာသေထ၊ သဗ္ဘိ ကုဗ္ဗေထ သန္ထဝံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မ မညာယ၊ သေယျော ဟောတိ နပါပိယော။
၄၂။ စဇ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ၊ ဘဇ သာဓုသမာဂမံ။
ကရ ပုည မဟောရတ္တိံ၊ သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။

၄၃။ ယထာ ဥဒုမ္ဗရပက္ကာ၊ ဗဟိ ရတ္တကမေဝစ။
အန္တော ကိမိလသမ္ပုဏ္ဏာ၊ ဧဝံ ဒုဇ္ဇနဟဒယာ။

၄၄။ ယထာပိ ပနသာ ပက္ကာ၊ ဗဟိ ကဏ္ဋကမေဝစ။
အန္တော အမတသမ္ပန္နာ၊ ဧဝံ သုဇနဟဒယာ။

၄၅။ သုက္ခေပိ စန္ဒနတရု နဇဟာတိ ဂန္ဓံ၊
နာဂေါ ဂတော နရမုခေ နဇဟာတိ လီဠံ။
ယန္တာဂတော မဓုရသံ နဇဟာတိ ဥစ္ဆု၊
ဒုက္ခေပိ ပဏ္ဍိတဇနော နဇဟာတိ ဓမ္မံ။

၄၆။ သီဟောနာမ ဇိဃစ္ဆာပိ၊ ပဏ္ဏာဒီနိ နခါဒတိ။
သီဟောနာမ ကိသောစာပိ၊ နာဂမံသံ နခါဒတိ။

၄၇။ ကုလဇာတော ကုလပုတ္တော၊ ကုလဝံသ သုရက္ခတော။
အတ္တနာ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဟီနကမ္မံ နကာရယေ။

၄၈။ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ၊ တတော စန္ဒောဝ သီတလော။
စန္ဒန စန္ဒ သီတမှာ၊ သာဓုပါကျံ သုဘာသိတံ။

၄၉။ ဥဒေတိ ဘာဏု ပစ္ဆိမေ၊ မေရုရာဇာပိ နမတိ။
သီတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊ ပဗ္ဗတဂ္ဂေစ ဥပ္ပလံ။
ဝိကသေ နဝိပရီတံ၊ သဓု ဝါစာ ကုဒါစနံ။

၅၀။ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာ ဝ၊ တတော ဉာတိ မာတာ ပိတု။
တတော အာစရိယော ရညော၊ တတော ဗုဒ္ဓဿ နေကဓာ။

၅၁။ ဘမရာ ပုပ္ဖ မိစ္ဆန္တိ၊ ဂုဏ မိစ္ဆန္တိ သုဇ္ဇနာ။
မက္ခိကာ ပူတိ မိစ္ဆန္တိ၊ ဒေါသ မိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇနာ။

၅၂။ မာတာ ဟီနဿ ဒုဗ္ဘာသာ၊ ပိတာ ဟီနဿ ဒုက္ကိရိယာ။
ဥဘော မာတာ ပိတာ ဟီနာ၊ ဒုဗ္ဘာသာစ ဒုက္ကိရိယာ။

၅၃။ မာတာ သေဋ္ဌဿ သုဘာသာ၊ ပိတာ သေဋ္ဌဿ သုကိရိယာ။
ဥဘော မာတာ ပိတာ သေဋ္ဌာ၊ သုဘာသာစ သုကိရိယာ။

၅၄။ သင်္ဂါမေ သူရ မိစ္ဆန္တိ၊ မန္တိ သုခံ ကုတူဟလေ။
ပိယဉ္စ အန္နပါနေသု၊ အတ္ထကိစ္စေသု ပဏ္ဍိတံ။

၅၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသွာ၊ ဒန္တံ ဒဿေတိ ဟိံသိတုံ။
ဒုဇ္ဇနော သုဇနံ ဒိသွာ၊ ရောသယံ ဟိံသ မိစ္ဆတိ။

၅၆။ မာစ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊ ကာရေသိ ကာရာပေသိ ဝါ။
သဟသာ ကာရိတံ ကမ္မံ၊ မန္ဒော ပစ္ဆာ နုတပ္ပတိ။

၅၇။ ကောဓံ ဝိဟိတွာ ကဒါစိ နသောစတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ။
သဗ္ဗေသံ ဖရုသဝါစံ ခမထ။
ဧတံ ခန္တိ မုတ္တမ မာဟု သန္တော။

၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္ဗာဓေ၊ ဌာနေ အသုစိ သင်္ကတေ။
တတော အရိမှိ အပ္ပိယေ၊ တတောပိ အကတညုနာ။

၅၉။ ဩဝဒေယျာ နုသာသေယျ၊ အသဗ္ဘာ စ နိဝါရယေ။
သတံ ဟိသော ပိယော ဟောတိ၊ အသတံ ဟောတိ အပ္ပိယော။

၆၀။ ဥတ္တမတ္တ နိဝါတေန၊ သူရံ ဘေဒေန နိဇ္ဇယေ။
နီစံ အပ္ပကဒါနေန၊ ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။

၆၁။ န ဝိသံ ဝိသ မိစ္စာဟု၊ ဓနံ သံဃဿ ဥစ္စတေ။
ဝိသံ ဧကံဝ ဟနတိ၊ သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနတိ။

၆၂။ ဇဝေန ဘဒြံ ဇာနန္တိ၊ ဗလိဗဒ္ဒဉ္စ ဝါဟေန။
ဒုဟေန ဓေနုံ ဇာနန္တိ၊ ဘာသမာနေန ပဏ္ဍိတံ။

၆၃။ ဓန မပ္ပမ္ပိ သာဓူနံ၊ ကူပေ ဝါရိဝ နိဿယော။
ဗဟုံအပိ အသာဓူနံ၊ နစ ဝါရိဝ အဏ္ဏဝေ။

၆၄။ အာပံ ပိဝန္တိ နော နဇ္ဇာ၊ ရုက္ခာ ခါဒန္တိ နော ဖလံ။
ဝဿန္တိ ကွစိနော မေဃာ၊ ပရတ္ထာယ သတံ ဓနံ။

၆၅။ အပတ္ထေယျံ နပတ္ထေယျ၊ အစိန္တေယျံ နစိန္တယေ။
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊ ကာလံ မောဃံ နဣစ္ဆယေ။

၆၆။ အစိန္တိတမ္ပိ ဘ၀တိ၊ စိန္တိတမ္ပိ ဝိနဿတိ။
နဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ၊ ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿ ဝါ။
၆၇။ အသန္တဿ ပိယော ဟောတိ၊ သန္တံ နကုရုတေ ပိယံ။
အသတံ ဓမ္မံ ရောစတိ၊ တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

သုဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၃-ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍ

၆၈။ အတိ ပိယော နကာတဗ္ဗော၊ ခလော ကောတုဟလံ ကရော။
သိရသာ ဝဟမာနောပိ၊ အဍ္ဎပူရော ဃဋော ယထာ။
၆၉။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊ သပ္ပါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော။
မန္တော သဓေဟိ သောသပ္ပေါ၊ ခလော ကေန ပသမ္မတိ။
၇၀။ ယော ဗာလော မညတိ ဗာလျံ၊ ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေနသော။
ဗာလောဝ ပဏ္ဍိတမာနီ၊ သဝေ ဗာလော တိ ဝုစ္စတိ။
၇၁။ မဓုဝ မညတီ ဗာလော၊ ယာဝ ပါပံ နပစ္စတိ။
ယဒါစ ပစ္စတီ ပါပံ၊ အထ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။
၇၂။ နသာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊ သာဟသာ ဝိန္ဒတေ ဓနံ။
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊ နိရယံ သော ပပဇ္ဇတိ။
၇၃။ ဃရေ ဒုဋ္ဌော မူသိကော စ၊ ဝနေ ဒုဋ္ဌော စ ဝါနရော။
သကုဏော ဒုဋ္ဌော စ ကာကော၊ နရေ ဒုဋ္ဌော စ ဗြာဟ္မဏော။
၇၄။ ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊ ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒီဃော ဗာလာနသံသာရော၊ သဒ္ဓမ္မံ အဝိဇာနတံ။
၇၅။ တိလမတ္တံ ပရေသံ ဝ၊ အပ္ပဒေါသဉ္စ ပဿတိ။
နာဠိကေရမ္ပိ သဒေါသံ၊ ခလဇာတော နပဿတိ။
၇၆။ နတ္တဒေါသံ ပရေ ဇညာ၊ ဒေါသံ ပရဿ တု။
ဂုယှေ ကုမ္မောဝ အင်္ဂါနိ၊ ပရ ဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။
၇၇။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊ ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယျတေ။
ပဏ္ဍိတံ ဝဏ္ဍိတေဝေန၊ ဝဏ္ဍိတောဝ သုဝဏ္ဍိတံ။

၇၈။ လုဒ္ဒံ အတ္ထေန ဂဏှေယျ၊ ထဒ္ဓံ အဉ္ဇလိ ကမ္မုနာ။
ဆန္ဒာ နုဝတ္တိယာ မူဠှံ၊ ယထာဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၄–မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတ ကာရော ပရော ဗန္ဓု၊ ဗန္ဓုပိ အဟိတော ပရော။
အဟိတော ဒေဟဇော ဗျာဓိ၊ ဟိတံ အရည မောသဓံ။
၈၀။ ပရောက္ခေ ဂုဏ ဟန္တာရံ၊ ပစ္စက္ခေ ပိယ ဝါဒိနံ။
ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊ ဝိသကုမ္ဘေ ယထာမဓုံ။
၈၁။ မန ဟီနေ စဇေ မိတ္တော၊ ပုတ္တ ဒါရာ သဟော ဒရာ။
မနဝန္တေဝ သေဝန္တိ၊ မနံ လောကေ မဟာ သခါ။
၈၂။ ဇာနေယျ ပေသနေ ဘစ္စံ၊ ဗန္ဓဝါပိ ဘယာဂတေ။
အပ္ပကာသု တထာ မိတ္တံ၊ ဒါရဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။
၈၃။ သော ဗန္ဓု ယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
ပိတရော ဟောတိ ပေါသကော။
တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊
သာ ဘရိယာ စ နိဗ္ဗုတိ။
၈၄။ န ဝိဿသေ အမိတ္တဿ၊ မိတ္တဿပိ န ဝိဿသေ။
ကဒါစိ ကုပိတော မိတ္တော၊ သဗ္ဗဒေါသံ ပကာသတိ။
၈၅။ သကိံ ဒုဋ္ဌတိ ယော မိတ္တော၊ ပုန သန္ဓိတု မိစ္ဆတိ။
သော မစ္စုံ ဥပဂဏှာတိ၊ ဂဗ္ဘော အဿတရိံ ယထာ။
၈၆။ ဝဟေ အမိတ္တံ ခန္ဓေန၊ ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ။
တ မေဝ အာဂတေ ကာလေ၊ သေလေ ဘိန္ဒေ ဃဋံ ဣဝ။
၈၇။ ဣဏ သေသော အဂ္ဂိ သေသော၊ ရောဂ သေသော တထေဝစ။
ပုနပ္ပုနံ ဝိဝဍ္ဎန္တိ၊ တသ္မာ သေသံ နကာရယေ။
၈၈။ ပဒုမံဝ မုခံ ယဿ၊ ဝါစာ စန္ဒန သီတလာ။
တာဒိတံ နောပသေဝေယျ၊ ဟဒယေတု ဟလာဟလံ။

၈၉။ နသောဝေ ဖရုသံ သာမိံ၊ နစ သောဝေယျ မစ္ဆရိံ။
တတော အပဂ္ဂဏှံ သာမိံ၊ နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။
၉၀။ သိင်္ဂီ ပညာသ ဟတ္ထေန၊ သတေန ဝါဇိနံ ဝဇ္ဇေ။
ဟတ္ထိဒန္တိံ သဟဿေန၊ ဒေသစာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။
၉၁။ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊ ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ။
ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊ ဒူရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
၉၂။ ရောဂါတုရေစ ဒုဗ္ဘိက္ခေ၊ ဗျသနေစ သတြု ဂဟေ။
ရာဇ ဒွါရေ သုသာနေစ၊ သခါတိဋ္ဌာ သု မိတ္တကာ။
၉၃။ သီတဝါစော ဗဟုမိတ္တော၊ ဖရုသော အပ္ပမိတ္တကော။
ဥပမံ ဧတ္ထ ဉာတဗ္ဗံ၊ သူရိယ စန္ဒ ရာဇူနံ။

မိတ္တကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၅-ဣတ္ထိကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဒံ ရူပံ၊ နာရီ ရူပံ ပတိဗ္ဗတာ။
ဝိဇ္ဇာ ရူပံ အ ရူပါနံ၊ ခမာ ရူပံ တပဿိနံ။
၉၅။ ဣတ္ထီနဉ္စ ဓနံ ရူပံ၊ ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ဓနံ။
ဘိက္ခူနဉ္စ ဓနံ သီလံ၊ ရာဇာနဉ္စ ဓနံ ဗလံ။
၉၆။ ကိသာ သောဘာ ဝ တာပသာ၊ ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ။
ပုရိသာစ ဝိဇ္ဇာ သောဘာ၊ ဣတ္ထီ သောဘာ ဝ သာမိကာ။
၉၇။ ပဉ္စရတျာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ သတ္တရတျာ ဓနုဂ္ဂဟာ။
ဧကမာသာ သုဘရိယာ၊ အဍ္ဎမာသာ သိဿာ မာလာ။
၉၈။ ဟိံ ရမတိ ပင်၊ ဟင် ရမတိ ပေါက်။
ထီ ရမတိ ပု၊ ခု ရမတိ မံ။
၉၉။ ဇိဏ္ဏာ မန္နံ ပသံသေယျ၊ ဒါရဉ္စ ဂတယောဗ္ဗနံ။
ရဏာ ပုနာ ဂတာ သူရံ၊ သဿဉ္စ ဂေဟ မာဂတံ။
၁၀၀။ ဒွိ တရိ ပတိ နာရီစ၊ ဝိဟာရ ဒွိတရိ ဘိက္ခု။
သကုဏော ဒွိ တြိပါသဉ္စ၊ ကတမာယာ ဗဟူတရံ။

၁၀၁။ ဒုဋ္ဌန ပဟာရ ဒန္တိ၊ မိတ္တံဒန္တိ အ ဘာဏိကာ။
ဣတ္ထိနံ ဗျသနံ ဒန္တိ၊ ရာဂိနံ အပ္ပဘောဇနံ။

၁၀၂။ ရတ္တိဝိနာ န စန္ဒိမာ၊ ဝီစိဝိနာ စ အဏ္ဏဝါ။
ဟံသဝိနာ ပေါက္ခရဏီ၊ ပတိဝိနာ ကညာ သောဘေ။

၁၀၃။ ပတိနာ ဇနိတံ ဘောဂံ၊ ဣတ္ထိယာ ဝ သံဂုတ္တနံ။
ပုရိသော ဝ ဟိ ပဓာနော၊ ဣတ္ထီ သူစိ သုတ္တံယထာ။

၁၀၄။ သဗ္ဗာနဒီ ဝင်္ကနဒီ၊ သဗ္ဗေ ဝနာ ကဋ္ဌမယာ။
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊ လဘမာနေ နိဝါတကေ။

၁၀၅။ ဝိဝါဒ သီလိ ဥဿူယ ဘာဏိနီ၊ ပဿ တဏှိ ဗဟုပါကတ္ထနီ။
အဂ္ဂ န္နဘုတ္တိ ပရ ဂေဟ ဝါသီ၊ နာရီစတ္တာ ပုတ္တ သတံပိ ပုမာ။

၁၀၆။ ဘုတ္တေသု မဏ္ဍေသု ဇနီ ဝ ကန္တိနီ၊
ဂုယှေသု ဌာနေသု ဘဂိနီ ဝ ဟိရီ။
ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရီ ဝ ဒါသိနီ၊
ဘယေသု မန္တီ သယနေသု ရမ္မတီ။
ရူပီသု သိက္ခိကုပ္ပနေသု၊
ခမနီ သာ နာရီ သေဋ္ဌိတိ။
ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ ကာယဿ၊
ဘေဒါစ ဒိဝေ ဘဝေယျသာ။

၁၀၇။ သာမာ မိဂက္ခိ တနု မဇ္ဈဂတ္တာ၊ သုရူ သုကေသီ သမ သမပန္တိ ဒန္တိ။
ဂမ္ဘီ နာဘီ ယုဝတီ သုသီလီ၊ ဟီန ကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟော။

၁၀၈။ သရဒံ ရတု ကာလာနံ: ဘရိယာနံ ရူပဝတီ။
ဇေဋ္ဌ ပဓာနံ ပုတ္တာနံ၊ ဒိသာနံ ဥတြပ္ပဓာနံ။

၁၀၉။ ယာဣစ္ဆေ ပုရိသံ နာရီ၊ ဇာတိံဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
သာမိကံ အပစာယေယျ၊ ဣန္ဒံ ဝ ပါရိစာရိကာ။

၁၁၀။ ယော ဣစ္ဆေ ပုရိသံ ပေါသော၊ ဇာတိံဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
ပရ ဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ဓောတ ပါဒေါ ဝ ကဒ္ဒမံ။

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော ပေါသော၊ အာနေတိ တိမ္ဗရုတ္ထနိံ။
တဿာ ဣဿာ နသဒ္ဒဟတိ၊ တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၆-ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ကော ယာမံ သယေ ရာဇာ၊ ဒွိ ယာမ ညေဝ ပဏ္ဍိတော။
ဃရာ ဝါသော တိယာမောဝ၊ စတုယာမော တု ယာစကော။
၁၁၃။ ဓနဝါ သုတိယော ရာဇာ၊ နဒီ ဝဇ္ဇော တထာဂ္ဂမေ။
ပဉ္စယတ္ထ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ န တတ္ထ ဒိဝသံဝသေ။
၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ နမာနော၊ နပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
နစ ဝိဇ္ဇာ ဂမော ကောစိ၊ န တတြ ဒိဝသံဝသေ။
၁၁၅။ အပုတ္တကံ ဃရံ သုညံ၊ ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ။
အသိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊ သဗ္ဗသုညံ ဒလိဒ္ဒတံ။
၁၁၆။ ဓနေ မိစ္ဆေ ဝဏိဇ္ဇေယျ၊ ဝိဇ္ဇ မိစ္ဆေ ဘဇေ သုတံ။
ပုတ္တ မိစ္ဆေ တရုဏိတ္ထိံ၊ ရာဇာဥ္ဆ မစ္စံ ဣစ္ဆာဂတေ။
၁၁၇။ နဋ္ဌော ယတိ အသန္တုဋ္ဌော၊ မဟီပတိ စ သန္တုဋ္ဌော။
နဋ္ဌာ လဇ္ဇာ စ ဂဏိကာ၊ နိလ္လဇ္ဇာ စ ကုလဓိတာ။
၁၁၈။ ပက္ခီနံ ဗလ မာကာသော၊ မစ္ဆာန မုဒကံ ဗလံ။
ဒုဗ္ဗလဿ ဗလံ ရာဇာ၊ ကုမာရာနံ ရုဒံ ဗလံ။
၁၁၉။ ခမာ ဇာဂရိယုဋ္ဌာနံ၊ သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ။
နာယကဿ ဂုဏာ ဧတေ၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။
၁၂၀။ သကိံ ဝဒန္တိ ရာဇာနော၊ သကိံ သမဏဗြာဟ္မဏာ။
သကိံ သပ္ပုရိသာ လောလေ၊ ဧသဓမ္မော သနန္တနော။
၁၂၁။ အလသော ဂိဟိကာမ. ဘောဂီ နသာဓု။
အသညတော ပဗ္ဗဇိတော နသာဓု။
ရာဇာ အ နိသမ္မကာရီ နသာဓု၊
ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံပိ နသာဓု။

၁၂၂။ ဗဟာဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊ သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတမာနိနော။
သဗ္ဗေ မဟတ္တ မိစ္ဆန္တိ၊ တေသံ ကမ္မံ ဝိနဿတိ။
၁၂၃။ အာယံ ခယံ သယံဇညာ၊ ကတာ ကတံ သယံ ဇညာ။
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ မဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။
၁၂၄။ ပိဋ္ဌိတောက္ကံ နိသေဝေယျ၊ ကုစ္ဆိနာ ဝ ဟုတာသနံ။
သာမိကံ သဗ္ဗဘာဝေန၊ ပရလောကံ အ မောဟံ ဝ။
၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထီ မုဠော၊ သပ္ပေါ ရာဇကုလာနိစ။
အပယန္တေန ဂန္တဗ္ဗော၊ အစ္စေက ပါဏဟရာနိ။
၁၂၆။ ဒုဋ္ဌ ဘရိယ သံဝါသော၊ ဒေါသော စိတ္တရဒါသကော။
သ သပ္ပေစ ဃရေ ဝါသော၊ မစ္စု ဧဝ နသံသယော။
၁၂၇။ သမ္မုဠ္ဌ သိဿော ပဒေသေန၊ ကု နာရီ ဘရဃေနစ။
အသာံ သမ္ပယောဂေန၊ ပဏ္ဍိတောပျ ဝသီဒတိ။
၁၂၈။ မာတာပုတ္တကရံ ပါပံ၊ သိဿပါပံ ဂုရု တထာ။
ရာဇာ ရဋ္ဌ ကရံ ပါပံ၊ ရာဇ ပါပံ ပုရောဟိတော။
၁၂၉။ အ ကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊ အသာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ဒါနေန ကဒရိယံ၊ သစ္စေနာလိက ဝါဒိနံ။
၁၃၀။ အဒန္တံ ဒမနံ ဒါနံ၊ ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထသာဓကံ။
ဒါနေန ပိယ ဝါစာယ၊ ဥန္နမန္တိ နမန္တိစ။
၁၃၁။ ဒါနံ သိနေဟဘေသဇ္ဇံ၊ မစ္ဆေရံ ဒေါသနောသဓံ။
ဒါနံ ယသဿိဘေသဇ္ဇံ၊ မစ္ဆေရံ ကပဏောသဓံ။
၁၃၂။ ဗဟူနံ မပ္ပသာရာနံ၊ သမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ။
တိဏေန ဝဋ္ဋေတေ ယောတ္တံ၊ တေန နာဂေါပိ ဗန္ဓတိ။
၁၃၃။ သဟာယော အသမတ္ထောပိ၊ တေဇသာ ကိံ ကရိဿတိ။
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊ သယမေဝူပသမ္မတိ။
၁၃၄။ န ရညာ သမကံ ဘုဉ္ဇေ၊ ကာမဘောဂံ ကုဒါစနံ။
အာကပ္ပံ ရသ ဘုတ္တိံ ဝါ၊ မာလာ ဂန္ဓ ဝိလေပနံ။
ဝတ္ထံ သဗ္ဗ မလင်္ကာရံ၊ န ရညာသဒိသံ ကရေ။

၁၃၅။ န မေ ရာဇာ သခါ ဟောတိ၊ န ရာဇာ ဟောတိ မေထုနော။
ဧသော သာမိကော မယှန္တိ၊ စိတ္တေ နိဋ္ဌံ သုဋ္ဌာပယေ။
၁၃၆။ နာတိဒူရေ ဘဇေ ရညော၊ နစ္စာသန္နေ ပဝါတကေ။
ဥဇုကေ နာတိနိန္နေစ၊ န ဘဇေ ဥစ္စမာသနေ။
ဆဒေါသေ ဝဇ္ဇေ သေဝကော၊ အဂ္ဂိဝ သံယတော တိဋ္ဌေ။
၁၃၇။ ဂုဏော သဗ္ဗညုတုလျောပိ၊ န သောဘတိ အနိဿယော။
အနဂ္ဃမပိ မဏိနာ၊ ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။
ရာဇကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

၇—ပကိဏ္ဏကကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိမိဿော ကုတော သီလံ၊ မံသဘက္ခေ ကုတော ဒယာ။
သုရာပါနေ ကုတော သစ္စံ၊ မဟာလောဘေ ကုတော လဇ္ဇာ။
မဟာတန္ဒေ ကုတော သိပ္ပံ၊ မဟာကောဓေ ကုတော ဓနံ။
၁၃၉။ သုရာယောဂေ ဝိကာလော စ၊ သမဇ္ဇစရဏံတော။
ခိဍ္ဍာဓုတ္တော ပါပမိတ္တော၊ ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။
၁၄၀။ ဒိဝါ နာဒိက္ခာ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ရတ္တော နာဝစနေနစ။
သဉ္စရတိ ဘယာ ဘီတော၊ ဝနေ ဝနစရီ ယထာ။
၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ မတံ ပဉ္စ၊ ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။
ဒုက္ခိတော ဗျာဓိတော မုဠှော၊ ဣဏဝါ နိတျသေဝကော။
၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိသွာ၊ ဒူရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိသွာ၊ အဘီတော ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။
၁၄၃။ နိဒ္ဒါလုကော ပမာဒေါ စ၊ သုခိတော ရောဂဝါလသော။
ဣစ္ဆန္တော ကမ္မာရာမော စ၊ သတ္တေတေ သတ္ထဝဇ္ဇိတာ။
၁၄၄။ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆ ဟေလာဘ၊ လာဘော လာဘေန ပူရတိ။
ထလေ ဝဿထ ပဇ္ဇုန္န၊ အာပေါ အာပေန ပူရတိ။
နတ္ထိဒံ ကမ္မပ္ပဓာနံ။

၁၄၅။ နဟိ ကောစိ ကတေ ကိစ္စေ၊ ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ။
တသ္မာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊ သာဝသေသေန ကာရယေ။

၁၄၆။ တူလံ သလ္လဟုကံ လောကေ၊ တတော စပလဇာတိကော။
တတော ဝုဍ္ဎုမနောဝါဒေါ၊ ပမာဒေါ ဗုဒ္ဓသာသနေ။

၁၄၇။ ပါသာဏဆတ္တံ ဂရုကံ၊ တတော ဒေဝါနုဝါစိက္ခဏံ။
တတော ဝုဍ္ဎာနမောဝါဒေါ၊ တတော ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ။

၁၄၈။ ကာယဿ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊ ဒါသော ဇေဋ္ဌ ကဏိဋ္ဌကော။
ကဏ္ဏဿာနုဿနမက္ခိနံ၊ ဝါမဟတ္ထော ပါဒဒါသော။

၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ မဇ္ဈေ ပတ္တော၊ ကုဝေရော ရက္ခတိ သဒါ။
မူလမ္ပိ ရက္ခတိ ယက္ခော၊ အဂ္ဂမ္ပိစ ကာလကဏ္ဏိ။
တာနိ ဘုဉ္ဇေယျ ဆိန္ဒိတွာ၊ သိရိ ဧဝ ပဝဍ္ဎတိ။

၁၅၀။ သမ္ပုဏ္ဏရက္ခော ဖြဟ္မာဝ၊ အစ္စုရက္ခော စ ဗိဿဏော။
တသ္မာ တိ တေ ပူဇယန္တု၊ သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။

၁၅၁။ ဂေါဏာဟိ သဗ္ဗဂိဟီနံ၊ ပေါသကာ ဘောဂ ဒါယကာ။
တသ္မာဟိ မာတာပိတူဝ၊ မာနယေ သက္ကရေယျ စ။

၁၅၂။ ယေစ ခါဒန္တိ ဂေါမံသံ၊ မာတုမံသံဝ ခါဒယေ။
မတေသု ယေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊ ဒဒေ သောတေစ ဝါဟယေ။

၁၅၃။ ဂုရုသိဒ္ဓေါ သိပ္ပါရမ္ဘော၊ ရဝိသောကြာစ မဇ္ဈိမော။
နသိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ သောရီအင်္ဂါ စ မရဏံ။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ ဂုရုံ ဟန္တိ၊ သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဒသ။
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသသိပ္ပံ၊ မာတာပိတာ စ ပုဏ္ဏမိ။

၁၅၅။ နာလိကံ သတ္တ နဘုဉ္ဇေ၊ န လာဗုံ နဝမံ တထာ။
ဒွါဒသပြိန္နံ တြိမိနံ၊ ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနဿတိ။

၁၅၆။ စဇေ ကုလအတ္ထံ ဧကံ၊ စဇေ ကုလံ ဂါမအတ္ထံ။
ဂါမံ ဇနပဒအတ္ထံး အတ္တတ္ထံ ပထဝိံ စဇေ။

၁၅၇။ ဒေသံ သြသဇ္ဇ ဂစ္ဆန္တိ၊ သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော။
တတ္ထေဝ နိဓနံ ယန္တိ၊ ကာကော ကာပုရိသော မိဂေါ။

၁၅၇။ ယမှိ ပဒေသေ နမာနော၊ နပေမံ နစဗန္ဓဝါ။
နစ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောစိ၊ န တတ္ထ ဝသနံ ကရေ။
၁၅၈။ စရတျေကေန ပါဒေန၊ တိဋ္ဌတျေကေန ပဏ္ဍိတော။
အနိသမ္မ ပရံဋ္ဌာနံ၊ န ပုဗ္ဗမာလယံ ဇဟေ။
၁၆၀။ မနုညပယောဂေသု၊ တထာ ဝိဇ္ဇာဂမေသုစ။
ဒူတေသု အပစာရေသု၊ စဇ္ဇာ လဇ္ဇာ တဒါဘဝေ။
၁၆၁။ ဒွိဂုဏော ထီနမာဟာရော၊ ဗုဒ္ဓိစာပိ စတုဂ္ဂုဏော။
ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာမော၊ ကာမောတွဋ္ဌဂုဏော ဘဝေ။
၁၆၂။ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ ကမေနုစ္ဆု၊ ဝိသေသရသဝါဂ္ဂတော။
တထာသုမေတ္တိကော သာဓု၊ ဝိပရိတောဝ ဒုဇ္ဇနော။
၁၆၃။ ကဿကော ဝါဏိဇော မစ္ဆော၊ သမဏော သုတသီလဝါ။
တေသု ဝိပုလဇာတေသု၊ ရဋ္ဌံပိ ဝိပုလံ သိယာ။
၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ မလာ မန္တာ၊ အနုဋ္ဌာနံ မလာ ဃရာ။
မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇံ၊ ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။
၁၆၅။ ဟီနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊ ဝီရာနံဝ သန္တကတ္တံ။
ဝဒန္တိစ ဟီနာ ဇနာ၊ ပုဗ္ဗကမ္မပ္ပဓာနာတိ။
၁၆၆။ နဝဒန္တိ စေဝံ ဓီရာ၊ ဝါယမိံသု သဗ္ဗကမ္မေ။
နစေသိဇ္ဈတိ တံကမ္မံ၊ အဖလံဝ ကိံ ဒေါသော။
၁၆၇။ နီစကုလံ နိပ္ပညဝါ၊ နိရူပံ နိဗလံ ယမံ။
ဣမံကာလံ ဆုတ္တကာလံ၊ မနမေဝ ဝိသေသကံ။

ပကိဏ္ဏကကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဏ္ဍော၊ ဒုဇ္ဇနော မိတ္တ ဣတ္ထိစ။
ရာဇ ပကိဏ္ဏကော စာတိ၊ သတ္တကဏ္ဍဝိဘူသိနော။
စက္ကိန္ဒာဘိသိရိနာယံ၊ သောဓိတော ကာသိကေသတော။
ဆနော်တျံ ဒုတိယာသဋ္ဌေ၊ ကာဋ္ဌသတ္တမအာဒိဟေ။

လောကနီတိ အနက်

၁–ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတနတ္တယံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ နာနာသတ္ထသမုဒ္ဓဋံ၊ အထူးထူးသော ကျမ်းတို့မှထုတ်အပ်သော။ လောကနီတိံ၊ လောကနီတိ အမည်ရှိသောကျမ်းကို။ မာဂဓေနေဝ၊ မာဂဓဘာသာဖြင့်လျှင်။ သံခေပံ–သံခေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဝက္ခာမိ၊ ဟောပေလတ္တံ့။

၂။ ဟိ၊ ဂုဏ်အထူးကား။ နီတိ၊နီတိကျမ်းသည်။လောကေ၊လောက၌။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ သာရော၊ အနှစ်လည်းမည်၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘလည်းမည်၏။ အာစရိယောစ၊ ဆရာလည်းမည်၏။ မိတ္တောပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမည်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နီတိံ၊ နီတိကျမ်းကို။ ဇညာ၊ တတ်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော။ မဟာ၊ မြတ်သော။ ဉာဏီ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ အလသဿ၊ ပျင်းသောသူအား။ ကုတောသိပ္ပံ၊ အတတ်အဘယ်မှာတတ်အံ့နည်း။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူအား။ ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာအဘယ်မှာရအံ့နည်း။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသော သူအား။ ကုတောမိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း အဘယ်မှာရအံ့နည်း။ အမိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း မရှိသောသူအား။ ကုတောသုခံ၊ ချမ်းသာအဘယ်မှာရအံ့နည်း။အသုခဿ၊ ချမ်းသာမရှိသော သူအား။ ကုတောပုညံ၊ ကောင်းမှု အဘယ်မှာ ပြုအံ့နည်း။ အပုညဿ၊ ကောင်းမှု မရှိသောသူအား။ ကုတောနိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အဘယ်မှာရနိုင်အံ့နည်း။

၄။ သိပ္ပါ၊ အတတ်နှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ နဂဏှန္တိ၊ မယူနိုင်ကုန်။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်ကား။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ပရလောကေ၊တမလွန်ဘဝ၌။ သုခါဝဟံ၊ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ပညာကို။ အပ္ပကံ၊ နည်း၏ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ နိဓာပယေ၊ ထားရာသလျှင်ကတည်း။ ဝမ္မိကော၀၊ တောင်ပို့ကဲ့သို့ရင်း။ ဥဒကဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်။ စိရေန၊ ကျဘန်မျာစွာ ရှည်ကြာသဖြင့်။ ပရိပူရတိက္က၀၊ ပြည့်သကဲ့သို့ရင်းတည်း။

၆။ ဝိဇ္ဇံဝါ၊ နှုတ်မှုပညာကိုလည်းကောင်း။အထ၊ ထိုမှို။သိပ္ပံဝါ၊လက်မှုပညာကိုလည်းကောင်း။ ခုဒ္ဒေါတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊မအောက်မေ့ရာ။ ပရိယောဒါတံ၊ ကုန်စင်ဒေသောင် တတ်မှုကား။ ကောမ္မိ၊ တခုသော အတတ်သည်လည်း။ ဇီဝိတကပ္ပကာရဏံ၊ အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်ပါသလျှင်ကတည်း။

၇။ သေလေသေလေ၊ တောင်တောင်ဟူသမျှ၌။ နာမာဏိက္ကံ၊ ပတ္တမြားမရှိ။ ဂဇေဂဇေ၊ဆင်ဆင်ဟူသမျှ၌။ နမုတ္တိကံ၊ အမြုတေမရှိ။ ဝနေ ဝနေ၊ တောတောဟူသမျှ၌။ နစန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးမရှိ။ ဌာနေဌာနေ၊ အရပ်တိုင်း အရပ်တိုင်း၌။ နပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသုခမိန်မရှိ။

၈။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အတ္ထိတိ ရှိ၏ဟူ၍။ စေသုတော၊ အကယ်၍ကြားငြားအံ့။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ သုတေသိနာ၊ သုတကိုရှာသော အမျိုးကောင်းသားသည်။ မဟုဿာဟေန၊ သည်းစွာအားထုတ်သဖြင့်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားရာသလျှင်ကတည်း။

၉။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သနေ၊ ဖြည်းဖြည်းသင်ရာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ သနေ၊ ဖြည်းဖြည်းရှာရာ၏။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ အာရုဟံ-အာရုဟန္တော၊ တက်သောသူသည်။ သနေ၊ဖြည်းဖြည်းတက်ရာ၏။ ကာမဿ၊ကာမဂုဏ်ကို။ သနေ၊ဖြည်းဖြည်းတစတစသာအလိုရှိရာ၏။ ကောဓဿ၊ အမျက်ကို။သနေ၊ ဖြည်းဖြည်းထွက်ရာ၏။ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့ကို။ သနေသနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစိတစသာအလိုရှိရာ၏။

၁၀။ သုတိစ၊ အကြားအမြင် အတတ်လည်းကောင်း။ သမ္မုတိစ၊ ဓမ္မသတ်အတတ်လည်းကောင်း။ သင်္ချာစ၊ ဂဏန်းအတတ်လည်းကောင်း။

ယောဂါစ၊ တစည်း,စူး,ဆောက် အတတ်လည်းကောင်း။ နီတိစ၊ နီတိကျမ်း အတတ်လည်းကောင်း။ ဝိသေသကာစ၊ ယာယီ, ယတြာစသော ဗျာကရိုဏ်း အတတ်လည်းကောင်း။ ဂန္ဓဗ္ဗာစ၊ စောင်း ညှင်းစသော ကဗျာလင်္ကာ အတတ်လည်းကောင်း။ ဂဏိကာစေဝ၊ လက်ပစ် အတတ်လည်းကောင်း။ ဓနုဗေဒါစ၊ မှူးလေးလင်းလေး အတတ်လည်းကောင်း။ ပူရဏာစ၊ စကား ဟောင်းအတတ်လည်းကောင်း။

၁၁။ တိကိစ္ဆာစ၊ ဆေးအတတ် လည်းကောင်း။ ဣတိဟာသာစ၊ ရယ်ရွှင်မှုအတတ်လည်းကောင်း။ ဇောတိစ၊ ဗေဒင်အတတ်လည်းကောင်း။ မာယာစ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်လည်းကောင်း။ ဆန္ဒတိစ၊ ဆန်းကျမ်းအတတ်လည်းကောင်း။ ကေတုစ၊ သံတမန် အတတ်လည်းကောင်း။ မန္တာစ၊ မန္တန်အတတ်လည်းကောင်း။ သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါကျမ်းအတတ်လည်းကောင်း။ဣမေ၊ဤသည့်တို့သည်ကား။အဋ္ဌာရသကာ၊တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော။ သိပ္ပါ၊ အတတ်တို့တည်း။

၁၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အပုဋ္ဌော၊ သူမမေးမူကား။ ဘေရိ၊ စည်ကြီးသဘွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုဋ္ဌော၊ သူတည်းမေးမူကား။ ပဇ္ဇုန္နော၊ မိုဃ်းကြီးသဘွယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊သူမိုက်သည်။ ပုဋ္ဌောပိ၊ မေးသော်လည်းကောင်း။ အပုဋ္ဌောပိ၊ မမေးသော်လည်းကောင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ ဘဏတေ-ဘဏတေဝ၊ပြောဟောတတ်သလျှင်ကတည်း။

၁၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတို့၌။ ယံသိပ္ပဥ္စ၊ အကြင်အတတ်သည်လည်းကောင်း။ပရဟတ္ထေသု၊ သူတပါးတို့၏လက်တို့၌။ ယံဓနဥ္စ၊ အကြင်ဥစ္စာ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယထာကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုပေ၌ရှိသော အတတ်သည်။ နသိပ္ပံ၊ အတတ်မမည်။ တံဓနဥ္စ၊ ထိုသူတပါးတို့၏ လက်၌ ရှိသော ဥစ္စာသည်လည်း။ နဓနံ၊ ဥစ္စာမမည်။

၁၄၊ လောကေ၊ လောက၌။ ဇလပ္ပမာဏံ၊ ရေတိမ်ရေနက်ကိုကား။ ကုမုဒမာလံ၊ ကုမုဒြာကြာကို မြင်သဖြင့်သိအပ်၏။ ကုလပ္ပမာဏံ၊ အမျိုး

ယုတ်မြတ်ကိုကား။ဝိနယောပမာဏံ၊ ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာအားဖြင့် သိအပ်၏။ (ထိုသူ၏အကျင့်အားဖြင့်သိအပ်၏-သော်လည်းဟူ)။ဗျတ္တိပ္ပမာဏံ ပညာရှိ,မရှိကိုကား။ကထိတဝါကျံ၊ ဆိုသောစကားဖြင့်သိအပ်၏။ ပထဝီ ပမာဏံ၊ မြေကောင်းမကောင်းကိုကား။ တိဏမိလာတံ၊ မြက်ညှိုးမညှိုးကို မြင်သဖြင့်သိအပ်၏။

၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဿုတော၊ နည်းသောသုတရှိသော သူသည်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော။ သုတံ၊ သုတကို။ ဗဟုံမညတိ၊ အများ အောက်မေ့တတ်၏။ မာနဝါ၊ မာန်ရှိတတ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ သိန္ဓုဒကံ၊ သမုဒ္ဒရာရေကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ဘူးသော။ မဏ္ဍုကော၊ ဘားသူငယ်သည်။ ကူပေ၊ တွင်း၌။ တောယံ၊ ရေကို။ ဗဟုံ မညတိဣဝ၊ အများထင်သကဲ့သို့တည်း။

၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ပထမံ၊ပထမအရွယ်၌ကား။နပရာဇိတော သိပ္ပံ၊ အတတ်မရတုံအံ့။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယအရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတော ဓနံ၊ ဥစ္စာမရတုံအံ့။ တတိယံ၊ တတိယအရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတော ဓမ္မံ၊ တရား မရတုံအံ့။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထအရွယ်တိုင်မှုကား။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်မှု စအံ့နည်း။

၁၇။ ပုတ္တြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာသင်ကုန်လော့။ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အလသော၊ ပျင်းဘိသနည်း။ ပုတ္တြာ၊ ချစ်သားတို့။ ဒိနေဒိနေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာ သင်ကုန်လော့။ အဗျတ္တော၊ အတတ်ပညာမရှိသောသူသည်။ဘာရဟာရိကော၊သူ၏ဝန်ထမ်း ဖြစ်တတ်၏။ ဗျတ္တကော၊အတတ်ပညာရှိသောသူကို။လောကေ၊လောက၌။ ပူဇိတော၊ သူတပါးတို့ပူဇော်အပ်၏။

၁၈။ ယာယ၊ အကြင်အမိသည်။ဗာလော၊သားငယ်ကို။ နသိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာသင်၍မပေး။ သာမာတာ၊ ထိုအတတ်ပညာသင်၍မပေးသော အမိသည်။ သတြု၊ ရန်သူမည်၏။ ယေန၊ အကြင်အဘသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။ နသိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်၍မပေး။ သောပိတာ၊ ထိုအတတ်ပညာသင်၍မပေးသော အဘသည်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။ သော၊

ထိုအတတ်ပညာ မရှိသောသူသည်။ ဟံသမဇ္ဈေ၊ ဟင်္သာတို့၏ အလယ်၌။ ဗကောယထာ၊ မျိုင်းကဲ့သို့။ သဘာမဇ္ဈေ၊ သဘင်အလယ်၌။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့အတတ်ကို မသင်စေသောကြောင့်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။

၁၉။ ကဏ္ဍကာဂိရိ၊ တောင်ချောက် ကြား၌ ရောက်သော ဆူးကို။ ကောတိက္ခတိ၊ အသူထက်စိမ့်ချွန်သနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလို သာလျှင် ထက်ပစေ၏ရှင့်၊ မိဂက္ခိယံ၊ သမင်တို့၏မျက်စိ၌။ ကောအဥ္ဇနံ၊ အသူမျက်စဉ်းခပ်၍ ကြည်သနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ကြည်ပစေ၏ရှင့်။ ပလ္လလေ၊ ညွန်၌။ ဥပ္ပလာ၊ ကြာကို။ ကောသုဂန္ဒံ၊ အသူအနံ့ကောင်းထည့်ပချေသနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊မိမိအလိုလိုသာလျှင် အနံ့ကောင်းတုံ၏ရှင့်။ ကုလပုတ္တာရူပေါ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ သဘော သည်။ ကောပဝတ္တတိ၊ အသူပြု၍ဖြစ်သနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊မိမိအလိုလို သာ ဖြစ်ပချေ၏ရှင့်။

၂၀။ အကောတမ္ဗုလံ၊ ထုံးမရှိသောကွမ်းသည်။ နရသံ၊အရသာမရှိ။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏။အလင်္ကတမ္ပိ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အလောဏကံ၊ ဆားမရှိသော။ ဗျဥ္ဇနံတု၊ စားဘွယ် သည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသော သူ၏။ ဗျာကရဏံ၊ ပျို့ကဗျာဘွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။

၂၁။ သုဿုသာ၊ နာခြင်းမှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာ အားထုတ်သော ကြောင့်။ သုတသမ္ဗန္ဓော၊ သုတနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သုတာ၊ အကြားအမြင်သုတ ကြောင့်၊ ပညာ၊ ပညာသည်။ ပဝဍ္ဎတိ၊ ပွား၏။ ပညာယ၊ သုတာပညာဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဉာတော၊ သိအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏။

၂၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘောဇနံ၊ အစာစားခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ မေထုနံ၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဂေါဏောပိ၊ နွားသည် လည်းကောင်း။ ပေါသေပိ၊ ယောကျာ်း၌လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာသည်ကား။

ပေါ်သဿ၊ ယောက်ျားအား။ ဝိသေသော၊ အထူးပေတည်း။ ဟီနော၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခဲ့မှုကား။ ဂေါဏသမော၊ နွားနှင့်တူသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၂၃။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိဇ္ဇာသမံ၊ အတတ်နှင့်တူသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗျာဓိသမော၊ အနာနှင့်တူသော။ ရိပု၊ ရန်သူမည်သည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္တသမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော။ ပေမံ၊ ချစ်သောသူမည်သည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မသမံ၊ ကံနှင့်တူသော။ ဗလံ၊ အားမည်သည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၄။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟံသော၊ ဟသ်ာသည်။ ကာကာနံ၊ ကျီးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ သီဟော၊ခြင်္သေ့သည်။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ တုရင်္ဂေါ၊ မြင်းသည်။ ဂဒြဘမဇ္ဈေ၊ မြည်းတို့၏အလယ်၌။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။ ဗာလမဇ္ဈေ၊သူမိုက်တို့၏အလယ်၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်။

၂၅။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝဇီဝံပိ၊ အသက် ထက်ဆုံးလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရုပါသတိ၊ အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နဝိဇာနာတိ၊ မသိ။ ကိမိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဒဗ္ဗိ၊ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊ဟင်း၏အရသာကို။ နဝိဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၆။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသည်။ မုဟုတ္တမပိ၊ တခဏမျှလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရုပါသတိ၊ အကယ်၍ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ ခိပ္ပံ၊လျင်စွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဇိဝှါ၊ လျှာသည်။ သူပရသံ၊ဟင်း၏အရသာကို။ ဝိဇာနာတိယထာ၊သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၇။ သူရော၊ရဲရင့်သောသူသည်။ သတ္ထံ၊လက်နက်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ သင်္ဂါမဘူမိယံ၊ စစ်မြေအရပ်သို့။ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ သတ္ထံ၊ကျမ်းဂန်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဘာသေယျ၊ စကားမဆိုရာ။ အဒ္ဓဂူ၊ အဓွန့်ရှည်သော ခရီးသို့သွားသော။ ဝါဏိဇော၊

ကုန်သည်သည်။ သတ္ထာံအဘောဝ်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။ ဝိဒေသဂမနော၊ အရပ်တပါးသို့ သွားသောသူသည်။ သတ္ထာံအဘောဝ်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။

၂၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနနာသဥ္စ၊ ဥစ္စာပျက်ခြင်း ကိုလည်း ကောင်း။ မနောတာပဥ္စ၊ နှလုံးပူပန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဒုစ္စရိတာနိစ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝဥ္စနဥ္စ၊ လှည့်ပတ်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ အဝမာနဥ္စ၊ မထေမဲ့မြင်ပြုခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နပကာသယေ၊ ထင်ရှားမပြုရာ။

၂၉။ လောကေ၊ လောက၌။ ပတ္တာနုရူပကံ၊ အရေးအခွင့်ရောက် သည်နှင့်လျော်သော။ ဝါကျံ၊ စကားကိုလည်းကောင်း။ သဘာဝရူပကံ၊ ကိုယ်အားလျောက်ပတ်သော။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်သော သူကိုလည်းကောင်း။ အတ္တာနုရူပကံ၊ ကိုယ်နှင့်တန်ရုံသော။ ကောဓံ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။

၃၀။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်။ ရသံခါဒါ၊ အရသာ စားကြူး သောသူ။ အဗလဿ၊ ခွန်အားမရှိဘဲလျက်။ ဟဘာရတာ၊ အသတ်အပုတ် ကြိုက်တတ်သောသူ။ အပညဿ၊ ပညာမရှိဘဲလျက်။ ဝါကျာရတာ၊ စကား လိုလားသောသူ။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား။ ဥမ္မတ္တကသမာ၊ သူရူးနှင့်တူကုန်၏။

၃၁။ အနဝှါယံ၊ သူမခေါ်ဘဲလျက်။ ဂမယန္တော၊ သူ့အိမ်သို့သွားဘန် များသောသူ။ အပုစ္ဆာ၊ သူမမေးဘဲ။ ဗဟုဘာသကော၊ များစွာပြောဟော တတ်သောသူ။ အတ္တဂုဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပကာသေန္တော၊ ပလွှား တတ်သောသူ။ ဣဒံတိဝိဓံ၊ ဤသုံးပါးသည်။ ဟီနလက္ခဏံ၊ သူယုတ်၏ လက္ခဏာတည်း။

၃၂။ အပ္ပရူပေါ၊ အဆင်းမလှသောသူသည်။ ဗဟုံဘာသော၊ စကား များတတ်၏။ အပ္ပပညော၊ ပညာနည်းသော သူသည်။ ပကာသကော၊ ထင်ရှားပြုတတ်၏။ အပ္ပပူရော၊ ရေမပြည့်သော။ ဃဋော၊ အိုးသည်။ ခေါဘော၊ ချောက်ချားတတ်၏။ အပ္ပခီရာ၊ နို့ရည်မထွက်သော။ ဂါဝီ၊ နွား မသည်။ စလေ၊ ကျောက်ကန်တတ်၏။

၃၃။ မဏ္ဍူကေပိ၊ ဘားသူငယ်သည်လည်း။ ဥကြေ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်တတ်ကာမူ။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့ဟုထင်၏။ ကာကဂ္ဂဟော၊ ကျီးတည်းချိမူကား။ ပိယေပိယေ၊ ချစ်ဆွေချစ်ဆွေဟု မြည်တတ်၏။ အပဏ္ဍိပိ၊ ပညာမရှိသော သူမိုက်သည်လည်း။ ပဏ္ဍိဟုတွာ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိထင်ခြင်းကြောင့်။ မိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပုစ္ဆေ၊ မေးလတ်သော်။ ငယေငယေ၊ ငါ့ရှင်ငါ့ရှင်ဟူ ချစ်ဘွယ်သောစကားကိုဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍူကေပိ၊ ဘားသူငယ်သည်လည်း။ဥကြေ၊ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်းတူမူကား။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့ဟူကောင်းအံ့လော။ သူကရေပိ၊ဝက်သည်လည်း။ဥဟော၊ အုတ်အုတ်မြည်တတ်ကာမူ။ ဒီပေ၊ ကျားသစ်ဟူကောင်းအံ့လော။ဗိဠာရေပိ၊ကြောင်သည်လည်း။ သဒိသေ၊အဆင်းသဏ္ဍာန်တူကာမူ။ ဗျဂ္ဃေ၊ ကျားဟူကောင်းအံ့လော။ သဗ္ဗမိရေ၊ ခပ်သိမ်းသော ပညာရှိသည်လည်း။သိပ္ပသမေ၊ အတတ်ချင်းတူကောင်းအံ့လော။

၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းတို့သဘောမည်သည်။မနုမို၊ ဥစ္စာ၌၊ နတိတ္တိ၊ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ သုဘာသိတေ၊ စကားကောင်း၌။ နတိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ စက္ခုပိ၊ မျက်စိသည်လည်း။ ပိယဒဿနေ၊ ချစ်သောသူကိုမြင်ခြင်း၌။ နတိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ ဇလေ၊ ရေ၌။ နတိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗနသမ္ပန္နာ၊ အဆင်းအရွယ်နှင့် ပြည့်စုံလျှင်းမူလည်း။ ဝိသာလကုလသမ္ဘဝါ၊ ပြန့်ပြောကြွယ်ဝသော အမျိုး၌ ဖြစ်လျှင်းမူလည်း။ ဝိဇ္ဇာဟီနာ၊ အတတ်ပညာမှယုတ်ခဲ့မူကား။ နသောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်။ ကိံသုကာ၊ ပေါက်ပန်းတို့သည်။ နိဂန္ဓာဣဝ၊အနံ့မှကင်းကုန်သကဲ့သို့တည်း။

၃၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟီနပုတ္တော၊ အမျိုးယုတ်သော သူ၏သားဖြစ်လျက်လည်း။ ရာဇာမစ္စော၊ မင်း၏အမတ်ဖြစ်တတ်၏။ ဗာလပုတ္တောစ၊ သူမိုက်၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကတတ်၏။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသောသူ၏သားဖြစ်လျက်လည်း။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟု၊ များတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ပုရိသာနံ၊ယောကျ်ားတို့အား။နမညထ၊ မထေမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၈။ ယောသိယော၊ အကြင်တပည့်သည်။ သိပ္ပလောဘေန၊အတတ်ကိုလိုသဖြင့်။ ဗဟုံ၊ အထူးထူးအပြားပြားများစွာ။ ဂဏှာတိ၊သင်တတ်၏။ သောသိယော၊ထိုတပည့်သည်။ တံသိပ္ပံ၊ထိုအတတ်ကို။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်သော။ မူဂေါ၊ သူအကဲ့သို့။ ကထေတုမ္ပိ၊ ပြန်ဆိုခြင်းငှာလည်း။ နဥဿဟေ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ ကုမ္ဘံ၊ အိုးကို။ ဘိဇ္ဇေတုံ၊ ကွဲစိမ့်သောငှာ။ နဃဋ္ဋတိ၊ မခတ်။ သောဘေတုံ၊ တင့်တယ်စိမ့်သောငှာ။ ဃဋ္ဋတိ၊ ခတ်၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သိဿာနံ၊ တပည့်တို့အား။ အပါယေသု၊ အပါယ်ဆင်းရဲတို့သို့။ ခိပေတုံ၊ ကျစေခြင်းငှာ။ နဃဋ္ဋတိ၊ မပုတ်ခတ်။ ဝုဒ္ဓိကာရဏာ၊ အတတ်ပညာအစီးအပွားဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဃဋ္ဋတိ၊ ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။တဂရဍ္ဍ၊တောင်ဇလပ်ပန်းကိုလျှင်။ ပလာသေန၊ ပေါက်ဘက်နှင့်။ ဥပနယှတိ၊ ထုပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တဂရောဝ၊ တောင်ဇလပ်ပန်းသည်သာလျှင်။ သုရဘိံ၊ ကောင်းသော အနံ့ကို။ဝါယတိ၊ လှိုင်စေသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်ဘက်တို့သည်လည်း။ သုရဘိံ၊ ကောင်းသောအနံ့ကို။ ဝါယန္တိ၊ လှိုင်စေကုန်၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဓီရူပသေဝနာ၊ ပညာရှိနှင့်ပေါင်းဘက် မှီဝဲရသော သူတို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ၊ ပညာရှိကိုဆိုရာအခဏ်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂–သုဇနကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဘိရေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ပေါင်းဘက်ရာ၏။ သဗ္ဘိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ သန္ထဝံ၊ ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။သတံ၊သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ၊ သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။ စဇ–စဇာဟိ၊ စွန့်လော့။သာဓုသမာဂမံ၊ပေါင်းဘက်အပ်သောသူတော်ကောင်းသို့။ ဘဇ–ဘဇာဟိ၊ ဆည်းကပ်လော့။ အဟောရတ္တိံ၊ နေ့ည၌ပတ်လုံး။ ပုညံ၊ကောင်းမှုကို။ ကရ–ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ အနိစ္စတံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲသောအဖြစ်ကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သရ–သရာဟိ၊ အောက်မေ့လော့။

၄၃။ ဥဒုမ္ဗရပက္ကာ၊ ရေသဖန်းသီးမှည့်တို့သည်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ရတ္တကမေဝစ၊ နီစွာသာလျှင်[redacted]တည်း။ အန္တော၊ အတွင်း၌ကား။ကိမိလသမ္ပုဏ္ဏာ၊ ပိုးအတိပြည့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုဇ္ဇနဟဒယာ၊ သူယုတ်တို့၏နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄။ ပနသပက္ကာပိ၊ ပိန္နဲသီးမှည့်တို့သည်ကား။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ကဏ္ဋကမေဝစ၊ ဆူးသာလင်ကုန်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌ကား။ အမတသမ္ပန္နာ၊ အမြိန်အရသာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ သုဇနဟဒယာ၊ သူတော်တောင်းတို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ စန္ဒနတရု၊ စန္ဒကူးပင်သည်။ သုက္ခောပိ၊ ခြောက်သွေ့သော်လည်း။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို။ နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ နာဂေါ၊ဆင်ပြောင်သည်။ ဂဓတောပိ၊ စင်မြေပြင်သို့ရောက်သော်လည်း။ နရမုခေါ၊လူတို့၏မျက်မှောက်၌။ လီဠံ၊တင့်တယ်ခြင်းကို။ နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ဥစ္ဆု၊ ကြံသည်။ ဟန္တဂတောပိ၊ ယန္တရားစက်၏အဝသို့ ရောက်သော်လည်း။ မဓုရသံ၊ ချိုသောအရသာကို။ နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ပဏ္ဍိတဇနော၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းသည်။ ဒုက္ခောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း။ ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ နဇဟာတိဝေ၊မစွန့်သလျှင်ကတည်း။

၄၆။ သီဟောနာမ၊ခြင်္သေ့မည်သည်၊ဇိဃစ္ဆာပိ၊မွတ်သိပ်သော်လည်း။ ပဏ္ဏာဒိနိ၊ သစ်ရွက်စသည်တို့ကို။ နခါဒတိ၊ မစား။ သီဟောနာမ၊ခြင်္သေ့မည်သည်ကား။ကိသောစာပိ၊ကြုံလှီသော်လည်း။ နာဂမံသံ၊ ဆင်သားကို။ နခါဒတိ၊ မစား။

၄၇။ ကုလဇာတော၊ မြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်ထသော။ ကုလဝံသသုရက္ခတော၊ အမျိုးအနွယ်ကိုစောင့်ကတ်ထသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုး

ကောင်းသားသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဟီနကမ္မံ၊ ယုတ်သောအမှုကို။နကာရယေ၊ မပြုရာ။

၄၇။ လောကေ၊ လောက၌။ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။တတော၊ ထိုစန္ဒကူးချမ်းမြေ့သည်ထက်။ စန္ဒော၀၊ လသည်သာလျှင်။ သီတလော၊ ချမ်းမြေ့၏။ စန္ဒနစန္ဒသီတမှာ၊ စန္ဒကူး, လချမ်းမြေ့သည်ထက်။ သုဘာသိတံ၊ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။ သာဓုဝါကျံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်။ သီတလံ၊ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၈။ ဘာဏု၊ ရောင်ခြည်တထောင် ဆောင်သော့နေမင်းသည်။ပစ္ဆိမေ၊ အနောက်မျက်နှာ၌။ ဥဒေတိ၊ တက်ရာ၏။ မေရုရာဇာပိ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းသည်လည်း။နမတိ၊ ညွတ်ရာ၏။ ယဒိ၊ အကယ်မလွဲ။နရဂ္ဂိ၊ ငရဲမီးသည်။ သီတလံ၊ချမ်းမြေ့ရာ၏။ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ တောင်ထိပ်၌လည်း။ဥပ္ပလံ၊ ကြာသည်။ ဝိကသေ၊ ပွင့်ရာ၏။ သာဓုဝါစာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏စကားသည်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဝိပရိတံ၊ မဘောက်ပြန်ရာ။

၅၀။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ ဆာယာ၀၊ အရိပ်သည်လျှင်။ သုခါ၊ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာ သည်ထက်။ ဉာတိမာတာပိတု၊ ဆွေမျိုးမိဘတို့၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏ဒ္ဒရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်။ အာစရိယော၊ ဆရာသမား၏ အရိပ်သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆရာသမားတို့၏ အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုမင်း၏ အရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ဆာယာ၊ အရိပ်ဟုဆိုအပ်သော တရားတော်သည်။ အနေကဓာ၊ များစွာသောအပြားအားဖြင့်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။

၅၁။ ဘမရာ၊ ပိတုန်းတို့သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ သုဇနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ ပူတိံ၊အပုပ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊အလိုရှိကုန်၏။ ဒုဇ္ဇနာ၊သူယုတ်တို့သည်။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၂။ မာတာဟီနဿ၊ အမိယုတ်သောသူအား။ ဒုဗ္ဘာသာ၊ မကောင်းသောစကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာဟီနဿ၊ အဘယုတ်သော

သူအား။ ဒုက္ကိရိယာ၊ မကောင်းသောအမူအကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဥဘော မာတာ ပိတာ ဟီနာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ ယုတ်မူကား။ ဒုဗ္ဘာသာ၀၊ မကောင်းသော စကားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ကိရိယာ၀၊ မကောင်းသောအမူအကျင့်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာသေဋ္ဌာ၊ အမိမြတ်သောသူအား။ သုဘာသာ၊ ကောင်းသောစကားရှိ၏။ ပိတာသေဋ္ဌာ၊ အဘမြတ်သောသူအား။ သုကိရိယာ၊ ကောင်းသောအမူအကျင့်ရှိ၏။ ဥဘောမာတာပိတာသေဋ္ဌာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ မြတ်မူကား။ သုဘာသာစ၊ ကောင်းသောစကားလည်းရှိ၏။ သုကိရိယာစ၊ ကောင်းသောအမူအကျင့်လည်းရှိ၏။

၅၄။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်၌။ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ ကုတူဟလေ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်သောအခါ၌။ မန္တိသုခံ၊ စကား၌ လိမ်မာသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။အန္နပါနေသု၊ ထမင်းအဖျော် ကောင်းစားသောက်သောအခါတို့၌။ ပိယံ၊ ချစ်သောသူကို။ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ အတ္ထကိစ္စေသု၊ အနက်သဒ္ဒါခက်ခဲစွာသော အရေးအရာ အမူကိစ္စ ရှိသော ကာလတို့၌။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။

၅၅။ သုနခေါ၊ ခွေးတခုသည်။ သုနခံ၊ ခွေးတခုကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ဟိံသိတုံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သောငှာ။ဒန္တံ၊သွားကို။ ဒဿေတိ၊ပြ၏။ ဒုဇ္ဇနော၊ သူယုတ်သည်။ သုဇနံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံသံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမူကို။ဣစ္ဆတိ၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိ၏။

၅၆။ ဝေဂေန၊လျင်စွာ။ကိစ္စာနိ၊အမူကိစ္စဟူသမျှတို့ကို။မာစကာရေသိ၊ မိမိလည်းမပြုလင့်။ မာစကာရပေယိဝါ၊ သူတပါးကိုလည်း မပြုစေလင့်။ ကမ္မံ၊ အမူကို။ သဟသာ၊ အဆောတလျင်။ ကာရိတံ၊ ပြုမူကား။မန္ဒော။ ပညာနည်းသောသူသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အနုတပ္ပတိ၊ ပူပန်တတ်၏။

၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ကောခံ၊အမျက်ကို။ ဝိဟိတွာ၊ဖျောက်နိုင်မူကား။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်မျှလျှင်။ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ မက္ခပ္ပဟာနံ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ဆိုတတ်သောသူကို။ ဣသယော၊ ဘုရားစသော သူတော် ကောင်းတို့သည်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူ

တို့၏။ ဖရုသဝါစံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို။ ခမထ၊ သည်းခံကုန်လော့။ တေခန္တိံ၊ ဤသို့သောသည်းခံခြင်းကို။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ သန္တော၊ ဘုရားစသောသူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၈။ လောကေ၊ လောက၌။ အသုစိသက်တေ၊ မစင်အတိပြည့်သော။ သမ္ဘာခေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတော၊ ထိုထက်။ အပ္ပိယေ၊ မချစ်မနှစ်သက်လိုသော။ အရိမှိ၊ ရန်သူ့ထံ၌။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတောပိ၊ ထိုထက်လည်း။ အကတညုနာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို မသိတတ်သောသူနှင့်။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။

၅၉။ ဩဝဒေယျ၊ ဆုံးမသင့်သောအရာ၌ ဆုံးမရာ၏။ အနုသာသေယျ၊ မပြတ်ဆုံးမရာ၏။ အသဗ္ဘါစ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်မှလည်း။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုဆုံးမတတ်သောသူကို။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပိယော၊ ချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော၊ မချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၆၀။ ဥတ္တမံ၊ ကိုယ့်ထက်မြတ်ခသောသူကို။ အတ္တနိဝါတေန၊ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူကို။ ဘေဒေန၊ သင်းခွဲသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ နီစံ၊ ကိုယ့်အောက်နိမ့်သောသူကို။ အပ္ပကဒါနေန။ တစိုးတစိပေးသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသောသူကို။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လပြုသဖြင့် ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

၆၁။ ခလောကေ၊ လောက၌။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဝိသံဣတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ နအာဟု၊ မဆိုကုန်။ သံဃဿ၊ သဃ်၁၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိသံဣတိ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ ဥစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ ဧကံဝဟနတိ၊ တကြိမ်သာလျှင်သတ်တတ်၏။ သံဃဿ၊ သဃ်ာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အကြိမ်ကြိမ်အဘန်ဘန်။ ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏။

၆၂။ ဇဝေန၊ လျင်မြန်ခြင်းဖြင့်။ အဿဘဒြံ၊ မြင်းကောင်းကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဝါဟေန၊ လေးသောဝန်ကိုရွက်ဆောင်သဖြင့်။ ဗလိဗဒ္ဓံ၊ နွားကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဒုဟေန၊ နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်။ ဓေနုံ၊ ထွက်

သောနွားမ၏ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ၊သိကုန်၏။ ဘာသမာနေန၊ကြံစည်လျှို့ ဝှက်ရာ၌ပြောဆိုနိုင်ခြင်းဖြင့်။ပဏ္ဍိတံ၊ပညာရှိကျေးဇူးကို။ဇာနန္တိ၊သိကုန်၏။

၆၃။ သာဓူနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ဥစ္စာသည်။အပ္ပမ္ပိ၊အနည်းငယ်သော်မူလည်း။ ကူပေ၊ တွင်း၌။ ဝါရိဝ၊ရေကဲ့သို့။နိဿယော၊သူတပါးတို့မှီခိုရာ ရ၏။ အသာဓူနံ၊ သူတော်ကောင်းမဟုတ်သော သူတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟုံအပိ၊ များသော်လည်း။ အဏ္ဏဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ ဝါရိဝ၊ ရေကဲ့သို့။ နစနိဿယော၊ သောက်ချိုးရာမှီရာမရ။

၆၄။ အာပံ၊ ရေကို။ နဇ္ဇာ၊ မြစ်တို့သည်။ နောပိဝန္တိ၊ မသောက်ကုန်။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဖလံ၊ အသီးကို။ နောခါဒန္တိ၊မစားကုန်။မေဃာ။ မိုးတို့သည်လည်း။ ကွစိ၊ အချို့သောအရပ်၌။ နောဝဿန္တိ။မရွာကုန်။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ ပရတ္ထာယ၊သူတပါးတို့၏ အကျိုးငှာသာတည်း။

၆၅။ အပတ္တေယျံ၊ မတောင့်တအပ်သည်ကို။ နပတ္တေယျ၊ မတောင့်တရာ။ အစိန္တေယျံ၊ မကြံအပ်သည်ကို။ နစိန္တယေ၊မကြံရာ။ဓမ္မမေဝ၊တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကိုသာလျှင်။ သုစိန္တေယျ၊ ကောင်းစွာကြံရာ၏။ မောဃံ၊ အချည်းနှီးသော။ ကာလံ၊ ကာလကို။ နဣစ္ဆယေ၊ အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အစိန္တိတမ္ပိ၊ မကြံဘဲလျက်လည်း။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။စိန္တိတမ္ပိ၊ ကြံသော်လည်း။ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ။ ဣတ္ထိယာဝါ၊ မိန်းမအားလည်းကောင်း။ ပုရိသဿဝါ၊ ယောကျ်ားအားလည်းကောင်း။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။ နစိန္တာမယာ၊ ကြံတိုင်းမပြီးကုန်။

၆၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္တဿ၊ သူတော်မဟုတ်သော သူသည်။ ပိယော ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။သန္တံ၊သူတော်ကောင်းကို။ ပိယံ၊ချစ်ခြင်းကို။ နကုရုတေ၊ မပြု။ အသတံ၊ မသူတော်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကိုသာလျှင်။ ရောစတိ၊နှစ်သက်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏ တံ၊ ထိုအမူ အကျင့်သည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

သုဇနကဏ္ဍံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကိုဆိုရာအခန်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃-ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍ

၆၈။ ခလော၊ သူယုတ်ကို။ အတိပိယော၊ အလွန်ချစ်အပ်သည်ကို။ နကာ့တဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ သိရသာ၊ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝဟမာနောပိ၊ရွက်ဆောင်အပ်သော်လည်း။ အစုပ္ပူရော၊ မပြည့်သောရေရှိသော။ ဃဋ္ဋောယထာ၊ အိုးကဲ့သို့။ ကောတုဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို။ ကရော၊ ပြုတတ်၏။

၆၉။ သပ္ပေါ၊မြွေသည်။ဒုဋ္ဌော၊အမျက်လွန်၏။ခလော၊သူယုတ်သည်။လည်း။ဒုဋ္ဌော၊အမျက်လွန်၏။သပ္ပါ၊မြွေထက်။ခလော၊သူယုတ်သည်ကား။ ဒုဋ္ဌတရော၊ အမျက်လွန်၏။ သောသပ္ပေါ၊ ထိုမြွေကိုကား၊ မန္တောသဓေဟိ၊ မန္တရားဆေးဝါးတို့ဖြင့်၊ သမ္မတိ၊ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ခလော၊ သူယုတ်ကိုကား။ ကေန၊ အဘယ်မည်သောဆေးဖြင့်။ ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်အံ့နည်း။

၇၀။ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်။ဗာလျံ၊မိမိမိုက်သောအဖြစ်ကို။ မညတိ၊ သိ၏။တေန၊ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်။သောဝါပိ၊ ထိုသို့မိုက်သောသူဖြစ်လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်ကား။ ဗာလော၀၊ မိုက်လျက်လျှင်။ ပဏ္ဍိတမာနီ၊မိမိကိုယ်ကိုပညာရှိဟုထင်၏။ သ-သော၊ထိုသူကိုသာလျှင်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ဗာလောတိ၊ သူမိုက်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၇၁။ ဗာလော၊သူမိုက်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ပါပံ၊ မိမိပြုသောမကောင်းမှုသည်။နပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေးသေး။တာဝ၊ထိုမျှလောက်မဓုဝ၊ပျားရည်ကဲ့သို့။မညတိ၊ အောက်မေ့တတ်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပံ၊မိမိပြုသောမကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗလဝါ၊ ကိုယ်အားရှိမူ။ နသာဓု၊ မကောင်း။သာဟသာ၊ အနိုင်အထက်။ ဓနံ၊သူ၏ဥစ္စာကို။ဝိန္ဒတော၊ရအောင်ယူတတ်၏။ဒုပ္ပညော၊ ပညာနည်းသော။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။

၇၃။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးဟတ်သည်ကား။ မူသိကော၊ ကြွက်တည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ဝါနရော၊ မျောက်တည်း။ သကုဏော၊ ငှက်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ကာကော၊ ကျီးတည်း။ နရေ၊ လူ၌။ ဒုဋ္ဌော၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော၊ နိုးကြားသောသူအား။ ရတ္တိ၊ ညဥ့်သည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်၏။ သန္တဿ၊ ခရီးပန်းသောသူအား။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာခရီးသည်။ ဒီဃံ၊ ရှည်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။ ဗလာနံ၊ သူမိုက်တို့အား။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ဒီဃော၊ ရှည်၏။

၇၅။ ခလဇာတော၊ ယုတ်သော သဘောရှိသော သူသည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ တိလမတ္တံဝေ၊ နှမ်းစေ့ခန့်မျှသာရှိသော။ အပ္ပဒေါသဥ္စ- အပ္ပဒေါသံဝေ၊ အနည်းငယ်သောအပြစ်ကိုလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ နာဠိကေရံ၊ အုန်းသီးလောက်ရှိသော။ သဒေါသံပိ၊ မိမိ၏အပြစ်ကိုကား။ နပဿတိ၊ မမြင်တတ်။

၇၆။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိအပြစ်ကို။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ နဇညာ၊ မသိစေရာ။ ပရဿ၊ သူတပါးတို့၏။ ဒေါသံတု၊ အပြစ်ကိုကား။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ ကုမ္မော၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ကုမ္မော၊ လိပ်တို့သည်။ အင်္ဂါနိ၊ လက်ခြေ ဦးခေါင်းတို့ကို။ ဂုယှန္တိဣဝ၊ လျှို့ဝှက်ကုန်သကဲ့သို့။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိအပြစ်ကို။ ဂုယှေ၊ လျှိုဝှက်ရာ၏။ ပရဒေါသဥ္စ၊ သူတပါးတို့၏ အပြစ်ကိုလည်း။ လက္ခယေ၊ မှတ်ရာ၏။

၇၇။ ဗာလေန၊ သူမိုက်သည်။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိသူအား။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်ကို။ ဒိယျတေ၊ ပေးသည်မည်၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ပဏ္ဍိတေနေဝ၊ ပညာရှိသည်သာလျှင်။ ဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည်။ သုဝဏ္ဏိတံ၊ ကောင်းစွာချီးမွမ်းခြင်းမည်၏။

၇၈။ လုဒ္ဒံ၊ လိုချင်တပ်မက်မောခြင်း ရှိသောသူကို။ အတ္ထေန၊ တံစိုးလက်ဆောင် ပေးသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ထဒ္ဓံ၊ မာန်ခက်ထန်သော

သူကို။ အညူလိကမ္မုနာ၊ လက်အုပ်ချီသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ မုဋ္ဌံ၊ သူမိုက်ကိုကား။ ဆန္ဒာနုဝတ္တိယာ၊ အလိုသို့လိုက်သဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ယထာဘူတေန၊ အဟုတ်အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။

ဗာလဒုဇ္ဇနကဏ္ဍံ၊ သူမိုက်သူယုတ်တို့ကိုဆိုသော
အခဏ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄–မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတကာရော၊ စီးပွါးကိုဆောင်သည်ရှိသော်။ပရောပိ၊ သူတပါးသည်လည်း။ ဗန္ဓု၊အဆွေမည်၏။ အဟိတော၊ စီးပွားကိုမဆောင်မူ။ ဗန္ဓုပိ၊ အဆွေသည်လည်း။ ပရော၊ သူတပါးမည်၏။ဗျာဓိ၊အနာသည်။ဒေဟဇော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်လျက်၊ အဟိတော၊စီးပွားကိုမဆောင်လေ။ ဩသဓံ၊ဆေးကား။ အရညံ၊ တော၌ဖြစ်လျက်။ ဟိတံ၊ စီးပွားကိုဆောင်လေသလျှင်တတည်း။

၈၀။ ပရောက္ခေ၊မျက်ကွယ်၌။ဂုဏဟန္တာရံ၊ကျေးဇူးကိုချေတတ်သော။ ပစ္စက္ခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပိယဝါဒိနံ၊ချစ်ဘွယ်သောစကားကိုဆိုတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝိသကုမ္ဘေ၊ အဆိပ်အိုး၌။ မဓုံ၊ ပျားကို။ ဝဇ္ဇေယျယထာ၊ ကြဉ်ရာသကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၈၁။ ဓနဟီနေ၊ဥစ္စာတည်းယုတ်မူကား။ မိတ္တော၊အဆွေခင်ပွန်းသည်။ စဇေ၊ စွန့်တတ်၏။ ပုတ္တဒါရာ၊ သားမယားတို့သည်လည်းကောင်း။ သဟောဒရာ၊ ညီသားအစ်တို့ကို သည်လည်းကောင်း။ စဇန္တိ၊ စွန့်တတ်ကုန်၏။ ဓနဝန္တေဝ၊ ဥစ္စာရှိသော သူကိုသာလျှင် သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ လောကေ၊ လောက၌။ မဟာသခါ၊ ခင်ပွန်းကြီးတည်း။

၈၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဘစ္စံ၊ ကျွန်သူခစားကို။ ပေသေန၊ စေပါးခိုင်းခန့်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ ကောင်းမကောင်းကို သိရာ၏။

ဗန္ဓဝါပိ၊ ဆွေမျိုးတို့ကိုလည်း။ ဘယာဂတော၊ ဘေးရောက်သော အခါ၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ တထာ၊ ထိုမှို။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အပ္ပကာသု၊ ဥစ္စာနည်းသော အခါတို့၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဝိဘဝက္ခယေ၊ စည်းစိမ်ကုန်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။

၈၃။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟိတော၊ အစီးအပွား၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်စေတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗန္ဓု၊ အဆွေခင်ပွန်းမည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပေါသကော၊ ကျွေးမွေးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပိတရော၊ မိဘမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ ဝိဿာသော၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်၏။ တံ၊ ထိုသူသည်။ မိတ္တံ၊ ခင်ပွန်းမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ နိဗ္ဗုတိ၊ နှလုံးငြိမ်း၏။ သာ၊ ထိုသို့ငြိမ်းစေတတ်သောသူသည်။ ဘရိယာ၊ မယားမည်၏။

၈၄။ အမိတ္တဿ၊ ရန်သူနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျွမ်းမဝင်ရာ။ မိတ္တဉ္စာပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျွမ်းမဝင်ရာ။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ။ မိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်လတ်သော်။ သဗ္ဗဒေါသံ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြစ်ကို။ ပကာသတိ၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။

၈၅။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိတ္တေ၊ ခင်ပွန်းနှင့်။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဒုဋ္ဌတိ၊ အမျက်ထွက်ဘူး၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပုန၊ တဖန်။ သန္ဓိတုံ၊ စေ့စပ်ခြင်းငှာ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဿတရီံ ယထာ၊ အဿတိုရ်မြင်းကို ဘွားအံ့သော မြင်းမကိုကဲ့သို့။ မစ္စုံ၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကာလံ၊ မိမိ၏အကြံကာလသည်။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အမိတ္တံ၊ ရန်သူကိုလျှင်။ ခန္ဓေန၊ ပခုံးဖြင့်။ ဝဟေ၊ ရွက်ဆောင်ရာ၏။ ကာလေ၊ မိမိအကြံကာလသည်။ အာဂတေ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်လေပြီးသော်။ တမေဝ၊ ထိုရန်သူကိုလျှင်။ သေလေ၊ ကျောက်၌။ ဃဋံ၊ ရွက်ဆောင်သောအိုးကို။ ဘိန္ဒေယျဝ၊ ခွဲသကဲ့သို့။ ဘိန္ဒေ၊ ဖျက်ရာ၏။

၈၇။ ဣဏသေသော၊ မြီကြွင်းလည်းကောင်း။ အဂ္ဂိသေသော၊ မီးကြွင်းလည်းကောင်း။ တထေဝစ၊ ထိုအတူလျှင်။ ရောဂသေသော၊ ရောဂါ

ကြွင်းလည်းကောင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ဝိဝစ္စန္တိ၊ ပွားတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ နကာရယေ၊ မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကား။ပဒုမံ-ပဒုမံဣဝ၊ပဒုမာကြာကဲ့သို့ရှင်၏။ ဝါစာ၊ ဆိုသောစကားသည်လည်း။ စန္ဒနသီတလာ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့ချမ်းအေး၏။ ဟာဒယေတု၊ နှလုံး၌ကား။ဟလာဟလံ၊လျင်စွာသေစေတတ်သောအဆိပ်ကဲ့သို့ရှိ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူကို။ နောပသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။

၈၉။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။သာမိံ၊အရှင်ကို။ နသေဝေ၊မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။မစ္ဆရိံ၊ဝန်တိုသော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။နစသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။တတော၊ထိုထက်။အပဂ္ဂဏှံ၊မချီးမြှင့်တတ်သော။သာမိံ၊အရှင်ကို။ နသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ နိဂ္ဂဟိတံ၊ နှိပ်စက်တတ်သော။ သာမိံ၊ အရှင်ကို။ နေဝသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာသလျှင်ကတည်း။

၉၀။ သိင်္ဂီ၊ ဦးချိုရှိသောသတ္တဝါတို့ကို။ ပဉ္စသဟတ္ထေန၊ အတောင်ငါးဆယ်ရှိသောအရပ်မှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဝါဇိနံ၊ မြင်းကိုကား။ သတေန၊ အတောင်တရာမှ။ဝဇ္ဇေ၊ကြဉ်ရာ၏။ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ၊ အစွယ်ရှိသောဆင်ကိုကား။ သဟဿေန၊ အတောင် တထောင်ကသာလျှင်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူမကောင်းကိုကား။ ဒေသစာဂေန၊ အရပ်ကိုစွန့်သဖြင့်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ၊ မကောင်းသော အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ကုမိတ္တဉ္စ၊ မကောင်းသောခင်ပွန်းကိုလည်းကောင်း။ ကုကုလဉ္စ၊ မကောင်းသောအမျိုးကိုလည်းကောင်း။ ကုဗန္ဓဝဉ္စ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ကိုလည်းကောင်း။ ကုဒါရဉ္စ၊ မကောင်းသောမယားကိုလည်းကောင်း။ ကုဒါသဉ္စ၊ မကောင်းသော ကျွန်ကိုလည်းကောင်း။ ဒူရတော၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၉၂။ ယေသခါ၊ အကြင်ခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂါတုရေစ၊ ဒုနှာနှိပ်စက်သောကာလ၌လည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဘိက္ခေစ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသောကာလ၌လည်းကောင်း။ ဗျသနေစ၊ စည်းစိမ်ပျက်စီးသော ကာလ၌လည်းကောင်း။ သတြုဂဟေ၊ ရန်သူဘမ်းမိသော ကာလ၌လည်းကောင်း။ ရာဇဒွါရေစ၊ မင်းအိမ်တံခါး၌လည်းကောင်း။ သုသာနေစ၊ သုသာန်တစပြင်၌

လည်းကောင်း။ တိဋ္ဌာ၊ တည်ရပ်ပေကုန်၏။ တေသခါ၊ ထိုခင်ပွန်းတို့သည်သာလျှင်။ သုမိတ္တကာ၊ ခင်ပွန်းကောင်းမည်ကုန်၏။

၉၃။ သီတဝါစော၊ နှုတ်ခွန်းချိုသော စကားရှိသောသူသည်။ ဗဟုမိတ္တော၊ များစွာသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ ဖရုသော၊ ကြမ်းကြုတ်သောသူသည်။ အပ္ပမိတ္တကော၊ နည်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ သူရိယစန္ဒရာဇူနံ၊ နေမင်းလမင်းတို့၏။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဉာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍော၊ ခင်ပွန်းကိုဆိုရာအခဏ်းသည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၅-ဣတ္ထိကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ၊ ဥဩတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ သဒ္ဒံ၊ အသံလျှင်တည်း၊ နာရီရူပံ၊ မိန်းမတို့၏အဆင်းကား၊ ပတိဗ္ဗတာ၊ လင်ကိုမြတ်နိုးခြင်းတည်း။ အရူပါနံ၊ ရုပ်သဏ္ဌာန်မကောင်းသောသူတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်တည်း။ တပဿီနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထီနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ရူပံ၊ အဆင်းတည်း။ ပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ားတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ် လျှင်တည်း။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ သီလံ၊ သီလတည်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဗလံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတည်း။

၉၆။ တာပသာ၊ ရသေ့ ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကိသာဝ၊ ကြုံကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ စတုပ္ပဒါ၊ အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ကား။ ထူလာဝ၊ ဆူကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ပုရိသာစ၊ ယောကျ်ားတို့သည်ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာရှိကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတ္ထီစ၊ မိန်းမတို့သည်ကား။ သာမိကာဝ၊ လင်ရှိကုန်မှသာလျှင်၊ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။

၉၇။ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ တတ်လှစွာသော စောင်းသမားသည်။ ပဉ္စရတ္တာ၊ ငါးရက်မျှစောင်းနှင့်ကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။ ဓနုဂ္ဂဟာ၊ တတ်လှစွာသော

လေးသမားသည်။ သတ္တရတျာ၊ ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့်ကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။ သုဘရိယာ၊ တော်မှန်လှစွာသော မယားဖြစ်လျှင်မူလည်း။ တေမာသာ၊ လင်နှင့်တလကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။ သိဿာ၊ တပည့်တို့ကား။ အဍ္ဍမာသာ၊ လခွဲမျှဆရာနှင့်ကင်းမူ။ မလာ၊ ပျက်၏။

၉၈။ ဟိံ၊ ကျွဲကား။ပင်၊ ညွန်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊မွေ့လျော်၏။ဟင်၊ ဟသ်ငှက်ကား။ ပေါက်၊ ရေကန်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ထိ၊ မိန်းမကား။ ပု၊ ယောကျ်ားရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ခု၊ ရဟန်းကား။ ခံ၊ တရားရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။

၉၉။ အန္ဓံ၊ ထမင်းကိုကား။ ဇိဏ္ဏံ၊ အစာကြေမှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ ဒါရဥ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဂတယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်လွန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သူရံ၊ ရဲမက်ကိုကား။ ရဏာပုနာဂတာ၊ စစ်အောင်၍ပြန်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သဿံ၊ ကောက်ကို။ ဂေဟမာဂတံ၊ အိမ်သို့ရောက်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ဒွိတရိ၁တိ၊ နှစ်လင်သုံးလင်ကွာပြီးသော။ နာရီစ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း။ ဝိဟာရဒွိတရိ၊ နှစ်ကျောင်းသုံးကျောင်းပြောင်းပြီးသော။ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ဒွိတြိပါသံ၊ ကြော့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်လွတ်ပြီးသော။ သကုဏောစ၊ ငှက်သည်လည်းကောင်း။ ကတမာယာဗဟုတရံ၊ ပြုအပ်သောမာယာများသလျှင်ကတည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူယုတ်ကို။ ပဟာရ၊ ပုတ်ခတ်သဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ အမိတ္တံ၊ မကောင်းသောခင်ပွန်းကို။ အဘာဏိက၊ စကားဆိုမြဲမဆိုသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ဣတ္ထိနံ၊ မကောင်းသောမိန်းမတို့ကို။ ဗျသနာ၊ စည်းစိမ်ကိုမအပ်နှင်းသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ရောဂိနံ၊ အစာ၌တပ်မက်မောတတ်သောသူကို။ အပ္ပဘောဇနာ၊ အစာကို ယုတ်စေသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂။ စန္ဒိမာ၊လမှ။ဝိနာ၊ကင်းသော။ ရတ္တိ၊ညဉ့်သည်။နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဝီစိဝိနာ၊ လှိုင်းတံပိုးမှကင်းသော။ အဏ္ဏဝါစ၊ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဟံသဝိနာ၊ ဟသ်ာမှကင်းသော။ ပေါက္ခရဏီ၊ ရေကန်သည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။

ပတိရိနာ၊ လင်မှကင်းသော။ ကညာ၊ သတို့သမီးသည်။ နသောဘော၊ မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃။ ၊ ပတိနာ၊ လင်သည်သာလျှင်။ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို။ ဇနိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမကား။ သံဂုတ္တာနံ၀၊ လုံစေသည်သာတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပုရိသော၀၊ ယောကျာ်းသည်သာလျှင်။ ပဓာနော၊ ပဓာနတည်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကား။ သုစိသုတ္တံယထာ၊ အပ်၌ချည်နှင့်သာတူပါသတည်း။

၁၀၄။ သဗ္ဗာနဒီ၊ ခပ်သိမ်းသော မြစ်တို့သည်။ ၀င်္ကနဒီ၊ မြစ်ကောက်သာရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ ၀နာ၊ ခပ်သိမ်းသော တောတို့သည်၊၊ ကဋ္ဌမယာ၊ ထင်းဖြင့်သာပြီးကုန်၏။ သဗ္ဗိတ္ထိယော၊ ခပ်သိမ်းသောမိန်းမတို့သည်။ နိ၀ါတကေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်ကို။ လဘမာနေ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရေ၊ ပြုမြဲတည်း။

၁၀၅။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဝိဝါဒသီလီ၊ ငြင်းခုန်တတ်သောအလေ့ရှိ၏။ ဥဿူယဘာဏိနီ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်း၍ ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ပဿတဏှိ၊ မြင်တိုင်းကိုလည်းတပ်၏။ ဗဟုပါကတ္ထနီ၊ များစွာလည်းချက်၍စားတတ်၏။ အဂ္ဂန္ဓဘုတ္တိ၊ လင်၏အဦးစားတတ်သောအလေ့ရှိ၏။ ပရဂေဟဝါသိ၊ သူ့အိမ်သို့သွားတတ်နေတတ်သောအလေ့ရှိ၏။ သာနာရိ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပုတ္တသတံပိ၊ သားတရာပင်မြင်ငြားသော်လည်း။ ပုမာ၊ ယောကျာ်းသည်။ စတ္တာ၊ စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဘုတ္တေသု၀၊ စားသောအခါတို့၌လည်းကောင်း။ မဏ္ဍေသု၀၊ အ၀တ်တန်ဆာပြုပြင် ဆင်ယင်သောအခါတို့၌လည်းကောင်း။ ဇနိဂ၊ အမိကဲ့သို့။ ကန္တိနီ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုယှေသု၊ လျှို့ဝှက်အပ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ မကျစ်မလစ်သောအရာတို့၌။ ဘဂိနီ၀၊ နှမကဲ့သို့။ ဟိရိ၊ လွန်စွာရှက်တတ်၏။ ကမ္မေသု၊ အမှုလုပ်သောအခါတို့၌လည်းကောင်း။ ပတ္တေသု၊ လင်၏အပါးသို့ သွားသောအခါတို့၌လည်းကောင်း။ ဒါသိနီ၀၊ ကျွန်မကဲ့သို့ ကရိ၊ ရိုသေစွာပြုတတ်၏။ ဘယေသု၊ ဘေးရှိသောအခါတို့၌။ မန္တိ၊ တိုင်ပင်ဘက်ရ၏။ သယနေသု၊

အိပ်သောအခါတို့၌။ ရမ္မတိ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏။ ရူပီသု၊ အရောင် အဆင်းကိုပြုပြင်ခြင်းတို့၌။ သိက္ခိ၊ တင့်တယ်စွာ၏။ ကုပ္ပနေသု၊ အမျက် ထွက်သောအခါတို့၌။ ခမနိ၊ သည်းခံတတ်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ သေဋ္ဌိတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သာနာရီ၊ထိုမိန်းမသည်။ ကာယဿဘေဒါစ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌လည်း။ ဒိဝေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၀၇။ ယာယုဝတီ၊ အကြင်မိန်းမငယ်သည်။ သာမာ၊ ရွှေသောအသား အရေလည်းရှိ၏။ မိဂက္ခိ၊ သမင်မျက်စိကဲ့သို့ ညိုသော မျက်စိလည်းရှိ၏။ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ၊ ခါးစည်း ဟင်ကျယ် ငယ်သောဝမ်းလည်းရှိ၏။ သူရူ၊ ဆင် နှာမောင်းကဲ့သို့ အရင်းမှသည် အဖျားတိုင်အောင် သွယ်သောပေါင်ရှိ၏။ သုကေသီ၊ ဖြေ၍ နောက်သို့လှန်သော် ရှည်သောအဖျား ကော့တက်သော ဆံလည်းရှိ၏။ သမပန္တိဒန္တိ၊ ကြိုးငယ်မထင် ညီညွတ်သောသွားအစဉ်လည်း ရှိ၏။ ဂမ္ဘီရနာဘိ၊ နက်သောချက်လည်းရှိ၏။ သုသီလီ၊ ကောင်းသော အလေ့အကျင့်လည်းရှိ၏။ သာယုဝတီ၊ ထိုသို့သော မိန်းမငယ်ကို။ ဟီန ကုလေသု၊ ယုတ်သောအမျိုးတို့၌။ ဇာတပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ဝိဝါဟေ၊ ဆက်ဆံထိမ်းမြားရာ၏။

၁၀၈။ ရတ္တကာလာနံ၊ ဥတုကာလတို့တွင်။ သရဒ္ဒံ၊ တန်ဆောင်မုန်း လသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယားတို့တွင်။ ရူပဝတီ၊ အဆင်း လှသောမိန်းမသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌပ္ပဓာနံ၊ သားကြီးသာမြတ်၏။ ဒိသာနံ၊ အရပ်မျက်နှာတို့တွင်။ ဥတ္တရပ္ပဓာနံ၊မြောက် အရပ်သာမြတ်၏။

၁၀၉။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဇာတိဇာတိ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားအဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ပါရိစာရိကာ၊ သိကြား၏ မယားသည်။ ဣန္ဒံ၊ သိကြားမင်းကို။အပစာယတိဣဝ၊၊အရိုအသေလုပ်ကျွေး သကဲ့သို့။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အပစာယေယျ၊ အရိုအသေလုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယောပေါသော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ဇာတိဇာတိ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ပုရိသံ၊ယောကျ်ား၏အဖြစ်ကို။

ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ သောပေါသော၊ ထိုယောကျာ်းသည်။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏မယားကို။ ခေါတပါဒေါ၊ ခြေဆေးပြီးသော။ ပေါသော၊ ယောကျာ်းသည်။ ကဒ္ဒမံ၊ ညွန်ကို။ ဝိဝဇ္ဇေတိယထာ၊ ကြဉ်သကဲ့သို့။ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏။

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော၊အရွယ်လွန်ပြီးသော။ပေါသော၊ယောကျာ်းသည်။ တိမ္ဗရုတ္ထနိံ၊ တည်သီးမျှငယ်သောသားမြတ်ရှိသော။ ယုဝတိံ၊မိန်းမငယ်ကို။ အာနေတိ၊ ယူဆောင်သိမ်းဆည်း၏။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမအား။ ဣဿာ၊ မိမိအလိုရှိရာ မပါသည်ဖြစ်၍ စောင်းမြောင်းငြူစူတတ်၏။ နသဒ္ဒဟတိ၊ လင်အိုတယောက်၌သာ မွေ့လျော်လတ္တံ့ဟုမယုံကြည်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုငယ်သော မယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော၊ မိန်းမကိုဆိုရာဖြစ်သောအခဏ်းသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၆-ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ကောယာမံ၊ တယာမ်သာ။ သယေ၊အိပ်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကား။ ဒွိယာမသေ၀၊ နှစ်ယာမ် သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ဃရာ၀ါသော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူအပေါင်းကား။ တိယာမော၀၊ သုံးယာမ်သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ယာစကောတု၊ ဘုန်းတောင်းယာစကာကား။ စတုယာမော၀၊ လေးယာမ်လုံးသာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ဓနဝါ၊ ဥစ္စာရှိသောသူလည်းကောင်း။ သုတိယော၀ါ၊ အကြားအမြင်များသော ပညာရှိလည်းကောင်း။ ရာဇာ၊ မင်းလည်းကောင်း။ နဒီ၊ မြစ်လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှို။ ၀ဇ္ဇော၊ ဆေးသမားလည်းကောင်း၊ ဣမေပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့သည်။နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိ၀သံ၊ တနေ့တရက်မျှ။ နဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၄။ ယသ္မိံပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာနေ၊ မြတ်နိုးခြင်းလည်း မရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်း မရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်မျှ။ နစဝိဇ္ဇာဂမော၊ အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သော သူလည်းမရှိ။ တတြပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌။ဒိဝသံ၊ တနေ့တရက်မျှ။ နဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိသော။ ဃရံ၊ အိမ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အရာဇကံ၊မင်းမရှိသော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသောသူ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ ဒလိဒ္ဒတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကား။ သဗ္ဗသုညံ၊ အလုံးစုံ ဆိတ်ငြိမ်၏။

၁၁၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ ဝဏိဇေယျ၊ ကုန်သွယ်ရာ၏။ ဝိဒ္ဓျံ၊ အတတ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမူကား။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမူကား။ တရုဏိတ္ထိံ၊ မိန်းမငယ်ကို။ဝသေ၊နေရာ၏။ ရာဇာမစ္စံ၊ မင်းအမတ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမူကား။ ဣစ္ဆာဂတော၊ မင်း၏အလိုသို့လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယတိ၊ ရဟန်းသည်။အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲမူ။ နဋ္ဌော၊ပျက်၏။ မဟီပတိစ၊ မြေကြီးသေဌ်နင်းပြည့်ရှင်မင်းသည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲ တတ်မူ။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ဂဏိကာ၊ပြည့်တန်ဆာမသည်။လဇ္ဇာ၊ရှက်တတ်မူ။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်၏။ ကုလဓီတာ၊ အမျိုးကောင်းသမီးသည်။ နိလ္လဇ္ဇာ၊ မရှက် တတ်မူ။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်၏။

၁၁၈။ ပက္ခီနံ၊ ငှက်တို့၏။ဗလံ၊ အားကား။ အာကာသော၊ ကောင်း ကင်တည်း။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ဗလံ၊အားကား။ ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသောသူ၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ကုမာရာနံ၊ သူငယ်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရုဒံ၊ ငိုခြင်းတည်း။

၁၁၉။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်းလည်းကောင်း။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်း လည်းကောင်း။ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လပြုခြင်း လည်းကောင်း။ သံဝိဘာဂေါ၊ ဝေဘန်ပေးကမ်းခြင်း လည်းကောင်း။ ဒယာ၊ သနားခြင်းလည်းကောင်း။

လက္ခဏာ၊ မြော်မြင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝေတော၊ ဤခြောက်ပါးတို့ကား။ နာယကသာ၊မင်းစသောသူကြီးမိဘ၏။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။ သတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ လက္ခိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။

၁၂၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သပ္ပုရိသာ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ဧသ-ဧသဓမ္မော၊ ဤသို့သော သဘောတရားသည်။ သနန္တနော၊ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏အကျင့်တည်း။

၁၂၁။ လောကေ၊ လောက၌။ အလသော၊ ပျင်းသော။ကာမဘောဂီ၊ အိမ်ရာထောင်သော။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ နသာဓု၊ မကောင်း။ အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးမစောင့်သော။ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။နသာဓု၊ မကောင်း။ အနိသမ္မကာရီ၊ မဆင်မခြင် ပြုလေ့ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နသာဓု၊ မကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်တတ်၏။ တံပိ၊ ထိုအမျက်ထွက်သောပညာရှိသည်လည်း။ နသာဓု၊ မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေတ္တာရော၊ အကြီးအကဲတို့သည်။ ဗဟဝေါ၊ များကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊ ပညာရှိသာ ပြုလိုကုန်၏။သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ မဟတ္တံ၊ အကြီးအမြတ်၏အဖြစ်ကို။ လစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တေသံ၊ထိုသူတို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်တတ်၏။

၁၂၃။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ အာယံ၊ အခွန်အတုတ်၏ထွက် မထွက်ကိုလည်းကောင်း။ ဝယံ၊ မျိုးရိက္ခာကုန် မကုန်ကို လည်းကောင်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ ကတာကတံ၊ အမှုထမ်းသည် မထမ်းသည်ကိုလည်း။ သယံ၊ကိုယ်တိုင်၊ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ နှိပ်ခြင်းငှာ ထိုက်သောသူကို။ နိဂ္ဂဟေ၊ နှိပ်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာရဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာထိုက်သောသူကို။ ပဂ္ဂဟေ၊ ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄။ လောကေ၊ လောက၌။အဂ္ဂံ၊ နေမင်းကို။ ပိဋ္ဌိတော၀၊ကျောက် ဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ ဟုတာသနံ၊ မီးကို။ ကုစ္ဆိနာ၀၊ ၀မ်းဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကိုကား။ သဗ္ဗဘာဂေန၊အလုံးစုံသောအဘို့ဖြင့်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘ၀ကိုကား။ အမောဟံ၀၊ မမိုက်သဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျ၊ ကပ်ရာ၏။

၁၂၅။ လောကေ၊ လောက၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကိုလည်းကောင်း။အာပေါ၊ ရေကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထီ၊ မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ မုဠ္ဌော၊ သူမိုက်ကို လည်းကောင်း။ သပ္ပေါ၊ မြွေကိုလည်းကောင်း။ ရာဇကုလာနိစ၊ မင်းမျိုး တို့ကိုလည်းကောင်း။ အပယန္တေန၊ မထိမပါးရှောင်ရှားသဖြင့်။ ဂန္တဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ အစ္စေကပါဏဟရာနိ၊လတ်တလော အသက်ကိုချတတ်ကုန်၏။

၁၂၆။ လောကေ၊ လောက၌။ဒုဋ္ဌဘရိယသံ၀ါသော၊ မကောင်းသော မယားနှင့်ပေါင်းဘော်သောသူလည်းကောင်း။ဒေါသောစိတ္တရဒါသကော၊ ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသော ကျွန်ကို စေသောသူ လည်းကောင်း။ သ-သပ္ပေ၊ မြွေရှိသော။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ၀ါသောစ၊ နေသောသူလည်း ကောင်း။ မစ္စုဧ၀၊ သေအံ့သည်လျှင်အမှန်တည်း။ နသံသယော၊ ယုံမှား မရှိရာ။

၁၂၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သမ္မုဋ္ဌသိဿောပဒေသေန၊ မိုက်လှ စွာသောတပည့်ကို အတတ်ပညာ သင်ကြားသဖြင့်လည်းကောင်း။ ကုနာရီ ဘရဏေနစ၊ ယုတ်စွာသော မိန်းမကို အိမ်ထောင်ဘက် ပြုသဖြင့်လည်း ကောင်း။ အသတံသမ္ပယောဂေန၊ မသူတော်နှင့် ပေါင်းဘော်သဖြင့်လည်း ကောင်း။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသောသူပင်ဖြစ်သော်လည်း။ အ၀သီဒတိ၊ နစ်တတ်ချေသလျှင်ကတည်း။

၁၂၈။ လောကေ၊ လောက၌။ပါပံ၊ ယုတ်မာသောအမှုကို။ ပုတ္တကရံ၊ သားတည်းပြုလေမှုကား။ မာတာ၊ အမိပြုသည်မည်၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ သိဿာပါပံ၊ တပည့်တည်း မကောင်းမှုပြုမှုကား။ ဂုရု၊ဆရာပြုသည်မည်၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ရဋ္ဌကရံ၊ တိုင်းသူပြည်သားတည်းပြုမှုကား။ ရာဇာ၊

မင်းပြုသည့်မည်၏။ ရာဇပါပံ၊ မင်းတည်းမကောင်းမှုပြုမှုကား။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်မကောင်းမှုပြုသည်မည်၏။

၁၂၉။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ ကောဓံ၊ အမျက်မာန်စောင်ကြီးလှသောသူကို။ အကောဓေန၊အမျက်နည်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊အောင်ရာ၏။ အသာဓုံ၊ မတော်မမှန်သောသူကို။ သာဓုနာပို၊ မိမိက သူတော်ကောင်းလုပ်သဖြင့်လည်း။ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ကဒရိယဥ္စ၊ ဝန်တိုသောသူကိုလည်း။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အလိကဝါဒိနံ၊ စကားမမှန်သောသူကို။ သစ္စေန၊ အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။

၁၃၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ အဒန္တံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို။ ဒမနံ၊ ယဉ်ကျေးစေတတ်၏။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထသာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော အကျိုးကို ပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ပိယဝါစာယ၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥန္နမန္တိ၊ မိမိကလည်း သူ့အပေါ်မိုမောက်နိုင်ကုန်၏။ နမန္တိစ၊ မိမိသို့လည်းရိုညွတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။သိနေဟဘေသဇ္ဇံ၊ ချစ်စေတတ်သော ဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။ ဒေါသနေသမံ၊ မုန်းစေတတ်သော ဆေးတည်း။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကား။ ယသဿိဘေသဇ္ဇံ၊ အခြံအရံများသောဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ ဝန်တိုခြင်းကား။ ကပဏောသမံ၊ အထီးကျန်သောဆေးတည်း။

၁၃၂။ လောကေ၊ လောက၌။ဗဟူနံ၊ များကုန်သော။ အပ္ပသာရာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှုကင်းသောသူတို့အား။ သာမဂ္ဂိယာ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ အောင်အပ်သောရန်ကို။ ဇယေ၊ အောင်နိုင်၏။ တိဏောန၊ မြက်ဖြင့်။ ယောတ္တံ၊ လွန်ကို။ ဝဋ္ဋေ၊ ကျစ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုလွန်ဖြင့်။ နာဂေပိ၊ ဆင်ပြောင်ကိုလည်း။ ဗန္ဓတိ၊ ဘွဲ့နိုင်သလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာယောပိ၊ ဗိုလ်ပါသရဲ သဟဲအဘော် ပြည့်စုံညီညွတ်လျက်လည်း။ အသမတ္ထော၊ ရန်ကိုမအောင်စွမ်းနိုင်သောမင်းကား။ တေဇသာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ နိဝါတေ၊ လေထောင့်

သောအရပ်၌။ ဇလိတော၊ ညှိအပ်သော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ သယမေဝ၊ သလိုလိုသာလျှင်။ ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်းချေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ ကာမဘောဂံ၊ ကာမစည်းစိမ်ကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သမကံ၊ အတူ။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဘုဥ္ဇေ၊ မခံစားရာ။ အာဟာပွံ၊အသွင်ကို လည်းကောင်း။ ရသဘုတ္တိံ ဝါ၊ အရသာ စားခြင်းကို လည်းကောင်း။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်းနံ့သာထုံခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ အလင်္ကာရံ၊ တန်ဆာ ဆင်ခြင်း ကိုလည်း ကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒိသံ၊ အတူ။ နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေ၊ ငါ၏။ သခါ၊ ခင်ပွန်းသည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေထုနော၊ ဂုဏ်ရည်တူသော အပေါင်း အဘော်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ ဤမင်းကား။ မယှံ၊ ငါ၏။ သာမိကော၊ အရှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တော၊ စိတ်၌။ နိဋ္ဌံ၊ အပြီး။ သုဋ္ဌာပယေ၊ ကောင်းစွာထားရာ၏။

၁၃၆။ သေဝကော၊ မင်းခယောကျ်ားသည်။ ရညော၊ မင်းအား။ အတိဒူရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ အစ္စာသန္နေ၊ အလွန်နီးသည်၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥပဝါတကေ၊ လေညာ၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥဇုကေ၊ ရှေ့ရှူ၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ အတိနိန္နေစ၊ အလွန် နိမ့်ရာအရပ်၌လည်း။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥစ္စမာသနေစ၊ မြင့်သော နေရာ၌လည်း။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆဒေါသေ၊ ခြောက် ပါးသောအပြစ်တို့ကို။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အဂ္ဂိဝ၊ မီးကဲ့သို့။ သံယတော၊ စောင့်စည်းလျက်။ တိဋ္ဌေ၊ တည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညုတုလျော၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားနှင့်တူသော။ဂုဏောပိ၊ ကျေးဇူးရှိသောသူဖြစ်လင့်ကစား။ အနိဿယော၊ မင်းတည်းဟူသောမှီခိုရာ မရမူ။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားသည်။ အနဂ္ဃမပိ၊

အဘိုးအတိုင်းမသိထိုက်သော်လည်း။ ဟေမံ၊ရွှေကို။ နိဿာယ၊မှီ၍သာလျှင်။ သောဘတေ၊ တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍ၊ မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သောအခဏ်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-ပကိဏ္ဏကကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိမိဿေ၊ မိန်းမနှင့် နှီးနှောသော။ ဘိက္ခုမှိ၊ ရဟန်း၌။ ကုတော သီလံ၊ အဘယ်မှာ သီလရှိအံ့နည်း။ မံသဘက္ခေ၊ အသားစားကြူးသောသူ၌။ ကုတော ဒယာ၊ အဘယ်မှာသနားခြင်းရှိအံ့နည်း။ သုရာပါနေ၊ သေသောက်ကြူးသောသူ၌။ ကုတော သစ္စံ၊ အဘယ်မှာစကားမှန်အံ့နည်း။ မဟာလောဘေ၊ အလိုရမက်ကြီးသောသူ၌။ ကုတော လဇ္ဇာ၊ အဘယ်မှာအရှက်ရှိအံ့နည်း။ မဟာတန္ဒေ၊ အပျင်းကြီးသောသူ၌။ ကုတော သိပ္ပံ၊ အဘယ်မှာ အတတ်တတ်အံ့နည်း။ မဟာကောဓေ၊ အမျက်ကြီးသောသူ၌။ ကုတော ဓနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။

၁၃၉။ သုရာယောဂေါစ၊ သေသောက် ကြူးသော သူသည်လည်းကောင်း။ ဝိကာလေလာစ၊ အခါမဟုတ်သည်၌ သွားလေ့ရှိသော သူသည်လည်းကောင်း။ သမဇ္ဇစရဏံဂ်တောစ၊ သဘင် အသွားများသော သူသည်လည်းကောင်း။ ခိဋ္ဍာဓုတ္တောစ၊ ကြွေးအန် အစရှိသော လောင်းတန်းကစားကြူးသော သူသည်လည်းကောင်း။ ပါပမိတ္တောစ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော သူသည်လည်းကောင်း။ အလသံ၊ ပျင်းရိဖင့်နွှဲသော သူသည်လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ မုခံ၊ ပျက်စီးအံ့သောအကြောင်းတည်း။

၁၄၀။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ အဒိက္ခာ၊ မရှုဦးဘဲ။ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်၌လည်း။ အဝစနေန၊ မမေးဦးဘဲ။ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်။ ဘယား၊ ဘေးမှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သော။ ဝနစရိ၊ တောမှုဆိုးသည်။ ဝနေ၊ တော၌။ သဋ္ဌရတိယထာ၊ ရွှေနောက်ရှုသျက်သွားသကဲ့သို့။ သဋ္ဌရတိ ကျင့်ရာ၏။

၁၄၁။ ဇီဝန္တော ပိ၊ အသက်ရှင်လျက်လည်း။ မတံ၊ သေသူဟူ၍။ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သောသူတို့ကို။ ဗျာသေန၊ ဗျာသဆရာသည်။ ပရိကိတ္တိတာ၊ ကြား အပ်ကုန်၏။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသောသူ။ ဗျာဓိတော၊ အနာနှိပ်စက်သောသူ။ မုဠှော၊ မိုက်မဲသောသူ။ ဣဏဝါ၊ မြီများသောသူ။ နိတျသေဝကော၊ မင်းဝယ်ကိုယ်ကျပ်ခစားသောသူ။ ဣမေ၊ ဤသူတို့တည်း။

၁၄၂။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့ သဘောကား။ အနာဂတံ၊ မရောက် သေးသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ဒူရတော၊ အဝေး ကလျှင်။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အာဂတံ၊ ရောက်ပြီးနောက်ဆဲသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်မူကား။ အဘီတော၊ ကြောက်ရွံ့တတ်သော သဘော မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁၄၃။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဒ္ဒါလုကော၊ အအိပ်ကြူးသောသူ လည်းကောင်း။ ပမာဒေါစ၊ မေ့လျော့သောသူလည်းကောင်း။ သုခိတောစ၊ ချမ်းသာစွာ နေတတ်သော သူလည်းကောင်း။ ရောဂဝါ၊ အနာရှိသောသူ လည်းကောင်း။ အလသော၊ ပျင်းသောသူလည်းကောင်း။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလို ကြီးသောသူလည်းကောင်း။ ကမ္မာရာမောစ၊ အမှုသစ်၌ မွေ့လျော်သော သူလည်းကောင်း။ ဧတေသတ္တ၊ ဤခုနစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ သတ္ထဝဇ္ဇိတာ၊ ကျမ်းဂန်မှကင်းကုန်၏။

၁၄၄။ ဟေလာဘာ၊ အိုလာဘ်။ ဒုဂ္ဂတံ၊ သူဆင်းရဲသို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားပါလေ၊ လာဘော၊ လာဘ်များသောသူသည်။ လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဟေပဇ္ဇုန္န၊ အိုပဇ္ဇုန်နတ်။ ထလေ၊ ကြည်း၌။ ဝဿထ၊ ရွာလေကုန်။ အာပေါ၊ သမုဒ္ဒြာသည်။ အာပေန၊ ရေဖြင့်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ဣဒံမမ္မဇာတံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကမ္မပ္ပဓာနံ၊ ကံသာလျှင်ပဓာနတည်း။

၁၄၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကတေ၊ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ကတ္တာရံ၊ ပြုတတ်သောသူကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက် သောသူသည်။ နဟိသမုပေက္ခတေ၊ တဘန် မရှု မကြည့်တတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုတို့ကို။ သာဝသေသေန၊ အကြွင်းအားဖြင့်။ ကာရယေ၊ ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကေ၊ လောက၌။ တူလုံ၊ လဲ၀ါသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ စပလဇာ၊ တိကော၊ လျှပ်ပေါ်သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏၊ တတော၊ ထိုထက်။ ဝုစ္စမနေ၁ဝါဒေါ၊ ဆရာမိဘတို့၏အဆုံးအမကို မခံသောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့၏။

၁၄၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ပါသာဏဆတ္တံ၊ ကျောက်ထီးသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ အာစိဏ္ဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဝုဍ္ဍာနံ၊ ဆရာမိဘတို့၏။ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမသည်၊ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။

၁၄၈။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊ လကျာလက်ကား။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဇွော၊ ဤလကျာလက်၌။ ကဏိဋ္ဌကော၊ လက်သန်းကား။ ကဏ္ဏဿနာနံ၊ နားနှာခေါင်းတို့၏လည်းကောင်း။ အက္ခီနံ၊ မျက်စိတို့၏လည်းကောင်း။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဝါမဟတ္ထော၊ လက်ဝဲလက်သည်ကား။ ပါဒဒါသော၊ ခြေတို့၏ကျွန်မည်၏။

၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ၊ ကွမ်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သော။ ပတ္တေ၊ အရွက်၌။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရနတ်သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ မူလမှိ၊ အရင်း၌။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ အဂ္ဂမှိစ၊ အဖျား၌လည်း။ ကာလကဏ္ဏိ၊ ဒေဝမိတ္တာ နတ်ယုတ်မာသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ စားငြားအံ့။ သိရီဝေါ၊ ကျက်သရေသည် သာလျှင်။ ပဝိသတိ၊ ပွား၏။

၁၅၀။ ပြဟ္မာဝေါ၊ ပြဟ္မာသည်သာလျှင်။ သမ္ပုဏ္ဏရက္ခော၊ သင်ပုဏ်းကို စောင့်၏။ ဗိဿဏောစ၊ ဗိဿနိုးနတ်သည်လည်း။ အစ္စုရက္ခောစ၊ ကမ္ပလွေကို စောင့်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ သိပ္ပါရမ္ဘာ၊ အတတ် သင်သောသူတို့သည်။ တေ၊ ထိုပြဟ္မာ,ဗိဿနိုးတို့ကို။ ပူဇယန္တု၊ ပူဇော်

စေကုန်သတည်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တံနရံ၊ထိုပူဇော်တတ်သောသူကို မာနေန္တိ၊ မြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ သဗ္ဗဝိဟိနံ၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့အား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပေါသကာ၊ မွေးကျွေးတတ်ကုန်၏။ ဘောဂဒါယကာ၊ စည်းစိမ်ကိုပေးတတ်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ၊-တသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်။ မာတာပိတုဝ၊ အမိအဘကဲ့သို့။ တေ၊ ထိုနွားတို့ကို။ မာနယေ၊ မြတ်နိုးရာ၏။ သက္ကရေယျစ၊ အရိုအသေလည်း ပြုရာ၏။

၁၅၂။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဂေါမံသံ၊ နွားတို့၏အသားကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ တေ၊ထိုသူတို့သည်။ မာတုမံသံဝ၊အမိ၏အသားကိုသာလျှင်။ ခါဒယေ၊ စားသည်မည်ရာ၏။ တေသု၊ ထိုနွားတို့သည်။ မတေသု၊ သေကုန်သည်ရှိသော်။ဂိဇ္ဈာနံ၊ လင်းတတို့အား။ဒဒေ၊ ပေးရာ၏။ သောတေစ၊ ရေအလျင်၌သော်လည်း။ ဝါဟယေ၊ မျှောရာ၏။

၁၅၃။ ဂုရု၊ ကြာသပတေးနေ့၌။သိပ္ပါရမ္ဘော၊ အတတ်ပညာစ၍သင်မှုကား။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးစီး၏။ ရပိသောကြာစ၊ တနင်္ဂနွေနေ့ သောကြာနေ့၌ သင်မှုကား။ မဇ္ဈိမော၊ လျစ်လျူရှိ၏။ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ တနင်္လာနေ့၌သင်မှုကား။ နသိပ္ပေါ၊ အတတ်မတတ်ရာ။ သောရိအင်္ဂါစ၊ စနေနေ့ အင်္ဂါနေ့၌တည်းသင်မှုကား။ မရဏံ၊ သေရာ၏။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ၊ လဆန်းရှစ်ရက် လဆုတ်ရှစ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှုကား။ ဂုရုံဟန္တိ၊ ဆရာကိုသတ်သည်မည်၏။ စတုဒ္ဒသ၊ လဆန်းတဆဲ့လေးရက် လဆုတ် တဆဲ့လေးရက်နေ့၌ အတတ်သင်မှုကား။ သိဿံဟန္တိ၊ တပည့်ကိုသတ်သည်မည်၏။ ဒသသိပ္ပံ၊ လဆန်းဆယ်ရက် လဆုတ်ဆယ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှုကား။ သိပ္ပံဟန္တိ၊ အတတ်ကို သတ်သည်မည်၏။ ပုဏ္ဏမီ၊ လပြည့်နေ့၌အတတ်ပညာ သင်မှုကား။ မာတာပိတာဟန္တိ၊ အမိအဘကို သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅။ လောကေ၊ လောက၌။ သိပ္ပါရမ္ဘော၊ အတတ်ပညာသင်သောသူသည်။ သတ္တ၊ လဆန်းခုနစ်ရက် လဆုတ်ခုနစ်ရက်၌။ နာလိကံ၊ အုန်းသီးကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ နဝမံ၊ ကိုးရက်မြောက်၌။ လာဗုံ၊ ဘူးကို။

တထာ၊ ထိုအတူ။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဒွါဒသ၊တဆဲ့နှစ်ရက်မြောက်၌။ ပြိန္နံ၊ ကင်းပိန့်ကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ တြိ၊ သုံးရက်မြောက်၌။ မိနံ၊ဟင်းမျိုးကို။ နဘုဉ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဘုဉ္ဇေ၊ စားမိငြားအံ့၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ ဝိနဿတိ၊ ပျောက်၏။

၁၅၆။ လောကေ၊ လောက၌။ ကုလအတ္ထံ၊အမျိုး၏အကျိုးငှာ။ ဧကံ၊ တယောက်သောသူကို။ စဇေ၊စွန့်ရာ၏။ ဂါမအတ္ထံ၊ရွာ၏အကျိုးငှာ။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဇနပဒအတ္ထံ၊ ဇနပုဒ်၏အကျိုးငှာ။ ဂါမံ၊ရွာကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိ၏ အကျိုးငှာ။ ပထဝိံ၊မြေအလုံးကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောကေ၊ လောက၌။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်လည်းကောင်း။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်း သည်လည်းကောင်း။ ဂဇော၊ ဆင်သည် လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒေသံ၊ အကျိုးမရှိသောအရပ်ကို။ ဩသဇ္ဇ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကာကော၊ ကျီးလည်းကောင်း။ ကာပုရိသော၊ ယုတ်မာသော ယောကျာ်းလည်းကောင်း။ မိဂေါ၊ သမင် လည်းကောင်း ဣမေ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမိမိကျင်လည်ရာ အရပ်၌သာလျှင်။ နိဓနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၅၈။ ယမှိပဒေသေ၊အကြင်အရပ်၌။နမာနော၊မြတ်နိုးခြင်းမရှိ။နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံ တယောက်သော။ နစဝိဇ္ဇာဂါဟော၊ အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်း မရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသနံ၊ နေခြင်းကို။ န ကရေ၊ မပြုရာ။

၁၅၉။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသတောကား။ ဧကေန ပါဒေန၊လှမ်းသော ခြေတဘက်နှင့် တူသော အရပ်သစ်ကို မျှော်တင်းသော စိတ်ဖြင့်။ စရတိ၊ သွား၏။ ဧကေနပါဒေန၊ ရပ်သော ခြေတဘက်နှင့် တူသော အရပ် ဟောင်းကို မခွါသောစိတ်ဖြင့်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ပရံဌာနံ၊ အရပ်သစ်ကို။ အနိသမ္မ၊ မစူးစမ်းဘဲ။ ပုဗ္ဗမာလယံ၊ နေရပ်ဟောင်းကို။ နဇဟေ၊ မစွန့် တည့်ရာ။

၁၆၀။ လောကေ၊ လောက၌။ ဓနစညပယောဂေသု၊ဥစ္စာစပါးရောင်းဝယ်သောအခါတို့၌လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဝိဇ္ဇာဂမေသုစ၊ အတတ်သင်သောအခါတို့၌လည်းကောင်း။ ဒူတေသု၊ တမန်အစေအပါးခံသောအခါတို့၌လည်းကောင်း။ အပစာရေသု၊ မေထုန်မှီဝဲသောအခါတို့၌လည်းကောင်း။ တဒါ–တေသုကာလေသု၊ ထိုအခါတို့၌။ လဇ္ဇာ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ စဇ္ဇာ၊ စွန့်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၁။ ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ အာဟာရော၊ အစာစားခြင်းကား။ ပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ားတို့ထက်။ ဒိဂုဏော၊ နှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓိစာပိ၊ ပညာသည်လည်း။ စတုဂ္ဂုဏော၊ လေးဆလွန်၏။ ဝါယာမော၊ လုံ့လကား။ ဆဂ္ဂုဏော၊ ခြောက်ဆ လွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမောတု၊ ကာမဂုဏ်ကိုတပ်မက်ခြင်းကား။အဋ္ဌဂုဏော၊ ရှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥစ္ဆု၊ ကြံသည်။ အဂ္ဂတော၊ အဖျားမှ။ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ပဗ္ဗပဗ္ဗေ၊ အဆစ်တိုင်းအဆစ်တိုင်း၊ ဝိသေသရသဝါ၊ လွန်သော ထူးသောအရသာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုမေတ္တိကော၊ ခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သော။ သာဓု၊ သူတော်သူမြတ်သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုကြံ၏အဖျားမှအရင်းတိုင်အောင်လွန်၍လွန်၍ ချိုသည်နှင့်တူ၏။ဒုဇ္ဇနော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းကား။ ဝိပရီတော၀၊ အရင်းအစသာချို၍ အဖျားတိုင်လတ်သော် မချိုသောကြံ၏ သဘောနှင့်တူ၏။

၁၆၃။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သော သူလည်းကောင်း။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်လည်းကောင်း။အမစ္စော၊ အမတ်လည်းကောင်း။ သုတသီလဝါ၊ အကြားအမြင် သီတင်းသီလနှင့်ပြည့်စုံသော။ သမဏော၊ ရဟန်းလည်းကောင်း။ တေသု၊ ထိုလေးပါးတို့သည်။ ဝိပုလဇာတေသု၊ ပြန့်ပြောစွာဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ရဋ္ဌံပိ၊ တိုင်းနိုင်ငံသော်လည်း။ ဝိပုလံ၊ပြန့်ပြောသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ၊ မသရဇ္ဈာယ်သော် သူအား။ မန္တာ၊ ပညာသည်။ မလာ၊ ပျက်၏။ အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွ လုံ့လဝီရိယ မရှိသောသူ၏။ ဃရာ၊

အိမ်သည်။ မလာ၊ ညစ်နွမ်းပျက်စီး၏။ ဝဏ္ဏာသ၊ အဆင်းလှသောသူအား။ ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ ရက္ခတော၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟီနာနံ၊ ချို့သောလုံ့လရှိကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝီရာနံ၀၊ ကြီးသောလုံ့လရှိကုန်သော သူတို့၏သာလျှင်။ သန္တကတ္တံ၊ ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတေ၊ ရောက်တတ်၏။ ဟီနာဇနာ၊ ယုတ်မာသော သူတို့သည်။ ပုဗ္ဗကမ္မပ္ပဓာနာတိ၊ ရှေးကံသာ ပဓာနဟု။ ဝဒန္တိ၀၊ ဆိုကုန်သလျှင်ကတည်း။

၁၆၆။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ န၀ဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။ သဗ္ဗ ကမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို။ ဝါယမိံသု၊ လုံ့လ ပြုကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ စေ၊ အကယ်၍။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ နသိဇ္ဈတိ၊ မပြီး ခဲ့အံ့။ အဖလံဝေ၊ ရည်တိုင်း အကျိုးမဖြစ်ရုံသည် သာလျှင် ကတည်း။ ကိံဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိအံ့နည်း။

၁၆၇။ ယောနရော၊ အကြင်ယောကျာ်းမိန်းမသည်။ နိစကုလံ၊ နိမ့်သော အမျိုး၌လည်းဖြစ်၏။ နိပ္ပည၀ါ၊ နှုတ်ပညာ လက်ပညာ အတတ်လည်းမရှိ။ နိရူပံ၊ အရုပ်အရည်လည်းမတင့်တယ်။ နိဗလံသမံ၊ အစွမ်းအားလည်းမရှိ။ တထာပိ၊ ထိုသို့အပြစ် ထင်သော်လည်း။ ဣမံကာလံ၊ ဤကာလကား။ ဆုတ္တကာလံ၊ ကာလဆုတ်တည်း။ ဓနမေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ ဝိသေ သကံ၊ အထူးပြုသောကာလတည်း။

ပကိဏ္ဏကကဏ္ဍော၊ ပြိုးပြွမ်းကိုဆိုလိုရာဖြစ်သောအခန်းကား။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ပဏ္ဍိတောကဏ္ဍော၊ ပညာရှိကိုဆိုရာ အပိုင်းလည်းကောင်း။ သုဇနော ကဏ္ဍော၊ သူတော်ကောင်းကိုဆိုရာအပိုင်းလည်းကောင်း။ ဒုဇ္ဇနော၊ သူယုတ် ကိုဆိုရာအပိုင်းလည်းကောင်း။ မိတ္တာဣတ္ထိ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို ဆိုရာအပိုင်း မိန်းမကို ဆိုရာအပိုင်း လည်းကောင်း။ ရာဇပကိဏ္ဏကော၊ မင်းကိုဆိုရာ

အပိုင်း- ပြိုးမြှမ်းသော စကားကိုဆိုလိုရာ အပိုင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တကဏ္ဍဝိဘာသိနော။ ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်အပ်သော လောကနီတိကျမ်း၏။ စက္ကိန္ဒာဘိသိရိနာ၊ စက္ကိန္ဒာဘိသိရိ သဒ္ဓမ္မဇောမဟာ ဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု အမည်တော်ရှိသောမဟာအောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်း ဆရာတော်သည်။ သောဓိတော၊ သုတ်သင်အပ်သော။ အယံလောကနီတိ နိဿယော၊ ဤလောကနီတိ နိဿယသည်။ ကာသိကေသတေဆနော့တုံ၊ ၁၁၉၆-ခု။ ဒုတိယာသဌေ၊ ဒုတိယဝါဆိုလ၌။ ကာလသတ္တမအာဒိဟော၊ လပြည့်ကျော်ခုနစ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့၌။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

လောကနီတိပ ါဠိအနက်ပြီး၏။

ဇူဠိပ ါဠိ (ဂ)

ပရိတ်ကြီးပ ါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊ အတြာဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊ သုဏန္တု သဂ္ဂမောက္ခဒံ။

၂။ ဓမ္မဿဝနကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ။

၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၄။ ယေသန္တာ သန္တစိတ္တာ
တိသရဏ သရဏာ
ဧတ္ထ လောကန္တရေဝါ၊
ဘုမ္မာဘုမ္မာစဒေဝါ
ဂုဏ ဂဏဂဟဏာ
ဗျာဝဋာ သဗ္ဗကာလံ။
ဧတေ အာယန္တုဒေဝါ
ဝရကနက မယေ

မေရုရာဇေ ဝသန္တော၊
သန္တော သန္တောသ ဟေတုံ
မုနိဝရ ဝစနံ
သောတုမဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊ ယက္ခာ ဒေဝါ စ ဗြဟ္မနော။
ယံ အမှေဟိ ကတံ ပုညံ၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ။

၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊ သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။
ပမာဒရဟိတာ ဟောန္တု၊ အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊ ဝုဍ္ဎိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနမ္ပိ စ လောကဉ္စ၊ ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၈။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခီ သဗ္ဗေ၊ ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
အနီဃာ သုမနာ ဟောန္တု၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

၉။ ရာဇတော ဝါ စောရတော ဝါ မနုဿတော ဝါ အမနုဿတော ဝါ အဂ္ဂိတော ဝါ ဥဒကတော ဝါ ပိသာစတော ဝါ ခါဏုကတော ဝါ ကဏ္ဍကတော ဝါ နက္ခတ္တတော ဝါ ဇနပဒရောဂတော ဝါ အသဒ္ဓမ္မတော ဝါ အသန္ဒိဋ္ဌိတော ဝါ အသပ္ပုရိသတော ဝါ စဏ္ဍ ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ အဟိ ဝိစ္ဆိက မဏိ သပ္ပ ဒီပိ အစ္ဆတရစ္ဆ သူကရ မဟိံသ ယက္ခ ရက္ခသာဒီဟိ နာနာဘယတော ဝါ နာနာရောဂတော ဝါ နာနာဥပဒ္ဒဝတော ဝါ အာရက္ခံ ဂဏှန္တု။

၁ - မင်္ဂလသုတ်

၁၀။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သဒေဝကာ။
သောတ္ထာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။

၁၁။ ဒေသိတံ ဒေဝ ဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမဟေ။

၁၂။ ဧဝံမေသုတံ၊ ဧကံသမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ၊ အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ ယေန

ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ဧကမန္တံ ဌိတာခေါ သာဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

၁၃။ ဗဟူဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ။
အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၄။ အသေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၅။ ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာပဏိဓိစ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၆။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယောစ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၇။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာစ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၈။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာစ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၉။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာစ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၀။ ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ၊ သန္တုဋ္ဌိစ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မသဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၁။ ခန္တီစ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၂။ တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာန သစ္ဆိကိရိယာစ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၃။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ နကမ္ပတိ။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၄။ ဧတာဒိသာနိ ကတွာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံတေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၂-ရတနသုတ်

၂၅။ ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ ဒသပါရမိယော ဒသ ဥပပါရမိယော ဒသ ပရမတ္ထပါရမိယောတိ သမတ္တိံသ ပါရမိယော ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ လောကတ္ထစရိယံ ဉာတတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ တိဿော စရိယာယော ပစ္ဆိမဘဝေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိံ ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာနစရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတညာဏပဋိဝေဓံ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေတိ သဗ္ဗေပိမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ ဝေသာလိယာ တီသု ပါကာရန္တရေသု တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ ကာရုညစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

၂၆။ ကောဋိသတသဟဿေသု၊ စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။
ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

၂၇။ ရောဂါမနုဿဒုဗ္ဘိက္ခ-သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
ခိပ္ပ မန္တရဓာပေသိ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၂၈။ ယာနီဓဘူတာနိ သမာဂတာနိ။
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု။
အယောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

၂၉။ တသ္မာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
မေတ္တံ ကရောထ မာနုသိယာ ပဇာယ။
ဒိဝါ စ ရတ္တော စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
တသ္မာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

၃၀။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ။ သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊ ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၁။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊ ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနီ သမာဟိတော။
န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊ ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၂။ ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိံ။
သမာဓိ မာနန္တရိကည မာဟု။
သမာဓိနာ တေန သမော နဝိဇ္ဇတိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပသတ္ထာ၊
စတ္တာရိ ဧတာနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ဖလာနိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၄။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဠှေန၊
နိက္ကာမိနော ဂေါတမသာသနမှိ။
တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂယှ၊
လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိံ ဘုဉ္ဇမာနာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊

၃၅။ ယထိန္ဒခီလော ပထဝိဿိတော သိယာ၊
စတုဗ္ဘိ ဝါတေဟိ အသမ္ပကမ္ပိယော။
တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
ယော အရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၆။ ယေ အရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
ဂမ္ဘီရပညေန သုဒေသိတာနိ။
ကိဉ္စာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ။

ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
၃၇။ သဟာဝဿ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊
တယဿု ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊
သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္စိ။
၃၈။ စတူဟပါယေဟိ စ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
ဆစ္စာဘိဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
၃၉။ ကိဉ္စာပိ သော ကမ္မ ကရောတိ ပါပကံ၊
ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ ဝါ။
အဘဗ္ဗသော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌပဒဿ ဝုတ္တာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
၄၀။ ဝနပ္ပဂုမ္ဗေ ယထ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊ ဂိမှာန မာသေ ပဌမသ္မိံ ဂိမှေ။
တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊ နိဗ္ဗာနဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊ ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
၄၁။ ဝရော ဝရညူ ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊ အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ။
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊ ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
၄၂။ ခီဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊ ဝိရတ္တစိတ္တာယတိကေ ဘဝသ္မိံ။
တေခီဏ ဗီဇာ အဝိရူဠ္ဟိဆန္ဒာ၊ နိဗ္ဗန္တိ ဓီရာ ယထယံ ပဒီပေါ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊ ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
၄၃။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊ ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊ ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
၄၄။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊ ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ။ ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၅။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊ ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
ရတနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၃-မေတ္တသုတ်

၄၆။ ယဿာနုဘာဝတော ယက္ခာ၊ နေဝ ဒဿေန္တိ ဘီသနံ။
ယမှိ စေဝါနုယုဉ္ဇန္တော၊ ရတ္တိန္ဒိဝ မတန္ဒိတော။
၄၇။ သုခံ သုပတိ သုတ္တော စ၊ ပါပံ ကိဉ္စိ န ပဿတိ။
ဧဝမာဒိ ဂုဏူပေတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
၄၈။ ကရဏီယ မတ္ထကုသလေန၊ ယန္တ သန္တံ ပဒံ အဘိသမေစ္စ။
သက္ကော ဥဇူ စ သုဟုဇူ စ၊ သုဝစော စဿ မုဒု အနတိမာနီ။
၄၉။ သန္တုဿကော စ သုဘရော စ၊ အပ္ပကိစ္စော စ သလ္လဟုကဝုတ္တိ။
သန္တိန္ဒြိယော စ နိပကော စ၊ အပ္ပဂဗ္ဘော ကုလေသွ နနုဂိဒ္ဓေါ။
၅၀။ နစ ခုဒ္ဒမာစရေ ကိဉ္စိ၊ ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပဝဒေယျုံ။
သုခိနောဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊ သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။
၅၁။ ယေကေစိ ပါဏဘူတတ္ထိ၊ တသာ ဝါ ထာဝရာဝ နဝသေသာ။
ဒီဃာ ဝါ ယေဝ မဟန္တာ၊ မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုကထူလာ။
၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊ ယေဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ။
ဘူတာ ဝ သမ္ဘဝေသီဝ၊ သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။
၅၃။ န ပရော ပရံ နိကုဗ္ဗေထ၊ နာတိမညေထ ကတ္ထစိ န ကိဉ္စိ။
ဗျာရောသနာ ပဋိဃသညာ၊ နာညမညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ။
၅၄။ မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တံ၊ မာယုသာ ဧကပုတ္တ မနုရက္ခေ။
ဧဝမ္ပိ သဗ္ဗဘူတေသု၊ မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
၅၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊ မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
ဥဒ္ဓံ အဓော စ တိရိယဉ္စ၊ အသမ္ဗာဓံ အဝေရ မသပတ္တံ။
၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္နော ဝ၊ သယာနော ယာဝတာဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ။
ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊ ဗြဟ္မမေတံ ဝိဟာရ မိဓ မာဟု။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္မ၊ သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော။
ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊ နဟိ ဇာတုဂ္ဂဗ္ဘသေယျ ပုန ရေတိ။
မေတ္တသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၄-ခန္ဓသုတ္တံ

၅၈။ သဗ္ဗာသီဝိသ ဇာတီနံ၊ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံ ဝိယ။
ယံ နာသေတိ ဝိသံ ဃောရံ၊ သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။
၅၉။ အာဏာက္ခေတ္တမှိ သဗ္ဗတ္ထ၊ သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ။
သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ။
၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဧရာပထေဟိ မေ။
ဆဗျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမကေဟိ စ။
၆၁။ အပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။
၆၂။ မာမံအပါဒကော ဟိံသိ၊ မာမံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော။
မာ မံ စတုပ္ပဒေါ ဟိံသိ၊ မာမံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေါ။
၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊ သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊ မာ ကိဉ္စိ ပါပ မာဂမာ။
၆၄။ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊ အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
အပ္ပမာဏော သံဃော၊ ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ။
အဟိ ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊ ဥဏ္ဏနာဘီ သရဗူမူသိကာ။
၆၅။ ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊ ပဋိက္ကမန္တု ဘူတာနိ။
သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊ နမော သတ္တန္နံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။
ခန္ဓသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၅-မောရသုတ္တံ

၆၆။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ မောရယောနိယံ။
ယေန သံဝိဟိတာ ရက္ခံ၊ မဟာသတ္တံ ဝနေစရာ။

၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊ နေဝသက္ခိံသု ဂဏှိတုံ။
ဗြဟ္မမန္တန္တိ အက္ခာတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၈။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ။

၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော စရတိ ဧသနာ။

၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ။

၇၁။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊
မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ။

မောရသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၆-ဝဋ္ဋသုတ်

၇၂။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ္ဋဇာတိယံ။
ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊ မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။
၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊ လောကနာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ။
၇၄။ အတ္ထိ လောကေ သီလဂုဏော၊ သစ္စံ သောစေယျ, နုဒ္ဒယာ။
တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊ သစ္စကိရိယ မနုတ္တရံ။
၇၅။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊ သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ။
သစ္စဗလ မဝဿာယ၊ သစ္စကိရိယ မကာသ'ဟံ။
၇၆။ သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ၊ သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္စနာ။
မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တာ၊ ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။
၇၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယှံ၊ မဟာပဇ္ဇလိတော သိခီ။
ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရီသာနိ၊ ဥဒကံ ပတွာ ယထာ သိခီ။
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊ ဧသာ မေ သစ္စပါရမီ။
ဝဋ္ဋသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၇-ဓဇဂ္ဂသုတ်

၇၈။ ယဿာနုဿရဏေနာပိ၊ အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။
ပတိဋ္ဌ မဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။
၇၉။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမှာ၊ ယက္ခစောရာဒိသမ္ဘဝါ။
ဂဏနာ န စ မုတ္တာနံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
၈၀။ ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။
၈၁။ တတြ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ ဘိက္ခဝေါတိ။ ဘဒန္တေတိ တေ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ပစ္စဿောသုံ။ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော သမုပဗျူဠှော အဟောသိ။ အထခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ– သစေ

မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ မမေဝတသ္မိံ သမယေ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ မမံ ဟိ ဝေါ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၂။ နော စေ မမ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထပဇာပတိဿ ဒေဝ–ရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ပဇာပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိ တတ္တံဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၄။ နောစေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဤသာသနဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတီတိ။

၈၅။ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနမိန္ဒဿဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ, ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ, ဝရုဏဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ, ဤသာနဿဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယေထာပိ နောပိ ပဟီယေထ။

၈၆။ တံ ကိဿ ဟေတု သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါနမိန္ဒော အဝီတ ရာဂေါ အဝီတဒေါသော အဝီတ မောဟော ဘီရု ဆမ္ဘီ ဥတြာသီ ပလာယီတိ။

၈၇။ အဟဉ္စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ၊ သစေ တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ အရညဂတာနံ ဝါ ရုက္ခမူလဂတာနံ ဝါ သုညာဂါရ ဂတာနံ ဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယျာထ။

၈၈ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒူ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ သတ္ထာ
ဒေဝမနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါတိ။

၈၉။ မမံ ဟိဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ
ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၉၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊ အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။

၉၁။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ အကာလိကော၊
ဧဟိပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟီတိ။

၉၂။ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ
ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၉၃။ နောစေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊ အထ သံဃံ အနုဿရေယျာထ။

၉၄။ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝ
တော သာဝကသံဃော၊ ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
သာမီစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ
အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ဧသ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ အာဟုနေယျော၊
ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ
လောကဿာတိ။

၉၅။ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ
ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၉၆။ တံ ကိဿဟေတု၊ တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ အရဟံ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝီတရာဂေါ ဝီတဒေါသော ဝီတမောဟော အဘီရု အဆမ္ဘီ အနု
တြာသီ အပလာယီတိ။

၉၇။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ ဣဒံ ဝတွာန သုဂတော အထာပရံ ဧတ
ဒဝေါစ သတ္ထာ။

၉၈။ အရညေ ရုက္ခမူလေ ဝါ၊ သုညာဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ။
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဘယံ တုမှာက နော သိယာ။

၉၉။ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊ လောကဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။

၁၀၀။ နေဝ စေ မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊ ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။
၁၀၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊ ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ။
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ လောမဟံသော နဟေဿတိ။
ဓဇဂ္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၈-အာဋာနာဋိယသုတ်

၁၀၂။ အပ္ပသန္နေဟိ နာထဿ၊ သာသနေ သာဓုသမ္မတေ။
အမနုဿေဟိ စဏ္ဍေဟိ၊ သဒါ ကိဗ္ဗိသကာရိဘိ။
၁၀၃။ ပရိသာနံ စတဿန္နံ၊ အဟိံသာယ စ ဂုတ္တိယာ။
ယံ ဒေသေသိ မဟာဝီရော၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
၁၀၄။ ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊ စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော။
သိခိဿပိ စ နမတ္ထု၊ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော။
၁၀၅။ ဝေဿဘုဿ စ နမတ္ထု၊ နှာတကဿ တပဿိနော။
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊ မာရသေနာ ပမဒ္ဒိနော။
၁၀၆။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊ ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော။
ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗဓိ။
၁၀၇။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊ သကျပုတ္တဿ သိရီမတော။
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေတိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာပနူဒနံ။
၁၀၈။ ယေ စာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ။ ယထာဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
တေ ဇနာ အပိသုဏာထ၊ မဟန္တာ ဝီတသာရဒါ။
၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊ ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ မဟန္တံ ဝီတသာရဒံ။
၁၁၀။ ဧတေ စညေ စ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အနေကသတကောဋိယော။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမသမာ၊ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။
၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒသဗလူပေတာ၊ ဝေသာရဇ္ဇေဟု ပါဂတာ။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊ အာသဘံဌာန မုတ္တမံ။

၁၁၂။ သီဟနာဒံ နဒန္တေ တေ၊ ပရိသာသု ဝိသာရဒါ။
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တန္တိ၊ လောကေ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ။

၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
ဗာတ္တိံသ လက္ခဏူပေတာ၊ သီတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ။

၁၁၄။ ဗျာမပ္ပဘာယ သုပ္ပဘာ၊ သဗ္ဗေ တေ မုနိကုဉ္ဇရာ။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊ သဗ္ဗေ ခီဏာသဝါ ဇိနာ။

၁၁၅။ မဟာပဘာ မဟာတေဇာ။ မဟာပညာ မဟဗ္ဗလာ။
မဟာကာရုဏိကာ ဓီရာ၊ သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။

၁၁၆။ ဒီပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာ စ၊ တာဏာ လေဏာ စ ပါဏိနံ။
ဂတီ ဗန္ဓူ မဟဿာသာ၊ သရဏာ စ ဟိတေသိနော။

၁၁၇။ သဒေဝကဿ လောကဿ၊ သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ။
တေသာဟံ သိရသာ ပါဒေ၊ ဝန္ဒာမိ ပုရိသုတ္တမေ။

၁၁၈။ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊ ဝန္ဒာမေ'တေ တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊ ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။

၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊ ဗုဒ္ဓါ သန္တိကရာ တုဝံ။
တေဟိ တွံ ရက္ခိတော သန္တော၊ မုတ္တော သဗ္ဗဘယေဟိ စ။

၁၂၀။ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊ သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတော။
သဗ္ဗဝေရ မတိက္ကန္တော၊ နိဗ္ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ။

၁၂၁။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊ ခန္တိမေတ္တာဗလေန စ။
တေပိ အမှေ'နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ'နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ'နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ'နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ့ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။
၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန ဓတရဋ္ဌော၊ ဒက္ခိဏေန ဝိရူဠှကော။
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊ ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။
၁၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊ လောကပါလာ ယသဿိနော။
တေပိ အမှေ့ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။
၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ စ ဘူမဋ္ဌာ၊ ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ့ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။
၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေ ဒေဝါ၊ ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ။
တေပိ အမှေ့ နုရက္ခန္တု၊ အရောဂေန သုခေန စ။
၁၃၀။ သဗ္ဗီတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊ သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။
မာ တေ ဘဝန္တွန္တရာယာ၊ သုခီ ဒီဃာယုကော ဘဝ။
၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ နိစ္စံ ဝုဍ္ဎာပစာယိနော။
စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဍ္ဎန္တိ၊ အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

အာဋာနာဋိယသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊ နိသိန္နဋ္ဌာန ဓောဝနံ။
ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊ သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။
၁၃၃။ သောတ္ထိနာ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊ ယဉ္စ သာဓေတိ တင်္ခဏေ။
ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ၊ လောကနာထေန ဘာသိတံ
ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၄။ ယတောဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာတော၊ နာဘိဇာနာမိ သဉ္စိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ၊ တေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သောတ္ထိ ဂဗ္ဘဿ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်သုတ်

၁၃၅။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊ သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ။
သတ္တ ဓမ္မေ စ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မာရသေနာပမဒ္ဒနေ။
၁၃၆။ ဗုဇ္ဈိတွာ ယေ စိမေ သတ္တာ၊ တိဘဝါမုတ္တကုတ္တမာ။
အဇာတိ,မဇရာဗျာဓိံ၊ အမတံ နိဗ္ဘယံ ဂတာ။
၁၃၇။ ဧဝမာဒိဂုဏူပေတံ၊ အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ။
ဩသဓဉ္စ ဣမံ မန္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ ဘဏာမ ဟေ။
၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ သတိသင်္ခါတော၊ ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။
ဝီရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ တထာပရေ။
၁၃၉။ သမာဓုပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတ္တေတေ သဗ္ဗဒဿိနာ။
မုနိနာ သမ္မဒက္ခာတာ၊ ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ။
၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊ နိဗ္ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
၁၄၁။ ဧကသ္မိံ သမယေ နာထော၊ မောဂ္ဂလ္လာနဉ္စ ကဿပံ၊
ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသွာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။
၁၄၂။ *တေ စ တံ အဘိနန္ဒိတွာ၊ ရောဂါ မုစ္စိံသု တင်္ခဏေ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
၁၄၃။ ဧကဒါ ဓမ္မရာဇာပိ၊ ဂေလညေနာဘိပီဠိတော။
စုန္ဒတ္ထေရေန တံယေဝ၊ ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။
၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊ တမှာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
၁၄၅။ ပဟီနာ တေ စ အာဗာဓာ၊ တိဏ္ဏန္နမ္ပိ မဟေသိနံ။
မဂ္ဂါဟတာ ကိလေသာ ဝ၊ ပတ္တာ နုပ္ပတ္တိ ဓမ္မတံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၁—ပုဗ္ဗဏှသုတ်

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။
၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဓမ္မာနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။
၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
သံဃာနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။
၁၄၉။ ဒုက္ခပ္ပတ္တာ စ နိဒ္ဒုက္ခာ၊ ဘယပ္ပတ္တာ စ နိဗ္ဘယာ။
သောကပတ္တာ စ နိဿောကာ၊ ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။
၁၅၀။ ဧတ္တာဝတာ စ အမှေဟိ၊ သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါနုမောဒန္တု သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ။
၁၅၁။ ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊ သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟောန္တု၊ ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာဂတာ။
၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။
၁၅၃။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊ သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန။ ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
၁၅၄။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊ သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန။ ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၅။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊ သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊ ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊ သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗဓမ္မာ နုဘာဝေန၊ သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗ သံဃာ နုဘာဝေန၊ သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၉။ မဟာ ကာရုဏိကော နာထော၊ ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ။
ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊ ပတ္တော သမ္ဗောဓိ မုတ္တမံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၆၀။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊ သကျာနံ နန္ဒိဝဍ္ဎနော။
ဧဝ မေဝ ဇယော ဟောတု၊ ဇယဿု ဇယမင်္ဂလေ။

၁၆၁။ အပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊ သီသေ ပုထုဝိ ပုက္ခလေ။
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အဂ္ဂပတ္တော ပမောဒတိ။

၁၆၂။ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊ သုပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ။
သုခဏော သုမုဟုတ္တော စ၊ သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယ ကမ္မံ၊ ဝါစာ ကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနော ကမ္မံ၊ ပဏိဓိ တေ ပဒက္ခိဏေ။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတွာန၊ လဘန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထ လဒ္ဓါ သုခိတာ၊ ဝိရူဠှာ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
အရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပုဗ္ဗဏှ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီးအနက်

၁။ သမန္တာ၊ ဤစကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ စက္ကဝါဠေသု၊ တသောင်းသောစကြဝဠာတို့၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ မုနိရာဇဿ၊ရဟန်းတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကိုပေးတော်မူတတ်သော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သောတရားတော်ကို။ သောတုံ၊ နာအံ့သောငှာ။ အတြ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။ သုဏန္တု၊ နာလင့်ကုန်လော့။

၂။ ဘဒန္တာ၊ အိုနတ်များတို့။ အယံ၊ ဤအခါကား။ ဓမ္မဿဝဏကာလော၊ တရားတော်ကိုနာအံ့သောအခါတည်း။

၃။ အရဟတော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ အရဟတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာ ထိုက်တော်မမူထသော။ အရဟတော၊ သံသရာစက်၏ အကန့်ဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရကို ပယ်တော်မူပြီးထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့သည် မဖြစ်ပြန်သဖြင့် ကောင်းစွာမိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူပြီးထသော။ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဗ္ဗောဝါ၊ဤစကြဝဠာ၌ရင်း။ လောကန္တရေဝါ၊ စကြဝဠာတပါး၌ရင်း။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်ထသော။ သန္တစိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်ထသော။ တိသရဏသရဏာ၊ ရတနာသုံးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်ထသော။ ဘုမ္မာ၊ မြေ၌တည်ကုန်ထသော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်ရင်း။ အဘုမ္မာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်ထသော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်ရင်း။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဂုဏဂဏဂဟဏဗျာဝဋ္ဌာ၊ လောကီကျေးဇူး လောကုတ္တရာ ကျေးဇူးတို့၏ အပေါင်းကို ယူခြင်း၌ကြောင့်ကြကုန်၏။ တေဒေဝါစ၊ ထိုနတ်တို့သည်ရင်း။ ဝရကနကမယေ၊မြတ်သောရွှေဆိုင်အတိဖြင့်ပြီးသော" မေရုရာဇေ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်း၌။ ဝသန္တော၊နေကုန်သော။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည်ရင်း။ သန္တောသသ ဟေတုံ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်

ထသော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။ မုနိဝရာစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို။ သောတုံ၊ နာအံ့သောငှာ။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ အာယန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။

၅-၆။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာတို့၌။ ယက္ခာ-စ၊ ဘီလူးတို့သည်ရင်း။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်ရင်း။ ဗြဟ္မာနော-စ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်ရင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘီလူး, နတ်, ဗြဟ္မာ-တို့သည်။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ကိုပြီးစေတတ်ထသော။ ယံပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုကို။ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ အာရက္ခာသု၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့၌။ ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်။ ပမာဒရဟိတာ၊ မေ့လျော့ခြင်းမှကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။

၇။ သာသနဿစ၊ သာသနာတော်၏ရင်း။ လောကဿစ၊ လူအများ၏ရင်း၊ ဝုဍ္ဎိ၊ စီးပွားခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သာသနမ္ပိစ၊ သာသနာ တော်ကိုရင်း။ လောကဥ္စ၊ လူအများကိုရင်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၈။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သုခီ၊ ချမ်းသာကုန်သည်။ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ အနီဃာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉။ ရာဇတောဝါ၊ မင်းဘေးမှရင်း။ စောရတောဝါ၊ ခိုးသူဘေးမှရင်း။ မနုဿတောဝါ၊ လူဘေးမှရင်း။ အမနုဿတောဝါ၊ လူမဟုတ်သော ဘီလူးဘေးမှရင်း။ အဂ္ဂိတောဝါ၊ မီးဘေးမှရင်း။ ဥဒကတောဝါ၊ ရေဘေးမှရင်း။ ပိသာစတောဝါ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးဘေးမှရင်း။ ခါဏုကတောဝါ၊ သစ်ငုတ်

ဘေးမှုရင်း။ ကဏ္ဍကတော၀ါ၊ ဆူးငြောင့်ဘေးမှုရင်း။ နက္ခတ္တတော၀ါ၊ မကောင်းသောနက္ခတ်ဘေးမှုရင်း။ ဇနပဒရောဂတော၀ါ၊ ဇနပုဒ်၌ဖြစ်သော အနာဘေးမှုရင်း။ အသဒ္ဓမ္မတော၀ါ၊ မသူတော်တို့၏ တရားဘေးမှုရင်း။ အသန္ဒိဋ္ဌိတော၀ါ၊ မှားသောအယူဘေးမှုရင်း။ အသပ္ပုရိသတော၀ါ၊ မသူတော်ဘေးမှုရင်း။ စဏ္ဍဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ အဟိ ဝိစ္ဆိက မဏိသပ္ပ ဒီပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ သူရက မဟိံသ ယက္ခ ရက္ခသာဒီဟိ၊ ကြမ်းသောဆင် ကြမ်းသောမြင်း ကြမ်းသောသား ကြမ်းသောနွား ကြမ်းသောခွေး ကြမ်းသောမြွေ ကြမ်းသောကင်းသန်း ကြမ်းသောမြွေစိမ်း ကြမ်းသောသစ် ကြမ်းသောဝံ ကြမ်းသောအောင်း ကြမ်းသောဝက် ကြမ်းသောကျွဲ ကြမ်းသောဘီလူး ကြမ်းသော ရေစောင့် ဘီလူးစသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ နာနာဘယတော၀ါ၊ အထူးထူးသော အနာဘေးတို့မှုရင်း။ နာနာရောဂတော၀ါ၊ အထူးထူးသောရောဂါဘေးတို့မှုရင်း။ နာနာဥပဒ္ဒဝတော၀ါ၊ အထူးထူးသော ဥပဒ္ဒဝေါ ဘေးတို့မှုရင်း။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏှန္တု၊ ယူကုန်လော့။

မင်္ဂလသုတ္တံ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ။
မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၂-ရတနသုတ်

၂၁။ ပဏိဓာနတော၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေရင်းတော်၌ဘုရားဆုကို တောင်းသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒသပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကိုရင်း။ ဒသဥပပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီတို့ကိုရင်း။ ဒသပရမတ္ထပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသောပရမတ္ထ ပါရမီတို့ကိုရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အပြားရှိကုန်သော။ သမတိံသပါရမိယော၊ အများသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကိုရင်း။ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ၊ ငါးပါးသောစွန့်ခြင်းကြီးတို့ကိုရင်း။ လောကတ္ထစရိယံ၊ လောကသုံးပါး၏အကျိုးစီးပွား အလို့ငှာကျင့်ခြင်း။ ဉာတတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အကျိုးစီးပွား အလို့ငှာကျင့်ခြင်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း

အကျိုးငှာကျင့်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဿောစရိယာယော၊ သုံးပါးသော အကျင့်တို့ကိုရင်း။ ပစ္ဆိမဘဝေ၊ အဆုံးစွန်သောဘဝ၌။ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိံ၊ အမိဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုရင်း။ ဇာတိံ၊ ဘွားခြင်းကိုရင်း။ အဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သောတောထွက်ခြင်းကိုရင်း။ ပဓာနစရိယံ၊ ပြင်းစွာသော လုံ့လဖြင့် ကျင့်ခြင်းကိုရင်း။ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။ မာရဝိဇယံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်ခြင်းကိုရင်း။ သဗ္ဗညုတညာဏပ္ပဋိဝေဓံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို သိတော်မူခြင်းကိုရင်း။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကိုဟောတော်မူခြင်းကိုရင်း။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတို့ကိုရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဤဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီပြည်၏။ တိသု၊ သုံးထပ် ကုန်သော။ ပါကာရန္တရေသု၊ မြို့တံတိုင်း၏ အကြားတို့၌။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံ ပတ်လုံး။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသော။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ အာနန္ဒတ္ထေရောပိ၊ အာနန္ဒာ ထေရ်ကဲ့သို့။ ကာရုညစိတ္တံ၊ သနားခြင်းနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေဦး၍။

၂၆–၂၇။ ကောဋိသတ သဟဿေသု၊ ကုဋေ တသိန်း မျှလောက်ကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ ကြွဝဠာတိုက်တို့၌။ ဒေဝတာ၊နတ်တို့သည်။ယဿ၊ အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်တော်၏။ အာဏံ၊ အာဏာစက်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ခံကုန်၏။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီအမည်ရှိသော။ ပုရေ၊ ပြည်၌။ ရောဂါ မနုဿဒုဗ္ဘိက္ခသမ္ဘူတံ၊ အနာ,ဘီလူး,မွတ်သိပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ယဥ္စယံဇဝ ပရိတ္တံ၊ အကြင် ရတနသုတ်ပရိတ်တော်သည်လျှင်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ အန္တရဓာပေသိ၊ကွယ်စေ တတ်၏။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော် ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂၈။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင်ဘုမ္မစိုး ရုက္ခစိုး စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်ရင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသောနတ်တို့သည်ရင်း။ဣဓ၊ဤအရပ်၌။သမာဂတာနိ၊အညီအညွတ်

လာကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာဝေ၊ နတ်တို့သည်သာလျှင်။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သော နှလုံးရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တု ဖြစ်ကုန်လော့။ အထောပိ၊ ထိုမျှလည်း။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ သုဏန္တု၊ နာကုန်လော့။

၂၉။ ဘူတာနိ၊ အိုနတ်တို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးလာကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝေ၊ ထိုသို့စည်းဝေးလာကုန်သောကြောင့်သာလျှင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ နိသာမေထ၊ နာကုန်လော့။ မာနုသိယာ၊ လူဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဒိဝါစ၊ နေ့ရင်း။ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်၌ရင်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဗလိံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝေ၊ ထိုသို့ဆောင်ကုန်သောကြောင့်သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ရက္ခထ၊ စောင့်ကုန်လော့။

၃၀။ ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌ရင်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်၌ရင်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌ရင်း။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ယံဝိတ္တံဝါ၊ အကြင်သုံးဆောင်အပ်သော ဥစ္စာသည်ရင်း။ ယံရတနံဝါ၊ အကြင်အလေးအမြတ်သိုထားအပ်သော ရတနာသည်ရင်း။ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။ တံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသောရတနာသည်။ နနော အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤအရဟံ စသောကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသောရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁။ သကျမုနိ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ အထွတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သော နှလုံးရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍။ ခယံ၊ ရာဂစသောကိလေသာတို့၏ကုန်ရာလည်းဖြစ်ထသော။ ဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏ကင်းရာလည်း ဖြစ်ထသော။ အမတံ၊ သေခြင်း ကင်းထသော။ ပဏီတံ၊

မြတ်ထသော။ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ သိတော်မူ၏။ တေနဓမ္မေန၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဖြစ်သောတရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောရတနာ သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဓမ္မေ-ဓမ္မသ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော တရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤခယတာစသောရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အညံ၊ သောတာပတ္တိမဂ် သိသောအပိုင်းအခြားကို မလွန်ဘဲသိတတ်သော။ သုစိံ၊ စင်ကြယ်စွာ ထသော။ ယံသမာဓိံ၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိကို။ ပရိ ဝဏ္ဏယိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ အာနန္တရိကံ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးကိုပေး တတ်၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေနသမာဓိ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ် သမာဓိနှင့်။ သမော၊ တူသောသမာဓိသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဓမ္မေ-ဓမ္မဿ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိတရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတန ဘာဝေါ၊ ဤစင်ကြယ်ခြင်းစသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါ တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

၃၃။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သတံ၊ဘုရားစသောသူတို့သည်။ပသတ္ထာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။တန်ည်းကား။ အဋ္ဌသတံ၊ တရာ့ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပသတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရှစ်ယောက် သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ စတ္တာရိယုဂါနိ၊ လေးပါးသော အစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်ဖြစ် ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ တန်ည်းကား။ တေ၊ ထိုတရာ့ ရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ ဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့အား။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်သောဝတ္ထုတို့သည် မဟပ္ဖလာနိ၊ များသော

အကျိုးရှိကုန်၏။ သံဃေ-သံဃာ၌၊ သဿံတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူအပ်သည့် အစဖြစ်သော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၄။ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်၊ ဂေါတမ သာသနမှို၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ ဒဠှေန၊ ပြင်းစွာသော။ မနသာ၊ နှလုံးဖြင့်။သုပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိက္ကာမိနော၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခမှထွက်မြောက်ကုန်၏။တေ၊ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အမတံ၊နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဂယှ၊ အာရုံပြု၍။ လဒ္ဓါ၊ ရသည်ဖြစ်၍။ မုဓာ၊ ကိလေသာ ကင်းကုန်သျှက်။နိဗ္ဗုတိံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ ဘုဥ္ဇမာနော၊ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သံဃေ-သံဃာ၌၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သဿံတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤအရဟတ္တ ဖလသမာပတ် ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၅။ ပထဝိဿိတော၊ မြေ၌မြှုပ်သော။ ဣန္ဒခီလော၊ ကျောက်စာတိုင်သည်။ စတုဗ္ဘိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာကုန်သော။ ဝါတေဟိ၊ လေတို့သည်။ အသမ္ပကမ္ပိယော၊ မတုန်မလှုပ်စေနိုင်သည်။ သိယာယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။ အဝေစ္စ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ ပဿတိ။ မြင်၏။ တံသပ္ပုရိသံ၊ ထို သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် အရိယသစ္စာတို့ကို မြင်ပြီးသော သုံးပါးအပြားရှိသော သောတာပန်ဖြစ်သောသူတော်ကောင်းကို။ တထူပမံ၊ ထိုကျောက်စာတိုင်နှင့် တူ၏ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားသခင် ဟောတော်မူ၏။ သံဃေ-သံဃာ၌၊ သုံးပါးသော သောတာပန်သဿံ၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ မတုန်မလှုပ်သော သူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။

ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောဘု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၆။ ဂမ္ဘီရပညေန၊ နက်နဲသော ပညာရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဒေသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့ကို။ ယေ၊ အကြင် သတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဘာဝယန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသက္ခတ္တု ပရမ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ဘုသံပမတ္တာ၊ ဘာဝနာ၌အလွန်မေ့လျော့ကုန်သည်။ ကိဉ္စာပိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မေ့လျော့ကုန်သော်လည်း။ တေ၊ ထိုသတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ ဘဝံ၊ ဘဝကို။ နအာဒိယန္တိ၊ မယူကုန်။ သံဃေ-သံဃသ္မိ၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမ ဖြစ်သော သောတာပန် သံဃာ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤရှစ်ကြိမ်မြောက် ဘဝကို မယူခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါ တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

၃၇။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိစ၊ အတ္တဟူသော မိမိကိုယ်ရှိ၏ဟူသော အယူရင်း။ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊ ရှစ်ပါးသောဌာန၌ယုံမှားခြင်းရင်း။ သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ၊ နွား၏ သီတင်းအကျင့်-ခွေး၏သီတင်းအကျင့်စသည်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏ ဟူသောအယူရင်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရား တို့ကို။ အဿ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သဟာဝ၊ တကွလျှင်။ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ အဿုဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင် မှားသော အယူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပိ၊ ထိုမှားသော အယူကိုလည်း။ ဇဟိတံ၊ စွန့်အပ်၏။

၃၈။ သော သောတာပန္နော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေဟိ၊ အပါယ်တို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ လွတ်၏။ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဌာနာနိစ၊ လွန်စွာသော အကြောင်းတို့

ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သံဃော-သံဃာသည်၊ သုံးပါးသော သောတာပန်ဖြစ်သော သင်္ဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသုံးပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ခြင်းအစရှိသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၉။ သော၊ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ကာယေနဝါ၊ကာယဒွါရဖြင့်ငှင်း။ ဝါစာ-ဝါစာယဝါ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်ငှင်း။ ဥဒ၊ ထိုမျှ။ ။ စေတသာဝါ၊ မနောဒွါရဖြင့်ငှင်း။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကိဥ္စာပိ၊ အကယ်၍လည်း။ ကရောတိ၊ ပြုမိ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ပဋိစ္ဆဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်ပြီ။ ဒိဋ္ဌပဒဿ၊ မဂ်ဖြင့်မြင်အပ်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန်၏။ အဘဗ္ဗတာ၊ မကောင်းမှုကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ မထိုက်သောအဖြစ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သံဃော-သံဃာသည်၊ သုံးပါးသော သောတာပန် သင်္ဃာ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ပြုပြီးသောမကောင်းမှုကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ မထိုက်ခြင်းတည်းဟူသောရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၀။ ဂိမှာနမာသေ၊ နွေလေးလ အတွင်း၌။ ပဌမသ္မိံ ဂိမှေ၊ အစစွာသော နွေလ၌။ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊ ပွင့်သော အဖျားရှိသော။ ဝနပ္ပဂုမ္ဗေ၊ တောအုပ်သည်။ သိရီကောယထာ၊ အသရေရှိသကဲ့သို့။ ပရမံဟိတာယ၊ မြတ်သောလောကုတ္တရာစီးပွားအလို့ငှာ။တတူပမံ၊ထိုတောအုပ်နှင့်တူသော။ နိဗ္ဗာနဂါမိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်ထသော။ ဓမ္မာရံ၊ ပရိယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓသည်၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတန ဘာဝေါ၊ ဤဒေသနာဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊

ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁။ ဝရော၊ မြတ်ထသော။ ဝရညူ၊မြတ်သောတရားကိုလည်းသိတော်မူတတ်ထသော။ ဝရဒေါ၊ မြတ်သော လောကုတ္တရာ တရားကိုလည်း ပေးတော် မူတတ်ထသော။ ဝရာဟရော၊ မြတ်သော စီးပွား ကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ အနုတ္တရော၊ လွန်သောသူမရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိတရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓသ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်ရှေးရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဟောခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၂။ ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်။ အာယတိကေ၊ လာလတ္တံ့သော။ ဘဝသ္မိံ၊ ဘဝ၌။ ဝိရတ္တစိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောကံသည်။ ခီဏံ၊ ကုန်၏။ နဝ၊ သမ္ဘဝံ၊ ဘဝသစ်၌ဖြစ်လတ္တံ့သောကံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ခီဏဗီဇာ၊ကုန်ပြီးသော ကံဟူသော မျိုးစေ့ရှိကုန်ထသော။ အဝိရူဠ္ဟိဆန္ဒာ၊ ဘဝသစ်၌မဖြစ်ပြန်လိုသောဆန္ဒလည်း ရှိကုန်ထသော။ ဓီရာ၊ ပညာလည်းရှိကုန်ထသော။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အယံပဒီပေါ၊ ဤဆီမီးသည်။ နိဗ္ဗာယတိယထာ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤဘဝသစ်၌မဖြစ်ပြန်ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊အကြင်ဘုမ္မစိုးရုက္ခစိုး စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်ရင်း။ အန္တလိက္ခေ၊

ကောင်းကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ယာနိဘူတာနိဝါ၊အကြင်ယာမာ စသောနတ်တို့သည်ငင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်ထသော။ဗုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၄။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊အကြင်ဘုမ္မစိုး ရုက္ခစိုး စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်ငင်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊အကြင်ယာမာ စသောနတ်တို့သည်ငင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၅။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊အကြင်ဘုမ္မစိုး ရုက္ခစိုးစတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာနတ်တို့သည်ငင်း။အန္တလိက္ခေ၊ကောင်း ကင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်ထသော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင်ယာမာ စသောနတ်တို့သည်ငင်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊နတ်လူအပေါင်းတို့သည်ပူဇော်အပ်ထသော။သံဃံ၊သံဃာ တော်ကို။ နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁-မေတ္တသုတ်

၄၆။ ယဿ၊ အကြင်မေတ္တသုတ်၏။ အာနုဘာဝတော၊ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ ဝါ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်။ ဘီသနံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအဆင်းကို။ နေဝဒဿေန္တိ၊ မပြဝံ့ကုန်။ ယမှိစေဝ-ယမှိစဝေ၊ အကြင်မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌ရင်း။ ဒိဝံ၊ နေ့၌ရင်း။ အတန္ဒိတော၊ မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍။ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ လုံ့လပြုသောသူသည်။

၄၇။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ သုတ္တော၊ အိပ်ပျော်သော်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ပါပံ၊ မကောင်းသော အိပ်မက်ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်မက်။ ဧဝမာဒိဂုဏူပေတံ၊ ဤသို့အစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်ကို။ ဟေး အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ ယံပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အဘိသမစ္စ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ကပ်၍။ ဝါ၊ လောကီဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍။ အတ္ထကုသလေန၊ အစီးအပွား၌ လိမ်မာသောသူသည်။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ သက္ကော၊ ပြုခြင်းငှာတတ်အားသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇူစ၊ ဖြောင့်မတ် သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇူစ၊ ကောင်းစွာဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဝစောစ၊ ပညာရှိတို့ဆိုလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မုဒုစ၊ နူးညံ့သည်လည်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနတိမာနီစ၊ မာန်မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၄၉။ သန္တုဿကောစ၊ ရောင့်ရဲ လွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရောစ၊ မွေးမြူ လွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပကိစ္စောစ၊ နည်းသောကိစ္စရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်၏။ သလ္လဟုကဝုတ္တိစ၊ ပေါ့သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိယောစ၊ ငြိမ်သက်သောဣန္ဒြေရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နိပကောစ၊ ရင့်သောပညာရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပဂဗ္ဘောစ၊ မကြမ်းထမ်းသည်လည်း။

အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကုလေသ၊ ဒါယကာတို့၌။ အနနုဂိဒ္ဓေါစ၊ မမက်မော သည်လည်း။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန၊ အကြင်မကောင်းသောအမှုဖြင့်။ ဝိညူ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဥပဝဒေယျုံ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံ တခုသော၊ တံ၊ ထိုပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အံ့သောအမှုကို။ ခုဒ္ဒမ္ပိ၊ အနည်း ငယ်မျှသော်လည်း။ နစမာစရေ၊ မကျင့်ရာ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြင့်။ ခေမိနော၊ ဘေးမရှိကုန်သည်ဖြင့်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်လည်း။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေ ကုန်သတည်း။

၅၁။ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိ ကုန်သော။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ ပါဏဘူတာဝါ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့ သည်ဖြင့်။ တသာဝါ၊ လန့်တတ်သောသတ္တဝါတို့သည်ဖြင့်။ ထာဝရာဝါ၊ တည်ကြည် ငြိမ်သက်သော သတ္တဝါတို့သည်ဖြင့်။ ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်သော။ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်ဖြင့်။ မဟန္တာဝါ၊ကြီးသောသတ္တဝါ တို့လည်ဖြင့်။ မဇ္ဈိမာဝါ၊ မတိုမရှည်မကြီးမငယ်သောသတ္တဝါတို့သည်ဖြင့်။ ရဿကာ၊ တိုသော သတ္တဝါတို့သည်ဖြင့်။ အဏုကထူလာစ၊ ကြုံသော သတ္တဝါ,ဆူသောသတ္တဝါတို့သည်ဖြင့်။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ၊မြင်အပ်ကုန်သော၊ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည် ဖြင့်၊ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သော။ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြာသတ္တဝါတို့ သည်ဖြင့်။ ဒူရေ၊ အဝေး၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တာဝါ၊ထိုသတ္တဝါ တို့သည်ဖြင့်။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တာဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ဘည်ဝင်း။ ဘူတာဝါ၊ ဖြစ်ပြီးသောသတ္တဝါတို့ သည်ဖြင့်။ သမ္ဘဝေသီဝါ၊ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့သော သတ္တဝါတို့သည်ဖြင့်။ တနည်းကား၊ သမ္ဘဝေ၊ သုက်၌။ သီဝါ၊ ကိန်းသော သတ္တဝါတို့သည်ဖြင့်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၅၃။ ပဒေ့ါ၊ သူတပါးသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နနိကုဗ္ဗေထ၊အမျက်မထွက်ရာ။ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသောအမှု၌။ နံ၊ထိုသူတပါးကို။ဗျာရောသနာ-ဗျာရောသနာယ၊ ချုပ်ချယ်သော စကားဖြင့်ရင်း။ ပဋိဃသညာ-ပဋိဃသညာယ၊ အမျက်ထွက်သော အမှတ်ဖြင့်ရင်း။ ကိဥ္စိ၊ တစုံးတစိမျှ။ နာဘိမဉ္ဈေထ၊ မထေမဲ့မြင်မအောက်မေ့ရာ။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နဣစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။

၅၄။ မာတာ၊ အမိသည်။ နိယံပုတ္တံ၊ မိမိကိုယ်မှ၍ဖြစ်သော။ ဧကပုတ္တံ၊ တယောက်တည်းသောသားကို။ အာယုသာ၊ အသက်ကြောင့်။ အနုရက္ခေယထာ၊ အဘန်တလဲလဲ စောင့်သကဲ့သို့။ ဧဝမ္ပိ၊ ထို့အတူရင်း။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ရင်း။ အဓောစ၊ အောက်၌ရင်း။ တိရိယဥ္စ၊ ဖီလာ၌ရင်း။ သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊ ခပ်သိမ်းသောလောက၌။ အသမ္ဗာဓံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်း မရှိထသော။ အဝေရံ၊ အတွင်းရန်လည်း မရှိထသော။ အသပတ္တံ၊ အပရန်လည်းမရှိထသော။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။ မာနသံ၊ မြွတ်နိုးခြင်း တည်းဟူသော။ မေတ္တဥ္စ၊ မေတ္တာစိတ်ကိုလည်း။ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏။

၅၆။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းသောငိုက်မျည်းခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်။ တိဋ္ဌံဝါ၊ ရပ်သော်ရင်း။ စရံဝါ၊ သွားသော်ရင်း။ နိသိန္နောဝါ၊ ထိုင်သော်ရင်း။ သယာနောဝါ၊ လျောင်းသော်ရင်း။ ဧတံသတိံ၊ ထိုမေတ္တာ စိတ်နှင့်ယှဉ်သော သတိကို။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ အမြဲဆောက်တည်ရာ၏။ ဧတံဝိဟာရံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့်ယှဉ်၍ နေခြင်းကို။ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းဟူ၍။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ မှားသောအယူသို့လည်း။ အနုပဂ္ဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍။ သီလဝါ၊ သီတင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဿနေန၊ မဂ်ပညာနှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသာကာမတို့၌။ ဂေဓံ၊ တပ်ခြင်းကို။

ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဂစ္ဆသေယျံ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့။ ပုန၊ တဖန်။ ဧတု၊ အကယ်မလွှဲသဖြင့်။ နဟိဧတိ၊ မရောက်။

မေတ္တသုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ခန္ဓသုတ်

၅၀-၅၉။ သဗ္ဗာသီဝိသဇာတီနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အဆိပ်လျှင်သော မြွေလေးပါးတို့၏။ ဃောရံ၊ ပြင်းစွာသော။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံဝိယ၊ နတ်၌ဖြစ်သောဆေးမန္တရားကဲ့သို့။ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓပရိတ်သည်။ နာသေတိ၊ ဖျောက်တတ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော။ အာဏာခေတ္တမှိ၊ အာဏာခေတ် ဖြစ်သော ကုဋေတသိန်းသော စကြာဝဠာ၌။ သဗ္ဗပါဏီနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ သေသံ၊ မြွေဆိပ်မှကြွင်းသော။ ပရိဿယဉ္စာပိ၊ ဘေးရန်ကိုလည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သဗ္ဗသောပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်လည်း။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်တတ်၏။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ၊ ဝိရူပက္ခနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဧရာပထေဟိ၊ ဧရာပထ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်၊ ဆဗျာပုတ္တေဟိ၊ ဆဗျာပုတ္တနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏှာဂေါတမကေဟိစ၊ ကဏှာဂေါတမ နဂါးမင်းတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁။ အပါဒကေဟိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဒ္ဒိပါဒကေဟိ၊အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟိ၊ အခြေ

လေးခုရှိသောသတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗဟုပ္ပဒေဟိ၊ များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂။ မံ၊ ငါ့ကို။ အပါဒကော၊ အခြေမရှိသောသတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒွိပါဒကော၊ အခြေနှစ်ခု ရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ စတုပ္ပဒေါ၊ အခြေလေးခုရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဗဟုပ္ပဒေါ၊ များသောအခြေရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံသိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။

၆၃။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်ရင်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ရင်း။ ကေဝလာ၊ အကြွင်းမရှိ ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာစ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်ရင်း။ သဗ္ဗေ–သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းမြတ်သော အမြင်တို့ကို။ ပဿန္တု၊ မြင်စေကုန်သတည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတစိမ့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသို့။ မာအာဂမာ၊ မရောက်စေကုန်သတည်း။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းရှည့်ကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာမရှိ။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းရှည့်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းရှည့်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ သရီသပါနိ၊ ကင်းသန်းတို့သည်ရင်း။ အဟိ၊ မြွေသည်ရင်း။ ဝိစ္ဆိကာ၊ ကင်းပုဇွန်သည်ရင်း။ သတပဒီ၊ ကင်းခြေများသည်ရင်း။ ဥဏ္ဏနာဘိ၊ ပင့်ကူသည်ရင်း။ (ပင့်ကူနက်လည်းဟူ)။ သရဗူ၊ တက်တူသည်ရင်း။ (အိမ်မြှောင်လည်းဟူ)။ မူသိကာ၊ ကြွက်သည်ရင်း။ ပမာဏဝန္တာနိ၊ နှိုင်းရှည့်ကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာရှိကုန်၏။

၆၅။ မေ၊ ငါသည်။ ရက္ခာ၊ အစောင့် အရှောက်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊

သတ္တဝါတို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တု၊ ဖဲလေကုန်လော့။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္နံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဝိပဿီ အစရှိသောဘုရားရှင်တို့အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ္တံ၊ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅-မောရသုတ်

၆၆-၆၇။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော။ မောရယောနိယံ၊ ဥဒေါင်း၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ ယေန၊ အကြင်မောရပရိတ်ဖြင့်။ သံဝိဟိတာရက္ခံ၊ စီရင်အပ်သော စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိထသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝနေစရာ၊ တောမုဆိုးတို့သည်။ စိရဿံ၊ မြင့်ရှည်စွာကာလပတ်လုံး ဝါယမန္တာပိ၊ လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း။ ဂဏှိတုံ၊ ဘမ်းယူအံ့သောငှာ။ နေဝသက္ခိံသု၊မတတ်နိုင်ကုန်။ ဗြဟ္မမန္တန္တိ၊မြတ်သောမန္တရားဟူ၍။ အက္ခာတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမောရပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၈။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏မျက်စိလည်းဖြစ်ထသော။ကေရာဇာ၊မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေ၌ထွန်းသောအရောင်လည်းရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ ဥဒေတိ၊ ထက်လတ်၏။ တံ–တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏ အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော။တံ၊ ထိုရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၆၉။ ပြာဟဏ္ဍာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီးထသော။ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုး ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သေနာ–သေနာယ၊ အစာရှာအံ့ သောငှာ။ စရတိ၊ သွား၏။

၇၀။ စက္ခုမာ၊ လူတို့၏မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧကရာဇာ၊ မြတ် သောမင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိဿဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေ၌ထွန်းသောအရောင်လည်း ရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ အပေတိ၊ ဝင်၏။ တံ–တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟရိဿဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော။ တံ၊ ထိုအရှင် နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၇၁။ ပြာဟဏ္ဍာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီးထသော။ ယေ၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေစ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့ သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက် စေကုန်

သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်အားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံပရိတ္တံ၊ဤအရံအတားကို။ ကတွာ၊ပြု၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ အကပ္ပယိ၊ ပြု၏၊

မောရသုတ္တံ၊ မောရသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆–ဝဋ္ဋသုတ်

၇၂။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူထသော။ ဝဋ္ဋဇာတိယံ၊ ငုံး၏ အမျိုး၌။နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ယဿ ပရိတ္တဿ၊ အကြင်ပရိတ်တော်၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့်။ ဒါယဂ္ဂိ၊ တောမီးသည်။ ဝိဝဇ္ဇယိ၊ ကြဉ်ဖဲ၏။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိတော်မူသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော် မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိံ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ထသော။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိထသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုငုံးမင်းပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အိုသူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၇၄။ လောကေ၊ လောက၌။ သီလဂုဏော၊သီလ၏ကျေးဇူးသည်ရင်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်ရင်း။ သောစေယျဉ္စ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်ရင်း။ အနုဒ္ဒယာစ၊ သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနသစ္စေန၊ ထိုသို့သော သစ္စာစကားဖြင့်။ အနုတ္တရံ၊ အတု

မရှိသော။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာဟာမိ၊ ပြုဘူး၏။

၇၅။ ဓမ္မဗလံ သစ္စာတရား၏အစွမ်းကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ပုဗ္ဗကေ၊ ရှေး၌ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီးသော။ ဇိနေ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ သစ္စဗလံ၊ သစ္စာ၏အစွမ်းကို။ အဝဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အကာသိံ၊ ပြုဘူး၏။

၇၆။ ဇာတဝေဒ၊ အိုခတာမီး။ မေ၊ ငါ၏။ ပက္ခာ၊ အတောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အပတနာ၊ မပျံနိုင်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဝဉ္စနာ၊ မသွားတတ်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘတို့ သည်လည်း။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်သွားခဲ့ကုန်ပြီ။ ဇာတဝေဒ၊ အိုတောမီး။ ပဋိက္ကမ၊ ဖဲကြဉ်လေလော့။

၇၇။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဇလတိ၊ ဤသို့။ မယှံ-မယာ၊ ငါငုံး မင်းသည်။ သစ္စေ၊ သစ္စာကို။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ သစ္စကတေန၊ ပြုအပ်သောသစ္စာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သိခီ၊ တောမီးသည်။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဝဇ္ဇေသိယထာ၊ ဖဲကြဉ်သကဲ့သို့။ မဟာပဇ္ဇလိတော၊ ကြီးသောအလျှံရှိသော။ သိခီ၊ တောမီးသည်။ သောဠသကရီသာနိ၊ တဆဲ့ခြောက်မင်း ပယ်စားတို့တိုင်တိုင်။ ဝဇ္ဇေသိ၊ ဖဲကြဉ်လေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စေန၊ သစ္စာစကားနှင့်။ သမော၊ တူသော တရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောပါရမီ၊ ဤပါရမီသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝဋ္ဋပရိတ္တံ၊ ဝဋ္ဋသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-ဓဇဂ်သုတ်

၇၈။ ယဿ၊ အကြင် ဓဇဂ်သုတ်ပရိတ်တော်ကို။ အနုဿရဏေနာပိ၊ အောက်မေ့ကာမျှတည်းဖြင့်လျှင်။ အန္တလိက္ခေပိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန် လျက်လည်း။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဘူမိယံဝိယ၊ မြေ၌ကဲ့သို့၊

သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။

၇၉။ ယက္ခစောရာဒိသမ္ဘဝါ၊ ဘီလူး ခိုးသူစသည်တို့ကြောင့်ဖြစ်သော။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမှာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝေါ တည်းဟူသော ကွန်ရက်မှ။ မုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန်သောသူတို့ကို။ ဂဏနာ၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ နံစအတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုဇေဂ်သုတ်ပရိတ်တော်ကို။ဟော၊ အိုအရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။'

၈၀–၈၁။ ဘန္တေမဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ဣဒံဇေဂ္ဂံ၊ဤဇေဂ်သုတ်ပရိတ်တော်ကို။ မေ-မယာအာနန္ဒတ္ထေရေန၊ ငါအာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ တနည်းကား။ ဘန္တေမဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤဇေဂ်သုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမုခါ၊ မျက်မှောက် တော်မှ။ မေ၊ ငါ၏။ သုတံ၊ ကြားခြင်းသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်တည်း။ ဧကံ၊ တပါးသော။သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌လျှင်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ-အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ ဪအရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စဿောသုံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ တာဝတိံသာနတ်,အသုရာနတ်တို့၏ စစ်သည်သည်။ သမုပဗျူဠှော၊ ကောင်းစွာ တက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ မာရိသာ၊ငါနှင့်တူကုန်သောအချင်းနတ်တို့။

သင်္ဂါမဂတာနံ၊ စစ်မြေအရပ်၌ သွားကုန်သော။ ဝေါ ဒေဝါနံ၊ သင်နတ်တို့အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ သစေ၊အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွ။ မမ၊ ငါ၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယျတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသောအဖြစ်သည်၎င်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ,လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

ဂ၂။ မေ၊ ငါ၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍၊ နော၊ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိဟတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသောအဖြစ်သည်၎င်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

ဂ၃။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊

ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံ၀ါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်း သည်ရှင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံ၀ါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည် ရှင်း။ ယောလောမဟံသော၀ါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည် ရှင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ,ဆမ္ဘိတတ္တ,လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့ သတည်း။

၈၄။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ။ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံ၀ါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ရှင်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၀ါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသောအဖြစ်သည်ရှင်း။ ယောလောမဟံသော၀ါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်ရှင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့ သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌နေကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ။ မိန့်တော်၏။

၈၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ တံခေါ ပန ဓဇဂ္ဂံ၊ ထိုတံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၀ါ၊ ကြည့်သောနတ်တို့အားရှင်း။ ပဇာပတိဿ၀ါ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောက ယတံ၀ါ၊ ကြည့်သောနတ်တို့အားရှင်း။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၀ါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အားရှင်း။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၀ါ၊ ကြည့်သောနတ်တို့အားရှင်း။ ယံဘယံ၀ါ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ရှင်း။

ယံဆမ္ပိတတ္တံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသောအဖြစ်သည်ရှင်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်ရှင်း။ ဘဝိ ဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ, ဆမ္ပိတတ္တ, လောမဟံသသည်၊ ပဟီယေ ထာပိ၊ ပျောက်သည်မူလည်းဖြစ်ရာ၏။ နော ပဟီယေထာပိ၊ မပျောက်သည် မူလည်းဖြစ်ရာ၏။

၈၆။ တံ၊ ထိုပျောက်ခြင်းမပျောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ့် ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒော၊ အရှင် ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဝီတရာဂေါ၊ မကင်းသောရာဂ ရှိ၏။ အဝီတဒေါသော၊ မကင်းသော ဒေါသရှိ၏။ အဝီတမောဟော၊ မကင်းသောမောဟရှိ၏။ ဘီရု၊ ကြောက်တတ်၏။ ဆမ္ဘီ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိတတ်၏။ ဥတြာသီ၊ လန့်ဘတ်၏။ ပလာယီ၊ ပြေးတတ်၏။

၈၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါသည်ကား။ ခေါ၊ အကယ်မလွဲ သဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရညဂတာနံ ဝါ၊ တော၌မူလည်းနေကုန်ထသော။ ရုက္ခမူလဂတာနံ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌မူလည်း နေကုန်ထသော။ သုညာဂါရဂတာနံ ဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌မူလည်းနေကုန် ထသော။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်ရှင်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ရှင်း။ လောမဟံ သော ဝါ၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်ရှင်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသ ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ-မံ ဧဝ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကိုသာလျှင်။ အနုဿရေ ယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၈။ သော ဘဂဝါ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ကိလေသာ တို့မှဝေးတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ကိလေသာရန်တို့ကိုသတ်တော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ သံသရာစက်၏အကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးစသော ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူသောကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ သယမ္ဘူ

ဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလို သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော်မူ တတ်သော ကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး, စရဏ ၁၅ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့နိဗ္ဗာန်သို့သွားတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ တနည်းကား။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကာမလောက ရူပ လောက အရူပလောက။ တနည်းကား။ သတ္တလောက သင်္ခါရလောက ဩကာသ လောက ဟူသော လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော ကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အတုမရှိသော တရားတော်ဖြင့် ဆုံးမတော် မူတတ်သော ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ တနည်းကား။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ လွန်သောသူ မရှိသော ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရမည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ဆုံးမ တော်မူအပ်သော ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သောကြောင့် လည်း။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ်လူတို့၏ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော ကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ခပ်သိမ်းသောတရား တို့ကို သိတော်မူတတ်သော ကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ တနည်းကား၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့နတ်လူတို့ကို သိစေတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီဟူသောဘုန်းရှိတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မမေဝ၊ ငါ၏ဂုဏ်ကိုသာလျှင်၊ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၉။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မံ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ငှင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်သည်ငှင်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင်ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်ငှင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ,ဆမ္ဘိ တတ္တ, လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၀။ မံ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောအနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ ခမ္မံ၊ ငါဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၁။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ မျက် မှောက်၌အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဟုသောစကားကိုဆိုထိုက်၏။ ဩပနေယျိကော၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်ခြင်းကိုထိုက်၏။ ပစ္စတ္တံ-ပဋိအတ္တံ၊ အသီးအသီး မိမိမိမိတို့၌။ ဝိညူဟိ၊ မဂ္ဂဉာဏ်လေးယောက် ဖလဉာဏ်လေး ယောက်ဖြစ်သော ပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၉၂။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ငှင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိသော အဖြစ်သည်ငှင်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်းသည်ငှင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ,ဆမ္ဘိ တတ္တ,လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၃။ စေ၊ အကယ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ နောအနုဿရေ ယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့ မိကုန်သည်

ရှိသော်။ သံဃံ၊ ၄ ပါတပည့်သင်္ဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၄။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သောသင်္ဃာသည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သောသင်္ဃာသည်။ ဉာယပ္ပဋိပန္နော၊ အသင့်အားဖြင့်ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ သာမီစိပ္ပဋိပန္နော၊ အရိုအသေ ပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင် ကျင့်တတ်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ–ယာနိ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင် ယောကျ်ားမြတ်၏အစုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဒေပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ထိုလေးပါး အစုံဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့သည်ကား။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဧသ–ဧသောသာဝကသံဃော၊ ထိုတပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာတော်သည်ကား။ အာဟုနေယျော၊ဆောင်၍ပူဇော်ခြင်းကိုခံထိုက်၏။ပါဟုနေယျော၊ဧည့်သည်တို့အား ရည်၍ထားသောပစ္စည်းအထူးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကိုခံထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်၏။ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုခံထိုက်၏။ **လောကဿ**၊ လူအများ၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်တာ မြေကောင်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃံ၊ သင်္ဃာတော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၅။ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သံဃံ၊ သင်္ဃာတော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်ငင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်သည်ငင်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်းသည်ငင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ထိုဘယ,ဆမ္ဘိတတ္တ,လောမဟံသသည်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၆။ တံ၊ ထိုဘယ, ဆမ္ပတတ္တ,လောမဟံသ ပျောက်ခြင်းသည်။ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ဝိပဿီ အစရှိသော ရှေးဘုရားတို့၏ လာခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းသောလာခြင်းရှိသော သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှာမထိုက်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတော်မူတတ်၏။ ဝီတရာဂေါ၊ ကင်းသော ရာဂရှိ၏။ ဝီတ ဒေါသော၊ ကင်းသောဒေါသရှိ၏။ ဝီတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟ ရှိ၏။ အဘီရူ၊ မကြောက်တတ်။ အဆမ္ဘီ၊ ကိုယ်ခက်တရော် မရှိတတ်။ အနုတြာသီ၊ မလန့်တတ်။ အပလာယီ၊ မပြေးတတ်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပဟီယိဿတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့သတည်း။

၉၇။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ဤသို့သော စကားကို။ ဝတွာန၊ မိန့်ဦး၍။ အထ၊ထိုနောင်မှ။ အပရံ၊ တပါးသော။ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။

၉၈။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ အရညေဝါ၊ တော၌ရင်း။ ရုက္ခမူလေဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌ရင်း။ သုညာဂါရေဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ရင်း။ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အနုဿရေထ၊ အောက်မေ့ ကုန်လော့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ နောသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

၉၉။ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လူတို့၏အကြီးဖြစ်ထသော။ နရာသဘံ၊ လူတို့ ထက်လည်းမြတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိ ကုန်သည်ရှိသော်။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်ထသော။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွား တတ်ထသော။ (ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ဆောင်တတ်သော်လည်း ပေး)။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ

ဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ ဝေါ၊ အကယ်၍။ နေ၀ သရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည် ရှိသော်။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ ပွားရာ လယ်တာ မြေကောင်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်ထသော။ သံဃံ၊ သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၁။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကိုရင်း။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏ဂုဏ်ကိုရင်း။ သံဃံ၊ သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကိုရင်း။ သရန္တာနံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်ရင်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုခက် တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်ရင်း။ ယော လောမ ဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုဘယ, ဆမ္ဘိတတ္တ, လောမဟံသသည်။ နပဟိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။

ဓဇဂ္ဂသုတ္တံ၊ ဓဇဂ်သုတ်ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၈· အာဋာနာဋိယသုတ်

၁၀၂။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝုသမ္မတေ၊ ကောင်း၏ဟူ၍ သမုတ်အပ်ထသော။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အပ္ပသန္နေဟိ၊ မကြည် ညိုကုန်ထသော။ စဏ္ဍေဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်ထသော။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ ကိဗ္ဗိသကာရိဘိ၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကိုပြုတတ်ကုန်ထသော။ အမနုဿေဟိ၊ ဘီလူးတို့သည်။

၁၀၃။ စတဿန္နံ၊ လေးပါးသော။ ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်တို့ကို။ အဟိံသာယစ၊ မညှဉ်းဆဲစိမ့်သောငှာရင်း။ ဂုတ္တိယာစ၊ စောင့်စိမ့်သော ငှာရင်း။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သည်။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင် အာဋာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုအာဋာနာဋိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေး အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄။ စက္ခုမန္တဿ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သိရိမတော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော။ ဝိပဿိဿစ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာ ဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူတတ်သော။ သိခိဿပိစ၊ သိခီ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နှာတကဿ၊ မကောင်းမှုကို ဆေးပြီးထသော။ တပဿိနော၊ ခြိုးခြံသောအကျင့်ကိုလည်း ကျင့်တတ်သော။ ဝေဿဘုဿစ၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။မာရသေနာပမဒ္ဒိနော၊ မာရ်စစ်သည်ကိုနှိပ်နှင်းတတ်သော။ ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန် မြတ်စွာ ဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၆။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးထသော။ ဝုသိမတော၊ ငါးပါးသော ဝသီဘော်နှင့်ပြည့်စုံထသော။ ဝါ၊ သုံးပြီးသော မဂ်ဟူသော သီတင်းလည်းရှိထသော။ ကောဏာဂမနဿစ၊ ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသောအရာ၌။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာမှ။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ ကင်းလွတ်တော် မူပြီးသော။ ကဿပဿစ၊ ကဿပ မြတ်စွာ ဘုရားအားလည်း။ မေ။ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော၊ အကြင်ဂေါတမ ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာပနူဒနံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော် မူတတ်သော။ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အင်္ဂီရသဿ၊ ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရောင်ရှိထသော။ သိရိမတော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သကျပုတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူထသော။ တဿ၊ ထိုဂေါတမ ဘုရားသခင်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းလေကုန် ပြီးသော။ ယေစာပိဇနာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သော

အလျောက်။ ဝိပဿိသုံ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ တေဇနာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အ-ပိသုဏာ၊ ချောပစ်သောစကားကို မဆိုကုန်။ အထ၊ ထိုမှ၊ မဟန္တာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဝီတသာရဒါ၊ ကင်းသောရွံ့ကြောက်ခြင်းရှိကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး, စရဏ တဆဲ့ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော။ မဟန္တံ၊ မြတ်စွာထသော။ ဝီတသာရဒံ၊ ကင်းသောရွံ့ကြောက်ခြင်းရှိထသော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားလည်း ဖြစ်ထသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမ အမျိုးလည်းဖြစ်ထသော။ ယံဗုဒ္ဓံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၀။ ဧတေစ၊ ထိုဝိပဿီအစရှိသော မြတ်စွာဘုရား ခုနစ်ဆူတို့သည် ၎င်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ အနေကသတကောဋိယော၊ အကုဋေအရာမကများကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အသမ-သမာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့နှင့် မတူကုန်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားချင်းသာတူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဒသဗလူပေတာ၊ ဆယ်ပါးသော ဉာဏ္ဉာဏအစရှိသော အားနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တို့နှင့်။ ဥပါဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ အာသတံ၊ ပုရိသဥသဘ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော။ ဌာနံ၊ အရာဖြစ်သောသဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။

၁၁၂။ ဧတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပရိသ¨သု၊ ပရိသတ်တို့၌။ ဝီတသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီဟနာဒံ၊ ကေသရာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်သောစကားကို။ နဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ သူတပါးတို့ မလည်စေနိုင်သော။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သော ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို။ ပဝတ္တေန္တိ၊ လည်စေကုန်၏။ (ဟောကုန်၏ဟူလို)။

၁၁၃။ နာယကာ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ခရီးညွှန်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ ဘုရား၏

ကျေးဇူးတရားတို့နှင့်။ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဗာတ္တိံသလက္ခဏူပေတာ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော လက္ခဏာနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ အသီတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာငယ်တို့ကိုလည်း ဆောင်ကုန်၏။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဗျာမပ္ပဘာယ၊ တလံမျှလောက်သော ကိုယ်တော်၏အရောင်ဖြင့်။ သုပဘာ၊ ကောင်းစွာထွန်းပကုန်၏။ မုနိကုဉ္ဇရာ၊ ရဟန်းတို့ထက်လည်း မြတ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗညုနော၊ ခပ်သိမ်းသော တရားကို သိတတ်ကုန်၏။ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်၏။ ဇိနာ၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်ကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ၊ များသော ကိုယ်တော်အရောင်လည်း ရှိကုန်၏။ မဟာတေဇာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးလည်းရှိကုန်၏။ မဟာပညာ၊ ကြီးသော ပညာလည်းရှိကုန်၏။ မဟာဗ္ဗလာ၊ ကြီးသော ခွန်အားလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာကာရုဏိကာ၊ များသော ကရုဏာလည်း ရှိကုန်၏။ ဓီရာ၊ လုံ့လလည်း ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေသာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သုခါဝဟာ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်ကုန်၏။

၁၁၆။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပါစ၊ ကျွန်းလည်းမည်ကုန်၏။ နာထာစ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်းမည်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာစ၊ တည်ရာလည်းမည်ကုန်၏။ တာဏာစ၊ စောင့်ရှောက်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ လေဏာစ၊ ပုန်းကွယ်ရာလည်းမည်ကုန်၏။ ဂတီစ၊ လားရာလည်းမည်ကုန်၏။ ဗန္ဓုစ၊ အဆွေလည်းမည်ကုန်၏။ မဟဿာသာစ၊ မြတ်သောလေးသမားလည်းမည်ကုန်၏။ သရဏာစ၊ အောက်မေ့ရာလည်းမည်ကုန်၏။ ဟိတေသိနောစ၊ စီးပွားကိုလည်းရှာကြံလေ့ရှိကုန်၏။

၁၁၇။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လူ၏။ ပရာယဏာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်းမည်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရိသုတ္တမေ-ပုရိသုတ္တမာနံ၊ ယောကျ်ားတကာတို့ထက်မြတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၇။ ဧတေတာဒိသာ ဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ သယနေ၊ အိပ်သော အခါ၌ ၎င်း။ အာသနေ၊ ထိုင်သောအခါ၌ ၎င်း။ ဌာနေ၊ ရပ်သောအခါ၌ ၎င်း။ ဂမနေ စာပိ၊ သွားသောအခါ၌ ၎င်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ဝစသာ စေဝ၊ ဝစီဒွါရဖြင့် ၎င်း။ မနသာ စေဝ၊ မနောဒွါရဖြင့် ၎င်း။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တိကရာ၊ ကိလေသာ၏ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း ပြုတတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ တုဝံ၊ သင့်ကို။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ တေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ရက္ခိတော၊ စောင့်အပ်သော။ တွံ၊ သင်သည်။ သန္တော စ၊ ငြိမ်သက်သည် ၎င်း။ သဗ္ဗဘယေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောဘေးတို့မှ။ မုတ္တော စ၊ ကင်းလွတ်သည် ၎င်း။ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂၀။ တုဝံ၊ သင်သည်။ သဗ္ဗရောဂဝိနိမုတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသော အနာမှ ကင်းလွတ်သည် ၎င်း။ သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတော စ၊ ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်း ကင်းသည် ၎င်း။ သဗ္ဗဝေရံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရန်ကို။ အတိက္ကန္တော စ၊ လွန်နိုင်သည် ၎င်း။ နိဗ္ဗုတော စ၊ ငြိမ်းခြင်းသည် ၎င်း။ ဘဝ ါ–ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

၁၂၁။ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သီလေန၊ သီတင်းဖြင့် ၎င်း။ သစ္စေန စ၊ သစ္စာဖြင့် ၎င်း။ ခန္တိမေတ္တာဗလေန စ၊ သည်းခံခြင်း, မေတ္တာ ဟူသော အစွမ်းဖြင့် ၎င်း။ တေပိ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့ သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့် ၎င်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့် ၎င်း။ အမ္ဟေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့မျက်နှာ အဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဘူတာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေန စ၊ အနာမရှိသဖြင့် ၎င်း။ သုခေန စ၊ ချမ်းသာသဖြင့် ၎င်း။ အမ္ဟေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေ ကုန်သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ တောင်မျက်နှာအဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

တေပိ၊ ထိုဂုမ္ဘဏ်နတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်ရင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရင်း။ အမေ့၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံဒိသာဘာဂေ၊ အနောက်မျက်နှာ အဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနဂါးတို့ သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာ မရှိသဖြင့်ရင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရင်း။ အမေ့၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံဒိသာဘာဂေ၊ မြောက်မျက်နှာ အဘို့၌။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း။အရောဂေနစ၊အနာမရှိသဖြင့်ရင်း။သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရင်း။အမေ့၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌။ ဓတရဋ္ဌော၊ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကို အစိုးရသော ဓတရဋ္ဌနတ်မင်းရင်း။ ဒက္ခိဏေန၊ တောင်မျက်နှာ အရပ်၌။ ဝိရူဠှကော၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့ကို အစိုးရသော ဝိရူဠှက နတ်မင်းရင်း။ ပစ္ဆိမေန၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရူပက္ခော၊ နဂါးတို့ကိုအစိုးရသော ဝိရူပက္ခနတ်မင်းရင်း။ ဥတ္တရံဒိသံ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်၌။ ကုဝေရောစ၊ ဘီလူးတို့ကို အစိုးရသော ကုဝေရနတ်မင်းရင်း။

၁၂၇။ လောကပါလာ၊ လူတို့ကို စောင့်စာတ်ကုန် ထသော။ ယသဿိနော၊ အခြံအရံများကုန်ထသော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ တေမဟာရာဇာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့ သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိ သဖြင့်ရင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ရင်း။ အမေ့၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်ရင်း။ ဘုမ္မဋ္ဌာ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်ရင်း။ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်ရင်း။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်, နဂါးတို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်ရင်း။

သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ငှင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၉။ ဣန္ဒြိမန္တောစ၊ တန်ခိုးကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်း။ ဣဓသောသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်ငှင်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ငှင်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗီတိယော၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝေါ တို့သည်။ ဝိဝဇ္ဇန္တု၊ ကင်းစေကုန်သတည်း။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည် ငှင်း။ ရောဂေါ၊ အနာသည်ငှင်း။ ဝိနဿတု၊ ပျောက်စေသတည်း။ တေ၊ သင့်အား။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်တို့သည်။ မာဘဝန္တု မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဒီဃာယုကော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ရတနာသုံးပါးအား ရှိသေစွာ ရှိခိုးသော အလေ့ ရှိထသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲလျှင်။ ဝုဍ္ဎာပစာယိနော၊ သီလစသော ကျေးဇူးဖြင့် ကြီးသောသူကို ရိုသေသော အလေ့ရှိထသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာယု၊ အသက်သည်ငှင်း။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်ငှင်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်ငှင်း။ ဗလံ၊ ခွန်အားသည်ငှင်း။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကျေးဇူးတို့သည်။ ဝဍ္ဎန္တိ၊ ပွားကုန်၏။

အာဋာနာဋိယသုတ္တံ၊ အာဋာနာဋိယသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၉— အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၁၃၂။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင်အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။ ဘဏန္တဿ၊ ရွတ်သောထေရ်၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနဓောဝနံ၊ နေရာအရပ်ကိုဆေးသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေမျှသည်လည်း သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ပရိဿယံ၊ ဘေးရန်ကို။ ဝိနာသေတိဝေ၊ ပျောက်စေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ ယံ၊ အကြင် အင်္ဂုလိမာလပရိတ်သည်။ သောတ္တိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုယ်ဝန် ဘွားခြင်းကိုလည်း။ တခ်ဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ အင်္ဂုလိမာလဿ၊ အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယိံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးတည်ထသော။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးလည်းရှိထသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၄။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယတော၊ အကြင်အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဇာတိယာ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှစ၍။ သဉ္စိစ္စ၊ သေစေလိုသော စေတနာရှိသည် ဖြစ်၍။ ပါဏံ၊ အသက်ရှိသော သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတာ႟တိ၊ ချဘူး၏ဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ ငါမသိ။ တေနသစ္စေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂဗ္ဘဿ၊ ဝမ်း၌ရှိသောသတ္တဝါအား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀–ဗောဇ္ဈင်သုတ်

၁၃၅။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တာနံ၊ ကျင်လည် ကုန်သော သူတို့၏။ သဗ္ဗဒုက္ခ ဝိနာသနေ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲကို ဖျောက်တတ်ကုန် ထသော။ မာရသေနာပမဒ္ဒနေ၊ ကိလေသာ ဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို နှိပ်စက်တတ်ကုန်ထသော။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ အရဟတ္တမဂ်၏အင်္ဂါဖြစ်ကုန်ထသော။

၁၃၆။ ယေဣမေဓမ္မေ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ ဗုဇ္ဈိတွာ၊ သိ၍သာလျှင်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တိဘဝါ၊ သုံးပါးသောဘဝမှ။ မုတ္တကာ၊ ကင်းလွတ်ကုန်၏။ ဥတ္တမာ၊ မြတ်ကုန်၏။ အဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းမရှိ

ထသော။ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိထသော။ အဗျာဓိံ၊ နာခြင်း မရှိထသော။ နိဗ္ဗုယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၃၇။ ဝေမာဒိဂုဏူပေတံ၊ ဤသို့အစရှိသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ၊ များသောကျေးဇူးတို့ကိုလည်း တကွယူရာဖြစ်ထသော။ ဩသဓဥ္စ၊ ဆေးလည်းဖြစ်ထသော။ မန္တဥ္စ၊ မန္တရားလည်းဖြစ်ထသော။ ဣမံဗောဇ္ဈင်္ဂဥ္စ၊ ဤဗောဇ္ဈင်ကိုလည်း။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၈။ သတိသင်္ခါတော၊ သတိဟူ၍ ဆိုအပ်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါစ၊ သမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ တထာ၊ ထို့မှို။ ဓမ္မာနံဝိစယော၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ ဝီရိယဥ္စ၊ ဝီရိယ သမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ ပီတိစ၊ ပီတိ သမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ ပဿဒ္ဓိစ၊ ပဿဒ္ဓိ သမ္ဗောဇ္ဈင်ရင်း။ တထာ၊ ထို့မှို။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။

၁၃၉။ သမာဓုပေက္ခာ၊ သမာဓိ ဥပေက္ခာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ရင်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး ကုန်သော။ ဧတေဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ထိုသမ္ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒဿိနာ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မြင်တော်မူတတ်သော။ မုနိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းသောအပြားဖြင့်။ အက္ခာတာ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ ဗဟုလီကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်၏။

၁၄၀။ အဘိညာယ၊ ရှေ့ရှုသိအပ်သော တရားတို့ကို သိခြင်းအကျိုးငှာရင်း။ နိဗ္ဗာနာယစ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်း အကျိုးငှာရင်း။ ဗောဓိယာစ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်အကျိုးငှာရင်း။သံဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သော စကားကိုဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၁။ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော။ သမယေ၊ အခါ၌။ နာထော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ မောဂ္ဂလာနဥ္စ၊ မောဂ္ဂလာန်မထေရ်ကိုရင်း။ကဿပဥ္စ၊ ကဿပမထေရ်ကိုရင်း။ဂိလာနေ၊ နာကုန်သော။ ဒုက္ခိတေ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။တေ၊

ထိုမထေရ်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၁၄၂။ တေစ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုဟောတော်မူသော ဗောဇ္ဈင်တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊အလွန်နှစ်လို၍။ တခ်ဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ရောဂါ၊ အနာမှ။ မုစ္စိံသု၊ လွတ်ကုန်၏။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သော စကားကိုဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃။ ဧကဒါ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဓမ္မရာဇာပိ၊ တရားမင်းဘုရားသည်လည်း။ ဂေလညေနာ၊အနာသည်။ အဘိပီဠိတော၊ လွန်စွာနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ စုန္ဒတ္ထေရေန၊ စုန္ဒမထေရ်ကို။ တံယေဝ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတရားကို သာလျှင်။ သာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ။ ဘဏာပေတွာန၊ ဟောစေလတ်၍။

၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန၊ နှစ်လိုတော်မူ၍။ ဌာနသော၊ ဟောသော ခဏ၌။ တမှာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာမှ။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထတော်မူ၏။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားကိုဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅။ တိဏ္ဏန္နမ္ပိ၊ သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မဟေသိနံ၊ မဟာကဿပမထေရ် မောဂ္ဂလာန်မထေရ် မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ တေအာဗာဓာစ၊ ထိုအနာတို့သည်လည်း။ ပဟီနာ၊ ပျောက်ကုန်၏။ မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့ကဲ့သို့။ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊ တဘန် မဖြစ်ကောင်းသော သဘောသို့။ ပတ္တာဝေ၊ ရောက်ကုန်သည်သာတည်း။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားကိုဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ်ပရိတ်တော်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးပြီ။

၁၁-ပုဗ္ဗနှသုတ်

၁၄၆-၇-၈။ ယံဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော နိမိတ်သည်ငှင်း။ ယံအ၀မင်္ဂလဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော အမင်္ဂလာသည်ငှင်း။ သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊ မနှစ်လိုဘွယ်သော။ ယောသဒ္ဒေါစ၊ အကြင်အသံသည် ငှင်း။ယောပါပဂ္ဂဟောစ၊အကြင် မကောင်းသောဂြိုဟ်သည်ငှင်း။ အကန္တံ၊ မနှစ်လိုဘွယ်သော။ ယံဒုဿုပိနဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော အိပ်မက်သည် ငှင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထိုမကောင်းသော နိမိတ် အစ ရှိသည်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ တရားတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ သံဃာနုဘာဝေန၊ သံဃာတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဧန္တု၊ ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄၉။ ဒုက္ခပတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံး စုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဒုက္ခာစ၊ ဆင်းရဲ မရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဘယပတ္တာ၊ ဘေးသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဗ္ဘယာစ၊ ဘေးမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေ ကုန်သတည်း။ သောကပတ္တာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိသောကာစ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၀။ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤမျှလောက်သော အစဉ်ဖြင့်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘတံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော။ ပုညသမ္ပဒံ၊ ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံ ခြင်းကို။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အနုမောဒန္တု၊ ဝမ်းမြောက် စေကုန် သတည်း။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်၏ ပြီးခြင်းငှာ။

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒန္တု၊ ပေးစေကုန် သတည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ သီလံ၊ သီတင်းကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဘာဝနာဘိရတာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌ အလွန်

မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အာဂတာ၊ တရားနာသောငှာလာကုန်သော။ ဒေဝေါ၊ နတ်တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ သွားကုန်လော့။

၁၅၂။ ဖလပတ္တာ၊ အားဆယ်ပါးသို့ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ရင်း။ ပစ္စေကာနဉ္စ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ရင်း။ အရဟန္တာနဉ္စ၊ ရဟန္တာတို့၏ရင်း။ ယံဗလံ၊ အကြင် ဉာဏဗလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿဉာဏဗလဿ၊ ထိုဉာဏဗလ၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သဗ္ဗသော၊ ထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်မှ။ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဗန္ဓာမိ၊ ဘွဲ၏။

၁၅၃-၄-၅။ ဣဓဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌ရင်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်၌ရင်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌ရင်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ ပဏီတံ၊ တောင့်တအပ်သော။ ယံရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသောရတနာသည်။ နနော အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မေ-ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သဃ်ာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတန ဘာဝေါ၊ ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့သောသစ္စာကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသောစီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆-၇-၈။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသောမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊ ခပ်သိမ်းသောနတ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗဓမ္မာနုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော သဃ်ာတော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တေ၊ သင့်အား။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်း တို့သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ (နှစ်ဂါထာကား ဓမ္မာနုဘာဝေန၊ သံဃာနုဘာဝေန-သာထူးသည်)။

၁၅၉။ မဟာကာရုဏိကော၊ မြတ်သော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော။ တနည်းကား။ များသောကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗပါဏီနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှာ။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန် သော။ ပါရမီ၊ ဆယ်ပါးသောပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ သမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နန္ဒိဝဍ္ဎနော၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိပင်၏။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဇယန္တော ယထာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော် မူလေသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူပင်။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဇယမင်္ဂလေ၊ အောင်အပ်သော မင်္ဂလာ၌။ တဝ၊ သင်အား။ ဇယဿု၊ အောင်စေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသောမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အဘိသေကေ၊ ဗုဒ္ဓါဘိသေကမင်္ဂလာကို ခံယူရာဖြစ်ထသော။ ပုထဝိပုက္ခလေ၊ မြေပြင်၌။ အထူးတင့်တယ်ထသော။ သီသေ၊ မြေပြင်၏ ဦးထိပ်လည်း ဖြစ်ထသော။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌။ အဂ္ဂပတ္တော၊ လူသုံးပါးထက် မြတ်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကျေးဇူးသို့ ရောက်တော် မူသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ပမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။

၁၆၂။ ဧဝံ၊ ဤအတူပင်။ တဝ၊သင်အား။သုနက္ခတ္တံ၊ ကောင်းသော နက္ခတ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမင်္ဂလံ၊ ကောင်းသော မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုပဘာတံ၊ ကောင်းစွာ မိုးသောက်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုဟုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုခဏော စ၊ ကောင်းသော ခဏသည်လည်း။ ဟောတု၊ဖြစ်စေသတည်း။သုမုဟုတ္တော စ၊ ကောင်းသော မုဟုတ်သည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗြဟ္မစာရိသု၊ မြတ်သော

အကျင့်ကို ကျင့်သောသူတော်ကောင်းတို့အား။ သုယိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ ပူဇော်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည် ၎င်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ဝါစာကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်၎င်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်၎င်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ပဒက္ခိဏေ၊ မြတ်သော ကာယကံ–ဝစီကံ–မနောကံ၌။ တေ၊ သင်၏။ ပဏိဓိ၊ ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၄။ တေ၊ ထိုခပ်သိမ်းသောလူနတ်တို့သည်။ ပဒက္ခိဏာနိ၊ မြတ်သော အမှုတို့ကို။ ကတွာန၊ ပြု၍။ ပဒက္ခိဏေ၊ မြတ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏ ။အတ္ထလဒ္ဓါ၊ ရအပ်သော အကျိုးရှိ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ဝိရုဠှာ၊ ပြန့်ပွားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဉာတိဘိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အရောဂါ၊ အနာကင်းကုန်သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။ ပရိတ်တော်ကြီးနိဿယပြီး၏။

ဌာဒ္ဒိပါဒ်(၉)

ဓမ္မစကြာအမှန်း

သတ္တသတ္တာ ဟစ္စယေန၊ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တယိ။
ဘိက္ခူနံ ပဉ္စဝဂ္ဂိနံ၊ မဟာဗြဟ္မေန ယာစိတော။
သဗ္ဗဒေဝေဟိ ဘောဒါနိ၊ မိဂဒါယေ ဘဏာမ ဟံ။
နန္ဒဇိနောဗာရဏသိံ၊ သဒ္ဒိံ ဗြဟ္မေဟိ နန္ဒိတံ။

သတ္တသတ္တာ ဟစ္စယေန၊ ပြီးသရာသီ ပုဏ္ဏမိစန်းပြည့် တိုသည့်နေ့၌ ဘုန်းဟေ့မြတ်ဖျား ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်မှ ပလ္လက်သတ္တာဟ, စသည့်နိုင်းစိ ၇–တန်သော ဌာနတို့၌ သတ္တာဟအညီ ၇–လီမေယှက်သဖြင့် ရက် ၄၉–

ပြည့်ဖြိုးလွန်မြောက်၍ အဇပါလ နိဂြောဓသို့ တဖန်ပြန်လည်တုံ့ခေါက် ရောက်နေတော်မူသော အခါဝယ်။ မဟာဗြဟ္မေနှ၊ သောင်းလောကဓာတ် တိုက်ခွင်မှ ရှောင်တခင် လာရောက်ကြကုန်သော ဗြဟ္မာနတ်တို့နှင့် တကွ ရှုပါဝစရ ပဥ္စမဘုံစံ သဟံပတိ မည်ရှိကြော်ငြာသော မဟာဗြဟ္မာ မင်းသည်။ ယာစိတော၊ မြင့်မိုရ်တောင်လုံးခန့် နှုန်းအံ့မပြီး ချီးအံ့မဆုံး ပွင့်ရှက်လှသော သီးလုံးနှင့်တကွ ရွှေပန်းကုံးမာလာကို လက်ရုံးညှာတွဲ့ကိုင်သွဲ့ ဆောင်ယူ၍ 'ဒေသေတု ဘန္တေ ဘဂဝါ ဓမ္မံ,ဒေသေတု သုဂတော ဓမ္မံ'အစ ရှိသော မူလဘာသာ၊ သဒ္ဒါထူးမြင့် ချီငေါ်ရင့်ကျူးအပ်သည်နှင့် အညီ။ ဋ္ဌဃရိယ, ဓမ္မ, ယာသ, သိရိ, ကာမ, ပယတ္တဝဉ်းဟူသော ဘုန်းတော် ခြောက်စုံဂုဏ်အနန္တသခင် ကျေးဇူးရှင်ဘုရား—ပညိန္ဒြေကြီးရင့်၍ ပွင့်ထိုက် ကုန်သောဥဂ္ဃဋိတညူ ဝိဘဉ္စိတညူ နေယျအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါအပြား ၃-ပါ့လည်းရှိပါ၏။ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟမြူးနှင်း အဝိဇ္ဇာ တိမ်သလာ ကပ်ချဉ်း၍ ဉာဏ်မလင်းသော ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါလည်း ရှိပါသည်။ ယင်းရှိ ၄--ပါးသတ္တဝါများတွင်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား တရားဟောတော် မူပါလျှင် သတ္တဝါ ၃-ပါးတို့သည် အရှင်ဘုရားမျက်မှောက်တော် ထင်ရှား ဦပင် တရားအမြိုက်ကို ရထိုက်ပါ လိမ့်မည်။ ပဒပရမ သတ္တဝါမှာကား နောင်လာထင်ရှား ဘုရားရှင်တို့ထံ ကျွတ်ရန်အကြောင်း ကောင်းမြတ် ကုသိုလ် ကြည်ညိုခြင်း,ဝါသနာဘာဂီယ ပကတူပ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ မြတ်စွာ ဘုန်းမြင့်မပွင့်လာ သေးခင် ရှေးယခင်က ပုရာဏ ကဿပ, မက္ခလိ, ဂေါသာလ စသည့်သူလှော် ဘုရားယောင်တို့ မှောင်အဝိဇ္ဇာ မိစ္ဆာဉာဏ် ဘိစီး၍ ပြည်ကြီးနဂိုရ် ရာဇဂြိုဟ်ဦမဂ်ဖိုလ်မထိုက် မိုက်တရားကို ဟောကြား လျက် ရှိနေကြပါကုန်သည်။ ယုံမိစ္ဆာမှား မိုက်တရားကို ကင်းပျောက် လွင့်ပါးအောင် တရားအမြိုက် သုဒ္ဓါတိုက်စည်ကြီးကို တီးခတ်တော် မူပါ အရှင်ဘုရားဟု လျှောက်ထား တောင်းပန် လေသောကြောင့်။ အနန္တ ဇိနော၊ တဆဲ့ရှစ်ယူဇနာ ခရီးတာဝေးကွာသော ဗာရာဏသီ ပြည်ဌာနီသို့ ကြွချီဖြည်းညှံ့ စက်ဖြန့်တော်မူခဲ့ရာ ဝင်္ဂဟာရ ဇနပုဒ် လုဒ္ဒကဂါမဦ စရိုက် ပျော်မှီး မူဆိုးကြီး၏ သွီးမျက်ရှု ရွှေမဥ္ဇူရုပ်ဝါ နတ်သူဇာဟန်ရှိ ဒဿနိယ ကညာ မယ်ဆာဝါ၏ သက်လျာလုံ့စံ နှံ့သစ္စာခံလတ္တံ့သော ဥပက,တက္ကဒ္ဒန်း

ရဟန်းသွမ်းနှင့် ခရီးလမ်းကြိမ်သင့်၍ အရဟာသိ အနန္တဇိနေ့ာတိ ဟူသော စတုတ္ထပုစ္ဆာ ဗျာကရဏဖြင့် သင်ကား ဘုရားဖြစ်ဟန် ဝန်ခံတပြီးကား အနန္တဇိနဖြစ်ခြင်းငှာ ထိုက်အံ့လောဟု ဥပက,က တဖန်မေးပြန်လေသော ကြောင့် ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားက နာစေ့စေ့ထောင်ဥပကဟု အာလုပ်တော် ပြုပြီးလျှင်။

ပေါ့ဓိခရိုင် မဏ္ဍိုင်တွေကင် ရွှေပလ္လင် အောင်ခမ်း၌ သော့သွမ်း မြူးခုန် အမုန်ရစ်သော ကိလေသာမာရ်။ ။ပြဟ္မာနတ်လူ သတ္တဝါဟူသမျှကို နိဗ္ဗူတာသောင်ဦးသို့ မကူးနိုင်ကြအောင် ရှက်ဆောင်ထုပ်ပိုး ဝန်ဆိုးကြီး ဘိစီး၍ ချွေးဒီးဒီးစွတ်စိုနှင့် ကိုယ့်ကို,အလုံး နွမ်းရိပိန်ချုံးသကဲ့သို့ ပြေးရှန်း ဝင်ရှက် မလွတ်နိုင်မှိုင်မောလျက် ဝန်ဆိုးကြီး သဘောရှိသော ရုပ်,ဝေဒနာ, သညာ,သင်္ခါရ,ဝိညာဏ်တည်းဟူသော ခန္ဓမာရ်။ ။အိုနာကျိုးကန်းဘေး ဘျမ်းအပေါင်း စွက်လောင်းရှေဖက် အသက်ဇီဝိန်ကို ချိုးနှိမ်ဖျက်ဆီး ခြင်း ရှင်သေမင်းတည်းဟူသော မစ္စုမာရ်။ ။အိမ်မွေးခြံထွက် ဝက်ဟူသမျှ အပေါင်းကို ရှာသူတို့ လက်သုတ် ဟင်းလျာလောင်း ရောင်းစားခြင်း အကျိုးငှာ ဆန်ကွဲဆန်ညှာ အကာဖွဲနု ရောရှထွေးလွေး နေ့တိုင်းပေး၍ ကျွေးမွေးသောပမာ သေမင်း၏ ခံတွင်းဝသို့ အာဟာရ ရောက်စေဘို့မှာ သာလျှင်ပြုပြင်စီရင်ခြင်း စေတနာတည်းဟူသောအဘိသင်္ခါရမာရ်။ ။မိုးရံ မြင့်ခေါင် တိမ်တောင်ထွင့်နှင့်အတူ ယူဇနာတရာ့ငါးဆယ်မြင့် စွင့်စွင့်ဖြိုး မောက်သော ဂိရိမေခလာ မည်သညာရှိ ဇာနီယာ ဆဒ္ဒန် နတ်ဆင်ပျံကြီးကို လျှင်မြန်စွာ တက်စီးလျက် လက်ရုံး တထောင်ကို ဖန်ဆင်း ပြီးလျှင် အသီးအသီးအဝဝ လက်ဟူသမျှ၌ စက္ကာဝုဓ,စသည်တရိုး လက်နက်မျိုး မြားမြောင်ကို ဆောင်ယူကိုင်စွဲ၍လက်ဝဲလကျာ ရှစ်ဒိသာအညီသွဲ့နှစ်ယူဇနာ စီရှိ ပစ္စိမရပ်ခဏ်းမှ စက္ကဝါဠတောင်ကမ်းထိ ဥပရိမှာ ၉-ယူဇနာ ပေါင်း များစွာဒ၃စုစု နတ်စစ်သည်ဗိုလ်ထုကို ကိုယ်ရံအသင်းပြု၍ ငါနှင့်တူတန် ရှိမာန်မချို့ ဟယ်နတ်တို့-သိဒ္ဓတ္ထကုမာရဟု သာကိန္ဒနွယ် မင်းသားငယ်ကို ဆူလွယ်ရှေရှ ယခုချက်ချင်း နှိပ်နင်းဘိစီးလျက် ဆီးလားဘမ်းလား ဆွဲငင် ထိုးပစ်ကြလားဟု ကြောက်မက်လန့်ဘွယ် အသွယ်သွယ် ဖျ[illegible]ထား၍

ထံပါးတော်သို့ ချဉ်းကပ်ရောက်လာသော ဝသဝတ္တိဘုံ စိုးခြုံနိုပ်နင်း မာရ်နတ်မင်းဟု ဆိုအပ်သော ဒေဝပုတ္တမာရ်။

ငါးတန်ရန်မျိုးမာရ်တရိုးကို မိုဃ်းကြိုးစက်ရှိန် ဝရဇိန်အလား အရိန္ဒမာလှံ့, သံလျက်ဓားနှင့်တူသော ပါရမီသမ္ဘာရ ဉာဏလက်ရုံး ငါ့ရွှေဘုန်းတော် စိန်သံလျက် လက်နက်တော်များဖြင့် ဖယ်ရှားသုတ်သင် အောင်မြင်တော်မူ၍ သယမ္ဘူထွဋ်ထား ငါဘုရားကို ညွှတ်တွားတုပ်ကွ တင်ဦးသ,၍ အနန္တဇိနဟူသော အမည်ထူးဖြင့် ချီးကျူးကော်ရော် ပူဇော်ထိုတ်သည်ကို စိုက်စိုက်နှလုံးပိုက်လေ ဥပကဟု ရဲရင့်လှစွာ ကေသရာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ဆံလွှာမြူညှင်းမျှ မွေးတွင်းကြက်သိမ်း ထမကိန်းဘဲ ကြိမ်းပတော်မူသောကြောင့် အနန္တဇိန မည်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။

ဗာရာဏသီ၊ မျောက်ဥက္ကောင်းသဏ္ဍာန် တူဟန်ကျောက်ဖျာ ထိုမြို့မှာ ရှိသောကြောင့်ရင်း ဗောဓိသတ်,လောင်း မျောက်ဥက္ကောင်းကို ကောင်းစွာစေတီ ထိုမြို့မှာတည်သောကြောင့်ရင်း အကြောင်း ၂-ပါးညီ ဂုဏ်ကိုမှီ၍ ဗာရာဏသီမည်သော ပြည်ဌာနီဝယ်။မိဂဒါဝေ၊ဟောဝန်တောမြိုင် ဂနိုင်သာ ခမ်းကဲ့သို့ ဆန်းတကြယ်ရှိသောကြောင့် ပဉ္စကဗုဒ္ဓါ ဈာနလာဘီ တပသီတို့ ခိုမှီပျော်ပါး ကြားနာရာခေတ် ဌာနစစ်ဖြစ်၍သာလျှင် ဗာရာဏသီ ဌာနီစိုးဆိုင် အာဏာပိုင်တို့က မြိုင်ရပ် ခိုအောင်း သားငှက် အပေါင်းတို့ကို မကောင်းဘေးဒဏ် ရန်မရှိစေလင့်ဟု ဘေရီခြိမ့်ဆော် ကြော်ငြာနီးဝေးဘေးမဲ့ပေးသောကြောင့် ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်မည်သော ရဂုံတောကြီး၌။

ဗြဟ္မဟိသဒ္ဒိ ၊တဆဲ့ရှစ်ကုဋေ့ တွက်ရေများမြတ် ဗြဟ္မာနတ်တို့နှင့်တကွ။ ဘိက္ခုနံ ပဉ္စဝဂ္ဂိနံ၊ ကောဏ္ဍည ဝပ္ပ ဘဒ္ဒိယ မဟာနာမ် အဿဇိအားဖြင့် ငါးပါးဝဂ္ဂီ ရဟန်းထေရ်တို့အား။ ဓမ္မစက္ကံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကာတို့ ဟောပြထုတ်ဖော်ခြင်းငှာမတတ်ရာသောဓမ္မစကြာတရားတော် အမြိုက်သုဒ္ဓါ တိုက်စည်ကြီးကို။ပဝတ္တယိ၊ လနတ်စန္ဒီ အာသဠ္ဍီနှင့် တူသမိုက်ပုံခင်းသော ရွှေခံတွင်းတော် စက်မြတ်ဖြင့် သာယာကြူးချီး တီးခတ်တော်မူလေပြီ။

ဘော သဟာယကာ၊ ဘော်ဆွေတသင်း အိုသားချင်းတို့။ ဒါနိ-ဣဒါနိ၊ စည်းဝေးညီညာ ဤအခါ၌။ သဗ္ဗဒေဝေဟိနန္ဒိတံ၊ သောင်းလောကဓာတ်

တိုက်ဘုံရပ်မှ ဆည်းကပ်ရောက်လာကြကုန်သောနတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ကောင်းစွာချီငေါ် ကော်ရော်နှစ်သက် စုံမက်မြတ်နိုးအပ်သော။ တံဓမ္မစက္ကံ ထိုဓမ္မစကြာ တရားမြတ်ဒေသနာကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ဘဏာမ၊ သာယာ နှုးညံ့ ဟောရွတ်သရဇ္ဈာယ်ပါကုန်အံ့။ (ဘဏာမ၊သာယာနှုးညံ့ဟောရွတ် သရဇ္ဈာယ်ပါအံ့။)

(ဘဏာမိ တဦးတည်းဆို။)

ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဥယျောဇဉ်

၁။ ဘိက္ခူနံ ပဉ္စဝဂ္ဂိနံ၊ ဣသိပတနနာမကေ။
မိဂဒါယေ ဓမ္မဝရံ၊ ယံ တံ နိဗ္ဗာနပါပကံ။

၂။ သဟမ္ပတိနာမကေန၊ မဟာဗြဟ္မေန ယာစိတော။
စတုသစ္စံ ပကာသေန္တော၊ လောကနာထော အဒေသယိ။

၃။ နန္ဒိတံ သဗ္ဗဒေဝေဟိ၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ။
သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ ဓမ္မစက္ကံ ဘဏာမ ဟေ။

၄။ *ဧဝံ မေသုတံ–ဧကံသမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသိယံ ဝိဟရတိ ဣသိ ပတနေ မိဂဒါယေ။ တတြခေါ ဘဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ–

၅။ "ဒွေမေ ဘိက္ခဝေ အန္တာ ပဗ္ဗဇိတေန န သေဝိတဗ္ဗာ။ ကတမေ ဒွေ? ယော စာယံ ကာမေသု ကာမသုခလ္လိကာ နုယောဂေါ ဟီနော ဂမ္မော ပေါထုဇ္ဇနိကော အနရိယော အနတ္ထသံဟိတော၊ ယော စာယံ အတ္တ ကိလမထာနုယောဂေါ ဒုက္ခော အနရိယော အနတ္ထသံဟိတော၊ ဧတေ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဥဘော အန္တေ အနုပဂမ္မ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိ သမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

---

*ဗုဒ္ဓံ သုတ္တံ ဝိနယပိဋကေ မဟာဝဂ္ဂပါဠိယံ ၁၄–၁၈၊ သံယုတ္တနိကာယေ တတိယဘာဂေ ၃၆၈–၃၇၃၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ ၃၃၀ ၃၃၅၊ ပိဋကေ္ခ သုအာဂတံ

၆။ ကတမာ စ သာ ဘိက္ခဝေ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ? အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂေါ။ သေယျထိဒံ? သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော သမ္မာအာဇီဝေါ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ။ အယံ ခေါ သာ ဘိက္ခဝေ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၇။ ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ၊ ဇာတိပိဒုက္ခာ၊ ဇရာပိ ဒုက္ခာ၊ ဗျာဓိပိ ဒုက္ခော၊ မရဏမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ယမ္ပိစ္ဆံ န လဘတိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ သံခိတ္တေန ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ[၁] ဒုက္ခာ။

၈။ ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ၊ ယာယံ တဏှာ ပေါနောဘဝိကာ[၂] နန္ဒီရာဂသဟဂတာ တတြတတြာဘိနန္ဒိနီ။ သေယျထိဒံ? ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာ။

၉။ ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ၊ ယော တဿာယေဝ တဏှာယ အသေသဝိရာဂနိရောဓော စာဂေါ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ မုတ္တိ အနာလယော။

၁၀။ ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ၊ အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂေါ။ သေယျထိဒံ? သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော သမ္မာအာဇီဝေါ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ။

၁၁။ "ဣဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စ"န္တိမေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁-ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာပိ (ဋ္ဌ၊က)   ၂-ပေါနောဗ္ဘဝိကာ (သျာ၊က)

၁၂။ "တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ပရိညေယျ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥပဒါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၃။ "တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ပရိညာတ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၄။ "ဣဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၅။ "တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၆။ "တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ ပဟီန"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၇။ "ဣဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၈။ "တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၉။ "တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ သစ္ဆိကတ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၂၀။ "ဣဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၂၁။ “တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ ဘာဝေတဗ္ဗ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၂၂။ “တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ ဘာဝိတ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၂၃။ ယာဝကီဝဉ္စ မေ ဘိက္ခဝေ ဣမေသု စတူသု အရိယသစ္စေသု ဧဝံ တိပရိဝဋ္ဋံ ဒွါဒသာကာရံ ယထာဘူတံ ဉာဏဒဿနံ န သုဝိသုဒ္ဓံ အဟောသိ၊ နေဝ တာဝါဟံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကေ လောကေ သမာရကေ သဗြဟ္မကေ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ ပဇာယ သဒေဝမနုဿာယ “အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ”တိ ပစ္စညာသိံ[၁]။

၂၄။ ယတော စ ခေါ မေ ဘိက္ခဝေ ဣမေသု စတူသု အရိယသစ္စေသု ဧဝံ တိပရိဝဋ္ဋံ ဒွါဒသာကာရံ ယထာဘူတံ ဉာဏဒဿနံ သုဝိသုဒ္ဓံ အဟောသိ၊ အထာဟံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကေ လောကေ သမာရကေ သဗြဟ္မကေ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ ပဇာယ သဒေဝမနုဿာယ “အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ”တိ ပစ္စညာသိံ။ ဉာဏဉ္စ ပန မေ ဒဿနံ ဥဒပါဒိ၊ အကုပ္ပါ မေ ဝိမုတ္တိ[၂]၊ အယမန္တိမာ ဇာတိ၊ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါတိ။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ၊ အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒုန္တိ။

၂၅။ ဣမသ္မိဉ္စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညမာနေ အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ ဝိရဇံ ဝီတမလံ ဓမ္မစက္ခုံ ဥဒပါဒိ “ယံ ကိဉ္စိ သမုဒယဓမ္မံ၊ သဗ္ဗံ တံ နိရောဓဓမ္မ”န္တိ။

၂၆။ ပဝတ္တိတေ စ ပန ဘဂဝတာ ဓမ္မစက္ကေ ဘုမ္မာ[၃] ဒေဝါ သဒ္ဒမနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ

၁-အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ပစ္စညာသိံ (သီ၊ သျာ၊ ကံ၊)
၂-စေတောဝိမုတ္တိ (သီ၊ ဣ)
၃-ဘူမာ (က)

အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”န္တိ။

၂၇။ ဘုမ္မာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတွာ စာတုမဟာရာဇိကာ[၁] ဒေဝါ သဒ္ဒမနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”န္တိ။

၂၈။ စာတုမဟာရာဇိကာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတွာ တာဝတိံသာ ဒေဝါ ။ပ။ လောကသ္မိန္တိ။ တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတွာ ယာမာ ဒေဝါ ။ပ။ လောကသ္မိန္တိ။ ယာမာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတွာ တုသိတာ ဒေဝါ ။ပ။ လောကသ္မိန္တိ။ တုသိတာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတွာ နိမ္မာနရတီ ဒေဝါ ။ပ။ လောကသ္မိန္တိ။ နိမ္မာနရတီနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတွာ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ ဒေဝါ ။ပ။ လောကသ္မိန္တိ။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတွာ ဗြဟ္မကာယိကာ ဒေဝါ သဒ္ဒမနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”န္တိ။

၂၉။ ဣတိဟ တေန ခဏေန တေန လယေန[၂] တေန မုဟုတ္တေန ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ သဒ္ဒေါ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိ။ အယဉ္စ ဒသသဟဿိလောကဓာတု သံကမ္ပိ သမ္ပကမ္ပိ သမ္ပဝေဓိ၊ အပ္ပမာဏော စ ဥဠာရော ဩဘာသော လောကေ ပါတုရဟောသိ အတိက္ကမ္မ[၃] ဒေဝါနံ ဒေဝါနုဘာဝန္တိ။

၃၀။ အထ ခေါ ဘဂဝါ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ “အညာသိ ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော၊ အညာသိ ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော”တိ။ ဣတိ ဟိဒံ အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ “အညာသိကောဏ္ဍညော”[၄] တွေဝ နာမံ အဟောသိ။

၁-စာတုမ္မဟာရာဇိကာ (သျာ) ဘုံစဉ်တွင်, ဘုံတို,ဘုံလတ်,ဘုံရှည် နှစ်သက်ရာဆိုပါ။
၂-“တေန လယေနာ”တိ ပဒဒွယံ သီ-သျာ-ကံ ပေါတ္ထကေသု နတ္ထိ။
၃-အတိက္ကမ္မေဝ (သျာ၊ က) ၄-အညာကောဏ္ဍညောတွေဝ (သျာ)

၃၁။ အထ ခေါ အာယသ္မာ အညာသိကောဏ္ဍညော ဒိဋ္ဌဓမ္မော ပတ္တဓမ္မော ဝိဒိတဓမ္မော ပရိယောဂါဠ္ဟဓမ္မော တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော ဝိဂတကထံကထော ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော အပရပ္ပစ္စယော သတ္ထုသာသနေ ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ "လဘေယျာဟံ ဘန္တေ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ လဘေယျံ ဥပသမ္ပဒ"န္တိ "ဧဟိ ဘိက္ခူ"တိ ဘဂဝါ အဝေါစ၊ သွာက္ခာတော ဓမ္မော၊ စရ ဗြဟ္မစရိယံ သမ္မာ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယာ" တိ။ သာဝ တဿ အာယသ္မတော ဥပသမ္ပဒါ အဟောသီတိ။

ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ဓမ္မစကြာသုတ် နိဿယ

၁-၂။ စတုသစ္စံ၊ သစ္စာလေးပါးကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော။ လောကနာထော၊ လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဟမ္ပတိ နာမကေန၊ သဟမ္ပတိအမည်ရှိသော။ မဟာဗြဟ္မုနာ၊ မဟာဗြဟ္မာမင်းသည်။ ယာစိတော၊ တရားဟောစိမ့်သောငှါ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ တောင်းပန်အပ်သော ဘုရားသခင်သည်။ ဣသိပတန နာမကေ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရိယာတို့၏ ကောင်းကင်မှ သက်ရာ, ကောင်းကင်သို့တက်ရာဖြစ်၍ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ မိဂဒါဝုန်တော၌၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိနံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂီ အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ကောဏ္ဍည, ဝပ္ပ, ဘဒ္ဒိယ, မဟာနာမ်, အဿဇိ ရဟန်းတို့အား။ နိဗ္ဗာနပါပကံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ ဓမ္မဝရံ၊ တရားမြတ်ဖြစ်သော။ ယံ ဓမ္မစက္ကံ၊ အကြင် ဓမ္မစကြာဒေသနာကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၃။ သဗ္ဗဒေဝေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သမ္မုတိနတ်, ဥပပတ္တိနတ်, ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့သည်။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ နန္ဒိတံ၊ နှစ်လိုအပ်သော၊သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီ-လောကုတ္တရာ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာစည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်သော။ တံ ဓမ္မစက္ကံ၊ ထို ဓမ္မစကြာဒေသနာတော်ကို။ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊ ခပ်သိမ်းသော လောက၏

အစီးအပွားအကျိုးငှါ။ ဟော၊ အို သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

အန္တဒွယ ၂-ပါးအနက်

၄။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤဓမ္မစက္ကပဝတ္တန သုတ်ကို။ မေ မယာ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထို ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တောဝယ် နေတော်မူသော အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂီအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေ အန္တာ၊ ဤအယုတ်တရားအစုတို့ကို။ န သေဝိ တဗ္ဗာ၊ မမှီဝဲအပ်ကုန်။ ဒွေ အန္တာ၊ ရဟန်းတို့ မမှီဝဲအပ်ကုန်သော အယုတ် တရားအစု နှစ်ပါးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဟီနော၊ ယုတ်သော။ ဂါမ္မော၊ ရွာသူတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပေါထုဇ္ဇနိကော၊ ပုထုဇ္ဇန်တို့၏ အလေ့အကျက်ဖြစ်သော။ အနရိယော၊ အရိယာတို့၏ ဥစ္စာ မဟုတ်သော။ အနတ္ထသံဟိတော၊ စီးပွါးချမ်းသာ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မစပ် သော။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ တရားတည်းဟူသော ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ၊ ဆန္ဒရာဂတည်းဟူသော ကိလေသာ ကာမနှင့် ယှဉ်သော ချမ်းသာကို အဘန်တလဲလဲ ခံစားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ယော စာယံ-ယော စ အယံ အန္တော၊ အကြင်အယုတ်တရားအစုသည်ရင်း၊ ဒုက္ခော၊ ဆူးငြောင့်ကိုမှီ၍ အိပ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ဆင်းရဲကို ဆောင်တတ်သော။ အန ရိယော၊ အရိယာမဟုတ်သော တိတ္ထိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ အနတ္ထသံဟိတော၊ စီးပွါးချမ်းသာဖြစ်ကြောင်းနှင့် မစပ်သော။ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ၊ မိမိကိုယ်၏ ပင်ပန်းခြင်းကို အဘန်တလဲလဲ ဖြစ်စေတတ်သော။ ယော စာယံ-

ဃော စ အယံ ဒ္ဒေန္တော၊ အကြောင်းအယုတ်တရား အစုသည်ရှင်း။ ဒွေ အန္တာ၊ အယုတ်တရားအစု နှစ်ပါး မည်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတေ ခေါ ဥဘောအန္တေ၊ ထို ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ, အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဟူသော အယုတ်တရားအစု နှစ်ပါးတို့ကို။ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍။ တထာ ဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်သော။ စက္ခုကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို မြင်တတ်သောပညာမျက်စိကိုပြုတတ်သော။ ဉာဏကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းကို ပြုတတ်သော။ မဇ္ဈိမာ၊ ကာမ သုခလ္လိကာနုယောဂ သဿတဒိဋ္ဌိဟူသော တခုသောအစု, အတ္တကိလမထာ နုယောဂဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဟူသော တခုသောအစု၏ အလယ်၌ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို အလိုရှိသောသူတို့သည် ကျင့်အပ်သော အကျင့်သည်။ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်း တည်းဟူသော သဥပါဒိ သေသ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ။ သမ္ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာသိခြင်း ငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အနက်

၆။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။တထာဂတေန၊ငါဘုရားသည်။အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်သော။ စက္ခုကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို မြင် တတ်သော ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်သော၊ ဉာဏကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ယာမဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ၊ အကြင် အလတ်ဖြစ်သော အကျင့်သည်။ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်း တည်းဟူသော သဥပါဒိ သေသ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ။ သမ္ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။သာ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ၊ ထိုအလတ်ဖြစ်သော အကျင့်သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သျှင်တည်း။ ဇာဒိမဂ္ဂင်္ဂ၊ ဤ မဂ္ဂင် သည်။ သေယျထာ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်း။

သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ကောင်းစွာကြံခြင်း။ သမ္မာဝါစာ၊ ကောင်းစွာဆိုခြင်း။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ ကောင်းစွာပြုခြင်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်း။ သမ္မာဝါယာမော၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်း။ သမ္မာသတိ၊ ကောင်းစွာအောက်မေ့ခြင်း။ သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်း။ ဣဒံခေါ ဘိက္ခဝေ၊ ဤ ရှစ်ပါးသော သဘောတရားသည်။ မဂ္ဂင်၊ မဂ္ဂင်မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော။ စက္ခုကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်သော။ ဉာဏကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းကို ပြုတတ်သော။အယံ ခေါ သာ မဇ္ဈိမာပဋိပဒါ၊ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အလတ်ဖြစ်သော အကျင့်သည်။ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသော သဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ။ သမ္ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန် အကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

အရိယသစ္စာ ၄-ပါးအနက်

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ ဇရာပိ၊ ဆိုးရွား ဟောင်းမြင်း၊ အိုမင်းရင့်ရော်ရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ ဗျာဓိပိ၊ ဖျားနာရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ မရဏံပိ၊ သေရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ် မနှစ်လိုအပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါပိ၊ အတူတကွ ပေါင်းယှဉ်ရခြင်း သည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ ပိယေဟိ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရတို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါပိ၊ ကွေကွင်း ကင်းကွာ ရှဲခွါ ဖဲကြဉ် မပေါင်းယှဉ်ရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံပိစ္ဆံ၊ အကြင်ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း စသော သဘောတရား ငါ့အား မဖြစ်ပါမူ ကောင်းလေစွ စသည်ဖြင့် တောင့်တခြင်းကို။ နလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တံပိ၊ ထို တောင့်တတိုင်း မရခြင်းသည်လည်း။ ဒု...

ဆင်းရဲ၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာပိ၊ ဥပါဒါန်၏အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဣဒံ ခေါ ပန ဓမ္မဇာတံ၊ ဤဇာတိ အစရှိသောတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာတို့သည် သိအပ်သော သစ္စာမည်၏။

၈။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာယံ တဏှာ၊ အကြင် လောဘသည်။ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ၊ တဘန်ဘဝသစ်ကိုဖြစ်စေတတ်သောအလေ့ရှိ၏။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ နှစ်သက်ခြင်း, တပ်ခြင်း ဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ တတြ တတြ၊ ထိုထိုကိုယ်၏အဖြစ်, ထိုထိုအာရုံ၌။ အဘိနန္ဒိနီ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ ဣဒံ သော တဏှာ၊ ဤတဏှာသည်။ သေယျထာကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ရူပါရုံစသောဝတ္ထုကာမကို တပ်တတ်သော တဏှာလည်းကောင်း။ ဘဝတဏှာ၊ သဿတဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သော တဏှာလည်းကောင်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သော တဏှာလည်းကောင်း။ ဣဒံ ခေါ ပန ဓမ္မဇာတံ၊ ဤတဏှာဟူသော သဘောတရားသည်။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာတို့သည် သိအပ်သော သစ္စာမည်၏။

၉။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿာယေဝ တဏှာယ၊ ထိုကာမတဏှာစသည်ဖြင့် ဝေဘန်အပ်သော လောဘ၏ သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင် အကြွင်းမဲ့ တပ်ခြင်းကင်းရာ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော စာဂေါ၊ အကြင် စွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အကြင် ဝေးစွာစွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယာ မုတ္တိ၊ အကြင် လွတ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော အနာလယော၊ အကြင် ကပ်ငြိခြင်းကင်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ဣဒံ ခေါ ပန ဓမ္မဇာတံ၊ဤနိဗ္ဗာန်ဟူသော သဘောတရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာတို့သည် သိအပ်သော သစ္စာမည်၏။

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်လျှင်။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဣဒံ·မဂ္ဂံ၊ ဤမဂ္ဂင်သည်။ သေယျထာကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်း။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ကောင်းစွာကြံခြင်း။ သမ္မာဝါစာ၊ ကောင်းစွာ

ဆိုခြင်း။-သမ္မာကမ္မန္တော၊ကောင်းစွာပြုခြင်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းစွာ အသက်မွေးခြင်း။ သမ္မာဝါယာမော၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်း။ သမ္မာ သတိ၊ ကောင်းစွာအောက်မေ့ခြင်း။ သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည် ခြင်း။ဣဒံ ခေါ ပန ဓမ္မဇာတံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားသည်လျှင်။ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာတို့သည် သိအပ်သော သစ္စာမည်၏။

သစ္စ-ကိစ္စ-ကတဉာဏ်

သစ္စာလေးပါးကို သရုပ်အားဖြင့် ပြတော်မူပြီး၍ သစ္စာလေးပါး၌ သစ္စဉာဏ်, ကိစ္စဉာဏ်, ကတဉာဏ်ဟူသော အပြန်သုံးပါးကို ပြတော်မူခြင်းငှါ ဣဒံ ဒုက္ခံ အစရှိသော ဒေသနာတော်ကို မိန့်တော်မူသည်။

၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ၊ ဤ တဏှာမှတပါးသော တေဘူမက တရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အန နုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုသိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပညာ၊ ဇာတိ ဒုက္ခ စသည်ကို အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အာလောကော၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟ တည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာအရောင်အလင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

(ဤကား ဒုက္ခသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်)

၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံအရိယသစ္စံ၊ ထို ဒုက္ခ ဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို။ ပရိညေယျံ၊ ဤတရားကား ဒုက္ခတည်း၊ ဤဒုက္ခကား ဤမျှသာတည်း, ဤထက် အလွန်, ဤမှအောက် အယုတ်မရှိဟု ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ မယာ၊ ငါဘုရား

သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

(ဤကား ဒုက္ခသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်)

၁၃။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ၊ ထိုဒုက္ခဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို။ ပရိညာတံ၊ ဤတရားကား ဒုက္ခတည်း၊ ဤဒုက္ခကား ဤမျှသာတည်း, ဤထက်အလွန်, ဤမှအောက် အယုတ်မရှိဟုထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

(ဤကား ဒုက္ခသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်)

၁၄။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာဟူသောလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ သမုဒယသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ သမုဒယသစ္စာကို သိခြင်းသည်။ ပညာ၊ တရားကိုယ်အားဖြင့် တပါး၊ အခြင်းအရာအားဖြင့် ကာမတဏှာ, ဘဝတဏှာ, ဝိဘဝတဏှာ ဟူ၍ သုံးပါး၊ ရူပတဏှာ, သဒ္ဒတဏှာ, ဂန္ဓတဏှာ, ရသတဏှာ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ, ဓမ္မတဏှာဟူ၍ အာရုံအားဖြင့် တဆယ့်ရှစ်ပါး၊ အဇ္ဈတ္တ,ဗဟိဒ္ဓ သန္တာန်အားဖြင့် သုံးဆယ့်ခြောက်ပါး၊ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန် ကာလသုံးပါးအားဖြင့် တရာ့ရှစ်ပါးရှိ၏ဟု အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ဝိဇ္ဇာ၊ သမုဒယသစ္စာကိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ အာလောကော၊ သမုဒယသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာအရောင် အလင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

(ဤကား သမုဒယသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်)

၁၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ၊ ထိုဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ဒိဋ္ဌိ,ဝိစိကိစ္ဆာ သမ္ပယုတ်ကို သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ကာမရာဂကို အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် ရူပရာဂ အရူပရာဂကို အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြား စဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ သမုဒယသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

(ဤကား သမုဒယသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်)

၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ၊ ထိုဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို။ ပဟီနံ၊ မဂ်လေးပါးဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့။ မေ၊မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။စက္ခုံ၊သမုဒယသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

(ဤကား သမုဒယသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်)

၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာ မည်၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ-မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ပုဗ္ဗေ၊ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ နိရောဓသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ဉာဏံ၊နိရောဓ သစ္စာကို သိတတ်သော ဉာဏ်သည်။ပညာ၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်တပါး၊ သဉပါဒိသေသ,အနုပါဒိသေသအားဖြင့် နှစ်ပါး၊သုညတ,အနိမိတ္တ, အပ္ပဏိဟိတ-အားဖြင့် သုံးပါးရှိ၏ဟုအပြားအားဖြင့်သိခြင်းသည်။ ပဇ္ဇာ၊ နိရောဓ သစ္စာကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ အာလောကော၊ နိရောဓသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်း တတ်သော မောဟ တည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီး တတ်သောပညာအရောင်အလင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။

(ဤကား နိရောဓသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်)

၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ၊ ထိုဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗံ၊ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ နိရောဓသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

(ဤကား နိရောဓသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်)

၁၉။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ၊ ထိုဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို။ သစ္ဆိကတံ၊ မဂ်ဉာဏ်, ဖိုလ်ဉာဏ်, ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ-မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ နိရောဓသစ္စာကိုမြင်တတ်သောပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

(ဤကား နိရောဓသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်)

၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနီပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုမြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို သိတတ်သော ဉာဏ်သည်။ ပညာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်ကို အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဝိဇ္ဇာ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ အာလောကော၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာအရောင်အလင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

(ဤကား မဂ္ဂသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်)

၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ၊ ထိုဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော အရိယ

သစ္စာကို။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ မယာ၊ ငါ ဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှရှေး၌။အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူး ကုန်သော။ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုမြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

(ဤကား မဂ္ဂသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်)

၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ၊ ထိုဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို။ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြား စဘူး ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုမြင် တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

(ဤကား မဂ္ဂသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်)

အကုပ္ပဓမ္မကိုဟောပြခြင်း

၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝကီဝဉ္စ ယတ္တကံကာလံ၊ အကြင်မျှ လောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဣမေသု စတူသု အရိယသစ္စေသု၊ဤသစ္စာ လေးပါးတို့၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိပရိဝဋ္ဋံ၊ သစ္စဉာဏ်, ကိစ္စဉာဏ်,ကတဉာဏ် အားဖြင့် သုံးပါးသောအပြန်ရှိသော။ဒွါဒသာကာရံ၊ သုံးပါးလေးလီဖြစ်၍ တဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း ဖြစ်သော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ အလွန် သန့်ရှင်း ကြည်လင် စင်ကြယ်သည်။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်သေး။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊တာဝ တတ္တကံ ကာလံ၊ထို ဉာဏ်အမြင်မစင်ကြယ်သေး သမျှ ကာလပတ်လုံး။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဒေဝကေ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တိ နတ်ပြည်နှင့် တကွသော။သဗြဟ္မကေ၊ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ သြကာသ လောက၌။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်း,ပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။သဒေဝ မနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်တည်းဟူသော မင်းကြွင်းသောလူနှင့် တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌။အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊

အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီ ဟူ၍။ နေဝပစ္စညာသိံ၊ ဝန်ခံတော်မမူသေး။

၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယတော စ ခေါ-ယဒါ ကာလေ၊အကြင် အခါ၌ကား။ ဣမေသု စတူသု အရိယသစ္စေသု၊ ဤသစ္စာလေးပါးတို့၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိပရိဝဋ္ဋံ၊သစ္စဉာဏ်,ကိစ္စဉာဏ်,ကတဉာဏ်အားဖြင့်သုံးပါးသော အပြန်ရှိသော။ ဒွါဒသာကာရံ၊ သုံးပါးလေးလီဖြစ်၍တဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းဖြစ်သော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊အလွန်သန့်ရှင်း ကြည်လင် စင်ကြယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုဉာဏ်အမြင် စင်ကြယ်စွာဖြစ်သောအခါ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ သဒေဝကေ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။ သမာ ရကေ၊ ဝသဝတ္တီနတ်ပြည်နှင့် တကွသော။ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့် တကွသော။ လောကေ၊ ဩကာသလောက၌။ သဿမဏ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်း,ပုဏ္ဏားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊သမ္မုတိနတ်တည်းဟူသော မင်း,ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီ ဟူ၍။ ပစ္စညာသိံ၊ ဝန်ခံတော်မူပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဉာဏဉ္စ ပန ဒဿနံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ် အမြင်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိမုတ္တိ*၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်ကို။ အကုပ္ပါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့သည်မဖျက်ဆီးအပ်။ အယံ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်သည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ အဖြစ်တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ-ဉာဏဒဿနံ၊ ဤသို့သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အမြင်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ-ဣမံ၊ ဤဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ္တန်ကို။ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ- ပဉ္စဝဂ္ဂီ အမည်ရကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တမနာ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ သာဓု-သာဓု-သာဓု-ဟု ရိုသေစွာဦးဖြင့်ခံကုန်၏။

ဓမ္မစက္ခုရသော ကောဏ္ဍည

၂၅။ ဣမသ္မိံစပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤဂါထာမဘက် သက်သက်သော အမေးအဖြေဖြစ်သော ဗျာကရိုဏ်းကို။ ဘညမာနေ၊ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိသော။ကောဏ္ဍညဿ၊ ကောဏ္ဍညထေရ်အား။ ဝိရဇံ၊ အပါယ်သို့ လားစေတတ်သော ရာဂအစရှိသော မြူမှကင်းသော။ ဝီတမလံ၊ အကြွင်းမရှိ ဒိဋ္ဌိ, ဝိစိကိစ္ဆာကိုပယ်သဖြင့် ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို မြင်တတ်သော သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိသည်။ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသောတေဘူမကတရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားဟူသမျှသည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

နတ်ဗြဟ္မာတို့ကြွေးကြော်ခြင်း

၂၆။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မစက္ကေ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို။ ပဝတ္တိတေ စ ပန၊ ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်ကား၊ ဘူမာဒေဝါ၊ ဘူမစိုးနတ်တို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေးသောအသံကို၊ အနုဿာဝေသုံ၊ တပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကြကုန်၏။ ကိံ အနုဿာဝေသုံ၊ အဘယ်သို့ ကြွေးကြော်ကုန်သနည်း။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ကေနစိ သမဏေန ဝါ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်၎င်း။ ကေနစိ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ တစုံတယောက်သော ပုဏ္ဏားသည်၎င်း။ ကေနစိ ဒေဝေန ဝါ၊ တစုံတယောက်သောနတ်သည်၎င်း။ကေနစိ မာရေန ဝါ၊ တစုံတယောက်သော မာရ်သည်၎င်း။ ကေနစိ ဗြဟ္မုနာ ဝါ၊ တစုံတယောက်သော ဗြဟ္မာသည်၎င်း။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ မတားမြစ်နိုင် မဟောနိုင်သော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဧတံ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဤဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို။ ပဝတ္တိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿာဝေသုံ၊ တပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကုန်၏။

၂၇။ ဘုမ္မာနံ ဒေဝါနံ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့၏။ ယဒ္ဒိ၊ ကောင်းချီးပေးသောအသံကို။သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ စာတုမဟာရာဇိကာဒေဝါ၊စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့သည်။သဒ္ဒံ၊ကောင်းချီးပေးသောအသံကို။အနုဿာဝေသုံ၊အဆင့်ကြွေးကြော်ကုန်၏။

၂၈။ စာတုမဟာရာဇိကာနံ ဒေဝါနံ၊ စာတုမဟာရာဇ် နတ်တို့၏။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေးသောအသံကို။ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍။ တာဝတိံသာ ဒေဝါ၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်။ ယာမာဒေဝါ၊ ယာမာ နတ်တို့သည်။ တုသိတာဒေဝါ၊ တုသိတာ နတ်တို့သည်။ နိမ္မာနရတိ ဒေဝါ၊ နိမ္မာနရတိ နတ်တို့သည်။ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တီဒေဝါ၊ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တီ နတ်တို့သည်။ ဗြဟ္မကာယိကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေးသောအသံကို။အနုဿာဝေသုံ၊အဆင့် ကြွေးကြော်ကုန်၏။ ကိံ အနုဿာဝေသုံ၊ အဘယ်သို့ ကြွေးကြော်ကုန်သနည်း။ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။ လောကသ္မိံ၊လောက၌။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သမဏေန ဝါ၊ ရဟန်းသည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်ရင်း။ မာရေန ဝါ၊ မာရ်သည်ရင်း။ ဗြဟ္မုနာ ဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်ရင်း။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ မတားမြစ်နိုင်, မပယ်နိုင်သော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဧတံ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဤဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို။ ပဝတ္တိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့။ အနုဿာဝေသုံ၊ အဆင့်ကြွေးကြော်ကုန်၏။

၂၉။ တေန ခဏေန၊ထိုခဏဖြင့်။တေန လယေန၊ ထိုလယဖြင့်။ တေန မုဟုတ္တေန၊ ထိုမုဟုတ်ဖြင့်။ ယာဝ ဗြဟ္မာလောကာ၊ အထက်အကနိဋ္ဌ ဗြဟ္မာ့ပြည် တိုင်အောင်။ သဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ၊ နှံ့၍တက်၏။ အယဉ္စ ဒသသဟဿီလောကဓာတု၊ ဤတသောင်းသောလောကဓာတ် စကြဝဠာသည်လည်း။ သံကမ္ပိ၊သက်၍ သက်၍ လှုပ်၏။ သမ္ပကမ္ပိ၊ တက်၍တက်၍လှုပ်၏။သမ္ပဝေဓိ၊ထိုမှဤမှအေးယဉ်ကဲ့သို့လှုပ်၏။ အပ္ပမာဏော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ ဥဠာရော၊ ပြန့်ပြောသော။ ဩဘာသော စ၊ ဒေသနာ ဉာဏ်ကြောင့် ဖြစ်သော အရောင်အလင်း

သည်လည်း။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏။ ဒေဝါနုဘာဝံ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အာနုဘော်ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ သာလွန်၍။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

ကောဏ္ဍည ရဟန်းပြုခြင်း

၃၀။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဒါန်းဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ တသောင်းတိုက်သား ကြား၊ သိအောင် မြွက်ဆိုတော်မူ၏။ ကိံ ဥဒါနေသိ၊ အဘယ်သို့ မြွက်ဆိုတော်မူသနည်း။ ဘော၊ အို-ရဟန်းတို့။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အညာသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိလေပြီ။ ဘော၊ အို-ရဟန်းတို့။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အညာသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိလေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆိုတော်မူ၏။ ဣတိဟိ-ဣတိဝေ၊ ဤသို့ဥဒါန်းကျူးတော်မူသောကြောင့်သာလျှင်။အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ၊ အရှင်ကောဏ္ဍညအား။ အညာသိ ကောဏ္ဍညောတွေဝ၊ အညာသိ ကောဏ္ဍည ဟူ၍ သာလျှင်။ ဣဒံနာမံ၊ ဤအမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

၃၁။ အထခေါ၊ ထိုသို့သာဘာပန် ဖြစ်ပြီးသောအခါ၌။ အာယသ္မာ အညာသိ ကောဏ္ဍညော၊ အရှင်အညာသိ ကောဏ္ဍညသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရား ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တဓမ္မော၊ ရောက်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဒိတဓမ္မော၊ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိယောဂါဠ္ဓဓမ္မော၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်ပြီးသော တဆယ့်ခြောက်ပါးသော ယုံမှားခြင်း, ရှစ်ပါးသော ယုံမှားခြင်း ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံကထော၊ သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍။သတ္ထုသာသနေ၊မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အပရပ္ပစ္စယော၊ ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက် သိမြင်အပ်သောကြောင့် သူတပါးတို့အား ယုံကြည်ခြင်းမဖြစ်မူ၍။ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။

ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရချင်ပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်း၏အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဟိ၊ လာလှည့်။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ငါဟောအပ်ပြီ။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းငှါ။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အထက်မဂ် သုံးပါးတည်း ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရ၊ ကျင့်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဿအာယသ္မတော၊ ထိုအရှင်အညာသိ ကောဏ္ဍညအား။ သာဝ ဥပသမ္ပဒါ၊ ထိုဧဟိဘိက္ခု ပဉ္စင်း အဖြစ်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ္တံ၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။
ဓမ္မစကြာသုတ် နိဿယပြီး၏။

ဍူဒ္ဒိပါဠိ (၁၀)

အနတ္တလက္ခဏသုတ္တ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဥယျောဇဉ်

၁။ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေတွာ၊ အာသာဠှိယံ ဟိ ပုဏ္ဏမေ။
နဂရေ ဗာရာဏသိယံ၊ ဣသိပတနဝှယေ ဝနေ။

ဝါဆို လပြည့် နေ့တွင် အရှင်ကောဏ္ဍည သောတာပန် ဖြစ်သည်။ လပြည့်ကျော် တရက်နေ့တွင် အရှင်ဝပ္ပ သောတာပန်ဖြစ်သည်။ နှစ်ရက် နေ့တွင် အရှင်ဘဒ္ဒိယ သောတာပန် ဖြစ်သည်။ သုံးရက်နေ့တွင် အရှင် မဟာနာမ် သောတာပန် ဖြစ်သည်၊ လေးရက် နေ့တွင် အရှင်အဿဇိ သောတာပန်ဖြစ်သည်။ ငါးရက်နေ့တွင်ကား အနတ္တလက္ခဏသုတ်ကိုဟော၍ ငါးပါးလုံး ရဟန္တာချည်းဖြစ်ကုန်၏။

၂။ ပါပေတွာ, ဒိဗလံ နေယံ အနုက္ကမေန ဒေသယိ။
ယံ တံ ပက္ခာယ ပဉ္စမံ၊ ဝိမုတ္တတ္တံ ဘဏာမ ဟေ။

၃။ *ဧဝံ မေ သုတံ–ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသိယံ ဝိဟရတိ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ၊ တတြ ခေါ ဘဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ “ဘိက္ခဝေါ”တိ၊ ‘ဘဒန္တေ’တိ တေ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ပစ္စဿောသုံ။ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ–

၄။ ရူပံ ဘိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ ရူပဉ္စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ ရူပံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ၊ လဗ္ဘေထ စ ရူပေ “ဧဝံ မေ ရူပံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ရူပံ မာ အဟောသီ”တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ရူပံ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ရူပံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ၊ န စ လဗ္ဘတိ ရူပေ “ဧဝံ မေ ရူပံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ရူပံ မာ အဟောသီ”တိ။

၅။ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ ဝေဒနာ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ ဝေဒနာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ၊ လဗ္ဘေထ စ ဝေဒနာယ “ဧဝံ မေ ဝေဒနာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝေဒနာ မာ အဟောသီ”တိ၊ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ဝေဒနာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ၊ န စ လဗ္ဘတိ ဝေဒနာယ “ဧဝံ မေ ဝေဒနာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝေဒနာ မာ အဟောသီ”တိ။

၆။ သညာ အနတ္တာ၊ သညာ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ၊ လဗ္ဘေထ စ သညာ “ဧဝံ မေ သညာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ သညာ မာ အဟောသီ”တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ သညာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ၊ န စ လဗ္ဘတိ သညာယ ဧဝံ မေ သညာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ သညာ မာ အဟောသီ”တိ။

၇။ သင်္ခါရာ အနတ္တာ၊ သင်္ခါရာ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿံသု၊ နယိဒံ သင်္ခါရာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျုံ၊ လဗ္ဘေထ စ သင်္ခါရေသု “ဧဝံ

*ဣဒံ သုတ္တံ ဝိနယပိဋကေ မဟာဝဂ္ဂပါဠိယံ ၁၈-၂၀၊
သံယုတ္တနိကာယေ ဒုတိယဘာဂေ ၅၅-၅၆-ပိဋ္ဌေသု အာဂတံ
၁-နယိမေ (က)

မေ သင်္ခါရာ ဟောန္တု၊ ဧဝံ မေ သင်္ခါရာ မာ အဟေသုန္တိ”။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ သင်္ခါရာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ သင်္ခါရာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တန္တိ၊ န စ လဗ္ဘတိ သင်္ခါရေသု “ဧဝံ မေ သင်္ခါရာ ဟောန္တု၊ ဧဝံ မေ သင်္ခါရာ မာ အဟေသု”န္တိ။

၈။ ဝိညာဏံ အနတ္တာ၊ ဝိညာဏဉ္စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ ဝိညာဏံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ၊ လဗ္ဘေထ စ ဝိညာဏေ “ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ မာ အဟောသီ”တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဝိညာဏံ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ဝိညာဏံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ၊ န စ လဗ္ဘတိ ဝိညာဏေ “ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ မာ အဟောသီ”တိ။

၉။ တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ၊ ရူပံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါ တိ။ အနိစ္စံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံနု တံ သမနုပဿိတုံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ။ နောဟေတံ ဘန္တေ။ ဝေဒနာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ။ ။ပ။ သညာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ။ပ။ သင်္ခါရာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ ။ပ။ ဝိညာဏံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ။ အနိစ္စံ ဘန္တေ။ ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နု တံ သမနုပဿိတုံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ တိ။ နောဟေတံ ဘန္တေ။

၁၀။ တသ္မာ တိဟ ဘိက္ခဝေ ယံ ကိဉ္စိ ရူပံ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကံ ဝါ သုခုမံ ဝါ ဟီနံ ဝါ ပဏီတံ ဝါ၊ ယံ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗံ ရူပံ “နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

၁၁။ ယာ ကာစိ ဝေဒနာ အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကာ ဝါ သုခုမာ ဝါ ဟီနာ ဝါ ပဏီတာ ဝါ၊ ယာ

၁· ဒူရေဝါ (သျာ)

ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗာ ဝေဒနာ "နေ တံ မမ၊ နေ,သော ဟ မသ္မိ၊ န မေ သော အတ္တာ"တိ ဧဝ မေ တံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

၁၂။ ယာ ကာစိ သညာ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကာ ဝါ သုခုမာ ဝါ ဟီနာ ဝါ ပဏီတာ ဝါ၊ ယာ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗာ သညာ "နေတံ မမ၊ နေ'သော'ဟ'မသ္မိ၊ န မေ သော အတ္တာ"တိ ဧဝ'မေတံ ယထာဘူတံ သမ္မ'ပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

၁၃။ ယေ ကေစိ သင်္ခါရာ အတီတာ'နာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကာ ဝါ သုခုမာ ဝါ ဟီနာ ဝါ ပဏီတာ ဝါ၊ ယေ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ "နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေ သော အတ္တာ"တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မ'ပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

၁၄။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိညာဏံ အတီတာ,နာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဩဠာရိကံ ဝါ သုခုမံ ဝါ ဟီနံ ဝါ ပဏီတံ ဝါ၊ ယံ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗံ ဝိညာဏံ "နေ တံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေ သော အတ္တာ" တိ ဧဝ မေတံ ယထာဘူတံ သမ္မ'ပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

၁၅။ ဧဝံ ပဿံ ဘိက္ခဝေ သုတဝါ အရိယသာဝကော ရူပသ္မိမ္ပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝေဒနာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သညာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သင်္ခါရေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝိညာဏသ္မိမ္ပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒံ ဝိရဇ္ဇတိ၊ ဝိရာဂါ ဝိမုစ္စတိ၊ ဝိမုတ္တသ္မိံ "ဝိမုတ္တ"မိတိ ဉာဏံ ဟောတိ၊ "ခီဏာ ဇာတိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ ကရဏီယံ၊ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာ"တိ ပဇာနာတီတိ။

၁၆။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒုန္တိ ၁။

ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညမာနေ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခူနံ အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိံသူ'တိ။

အနတ္တလက္ခဏသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

---

၁ အဘိနန္ဒုံ (သျာ)

ဣဒ္ဓိပါဒ(၁၁)

ဆဒိသာပါလသုတ္တ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ–ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ ဂိဇ္ဈ–ကူဋေ ပဗ္ဗတေ။ တေန ခေါ ပန သမယေန ဘဂဝါ ဘိက္ခူ ဧတဒဝေါစ-

၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ခေါပန ဘိက္ခဝေ ဒိသာဘာဂေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အာဓိပတေယျာ စ ဟောန္တိ၊ သေယျထိဒံ? သာတာဂိရော စ ဟေမဝတော စ ပုဏ္ဏကော စ ဂုတ္တိယော စ၊ ဧတေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာ, ဓမ္မေ ပသန္နာ,သံဃေ ပသန္နာ၊ ဗုဒ္ဓေ သဂါရဝါ ဓမ္မေ သဂါရဝါ၊ သံဃေ သဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒါမိ သာတာဂိရဥ္စ ဟေမဝတဥ္စ ပုဏ္ဏကဥ္စ ဂုတ္တိယဥ္စ၊ ဣမံ ရက္ခံ သံဝိဒဟန္တု၊ မာ မံ ကောစိ ကိဥ္စိ ဝိဟေ, ဌေသိ မနုဿော ဝါ အမနုဿော ဝါ ဂစ္ဆန္တံ ဝါ ဌိတံ ဝါ နိသိန္နံ ဝါ နိပန္နံ ဝါ သုတ္တံ ဝါ ဇာဂရန္တံ ဝါ ပမတ္တံ ဝါ၊ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ တံ တံ ရက္ခန္တု ဒေဝတာ။

၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒိသာဘာဂေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အာဓိပတေယျာ စ ဟောန္တိ၊ သေယျထိဒံ? ကာလော စ ဥပကာလော စ ဝိမ္ဗော စ ဝိမ္ဗသေနော စ၊ ဧတေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာ, ဓမ္မေ ပသန္နာ, သံဃေ ပသန္နာ၊ ဗုဒ္ဓေ သဂါရဝါ, ဓမ္မေ သဂါရဝါ, သံဃေ သဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒါမိ ကာလဥ္စ ဥပကာလဥ္စ ဝိမ္ဗဥ္စ ဝိမ္ဗသေနဥ္စ၊ ဣမံ ရက္ခံ သံဝိဒဟန္တု၊ မာ မံ ကောစိ ကိဥ္စိ ဝိဟေဌေသိ မနုဿော ဝါ အမနုဿော ဂါ ဂစ္ဆန္တံ ဝါ ဌိတံ ဝါ နိသိန္နံ ဝါ နိပန္နံ ဝါ သုတ္တံ ဝါ ဇာဂရန္တံ ဝါ ပမတ္တံ ဝါ၊ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ တံ တံ ရက္ခန္တု ဒေဝတာ။

၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒိသာဘာဂေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အာဓိပတေယျာ စ ဟောန္တိ၊ သေယျထိဒံ? ဟာရိရော စ ဟာရဟာရိရော စ ပါပေါ စ ပိင်္ဂလော စ၊ ဧတေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာ

ယက္ခာ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာ, ဓမ္မေ ပသန္နာ, သံဃေ ပသန္နာ၊ ဗုဒ္ဓေ သဂါရဝါ ဓမ္မေ သဂါရဝါ, သံဃေ သဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒါမိ ဟရိရူဋ္ဌ ဟရဟရိ ရူဋ္ဌ ပါပဋ္ဌ ပိင်္ဂလဋ္ဌ၊ ဠမ် ရက္ခံ သံဝိဓဟန္တု၊ မာမံ ကောစိ ကိဋ္ဌိ ဝိဟေဌေယျသိ မနုဿော ဝါ အမနုဿော ဝါ ဂန္ဓဗ္ဗ ဝါ ဂှတံ ဝါ နိသိန္နံ ဝါ နိပန္နံ ဝါ သုတ္တံ ဝါ ဇာဂရန္တံ ဝါ ပမတ္တံ ဝါ၊ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ တံ ကံ ရက္ခန္တု ဒေဝတာ။

၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒိသာဘာဂေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အဓိပတေယျာ စ ဟောန္တိ၊ သေယျထိဒံ? သံဃော စ သံဃု လိမော စ သုသုရော စ ဥဂ္ဂတေဇော စ၊ တေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာ ယက္ခာ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာ, ဓမ္မေ ပသန္နာ, သံဃေ ပသန္နာ၊ ဗုဒ္ဓေ သဂါရဝါ, ဓမ္မေ သဂါရဝါ, သံဃေ သဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒါမိ သံဃဋ္ဌ သံဃုလိမဋ္ဌ သုသုရဋ္ဌ ဥဂ္ဂတေဇဋ္ဌ၊ ဠမ် ရက္ခံ သံဝိဓဟန္တု၊ မာမံ ကောစိ ကိဋ္ဌိ ဝိဟေ ဌေယျသိ မနုဿော ဝါ အမနုဿော ဝါ ဂန္ဓဗ္ဗ ဝါ ဂှတံ ဝါ နိသိန္နံ ဝါ နိပန္နံ ဝါ သုတ္တံ ဝါ ဇာဂရန္တံ ဝါ ပမတ္တံ ဝါ၊ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ တံ တံ ရက္ခန္တု ဒေဝတာ။

၆။ ဟေဋ္ဌိမသ္မိံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒိသာဘာဂေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အာဓိပတေယျာ စ ဟောန္တိ၊ သေယျထိဒံ? ဓရဏ္ဍော စ ဓတ ရဏ္ဍော စ သေဏ္ဍော စ ကမ္ဗလသေဏ္ဍော စ၊ တေစတ္တာရော ယက္ခာ မဟာ ယက္ခာ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာ, ဓမ္မေ ပသန္နာ, သံဃေ ပသန္နာ၊ ဗုဒ္ဓေ သဂါရဝါ, ဓမ္မေ သဂါရဝါ, သံဃေ သဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒါမိ ဓရဏ္ဍဋ္ဌ ဓတရဏ္ဍဋ္ဌ သေဏ္ဍဋ္ဌ ကမ္ဗလသေဏ္ဍဋ္ဌ၊ ဠမ် ရက္ခံ သံဝိဓဟန္တု၊ မာမံ ကောစိ ကိဋ္ဌိ ဝိဟေ ဌေယျသိ မနုဿော ဝါ အမနုဿော ဝါ ဂန္ဓဗ္ဗ ဝါ ဂှတံ ဝါ နိသိန္နံ ဝါ နိပန္နံ ဝါ သုတ္တံ ဝါ ဇာဂရန္တံ ဝါ ပမတ္တံ ဝါ၊ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ တံ တံ ရက္ခန္တု ဒေဝတာ။

၇။ ဥပရိမသ္မိံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒိသာဘာဂေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အာဓိပတေယျာ စ ဟောန္တိ၊ သေယျထိဒံ? စန္ဒော စ သူရိ ယော စ ဣန္ဒော စ ပြဟ္မာ စ၊ တေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာ, ဓမ္မေ ပသန္နာ, သံဃေ ပသန္နာ၊ ဗုဒ္ဓေ သဂါရဝါ, ဓမ္မေ သဂါရဝါ,

သံဃေ သဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒါမိ စန္ဒဥ္စ သူရိယဥ္စ ဣန္ဒဥ္စ ဗြဟ္မဥ္စ၊ ဣမံ ရက္ခံ သံဝိဒဟန္တု၊ မာ မံ ကောစိ ကိဥ္စိ ဝိဟေဌေသိ မနုဿော ဝါ အမနုဿော ဝါ ဂစ္ဆန္တံ ဝါ ဌိတံ ဝါ နိသိန္နံ ဝါ နိပန္နံ သုတ္တံ ဝါ ဇာဂရန္တံ ဝါ ပမတ္တံ ဝါ၊ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ တံ တံ ရက္ခန္တု ဒေဝတာ။

ဆဒိသာပါလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ဆဒိသာပါလသုတ် နိဿယ

၁။ အဘယသုမ္ဘန္တော၊ အရှင်မြတ်တို့။ ဣဒံ၊ ဤဆဒိသာပါလသုတ်ကို။ မေ မယာ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေနခေါပန သမယေန၊ ထိုသို့သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ခေါပန ဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်အဘို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာယက္ခာ၊ နတ်မြတ်ဖြစ်ကုန်သော။ အာဓိပတေယျာ၊အကြီးအမှူး ဖြစ်ကုန်သော။ ယက္ခာ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒံ-ဣမေ ယက္ခာ၊ ဤနတ်မင်းကြီးတို့ဟူသည်။ သေယျထာ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သာတာဂိရောစ၊ သာတာဂိရိ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဟေမဝတောစ၊ ဟေမဝတ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏကောစ၊ ပုဏ္ဏကနတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဂုတ္တိယောစ၊ ဂုတ္တိယနတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာယက္ခာ၊ နတ်မြတ်ဖြစ်ကုန်သော။ တေယက္ခာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ သံဃေ၊သံဃာတော်၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ ဓမ္မေ၊ တရား

တော်၌။ သဂါရဝ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ သဂါရဝ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံတာဒိတံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သာတာဂိရဉ္စ၊ သာတာဂိရိနတ်မင်းကို လည်းကောင်း။ ဟေမဝတဉ္စ၊ ဟေမဝတ နတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏကဉ္စ၊ ပုဏ္ဏကနတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ဂုတ္တိယဉ္စ၊ ဂုတ္တိယ နတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝဒါမိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တုမှ၊ သင်နတ်မင်း တို့သည်။ ဍမံချက္ခံ၊ ဤအစောင့်အရှောက်ကို။ သံဝိဒဟန္တု၊ ကောင်းစွာစီရင်ကြကုန်လော့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကောစိ၊ တစုံ တယောက်သော။ မနုဿောဝါ၊ လူသည် လည်းကောင်း။ အမနုဿောဝါ၊ ဘီလူးသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လူမှတပါးသောသတ္တဝါသည်လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆတံဝါ၊ သွားသော် လည်းကောင်း။ ဌိတံဝါ၊ ရပ်သော် လည်းကောင်း။ နိသိန္နံဝါ၊ ထိုင်သော် လည်းကောင်း။ နိပန္နံဝါ၊ လျောင်းသော်လည်းကောင်း။ သုတ္တံဝါ၊ အိပ်ပျော်သော် လည်းကောင်း။ ဇာဂရန္တံဝါ၊ နိုးကြားသော် လည်းကောင်း။ ပမတ္တံဝါ၊ မေ့လျော့သော် လည်းကောင်း။ ရတ္တိံဝါ၊ ညဥ့်၌သော်လည်းကောင်း။ ဒိဝံဝါ၊ နေ့၌သော် လည်းကောင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။ မာ ဝိဟေဌေသိ၊ မနှိပ်စက် မညှဉ်းဆဲပါစေလင့်။ ဒေဝတာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ တံတံ၊ ထိုထိုသို့ သဘောရှိသော ရန်သူဖြစ်သော လူ့,ဘီလူးအပေါင်းကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်ကြကုန်လော့။

၃။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒက္ခိဏာသ္မိံ ခေါပန ဒိသာ ဘာဂေ၊ တောင်မျက်နှာအရပ်အဘို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာယက္ခာ၊ နတ်မြတ် ဖြစ်ကုန်သော။ အာဓိပတေယျာ၊ အကြီးအမှူးဖြစ်ကုန်သော။ ယက္ခာ၊ နတ်မင်းကြီးတို့ သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဍဒံ–ဍမေယက္ခာ၊ ဤနတ်မင်းကြီးတို့ဟူသည်။ သေယျထာ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကာလောစ၊ ကာလ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဥပကာလောစ၊ ဥပကာလ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဗိမ္ဗောစ၊ ဗိမ္ဗ နတ်မင်း လည်းကောင်း။ ဗိမ္ဗသေနောစ၊ ဗိမ္ဗသေန နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဍတိ။ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာယက္ခာ၊ နတ်မြတ်ဖြစ်ကုန်သော။ တေယက္ခာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီး တို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊

မြတ်စွာဘုရား၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်း ရှိကုန်၏။သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘော၊ ရှိသော။ ကာလည္စ၊ ကာလ နတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥပကာလည္စ၊ ဥပကာလ နတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ဗိမ္ဗည္စ၊ ဗိမ္ဗ နတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ဗိမ္ဗသေနည္စ၊ ဗိမ္ဗသေန နတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝဒါမိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တုမှေ၊ သင်နတ်မင်းတို့သည်။ ဠမံ ရက္ခံ၊ ဤအစောင့်အရှောက်ကို။ သံဝိဒဟန္တု၊ ကောင်းစွာစီရင်ကြကုန်လော့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ မနုဿော ဝါ၊ လူသည် လည်းကောင်း။ အမနုဿော ဝါ၊ ဘီလူးသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လူမှတပါးသောသတ္တဝါ သည်လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တံဝါ၊ သွားသော် လည်းကောင်း။ ဌိတံဝါ၊ ရပ်သော် လည်းကောင်း။ နိသိန္နံပါ၊ ထိုင်သော်လည်းကောင်း။ နိပ္ပန္နံဝါ၊ လျောင်းသော် လည်းကောင်း ။သုတ္တံဝါ၊ အိပ်ပျော်သော်လည်းကောင်း။ ဇာဂရန္တံဝါ၊ နိုးကြားသော်လည်းကောင်း။ ပမတ္တံဝါ၊ မေ့လျော့ သော်လည်းကောင်း။ ရတ္တိံဝါ၊ ညဉ့်၌သော်လည်းကောင်း။ ဒိဝံဝါ၊ နေ့၌သော်လည်းကောင် ။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။ မာ ဝိဟေဌေသိ၊ မနှိပ်စက် မညှဉ်းဆဲပါစေလင့်။ ဒေဝတာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ တံတံ၊ ထိုထိုသို့ သဘောရှိသော ရန်သူဖြစ်သော လူ, ဘီလူးအပေါင်းကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်ကြကုန်လော့။

၄။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ခေါပန ဒိသာဘာဂေ၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်အဘို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာယက္ခာ၊နတ်မြတ်ဖြစ်ကုန်သော။ အာဓိပတေယျာ၊ အကြီးအမှူးဖြစ်ကုန်သော။ ယက္ခာ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဠဒံ-ဠမေယက္ခာ၊ ဤနတ်မင်းကြီးတို့သည်။ သေယျထာကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဟရိရေစ၊ ဟရိရနတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဟရဟာရိရောစ၊ ဟရဟာရိရ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ပါပေါစ၊ ပါပ နတ်မင်းလည်း

ကောင်း။ ပိဂ်လောစ၊ ပိဂ်လ နတ်မင်း လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာယက္ခာ၊ နတ်မြတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေယက္ခာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ ပသန္နာ၊ကြည်ညိုကုန်၏။ဗုဒ္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရား၌၊သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဟာရိရဉ္စ၊ ဟာရိရ နတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ဟာရဟာရိရဉ္စ၊ ဟာရဟာရိရနတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ပါပဉ္စ၊ ပါပနတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ပိဂ်လဉ္စ၊ ပိဂ်လနတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝဒါမိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တုမှေ၊ သင်နတ်မင်းတို့သည်။ ဣမံရက္ခံ၊ဤအစောင့်အရှောက်ကို။ သံဝိဒဟန္တု ကောင်းစွာ စီရင်ကြကုန်လော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဟောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ မနုဿောဝါ၊ လူသည် လည်းကောင်း။ အမနုဿောဝါ၊ ဘီလူးသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လူမှတပါးသောသတ္တဝါသည်လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တံဝါ၊ သွားသော် လည်းကောင်း။ ဌိတံဝါ၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း။ နိသိန္နံဝါ၊ ထိုင်သော် လည်းကောင်း။ နိပန္နံဝါ၊ လျောင်းသော်လည်းကောင်း။ သုတ္တံဝါ၊ အိပ်ပျော်သော်လည်းကောင်း။ ဇာဂရန္တံဝါ၊ နိုးကြားသော်လည်းကောင်း။ ပမတ္တံဝါ၊မေ့လျော့သော်လည်းကောင်း။ ရတ္တိံဝါ၊ ညဉ့်၌သော်လည်းကောင်း။ ဒိဝံဝါ၊ နေ့၌သော်လည်းကောင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။မာဝိဟေဌေသိ၊မနှိပ်စက်မညှဉ်းဆဲပါစေလင့်။ ဒေဝတာ၊ နက်အပေါင်းတို့သည်။ တံတံ၊ ထိုထိုသို့သဘောရှိသော ရန်သူဖြစ်သော လူ,ဘီလူးအပေါင်းကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်ကြကုန်လော့။

၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒေါ်ပန ဒိသာဘာဂေ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်အဘို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာယက္ခာ၊ နတ်မြတ် ဖြစ်ကုန်သော။ အာဓိပတေယျာ၊ အကြီးအမှူးဖြစ်ကုန်သော။ ယက္ခာ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒံ-ဣမေ ယက္ခာ၊ ဤနတ်မင်းကြီးတို့ဟူသည်။ သေယျထာ

ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သံဃောစ၊သံဃ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ သံဃုလိမောစ၊ သံဃုလိမ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ သုသုရောစ၊ သုသုရ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂတေဇောစ၊ ဥဂ္ဂတေဇ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာယက္ခာ၊ နတ်မြတ်ဖြစ်ကုန်သော ဧတေယက္ခာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ သံဃဉ္စ၊ သံဃနတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ သံဃုလိမဉ္စ၊ သံဃုလိမနတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ သုသုရဉ္စ၊ သုသုရနတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂတေဇဉ္စ၊ ဥဂ္ဂတေဇ နတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝန္ဒါမိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တုမှေ၊ သင်နတ်မင်းတို့သည်။ ဣမံရက္ခံ၊ ဤအစောင့်အရှောက်ကို။ သံဝိဒဟန္တု၊ ကောင်းစွာစီရင်ကြကုန်လော့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ မနုဿောဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း အမနုဿောဝါ၊ ဘီလူးသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လူမှတပါးသော သတ္တဝါသည်လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တံဝါ၊ သွားသော်လည်းကောင်း။ ဌိတံဝါ၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း။ နိသိန္နံဝါ၊ ထိုင်သော်လည်းကောင်း။ နိပန္နံဝါ၊ လျောင်းသော်လည်းကောင်း။ သုတ္တံဝါ၊ အိပ်ပျော်သော်လည်းကောင်း။ ဇာဂရန္တံဝါ၊ နိုးကြားသော်လည်းကောင်း။ ပမတ္တံဝါ၊ မေ့လျော့သော်လည်းကောင်း။ ရတ္တိံဝါ၊ ညဉ့်၌သော်လည်းကောင်း။ ဒိဝံဝါ၊ နေ့၌သော်လည်းကောင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။ မာဝိဟေဌေသိ၊ မနှိပ်စက်မညှဉ်းဆဲပါစေလင့်။ ဒေဝတာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ တံတံ၊ ထိုထိုသို့သဘောရှိသော ရန်သူဖြစ်သော လူ့ဘီလူးအပေါင်းကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်ကြကုန်လော့။

၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟေဋ္ဌိမသ္မိံ ခေါပန ဒိသာဘာဂေ၊ အောက်မျက်နှာအရပ်အဘို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာယက္ခာ၊ နတ်မြတ် ဖြစ်ကုန်သော။ အာဓိပတေယျာ၊

အကြီးအမှူးဖြစ်ကုန်သော။ ယက္ခာ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒံ–ဣမေ ယက္ခာ၊ ဤနတ်မင်းကြီးတို့ဟူသည်။ သေယျထာ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဓရဋ္ဌောစ၊ ဓရဋ္ဌ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဓတရဋ္ဌောစ၊ ဓတရဋ္ဌ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ သေဋ္ဌောစ၊ သေဋ္ဌ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ကမ္ဗလသေဋ္ဌောစ၊ ကမ္ဗလသေဋ္ဌ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာယက္ခာ၊ နတ်မြတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေယက္ခာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံတာဒိသံ၊ ထိုထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဓရဋ္ဌဉ္စ၊ ဓရဋ္ဌ နတ်မင်းကို လည်းကောင်း။ ဓတရဋ္ဌဉ္စ၊ ဓတရဋ္ဌ နတ်မင်းကို လည်းကောင်း။ သေဋ္ဌဉ္စ၊ သေဋ္ဌ နတ်မင်းကို လည်းကောင်း။ ကမ္ဗလသေဋ္ဌဉ္စ၊ ကမ္ဗလသေဋ္ဌ နတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝဒါမိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တုမှေ၊ သင်နတ်မင်းတို့သည်။ ဣမံ ရက္ခံ၊ ဤအစောင့်အရှောက်ကို။ သံဝိဒဟန္တု၊ ကောင်းစွာ စီရင်ကြ ကုန်လော့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ မနုဿောဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း။ အမနုဿောဝါ၊ ဘီလူးသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လူမှ တပါးသော သတ္တဝါ သည်လည်းကောင်း။ဂစ္ဆန္တံဝါ၊ သွားသော်လည်းကောင်း။ ဌိတံဝါ၊ ရပ်သော် လည်းကောင်း။ နိသိန္နံဝါ၊ ထိုင်သော်လည်းကောင်း။ နိပန္နံဝါ၊ လျောင်းသော်လည်းကောင်း။ သုတ္တံဝါ၊ အိပ်ပျော်သော် လည်းကောင်း။ ဇာဂရန္တံဝါ၊ နိုးကြားသော်လည်းကောင်း။ ပမတ္တံဝါ၊ မေ့လျော့သော် လည်းကောင်း။ ရတ္တံဝါ၊ ညဥ့်၌သော် လည်းကောင်း။ ဒိဝံဝါ၊ နေ့၌သော် လည်းကောင်း။ သဒါ၊အခါခပ်သိမ်း။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။ မာဝိဟေဌေသိ၊ မနှိပ်စက်မညှဥ်းဆဲပါစေလင့်။ ဒေဝတာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်။တံတံ၊ ထိုထိုသို့သဘောရှိသော ရန်သူဖြစ်သော လူ, ဘီလူးအပေါင်းကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်ကြကုန်လော့။

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥပရိသ္မိံ ခေါပန ဒိသာဘာဂေ၊ အထက်မျက်နှာအဘို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာယက္ခာ၊ နတ်မြတ်ဖြစ်ကုန်သော။ အာဓိပတေယျာ၊အကြီးအမှူးဖြစ်ကုန်သော။ ယက္ခာ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏ငါ့ကုဒ်-ဣမေယက္ခာ၊ဤနတ်မင်းကြီးတို့ဟူသည်။သေယျထာကတမေ၊ အဘယ်သည့်တို့နည်း။ စန္ဒောစ၊ စန္ဒနတ်မင်းလည်းကောင်း။ သူရိယောစ၊ သူရိယ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဣန္ဒောစ၊ ဣန္ဒ နတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဗြဟ္မာစ၊ဗြဟ္မနတ်မင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာယက္ခာ၊ နတ်မြတ်ဖြစ်ကုန်သော။ တေယက္ခာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့သည် ။ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ သဂါရဝါ၊ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ သံဃေ၊ သံဃာတော်၌။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံတာဒိသံ၊ ထိုထိုသို့သဘောရှိသော။စန္ဒဥ္စ၊ စန္ဒနတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ သူရိယဥ္စ၊ သူရိယ နတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣန္ဒဥ္စ၊ ဣန္ဒနတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဥ္စ၊ ဗြဟ္မနတ်မင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဒါမိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တုမှေ၊ သင်နတ်မင်းတို့သည်။ ဣမံရက္ခံ၊ ဤအစောင့်အရှောက်ကို။ သံဝဒဟန္တု၊ ကောင်းစွာစီရင်ကြကုန်လော့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ မနုဿောဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း။ အမနုဿောဝါ၊ ဘီလူးသည်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ လူမှတပါးသော သတ္တဝါသည်လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တံဝါ၊ သွားသော်လည်းကောင်း။ ဌိတံဝါ၊ ရပ်သော် လည်းကောင်း။ နိသိန္နံဝါ၊ ထိုင်သော် လည်းကောင်း။ နိပန္နံဝါ၊ လျောင်းသော်လည်းကောင်း။ သုတ္တံဝါ၊ အိပ်ပျော်သော်လည်းကောင်း။ ဇာဂရန္တံဝါ၊ နိုးကြားသော်လည်းကောင်း။ ပမတ္တံဝါ၊ မေ့လျော့သော်လည်းကောင်း။ ရတ္တိံဝါ၊ ညဥ့်၌သော်လည်းကောင်း။ ဒိဝံဝါ၊ နေ့၌သော်လည်းကောင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ကိဥ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။ မာဝိဟေဌေသိ၊ မနှိပ်စက် မညှဉ်းဆဲပါ

စေလင့်။ ဒေဝတာ၊နတ်အပေါင်းတို့သည်။တံတံ၊ ထိုထိုသို့သဘောရှိသော။ ရန် သူဖြစ်သော လူ,ဘီလူးအပေါင်းကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်ကြကုန်လော့။

ဤဆဒိသာပါလသုတ်ကို နေ့ညမပြတ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်မှ သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်းတို့ စောင်မကြည့်ရှု၍ ရန်သူဟူသမျှ ဘေးဟူသမျှတို့သည် ကင်းကွာပျောက်လွင့်နိုင်ကုန်၏။

ဆဒိသာပါလသုတ်နိဿယပြီး၏။

ဣန္ဒိယပါဠိ(၁၂)

စက္ကပရိတ္တသုတ္တ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ-ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတ ဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။ တတြခေါ ဘဂဝါ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ ဧတဒဝေါစ။

၂။ အဓိဂတော ခေါ မျာယံ ဓမ္မော၊ ဧဝံ အာနန္ဒ မယာ ပါရမိယော ပူရေတွာ ဗုဒ္ဓတ္တံ ပတွာ မာရသေနံ ဝိဒ္ဓံသေတွာ အသနိစက္ကဿ ပတိတော ဝိယ,ခုရစက္ကဿ ပတိတော ဝိယ၊ ဧဝံ အာနန္ဒ မယာ ပါရမိယော ပူရေတွာ ဗုဒ္ဓတ္တံ ပတွာ မာရသေနံ ဝိဒ္ဓံသေတွာ တဒါ လဒ္ဓဓမ္မစက္ကဿ အာနုဘာဝေန ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ အသီတိသတသဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ အတ္ထင်္ဂမေတိ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ပုရတ္ထိမာယ အနုဒိသာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ အသီတိသတသဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ အတ္ထင်္ဂမေတိ နိဗ္ဗာပေတိ။

၃။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ အသီတိသတ သဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ အတ္ထင်္ဂမေတိ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ဒက္ခိဏာယ အနုဒိ သာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ အသီတိသတသဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံ သေတိ အတ္ထင်္ဂမေတိ နိဗ္ဗာပေတိ။

၄။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ အသီတိသတသဟ ဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ အတ္တဂ်မေတိ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ပစ္ဆိမာယ အနုဒိသာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ အသီတိသတသဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ အတ္ထင်္ဂမေတိ နိဗ္ဗာပေတိ။

၅။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ အသီတိသတ သဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ အတ္ထင်္ဂမေတိ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ဥတ္တရာယ အနုဒိ သာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ အသီတိသတသဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ အတ္ထင်္ဂမေတိ နိဗ္ဗာပေတိ။

၆။ ပေဋ္ဌိမာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ အသီတိသတ သဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ အတ္ထင်္ဂမေတိ နိဗ္ဗာပေတိ။

၇။ ဥပရိမာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတြုဘယံ အသီတိသတ သဟဿာနံ မဒ္ဒတိ ဝိဒ္ဓံသေတိ အတ္ထင်္ဂမေတိ နိဗ္ဗာပေတိ။

၈။ ဇဝံ အာနုဒ္ဓ မယာ ပါရမိယော ပူရေတွာ ဗုဒ္ဓတ္တံ ပတွာ မာရသေနံ ဝိဒ္ဓံသေတွာ လဒ္ဓဓမ္မစက္ကဿ အာနုဘာဝေန ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ ဂေါစရ ဂါမေ ဇနပဒေ နိဂမေ နဂရေ ရဋ္ဌေ ဇမ္ဗုဒီပေ စက္ကဝါဠေ ဇာတိခေတ္တေ အာဏာခေတ္တေ ဝိသယခေတ္တေ ဌိတာ ဘိက္ခူ ဝါ ဘိက္ခုနီ ဝါ ဥပါသကော ဝါ ဥပါသိကာ ဝါ ဂဟပတိ ဝါ ဂဟပတာနီ ဝါ သုဒ္ဒေါ ဝါ သုဒ္ဒီ ဝါ ဝေဿော ဝါ ဝေဿီ ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏီ ဝါ ရာဇာ ဝါ ရာဇ ဒေဝီ ဝါ ဥပရာဇာ ဝါ ဥပရာဇဒေဝီ ဝါ အမစ္စော ဝါ အမစ္စဘာရိယာဒယော ဝါ တေ သဗ္ဗေ သုခိတာ ဟောန္တု၊ အနီဃာ ဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု၊ အဝေရာ ဟောန္တု၊ အရောဂါ ဟောန္တု၊ အညမညံ ပိယာ ဟောန္တု မမမ္ပိ ဝါ သဗ္ဗလောကမ္ပိ ဝါ။

၉။ သီသရောဂေါ စက္ခုရောဂေါ သောတရောဂေါ ဃာနရောဂေါ ဇိဝှါရောဂေါ မုခရောဂေါ ဒန္တရောဂေါ ဩဋ္ဌရောဂေါ ဟနုရောဂေါ ဂီဝါ ရောဂေါ ဟတ္ထရောဂေါ ပါဒရောဂေါ ကုစ္ဆိရောဂေါ ပိဋ္ဌိရောဂေါ အဋ္ဌိ ရောဂေါ မံသရောဂေါ စမ္မရောဂေါ သကလသရီရရောဂေါ ပဋ္ဌဝီသတိ

ဘယာ ဒွတ္တိံသ ကမ္မကာရဏာ ဆနဝုတိ ရောဂါ သောဠသ ဥပဒ္ဒဝါ စ ဝိဒ္ဓံသေန္တု အတ္ထင်္ဂမေန္တု နိဗ္ဗာပေန္တု ဒူရဋ္ဌာနေ ဂစ္ဆန္တု။

၁၀။ ဧဝံ ဘဂဝတာ ဘာသိတံ အာယသ္မာ အာနန္ဒော အဘိနန္ဒီတိ။

စက္ကပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

စက်ပရိတ်နိဿယ

၁။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်မြတ်တို့။ ဣဒံ၊ ဤစက်ပရိတ်ကို။ မေ မယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သေဌေး၏။ အာရာမေ၊ လှူဒါန်းစွာမွေ့လျော်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌။ ဝိဟရတိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ တသ္မိံ ခေါ၊ ထိုဇေတဝန် ကျောင်းတော်ဝယ် သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိသော။ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာ မထေရ်ကို။ ဝါ-အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ ဧတံဝစနံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၂။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မေ-မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ အယံခမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားကို။ အဓိဂတော ခေါ၊ ရအပ် သိအပ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပါရမိယော၊ ပါရမီတော် တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူပြီး၍။ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူပြီး၍။ မာရသေနံ၊ မာရ်စစ်သည်ကို၊ အသနိစက္ကဿ၊ မိုးကြိုး စက်၏။ ပတိတောဝိယ၊ ကျခြင်းကဲ့သို့ငှင်း။ ခုရစက္ကဿ၊ သင်ဓုန်းစက်၏။ ပတိတောဝိယ၊ ကျခြင်းကဲ့သို့ငှင်း။ ဝိဒ္ဓံသေတွာ၊ ဖျက်ဆီးတော် မူပြီး၍။ မေ-မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ အယံခမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါး တရားကို။ အဓိဂတော ခေါ၊ ရအပ်,သိအပ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။မယာ ငါဘုရားသည်။ ပါရမိယော၊ ပါရမီတော်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်ကျင့်တော် မူပြီး၍။ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ရောက်တော်မူပြီး၍။ မာရသေနံ၊ မာရ်စစ်သည်ကို။ ဝိဒ္ဓံသေတွာ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူပြီး၍။တဒါတသ္မိံ ကာလေ၊

ထိုအခါ၌။ လဒ္ဓမမ္မစက္ကဿ၊ ရအပ်သောတရားတည်းဟူသောစက်ရတနာ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အစွမ်းသတ္တိ အာနုဘော်ကြောင့်။ ပုရတ္ထိမာယဒိသာယ၊ အရှေ့မျက်နှာ အရပ်မှ။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော။ အသီတိ သတသဟဿာနံ၊ ရှစ်သန်းကုန်သော။ သတ္တရုဘာယံ သတ္တရုဘာယာနံ၊ ဘေးရန် အပေါင်းတို့ကို။ မဒ္ဒတိ၊ နှိပ်နင်း၏။ (ပတတိ-ဟူ၍ရှိလျှင်ရေလျှောကျစေ၏ဟု သမွန်)။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အတ္ထင်္ဂမေတိ၊ ချုပ်စေ၏။ ဝါ၊ ချုပ်ပျက် ပျောက်ကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။ ပုရတ္ထိမာယ အနုဒိသာယ၊ အရှေ့တောင်ထောင့် မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော။ အသီတိ သတသဟဿာနံ၊ ရှစ်သန်းကုန်သော။ သတ္တရုတာယံ သတ္တရုဘာယာနံ၊ ဘေးရန် အပေါင်းတို့ကို။ မဒ္ဒတိ၊ နှိပ်နင်း၏။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အတ္ထင်္ဂမေတိ၊ ချုပ်စေ၏။ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။

၃။ ဒက္ခိဏာယဒိသာယ၊ တောင်မျက်နှာ အရပ်မှ။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော။ အသီတိသတသဟဿာနံ၊ ရှစ်သန်းကုန်သော။ သတ္တရုဘာယံ သတ္တရုဘာယာနံ၊ ဘေးရန်အပေါင်းတို့ကို။ မဒ္ဒတိ၊ နှိပ်နင်း၏။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အတ္ထင်္ဂမေတိ၊ ချုပ်စေ၏။ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။ ဒက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ၊ အနောက်တောင်ထောင့် အရပ်မျက်နှာမှ။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော။ အသီတိသတသဟဿာနံ၊ ရှစ်သန်းကုန်သော။ သတ္တရုဘာယံ သတ္တရုဘာယာနံ၊ ဘေးရန်အပေါင်းတို့ကို။ မဒ္ဒတိ၊ နှိပ်နင်း၏။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အတ္ထင်္ဂမေတိ၊ ချုပ်စေ၏။ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။

၄။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော။ အသီတိ သတသဟဿာနံ၊ ရှစ်သန်းကုန်သော။ သတ္တရုဘာယံ သတ္တရုဘာယာနံ၊ ဘေးရန်အပေါင်းတို့ကို။ မဒ္ဒတိ၊ နှိပ်နင်း၏။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အတ္ထင်္ဂမေတိ၊ ချုပ်စေ၏။ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။ ပစ္ဆိမာယ အနုဒိသာယ၊ အနောက် မြောက်တောင့် အရပ်မျက်နှာမှ။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော။ အသီတိ သတသဟဿာနံ၊ ရှစ်သန်းကုန်သော။ သတ္တရုဘာယံ သတ္တရုဘာယာနံ၊ ဘေးရန်အပေါင်းတို့ကို။ မဒ္ဒတိ၊ နှိပ်နင်း၏။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အတ္ထင်္ဂမေတိ၊ ချုပ်စေ၏။ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။

၅။ ဥတ္တရာယဒိသာယ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော။ အသီတိသတသဟဿာနံ၊ ရှစ်သန်းကုန်သော။ သတ္တရုဘယံ သတ္တရုဘယာနံ၊ ဘေးရန်အပေါင်းတို့ကို။ မဒ္ဒတိ၊ နှိပ်နင်း၏။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အတ္ထင်္ဂမေတိ၊ ချုပ်စေ၏။ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။ ဥတ္တရာယ အနုဒိသာယ၊ အရှေ့မြောက်ထောင့် အရပ်မျက်နှာမှ။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော။ အသီတိသတသဟဿာနံ၊ ရှစ်သန်းကုန်သော။ သတ္တရုဘယံ သတ္တရုဘယာနံ၊၊ ဘေးရန်အပေါင်းတို့ကို။ မဒ္ဒတိ၊ နှိပ်နင်း၏။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အတ္ထင်္ဂမေတိ၊ ချုပ်စေ၏။ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။

၆။ ဟေဋ္ဌိမာယ ဒိသာယ၊ အောက်အရပ်မျက်နှာမှ။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော။ အသီတိသတသဟဿာနံ၊ ရှစ်သန်းကုန်သော။ သတ္တရုဘယံ သတ္တရုဘယာနံ၊ ဘေးရန်အပေါင်းတို့ကို။ မဒ္ဒတိ၊ နှိပ်နင်း၏။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အတ္ထင်္ဂမေတိ၊ ချုပ်စေ၏။ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။

၇။ ဥပရိမာယဒိသာယ၊ အထက်အရပ်မျက်နှာမှ။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော၊ အသီတိသတသဟဿာနံ၊ ရှစ်သန်းကုန်သော။ သတ္တရုဘယံ၊ သတ္တရုဘယာနံ၊ ဘေးရန်အပေါင်းတို့ကို။ မဒ္ဒတိ၊ နှိပ်နင်း၏။ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ အတ္ထင်္ဂမေတိ၊ ချုပ်စေ၏။ နိဗ္ဗာပေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။

၈။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဓမ-မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပါရမိယော၊ ပါရမီတော်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်ကျင့်တော်မူပြီး၍။ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီး၍။ မာရသေနံ၊ မာရ်စစ်သည်ကို။ ဝိဒ္ဓံသေတွာ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူပြီး၍။ လဒ္ဓဗမ္မစက္ကသ၊ ရအပ်သောတရားတည်းဟူသော စက်ရတနာ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အစွမ်းသတ္တိ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ဤကျောင်း၌၎င်း။ ဂေါစရဂါမေ၊ ဆွမ်းခံရာရွာ၌၎င်း။ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌၎င်း။ နိဂမေ၊ နိဂုံးရွာ၌၎င်း။ နဂရေ၊ မြို့၌၎င်း၊ ရဋ္ဌေ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌၎င်း။ ဇမ္ဗူဒီပေ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌၎င်း။ စက္ကဝါဠေ၊ စကြဝဠာ၌၎င်း။ ဇာတိခေတ္တေ၊ ဇာတိခေတ်၌၎င်း။ အာဏာခေတ္တေ၊ အာဏာခေတ်၌၎င်း။ ဝိသယခေတ္တေ၊ ဝိသယခေတ်၌၎င်း။ ဌိတာ၊ တည်ကြကုန်သော။ ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန်းယောကျ်ားသည်၎င်း။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်း

မိန်းမသည်၎င်း။ ဥပါသကောဝါ၊ ဒါယကာ ယောကျ်ားသည်၎င်း။ ဥပါသိကာဝါ၊ ဒါယိကာမိန်းမသည်၎င်း။ ဂဟပတိဝါ၊သူကြွယ်ယောကျ်ား သည်၎င်း။ ဂဟပတာနိဝါ၊ သူကြွယ်မိန်းမသည်၎င်း။ သုဒ္ဒေါဝါ၊သူဆင်းရဲ ယောကျ်ားသည်၎င်း။ သုဒ္ဒိဝါ၊ သူဆင်းရဲ မိန်းမသည်၎င်း။ ဝေဿောဝါ၊ ကုန်သည်ယောကျ်ားသည်၎င်း။ ဝေဿီဝါ၊ ကုန်သည် မိန်းမသည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏီဝါ၊ ပုဏ္ဏေး မသည်၎င်း။ ရာဇာဝါ၊ မင်းသည်၎င်း။ ရာဇဒေဝီဝါ၊ မင်း၏မိဖုရားသည်၎င်း။ ဥပရာဇာ ဝါ၊ အိမ်ရှေ့မင်းသည်၎င်း။ ဥပရာဇဒေဝီဝါ၊ အိမ်ရှေ့မင်း၏မိဖုရားသည်၎င်း၊ အမစ္စောဝါ၊ အမတ်သည်၎င်း။ အမစ္စဘရိယာဒယောဝါ၊ အမတ်၏မယား အစရှိသည်တို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေ ကုန်သတည်း။ အနီဃာ၊ ဆင်းရဲမရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ အဗျာပဇ္ဈာ၊ ကြောင့်ကြမရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ အဝေရာ၊ ရန်မရှိကြကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အရောဂါ၊ အနာရောဂါမရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပိယာ၊ ချစ်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ မမမ္ပိဝါ၊ ငါ့ကိုလည်းကောင်း။သဗ္ဗလောကမ္ပိဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကကိုလည်းကောင်း။ပိယာ၊ ချစ်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၉။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ (ထည့်)။ သီသရောဂေါ၊ ဦးခေါင်း၌ဖြစ်သော အနာသည်၎င်း။ စက္ခု ရောဂေါ၊ မျက်စိ၌ဖြစ်သော အနာသည်၎င်း။ သောတရောဂေါ၊ နား၌ ဖြစ်သော အနာသည်၎င်း။ ဃာနရောဂေါ၊ နှာခေါင်း၌ဖြစ်သော အနာ သည်၎င်း။ ဇိဝှါရောဂေါ၊ လျှာ၌ဖြစ်သော အနာသည်၎င်း။ မုခရောဂေါ၊ ခံတွင်း၌ဖြစ်သော အနာသည်၎င်း။ ဒန္တရောဂေါ၊ သွား၌ဖြစ်သောအနာ သည်၎င်း။ ဩဋ္ဌရောဂေါ၊ နှုတ်ခမ်း၌ဖြစ်သော အနာသည်၎င်း။ ဟနု ရောဂေါ၊ မေး၌ဖြစ်သောအနာသည်၎င်း။ ဂီဝါရောဂေါ၊ လည်၌ဖြစ်သော အနာသည်၎င်း။ ဟတ္ထရောဂေါ၊ လက်၌ဖြစ်သော အနာသည်၎င်း။ ပါဒ

ရောဂေါ၊ ခြေ၌ဖြစ်သော အနာသည်ငှင်း။ ကုစ္ဆိရောဂေါ၊ ဝမ်း၌ဖြစ်သော အနာသည်ငှင်း။ ပိဋ္ဌိရောဂေါ၊ ကျောက်ကုန်း၌ဖြစ်သော အနာသည်ငှင်း။ အင်္ဂရောဂေါ၊ အရိုး၌ဖြစ်သော အနာသည်ငှင်း။ မံသရောဂေါ၊ အသား၌ဖြစ်သော အနာသည်ငှင်း။ စမ္မရောဂေါ၊ အရေ၌ဖြစ်သော အနာသည်ငှင်း။ သကလသရီရ ရောဂေါ၊ တကိုယ်လုံး၌ဖြစ်သော အနာသည်ငှင်း။ ပဉ္စဝီသတိဘယာစ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ဘေးတို့သည်ငှင်း။ ဒွတ္တိံသကမ္မကာရဏာစ၊ သုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော ကံကြမ္မာ တို့သည်ငှင်း။ ဆနဝုတိရောဂါစ၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါးသော ရောဂါတို့သည်ငှင်း။ သောဠသဥပဒ္ဒဝါစ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော ဥပဒ္ဒဝေါတို့သည်ငှင်း။ ဝိဒ္ဓံသေန္တု၊ပျက်စီးစေကုန် သတည်း။ အတ္ထင်္ဂမေန္တု၊ ချုပ်စေကုန် သတည်း။ နိဗ္ဗာပေန္တု၊ ငြိမ်းစေကုန်သတည်း။ ဒူရင္ဂမနေ၊ ဝေးသောအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တု၊ ဖဲသွားစေကုန်သတည်း။

၁၀။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော စကားတော်ကို။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော သက်တော်ရှိသော။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စက်ပရိတ်အပြီးတည်း။

စက်ပရိတ်နိဿယပြီး၏။

ဣဒ္ဓိပါဒ် (၁၃)

ပရိမိတ္တဇာလသုတ္တ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ-ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ ဂိဇ္ဈကူဋေ ပဗ္ဗတေ။ တေန ခေါပန သမယေန ကုမ္ဘဏ္ဍေန ယက္ခေန,ဒေဝေန ယက္ခေန, ဣန္ဒေန ယက္ခေန, ဗြဟ္မေန ယက္ခေန, သုပဏ္ဏေန ယက္ခေန, နာဂေန ယက္ခေန, ဂန္ဓဗ္ဗေန ယက္ခေန, ပုဗ္ဗဒိသေန ယက္ခေန, အဂ္ဂိဒိသေန ယက္ခေန, ဒက္ခိဏဒိသေန ယက္ခေန, နိရတိမဒိသေန ယက္ခေန, ပစ္ဆိမဒိသေန ယက္ခေန,

ပါရုပ္ပဒိသေန ယက္ခေန, ဥတ္တရဒိသေန ယက္ခေန, သေနွဒိသေန ယက္ခေန, သမုဒ္ဒဒိသေန ယက္ခေန, အာကာသဒိသေန ယက္ခေန, ဘူမဒိသေန ယက္ခေန။

၂။ အပ္ပမေယျော ဗုဒ္ဓေါ၊ အပ္ပမေယျော ဓမ္မော၊ အပ္ပမေယျော သံဃော၊ ဘယသန္တိ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ။

၃။ ယတ္ထ ယတ္ထ အပါဒကာ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ဒွိပါဒါ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ စတုပ္ပါဒါ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ဗဟုပ္ပါဒါ၊ ပါဒအန္ဓံ ဥဒရအန္ဓံ စက္ခုအန္ဓံ မုခအန္ဓံ ဇိဝှါအန္ဓံ။

၄။ နမော ဗုဒ္ဓဿ၊ နမော ဓမ္မဿ၊ နမော သံဃဿ။ သကလလောက ဓာတုမာတာပိတုဗုဒ္ဓရက္ခနံ ကတံ၊ သကလလောကဓာတု မာတာပိတုဓမ္မ ရက္ခနံ ကတံ၊ သကလလောကဓာတုမာတာပိတုသံဃရက္ခနံ ကတံ၊ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ မံ ရက္ခန္တု။

၅။ သဗ္ဗဒေဝတာယ ဣမဿ ပရိမိတ္တဇာလဿ တေဇေန ဣမသ္မိံ အပါ ကဋ္ဌာ သရီရေ ယေကေစိ ဥပဒ္ဒဝါ အာနုဘာဝေန တေဇေန ဣမသ္မိံ လောကေ, ဣမသ္မိံ ဇမ္ဗုဒီပေ, ဣမသ္မိံ ပဗ္ဗတေ, ဣမသ္မိံ နဂရေ, ဣမသ္မိံ ဂေဟေ သဗ္ဗသတ္တာ ဝိနဿန္တု၊ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝါ ဝိနဿန္တုတိ။

ပရိမိတ္တဇာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ပရိမိတ္တဇာလသုတ် နိဿယ

၁။ ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ မေ၊ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည်။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့အတိုင်း။ သုတံ၊ ကြားနာ မှတ်ယူလိုက်ရပါ၏။ ဧကံ သမယံ၊ အခါတပါး၌။ ဘဂဝါ၊ဘုရားရှင်သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏ အနီးဖြစ်သော။ ဂိဇ္ဈကူဋေပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ သီတင်း သုံးတော်မူ၏။ တေနခေါပန သမယေန၊ ထိုစဉ်အခါက။ ကုမ္ဘဏ္ဍေန ယက္ခေန၊ ကုမ္ဘဏ် ဘီလူးသည်၎င်း။ ဒေဝေန ယက္ခေန၊ ဒေဝဘီလူးသည် ၎င်း။ ဣန္ဒေနယက္ခေန၊ ဣန္ဒဘီလူးသည်၎င်း။ ဗြဟ္မေနယက္ခေန၊ ဗြဟ္မဘီလူး သည်၎င်း။ သုပဏ္ဏေနယက္ခေန၊ သုပဏ္ဏဘီလူးသည်၎င်း။ နာဂေန ယက္ခေန၊

နာဂဘီလူးသည်ရင်း။ ဂန္ဓဗ္ဗေနယကေ္ခန၊ ဂန္ဓဗ္ဗဘီလူးသည်ရင်း။ ပုဗ္ဗဒိသေန ယကေ္ခန၊ ပုဗ္ဗဒိသ ဘီလူးသည်ရင်း။ အဂ္ဂိဒိသေနယကေ္ခန၊ အဂ္ဂိဒိသ ဘီလူးသည်ရင်း။ ဒက္ခိဏဒိသေနယကေ္ခန၊ ဒက္ခိဏဒိသဘီလူးသည်ရင်း။ နရတိမဒိသေန ယကေ္ခန၊ နရတိမဒိသ ဘီလူးသည်ရင်း။ ပစ္ဆိမဒိသေန ယကေ္ခန၊ ပစ္ဆိမဒိသဘီလူးသည်ရင်း။ ပါရပ္ပဒိသေန ယကေ္ခန၊ ပါရပ္ပဒိသ ဘီလူးသည်ရင်း။ ဥတ္တရဒိသေန ယကေ္ခန၊ ဥတ္တရဒိသ ဘီလူးသည်ရင်း။ သေန္ဒဒိသေန ယကေ္ခန၊ သေန္ဒဒိသ ဘီလူးသည်ရင်း။ သမုဒ္ဒဒိသေန ယကေ္ခန၊ သမုဒ္ဒဒိသ ဘီလူးသည်ရင်း။ အာကာသဒိသေန ယကေ္ခန၊ အာကာသဒိသ ဘီလူးသည်ရင်း။ ဘူမဒိသေန ယကေ္ခန၊ ဘူမဒိသ ဘီလူးသည် ရင်း။ ဧတေဟိပိ၊ ရှင်ဦးသညာ ခုနစ်ဖြာနှင့် သညာအနတ္တ ဆယ့်တစ်ဝဟု ပေါင်းစုအထူး တဆယ့်ရှစ်ယောက်သော နတ်ဘီလူးတို့သည်လည်း။ ဂိဇ္ဈကူဋ္ဌေပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌သာလျှင်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။

၂။ တေ၊ ထိုနတ်ဘီလူးတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားကား။ အပ္ပမေယျော၊ မရေမတွက်နိုင်သော ကျေးဇူးဂုဏ် ရှိတော်မူ၏။ ဓမ္မော၊ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကား။ အပ္ပမေယျော၊ မရေမတွက်နိုင်သော ကျေးဇူးဂုဏ်ရှိတော်မူ၏။ သံဃော၊ ဘုရားရှင်၏ တပည့်သား သံဃာတော်ကား။ အပ္ပမေယျော၊ မရေမတွက်နိုင်သော ကျေးဇူးဂုဏ် ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာယန္တိ၊ သိကြကုန်၏။ ဘယဿန္တံ၊ ဘေးငြိမ်းခြင်းကို ပြုတော်မူတတ်သော။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ လက်ဝဲတော်ရံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် မထေရ်မြတ်ကို။ တသန္တိ၊ ထိတ်လန့်ရှုံကြောက်ကြကုန်၏။

၃။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌။ အပါဒကာ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ရင်း။ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင် အရပ်၌။ ဒွိပါဒါ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ရင်း။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင် အရပ်၌။ စတုပ္ပါဒါ၊ အခြေ လေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါ တို့သည်ရင်း။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌။ ဗဟုပ္ပါဒါ၊ များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ရင်း။ ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့ကို။ တေဟိ၊ ထိုနတ်ဘီလူးတို့သည်။ ပါဒအန္ဓ၊ ခြေကျိုးအောင်။ ဉ်မြုအန္ဓ၊ ပေါင်ကျိုးအောင်။ စက္ခုအန္ဓ၊ မျက်စိကန်းအောင်။ မုခအန္ဓ၊ ံတွင်းမဟ

နိုင်အောင်။ ဇိဝှါအန္တံ၊ လျှာမလိန်းနိုင်အောင်။ ကရိံသု၊ ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ဘုရားရှင်ကြွရောက် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ယခုအခါ၌။ နကရိံသု၊ မပြုလုပ်ကြကုန်။

၄။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားရှင်အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သကလ လောကဓာတု မာတာပိတု ဗုဒ္ဓရက္ခနံ၊ လောကဓာတ်ကြီး တခုလုံး၏ အမိအဘဖြစ်သော ဘုရားတည်းဟူသော အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ သကလ လောကဓာတု မာတာပိတု ဓမ္မရက္ခနံ၊ လောကဓာတ်ကြီး တခုလုံး၏ အမိအဘဖြစ်သော တရားတည်းဟူသော အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ သကလ လောကဓာတု မာတာပိတု သံဃရက္ခနံ၊ လောကဓာတ်ကြီးတခုလုံး၏ အမိအဘဖြစ်သော သံဃာတည်းဟူသော အစောင့်အရှောက်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ရက္ခနံကတံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို ပြုလုပ်အပ်ပြီးသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ရတ္တိံဝါ၊ ညဉ့်အခါ၌ရင်း။ ဒိဝါဝါ၊ နေ့အခါ၌ရင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်ရှောက်ကြစေကုန်သတည်း။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ တေ၊ ထိုနတ်ဘီလူးတို့ကို။ ရက္ခနေ၊ စောင့်ရှောက် ခြင်း၌။ ထပိယန္တေ၊ ထားအပ်ကုန်၏။

၅။ သဗ္ဗဒေဝတာယ၊ အားလုံးသော နတ်ပြဟ္မာ အပေါင်း၏ရင်း။ ဣမဿ ပရိမိတ္တဇာလဿ၊ ဤပရိမိတ္တဇာလသုတ်၏ရင်း။ တေဇေန၊ တန်ခိုးကြောင့်။ ဣမသ္မိံ သရီရေ၊ ဤငါ၏ကိုယ်၌။ အပါကဋံ၊ မထင်ရှားသော ဘေးအန္တရာယ်သည်ရင်း။ ယေကေစိဥပဒ္ဒဝါ၊ ထင်ရှားမထင်ရှားများပြားသော ဥပဒ္ဒဝေါတို့သည်ရင်း။ ဝိနဿန္တု၊ ပျောက်ပျက်ကြ ပါစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာယ၊ အားလုံးသော နတ်ပြဟ္မာ အပေါင်း၏ရင်း။ ဣမဿ ပရိမိတ္တဇာလဿ၊ ဤပရိမိတ္တဇာလ သုတ်၏ရင်း။ အာနုဘာဝေန တေဇေန၊ အစွမ်းအာနုဘော် တန်ခိုးတေဇော်ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ လောကေ၊ ဤလောက၌။ ဣသ္မိံ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌။ ဣမသ္မိံ ပဗ္ဗတေ၊ ဤတောင်၌။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤမြို့၌။ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ သဗ္ဗသတ္တာ၊

အားလုံးသော ဘေးရန်တို့သည်။ ဝိနဿန္တု၊ ပျောက်ပျက်ကြပါစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေဥပဒ္ဒဝါ၊ အားလုံးသော ဥပဒ္ဒဝေါတို့သည်။ ဝိနဿန္တု၊ ပျောက်ပျက်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္ထယန္တု၊တောင့်တ အပ်ကုန်၏။

ပရိမိတ္တဇာလသုတ်အနက်ပြီး၏။

ဣဒ္ဓိပါဒ် (၁၄)

ခေရဏပရိတ် ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဗုဒ္ဓါနံ ဇီဝိတဿ န သက္ကာ ကေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ၊တထာ မေ ဟောတု။

၂။ အတီတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတဉာဏံ၊ အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတဉာဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတဉာဏံ။

၃။ ဣမေဟိ တီဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော သဗ္ဗံ ကာယကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ။ သဗ္ဗံ ဝစီကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ။ သဗ္ဗံ မနောကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ။

၄။ ဣမေဟိ ဆဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော နတ္ထိ ဆန္ဒဿ ဟာနိ၊ နတ္ထိ ဓမ္မဒေသနာယ ဟာနိ၊ နတ္ထိ ဝီရိယဿ ဟာနိ၊ နတ္ထိ ဝိပဿနာယ ဟာနိ၊ နတ္ထိ သမာဓိဿ ဟာနိ၊ နတ္ထိ ဝိမုတ္တိယာ ဟာနိ။

၅။ ဣမေဟိ ဒွါဒသဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော နတ္ထိဒဝါ၊ နတ္ထိရဝါ၊ နတ္ထိအဖုဋံ၊ နတ္ထိ ဝေဂါယိတတ္တံ၊ နတ္ထိအဗျာဝဋမနော၊ နတ္ထိအပ္ပဋိသင်္ခါနုပေက္ခာ။ ဣမေဟိ အဋ္ဌာရသဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော နမော သတ္တန္နံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

၆။ နတ္ထိ တထာဂတဿ ကာယဒုစ္စရိတံ၊နတ္ထိ တထာဂတဿ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ နတ္ထိ တထာဂတဿ မနောဒုစ္စရိတံ၊ နတ္ထိ အတီတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော

ပဋိဟတဉာဏံ၊ နတ္ထိ အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ပဋိဟတဉာဏံ၊ နတ္ထိ ပစ္စုပ္ပန္နံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ပဋိဟတဉာဏံ၊ နတ္ထိ သဗ္ဗံ ကာယကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏံ နာနုပရိဝတ္တံ၊ နတ္ထိ သဗ္ဗံ ဝစီကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏံ နာနုပရိဝတ္တံ၊ နတ္ထိ သဗ္ဗံ မနောကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏံ နာနုပရိဝတ္တံ၊ ဣမံ ခါရဏံ အမိတံ အသမံ သဗ္ဗသတ္တာနံ တာဏံ လောကံ သံသာရဘယာတီတာနံ အင်္ဂံ မဟာတေဇံ။

၇။ ဣမံ အာနန္ဒ ခါရဏပရိတ္တံ ခါရေယိ ဝါရေယိ ပရိပုစ္ဆာယိ။ တဿ ကာယေ ဝိသံ န ကမေယျ။ ဥဒကေ န လဂ္ဂေယျ၊ အင်္ဂံ န ဍဟေယျ။ နာနာ ဘယ ဝိကော။ န ကောဟာရကော။ န ဒွိဟာရကော။ န တိဟာရကော။ န စတုဟာရကော။ န ဥမ္မတ္တကံ၊ န မုဋ္ဌကံ၊ မနုဿေဟိ အမနုဿေဟိ န ဟိံသကာ။

၈။ တံ ခါရဏပရိတ္တံ၊ ယထာ ကာဘမေ ဇာလော မဟာဇာလော၊ ဇာလိတ္တော မဟာဇာလိတ္တော၊ ပုဂ္ဂေ မဟာပုဂ္ဂေ၊ သမ္ပတ္တော မဟာသမ္ပတ္တော၊ ဘူတင်္ဂမိတမင်္ဂလံ။ ဣမံခေါ်ပနာနန္ဒ ခါရဏပရိတ္တံ သတ္တသတ္တတိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကောဋိဟိ ဘာသိတံ၊ ဝတ္တော အဝတ္တော၊ ဂန္ဓဝေ အဂန္ဓဝေ၊ နောမေ အနောမေ၊ သေဝေ အသေဝေ၊ ကာယေ အကာယေ။ ခါရဏေ အခါရဏေ၊ ဣလ္လိ မိလ္လိ၊ တိလ္လိ မိလ္လိ၊ ယောရုက္ခေ မဟာယောရုက္ခေ၊ ဘူတင်္ဂမိတမင်္ဂလံ။

၉။ ဣမံခေါ်ပနာနန္ဒ ခါရဏ ပရိတ္တံ နဝ နဝုတိယာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကောဋီဟိ ဘာသိတံ။ ဒိဋ္ဌိလာ ဒဠှိလာ မန္တိလာ ဈောဂိလာ ခရလာ ဒုဗ္ဘိလာ။ တေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ခါရဏပရိတ် နိဿယ

၁။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဇီဝိတဿ၊ အသက်၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်ကို။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တထာ၊ ထို့အတူ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အတီတံသေ၊ လွန်လေပြီးသော အဘို့၌။ အပ္ပဋိဟတဉာဏံ၊ အဆီးအတား အပိတ်အပင်မရှိသော ဉာဏ်တော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အနာဂတံသေ၊ နောင်လာလတ္တံ့သော အနာဂတ်ကာလ၌။ အပ္ပဋိဟတဉာဏံ၊ အဆီးအတား အပိတ်အပင်မရှိသော ဉာဏ်တော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ ပစ္စုပ္ပန္နံသေ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်ဖြစ်သော အဘို့၌။ အပ္ပဋိဟတဉာဏံ၊ အဆီး အတားအပိတ်အပင်မရှိသော ဉာဏ် တော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤကျေးဇူးတရားတော်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ကာယကမ္မံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုသည်။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ဉာဏ်တော်ပြေခါန်းခြင်းရှိသည်။ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်တော်၏နောက်သို့ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝစီကမ္မံ၊ နှုတ်ဖြင့် ပြုအပ်သောအမှုသည်။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ဉာဏ်တော်ပြေခါန်းခြင်း ရှိသည်။ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်တော်၏နောက်သို့အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ မနောကမ္မံ၊ နှလုံးဖြင့်ပြီးသောအမှုသည်။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ဉာဏ်တော်ပြေခါန်းခြင်းရှိသည်။ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်တော်၏နောက်သို့ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၄။ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤကျေးဇူး တရားတော်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဆန္ဒဿ၊ အလိုရှိသမျှဖြစ်သော ကောင်းကျိုးအပေါင်း၏။ ဟာနိ၊ ဆုတ် ယုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားစကား ဟောပြော ခြင်း၏။ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝီရိယဿ၊ လုံ့လဝီရိယ တော်၏။ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိပဿနာယ၊ အနိစ္စ

အစရှိသော ဝိပဿနာ ဉာဏ်တော်၏။ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမာဓိဿ၊ ကာမာဝစရသမာဓိ, ရူပါဝစရသမာဓိတော်၏။ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဝင်စားတော်မူခြင်း၏။ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၅။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤကျေးဇူးတရားတော်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒဝါ၊ ရယ်မြူးလို၍ ဆိုသောစကားသည် နတ္ထိ၊ မရှိ။ ရဝါ၊ သတိလွတ်၍ချွတ်ယွင်းပြောဆိုသော စကားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဖုဋ္ဌံ၊ ဉာဏ်ယျမံတရားငါးပါးတို့၌ မနှံ့မသိ မထိခိုက်သောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝေဂါယိတတ္တံ၊ မဆင်မခြင် လျင်မြန်စွာ ပြုသောအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဗျာဝဋမနော၊ နှောင့်ယှက်တွန့်တို ပိတ်ပင်သော နှလုံးတော်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပ္ပဋိသင်္ခါနုပေက္ခာ၊ တော်ဘူမက သင်္ခါရတို့၌ လျစ်လျူ မရှုသော အမှုသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤကျေးဇူးတရားတော်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္နံ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ပွင့်လုပမာ ပန်းရွှေကြာသို့ တက်လာအရုဏ် ခါနှင့်ကြုံက ဝတ်မှုန်ကားကား ပွင့်ငြားအလို ရွှန်းစိုတင့်ဆုံး မြတ်ပန်းကုံးဖြင့် ဆင့်ဆင့် ရသာ တန်ဆာ ဆင်သည်ဖြစ်၍ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ဖြင့် မသွေမလှန် မဘောက်မပြန် ကောင်းစွာတရားကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား တို့အား။ နမော–နမက္ကာရော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု–ဘဝတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။

၆။ တထာဂတဿ၊ ဝိပဿီအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြု အပ်သော ကာယဒုစရိုက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား အား။ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ဝစီဒုစရိုက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ မနောဒုစ္စရိတံ၊ နှလုံးဖြင့်ပြုအပ်သော

မနောဒုစရိုက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတီတံသေ၊ လွန်လေပြီးသော ကာလ၌။
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဋိဟတညာဏံ၊ ဆီးတားပိတ်ပင် တွန့်တိုခြင်း
ရှိသောဉာဏ်တော်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အနာဂတံသေ၊ နောင်လာလတ္တံ့သော
အခါ၌။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဋိဟတညာဏံ၊ ဆီးတား ပိတ်ပင်
တွန့်တိုခြင်းရှိသောဉာဏ်တော်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပစ္စုပ္ပန္နံသေ၊ မျက်မှောက်၌။
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဋိဟတညာဏံ၊ ဆီးတားပိတ်ပင် တွန့်တိုခြင်း
ရှိသော ဉာဏ်တော်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသော။ ကာယကမ္မံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုသည်။ ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊
ဉာဏ်တော်လျှင်ရှေ့သွားမရှိခြင်းသည်။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်သို့။ နာနုပရိဝတ္တံ၊
အစဉ်မလိုက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသော။ ဝစီကမ္မံ၊ နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုသည်။ ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊
ဉာဏ်တော်လျှင်ရှေ့သွားမရှိခြင်းသည်။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်သို့။ နာနုပရိဝတ္တံ၊
အစဉ်မလိုက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသော။ မနောကမ္မံ၊ နှလုံးဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုသည်။ ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊
ဉာဏ်တော်လျှင် ရှေ့သွားမရှိခြင်းသည်။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်သို့။ နာနုပရိ
ဝတ္တံ၊ အစဉ်မလိုက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၇။ ဣမံခါရဏံ၊ ဤအဆောင်သည်။ အမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်။အသမံ၊
တူမျှခြင်းလည်းမရှိ။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏။
တာဏံ၊ ခိုမှီကိုးကွယ်ရာလည်းဖြစ်၏။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းလည်းလျှောင်း
ရာလည်းဖြစ်၏။ သံသာရ ဘယဘီတာနံ၊ သံသရာတည်းဟူသော ဘေးရန်
ကိုလည်းတားမြစ် ဖျက်ဆီးပိတ်ပင် ကွယ်ကာဟန့်တား တတ်ပေ၏။ အဂ္ဂံ၊
အလွန်မြတ်စွာ၏။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်
လည်းရှိ၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သောအာနန္ဒာ။ ဣမံခါရဏပရိတ္တံ၊ ဤခါရဏ
ပရိတ်ကို။ ခါရေဟိ၊ ရွက်ဆောင်လော့။ ဝါရေဟိ၊ မှတ်သားလော့။
ပရိပုစ္ဆာဟိ၊ မေးမြန်း စူးစမ်းဆင်ခြင်လော့။ တဿ၊ ထိုသို့ရွက်ဆောင်
မှတ်သား မေးမြန်း စူးစမ်းဆင်ခြင်သောသူ၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဝိသံ
ဝိသေန၊ မြွေနဂါးတို့၏အဆိပ်စသော ဘေးဖြင့်။ နကမေယျ၊ မသေရာ။
ဥဒကေ၊ ရေ၌။ နလဂ္ဂေယျ၊ နစ်မွန်း၍မသေရာ။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ နဍဟေယျ၊

လောင်၍မသေရာ။နာနာဘာယဝိကော၊ အထူးထူးအပြားပြားများစွာသော ဘေးရန်တို့မှ မထိမရောက်နိုင်ရာ။ နကောဟာရကော၊ တစုံတယောက် သောသူမျှတရက်မကောင်း ကြုံခြင်းငှာလည်းမကြုံနိုင်ရာ။ နဒွိဟာရကော၊ နှစ်ရက်မကောင်းကြုံသော်လည်း မကြုံနိုင်ရာ။ နတိဟာရကော၊ သုံးရက် မကောင်းကြုံသောသူလည်းမကြုံနိုင်ရာ။ နစတုဟာရကော၊ လေးရက် မကောင်းကြုံသော သူလည်း မကြုံနိုင်ရာ။ နဥမ္မတ္တကာ၊ ရူးသွပ်ပြန့်လွင့် သော အနာလည်း မဖြစ်နိုင်ရာ။ နမုဠ္ဌကာ၊ တွေဝေမိုက်မဲသော အနာလည်း မဖြစ်နိုင်ရာ။ မနုဿေဟိ၊လူတို့သည်ငှင်း။ အမနုဿေဟိ၊ဘီလူးတို့သည်ငှင်း။ နဟိံသကာ၊ မညှဉ်းဆဲ မဖျက်ဆီး မနှိပ်စက်နိုင်ရာ။

ဂ။ တံခွာရဏာပရိတ္တံ၊ ထိုခွာရဏာ ပရိတ်တော်သည်။ ယထာကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ ဇာလော၊ ကမ္ဘာတသိန်း လောင်သော အခါထွက်သော နေခုနစ်စင်း၏ အရှိန်အစော်နှင့်တူသော တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်တည်းဟူသော ဂုဏ်ရှိထသော။ မဟာဇာလော၊ နတ်,သိကြား, နဂါး, ဂဠုန်, ကုမ္ဘန်, ဘီလူး, ရက္ခိုသ် အစရှိသည်တို့ကို တားမြစ်နိုင်သော သံကွန်ရက်နှင့်တူသော ဘုန်းတန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော် တည်းဟူသော ဂုဏ်လည်းရှိထသော။ ဇာလိတ္တော၊ ရေ,မီးမင်း, ခိုးသူ, မချစ်မနှစ်လိုသော သူဟု ဆိုအပ်သော ရန်သူအနွှရာယ် အပေါင်းကိုလည်း ပယ်ရှားတားမြစ် နိုင်ရာ၏။ မဟာဇာလိတ္တော၊ ရောဂန္တရကပ်, သတ္ထန္တရကပ်,ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ်ဟု ဆိုအပ်သော ကပ်သုံးပါးတို့မှ မထိမရောက်နိုင်ရာ။ ပုဂ္ဂေ၊ အမိဝမ်းတွင်း၌ ပဋိသန္ဓေ နေသော်လည်း အ-ခြင်း, ဆွံ့ခြင်း, နားပင်းခြင်း, ရူးသွပ် ပြန့်လွင့်ခြင်း အနာမျိုးတို့မှ လွတ်စေနိုင်ရာ၏။ မဟာပုဂ္ဂေ၊ သစ်ပင် တောင်ကမ်း, ချောက်တို့မှ ကျပြုတ်သော်လည်း မသေနိုင်ရာ။ သမ္ဗတ္တော၊ မရသေးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာဥစ္စာအပေါင်းတို့ကိုလည်း ရစေ နိုင်ရာ၏။ မဟာသမ္ဗတ္တော၊ ရပြီးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာ ဥစ္စာ အပေါင်းတို့သည်လည်း ကြီးကျယ်ပြန့်ပွားများစေရာ၏။ ဘူတဂ်မို၊ ဟုတ်မှန် သောအားဖြင့်။ တမင်္ဂလံ၊ အမိုက်ပျောက်၍ အလင်းရောက်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ခေါပန၊ စင်စစ်အကယ်မလွဲသဖြင့်။ ဣမံခွာရဏာပရိတ္တံ၊ ဤခွာရဏာပရိတ်တော်ကို။ သတ္တ သတ္တတို သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကောဋိဟိ၊ ခုနစ်ဆယ့်

ခုနစ်ကုဋေကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဝတ္တေ၊ ကောင်းသောအကျိုးနှင့်ယှဉ်ရာ၏။ အဝတ္တေ၊ မကောင်းသောအကျိုးနှင့်မယှဉ်ရာ။ ဂန္ဓဝေ၊ ကောင်းသော တရားအရသာအနံ့မျိုးကို ဆောင်ရာ၏။ အဂန္ဓဝေ၊ မကောင်းသော တရားအရသာ အနံ့မျိုးကို မဆောင်ရာ။ နောမေ၊ ကောင်းသောနှလုံးကို ဆောင်ရာ၏။ အနောမေ၊ မကောင်းသော နှလုံးကို မဆောင်ရာ။ သေဝေ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ယှဉ်တွဲမှီဝဲရာ၏။ အသေဝေ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့နှင့် မပေါင်းဘော် မယှဉ်တွဲ မမှီဝဲရာ။ ကာယေ၊ ကောင်းသော ကိုယ်ကို ဖြစ်စေရာ၏။ အကာယေ၊ မကောင်းသောကိုယ်ကို မဖြစ်စေရာ။ ဓာရဏေ၊ ကောင်းသောအမူကုသိုလ်ကိုပြုဆောင်ရာ၏။ အဓာရဏေ၊ မကောင်းသော အမူအကုသိုလ်ကိုမပြုမဆောင်ရာ။ ဣလ္လိ၊ ကောင်းသောအိပ်မက်ကို မြင်မက်ရာ၏။ မိလ္လိ၊ မကောင်းသော အိပ်မက်ကိုမမြင်မက်ရာ။ တိလ္လိ၊ ကောင်းသော တိတ်နိမိတ်ကို မြင်ရာ၏။ မိလ္လိ၊ မကောင်းသော တိတ်နိမိတ်ကို မမြင်ရာ။ ယောရက္ခေ၊ သေပြီးသော သစ်ပင်တို့ကို ရှင်စေရာ၏။ မဟာယောရက္ခေ၊ ရှင်ပြီးသော သစ်ပင်တို့ကိုလည်း အကိုင်းအခက်အရွက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံစေရာ၏။ ဘူတင်္ဂမိ၊ ဟုတ်မှန်သော အားဖြင့်။ တမင်္ဂလံ၊ အမိုက်ပျောက်၍ အလင်းရောက်၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ခေါပန၊ စင်စစ်အကယ် မလွဲသဖြင့်။ ဣမံ ဓာရဏပရိတ္တံ၊ ဤဓာရဏ ပရိတ်တော်ကို။ နဝနဝုတိယာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ကောဋိဟိ၊ ကိုးဆယ့်ကိုးကုဋေကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

၉။ ဒိဋ္ဌိလာ၊ မကောင်းသဖြင့်ကြံသော သူတို့၏အကြံအစည် ကိုလည်း သိမြင်နိုင်ရာ၏။ ဒဏ္ဍိလာ၊ ဓားလှံ့၊လက်နက်၊လေးမြှား၊မီးပေါက်၊အမြောက် အစရှိသော ဘေးတို့သည်လည်း မထိရောက်စေနိုင်ရာ။ မန္တိလာ၊ မန္တန် မန္တရားဂါထာ အင်းအိုင်တို့သည်လည်း ထက်မြက်စေနိုင်ရာ၏။ ရောဂိလာ၊ ရောဂါအန္တရာယ် မျိုးတို့ကိုလည်း ပယ်ဖျောက် စေနိုင်ရာ၏။ ခရလာ၊ ကြမ်းထမ်းခက်မာသော အနာရောဂါမျိုးတို့မှလည်း မထိရောက်စေနိုင်ရာ။ ဒုဗ္ဘိလာ၊ ကြိုးထိတ်သံခြေကျဉ်း၊ ကပ်ဘိ၊ တွင်းလှောင်၊ ပင်းသကား၊ လည်ထောက်ကိုလည်း လွတ်စေနိုင်ရာ၏။ တေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့မှန်သော

သစ္စာစကားကြောင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ (မေ၊ငါ့အား)။ တေ၊ သင့်အား။ (အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား)။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ခါရဏပရိတ် နိဿယ ပြီး၏။

ဏွဒ္ဒိပါဒ်(၁၅)

မဟာသမယသုတ္တ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဥယျောဇဥ်

သတေဟိ ပဉ္စမတ္တေဟိ၊ ခီဏာသဝေဟိ ကေဝလံ။
ဘိက္ခူဟိ ဘူပဝံသေဟိ၊ သတ္ထာ ဇိနော ပရိဝုတော။
သက္ကေ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဆာယာရမ္မေ မဟာဝနေ။
သမန္တတော သဟာဿေဟိ၊ စက္ကဝါဠေဟိ ဒသဟိ။
အာဂမ္မ သန္နိသိန္နာနံ၊ ဒေဝါနံ ယ’ မဒေသယိ။
အာယုဒီဃကရံ သဗ္ဗ-သမ္ပတ္တိသာခကံ ဝရံ။
သုဒ္ဓါဝါသပ္ပဘုတီတိ၊ ဒေဝေဟိ ပဋိနန္ဒိတံ။
သဗ္ဗရောဂဘယုဂ္ဃါတံ၊ သမယံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

နိဒါန်း

၁။ *ဧဝံ မေ သုတံ-ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သက္ကေသု ဝိဟရတိ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ မဟာဝနေ မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ သဗ္ဗေဟေဝ အရဟန္တေဟိ၊ ဒသဟိ စ လောကဓာတူဟိ ဒေဝတာ ယေဘုယျေန သန္နိပတိတာ ဟောန္တိ ဘဂဝန္တံ ဒဿနာယ, ဘိက္ခုသံဃဉ္စ။ အထခေါ စတုန္နံ သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနံ ဒေဝတာနံ ဧတဒဟောသိ

---

*ဣဒံ သုတ္တံ ဒီဃနိကာယေ မဟာဝဂ္ဂပါဠိယံ ၂၀၃-၂၁၀-ပိဋ္ဌေသု အာဂတံ။
၁-ဒေဝါနံ (သီ၊သျာ၊ဣ)

“အယံ ခေါ ဘဂဝါ သက္ကေသု ဝိဟရတိ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ မဟာဝနေ မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ သဗ္ဗေဟေဝ အရဟန္တေဟိ၊ ဒသဟိ စ လောကဓာတူဟိ ဒေဝတာ ယေဘုယျေန သန္နိပတိတာ ဟောန္တိ ဘဂဝန္တံ ဒဿနာယ, ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ယံနူန မယမ္ပိ ယေန ဘဂဝါ, တေနုပသင်္ကမေယျာမ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပစ္စေကံ ဂါထံ[1] ဘာသေယျာမာ” တိ။

အထ ခေါ တာ ဒေဝတာ သေယျထာပိ နာမ ဗလဝါ ပုရိသော သမိဉ္ဇိတံ ဝါ ဗာဟံ ပသာရေယျ, ပသာရိတံ ဝါ ဗာဟံ သမိဉ္ဇေယျ၊ ဧဝမေဝ သုဒ္ဓါဝါသေသု ဒေဝေသု အန္တရဟိတာ ဘဂဝတော ပုရတော ပါတုရဟေသုံ။ အထ ခေါ တာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌံသု။ ဧကမန္တံ ဌိတာ ခေါ ဧကာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ—

မဟာသမယော ပဝနသ္မိံ၊
ဒေဝကာယာ သမာဂတာ။
အာဂတမှ ဣမံ ဓမ္မသမယံ၊
ဒက္ခိတာယေ အပရာဇိတသံဃန္တိ။

၂။ အထ ခေါ အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ—

တတြ ဘိက္ခဝေါ သမာဒဟံသု၊
စိတ္တ'မတ္တနော ဥဇုကံ အကံသု[2]။
သာရထီဝ နေတ္တာနိ ဂဟေတွာ၊
ဣန္ဒြိယာနိ ရက္ခန္တိ ပဏ္ဍိတာတိ။

၃။ အထ ခေါ အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ—

၁-ပစ္စေကဂါထံ (သီ၊သျာ၊ဣ)၊ပစ္စေကဂါထာ (က—သီ)
၂—ဥဇုကမကံသုံ (သီ၊သျာ၊ဣ)

ဆေတွာ ခိလံ ဆေတွာ ပလိဃံ၊
ဣန္ဒခိလံ ဦဟစ္စ[1] မနေဇာ။
တေ စရန္တိ သုဒ္ဓါ ဝိမလာ၊
စက္ခုမတာ သုဒန္တာ သုသုနာဂါတိ။

၄။ အထ ခေါ အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ–

ယေကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊
န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိံ။
ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊
ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိတိ။

ဒေဝတာသန္နိပါတ

၅။ အထ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ "ယေဘုယျေန ဘိက္ခဝေ ဒသသု လောကဓာတူသု ဒေဝတာ သန္နိပတိတာ ဟောန္တိ[2] တထာဂတံ ဒဿနာယ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ။ ယေပိ တေ ဘိက္ခဝေ အဟေသုံ အတီတမဒ္ဓါနံ အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ တေသမ္ပိ ဘဂဝန္တာနံ ဧတံပရမာယေဝ[3] ဒေဝတာ သန္နိပတိတာ အဟေသုံ သေယျထာပိ မယှံ ဧတရဟိ။ ယေပိ တေ ဘိက္ခဝေ ဘဝိဿန္တိ အနာဂတမဒ္ဓါနံ အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ တေသမ္ပိ ဘဂဝန္တာနံ ဧတံပရမာယေဝ ဒေဝတာ သန္နိပတိတာ ဘဝိဿန္တိ သေယျထာပိ မယှံ ဧတရဟိ။ အာစိက္ခိဿာမိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊ ကိတ္တယိဿာမိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊ ဒေသေဿာမိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊ တံ သုဏာထ သာဓုကံ မနသိ ကရောထ, ဘာသိဿာမီ"တိ။ "ဧဝံ ဘန္တေ"တိ ခေါ တေ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ပစ္စဿောသုံ။

၆။ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ–

သိလောက’ မနုကဿာမိ၊ ယတ္ထ ဘုမ္မာ တဒဿိတာ။
ယေ သိတာ ဂိရိဂဗ္ဘရံ၊ ပဟိတတ္တာ သမာဟိတာ။

၁–ဥဟစ္စ (က)
၂–ကတ္ထစိ ပေါတ္ထကေသု နတ္ထိ။
၃–ဧတပရမာယေဝ (သီ၊ သျာ၊ ဣ)

ပုထု သီဟာဝ သလ္လီနာ၊ လောမဟံသာဘိသမ္ဘုနော။
ဩဒါတမနသာ သုဒ္ဓါ၊ ဝိပ္ပသန္န မနာဝိလာ[1]။

၇။ ဘိယျောပဉ္စသတေဉတွာ၊ ဝနေ ကာပိလဝတ္ထဝေ။
တတော အာမန္တယီ သတ္ထာ၊ သာဝကေ သာသနေ ရတေ။
ဒေဝကာယာ အဘိက္ကန္တာ၊ တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခဝေါ။
တေ စ အာတပ္ပ’မကရုံ၊ သုတွာ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။

၈။ တေသံ ပါတုရဟု ဉာဏံ၊ အမနုဿာန ဒဿနံ။
အပ္ပေကေ သတ’မဒ္ဒက္ခုံ၊ သဟဿံ အထ သတ္တရိံ။
သတံ ဧကေ သဟဿာနံ၊ အမနုဿာန’ မဒ္ဒသုံ။
အပ္ပေကေ’နန္တ’မဒ္ဒက္ခုံ၊ ဒိသာ သဗ္ဗာ ဖုဋ္ဌာ အဟုံ။

၉။ တဉ္စ သဗ္ဗံ အဘိညာယ၊ ဝဝတ္ထိတွာန[2] စက္ခုမာ။
တတော အာမန္တယီ သတ္ထာ၊ သာဝကေ သာသနေ ရတေ။
ဒေဝကာယာ အဘိက္ကန္တာ၊ တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခဝေါ။
ယေ ဝေါ’ဟံ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ဂိရာဟိ အနုပုဗ္ဗသော။

၁၀။ သတ္တသဟဿာ တေ ယက္ခာ၊ ဘုမ္မာ ကာပိလဝတ္ထဝါ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော[3]၊ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၁။ ဆသဟဿာ ဟေမဝတာ၊ ယက္ခာ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၂။ သာတာဂိရာ တိသဟဿာ၊ ယက္ခာ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁-ဝိပ္ပသန္နာမနာဝိလာ (ဋ္ဌ။က)
၂-ဝဝက္ခိတွာန (သီ၊ သျာ၊ ဋ္ဌ)၊ အဝေက္ခိတွာန (ဋီကာ)
၃-ဇုတိမန္တော (သီ၊ ဋ္ဌ) သာရတ္ထ ဋီ ၁-၁၁၁-ပိဋ္ဌေ စ။

၁၃။ ဣစ္စေတေ သောဠသသဟဿာ၊ ယက္ခာ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။
၁၄။ ဝေဿာမိတ္တာ ပဉ္စသတာ၊ ယက္ခာ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။
၁၅။ ကုမ္ဘီရော ရာဇဂဟိကော၊ ဝေပုလ္လဿ နိဝေသနံ။
ဘိယျောနံ သတသဟဿံ၊ ယက္ခာနံ ပယိရုပါသတိ။
ကုမ္ဘီရော ရာဇဂဟိကော၊ သောပါဂါ သမိတိံ ဝနံ။
၁၆။ ပုရိမဉ္စ ဒိသံ ရာဇာ၊ ဓတရဋ္ဌော ပသာသတိ။
ဂန္ဓဗ္ဗာနံ အဓိပတိ၊ မဟာရာဇာ ယသဿိ သော။
ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊ ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။
၁၇။ ဒက္ခိဏဉ္စ ဒိသံ ရာဇာ၊ ဝိရူဠှော တံ ပသာသတိ[၁]။
ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ အဓိပတိ၊ မဟာရာဇာ ယသဿိ သော။
ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊ ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။
၁၈။ ပစ္ဆိမဉ္စ ဒိသံ ရာဇာ၊ ဝိရူပက္ခော ပသာသတိ။
နာဂါနဉ္စ အဓိပတိ၊ မဟာရာဇာ ယသဿိ သော။
ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊ ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။
၁၉။ ဥတ္တရဉ္စ ဒိသံရာဇာ၊ ကုဝေရော တံ ပသာသတိ။
ယက္ခာနဉ္စ အဓိပတိ၊ မဟာရာဇာ ယသဿိ သော။

၁-တပ္ပသာသတိ (သျှာ)

ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊ ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ပနံ။

၂၀။ ပုရိမံ ဒိသံ ဓတရဋ္ဌော၊ ဒက္ခိဏေန ဝိရူဠှကော။
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊ ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။

၂၁။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊ သမန္တာ စတုရော ဒိသာ။
ဒဒ္ဒလ္လမာနာ[1] အဋ္ဌံသု၊ ဝနေ ကာပိလဝတ္ထဝေ။

၂၂။ တေသံ မာယာဝိနော ဒါသာ၊ အာဂုံ[2] ဝဉ္စနိကာ သဌာ။
မာယာ ကုဋေဏ္ဍု ဝိဋေဏ္ဍု[3]၊ ဝိဋုစ္စ[4] ဝိဋုဋော သဟ။
စန္ဒနော ကာမသေဋ္ဌော စ၊ ကိန္နိဃဏ္ဍု[5] နိဃဏ္ဍု စ။
ပနာဒေါ ဩပမညော စ၊ ဒေဝသူတော စ မာတလိ။

၂၃။ စိတ္တသေနော စ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ နဠော ရာဇာ ဇနေသဘော[6]။
အာဂုံ ပဉ္စသိခေါ စေဝ၊ တိမ္ဗရူ သူရိယဝစ္စသာ[7]။
ဧတေ စညေ စ ရာဇာနော၊ ဂန္ဓဗ္ဗာ သဟ ရာဇုဘိ။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

(ဘူမဋ္ဌဒေဝတာကဏ္ဍ)

၂၄။ အထာဂုံ နာဂသာ နာဂေ၊ ဝေသာလာ သဟတစ္ဆကာ။
ကမ္ဗလဿတရာ အာဂုံ၊ ပါယာဂါ သဟ ဉာတိဘိ။
ယာမုနာ ဓတရဋ္ဌာ စ၊ အာဂုံ နာဂါ ယသဿိနော။
ဧရာဝဏော မဟာနာဂေါ၊ သောပါဂါ သမိတိံ ဝနံ။

၂၅။ ယေ နာဂရာဇေ သဟသာ ဟရန္တိ၊
ဒိဗ္ဗာ ဒိဇာ ပက္ခိ ဝိသုဒ္ဓစက္ခူ။

၁-ဒဒ္ဒဠှမာနာ (က) ၂-အာဂူ (သျာ)၊ အာဂု (သီ၊ ဣ) ဧဝမုပရိပိ။
၃-ဝေဋေဏ္ဍု (သီ၊ သျာ၊ ဣ) ၄-ဝိဋူစ (သျာ) ၅-ကိန္နုဃဏ္ဍု (သီ၊ သျာ၊ ဣ)
၆-ဇနေသဘော (သျာ) ၇-သုရိယဝစ္စသာ (သီ၊ ဣ)

ဝေဟာယသာ[1] တေ ဝန’ မဇ္ဈပတ္တာ၊
စိတြာ သုပဏ္ဏာဣတိ တေသ နာမံ။
၂၆။ အဘယံ တဒါ နာဂရာဇာန’ မာသိ၊
သုပဏ္ဏတော ခေမ’ မကာသိ ဗုဒ္ဓေါ။
သဏှာဟိ ဝါစာဟိ ဥပဝှယန္တာ၊
နာဂါ သုပဏ္ဏာ သရဏ’ မကံသု ဗုဒ္ဓံ။
(နာဂကဏ္ဍ)

၂၇။ ဇိတာ ဝဇိရဟတ္ထေန၊ သမုဒ္ဒံ အသုရာ သိတာ။
ဘာတရော ဝါသဝဿ’ တေ၊ ဣဒ္ဓိမန္တော ယသဿိနော။
ကာလကဉ္စာ မဟာဘိသ္မာ[2]၊ အသုရာ ဒါနဝေဃသာ။
ဝေပစိတ္တိ သုစိတ္တိ စ၊ ပဟာရာဒေါ နမုစီ သဟ။
သတဉ္စ ဗလိပုတ္တာနံ၊ သဗ္ဗေ ဝေရောစနာမကာ။
သန္နယှိတွာ ဗလိသေနံ[3]၊ ရာဟုဘဒ္ဒ’ မုပါဂမုံ။
သမယော ဒါနိ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။
(အသုရဒေဝတာကဏ္ဍ)

၂၈။ အာပေါ စ ဒေဝါ ပထဝီ၊ တေဇော ဝါယော တဒါဂမုံ။
ဝရုဏာ ဝါရုဏာ[4] ဒေဝါ၊ သောမော စ ယသသာ သဟ။
မေတ္တာ ကရုဏာ ကာယိကာ၊ အာဂုံ ဒေဝါ ယသဿိနော။
ဒသေ’ တေ ဒသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။
၂၉။ ဝေဏ္ဍုဒေဝါ သဟလိ စ[5]၊ အသမာ စ ဒုဝေ ယမာ။
စန္ဒဿူပနိသာ ဒေဝါ၊ စန္ဒ’ မာဂုံ ပုရက္ခတွာ။
သူရိယဿူပနိသာ[6] ဒေဝါ၊ သူရိယ’ မာဂုံ ပုရက္ခတွာ။

၁-ဝေဟာသယာ (သီ၊ ဣ) ၂-ကာလကဉ္စာ မဟာဘိံသာ (သီ၊ ဣ)
၃-ဗလီသေနံ (သျာ) ၄-ဝါရုဏာ (သျာ)
၅-ဝေဏှု စ ဒေဝါ သဟလီ စ (သီ၊ ဣ) ၆-သူရိယဿူပနိသာ (သီ၊ သျာ၊ ဣ)

နက္ခတ္တာနိ ပုရက္ခတွာ၊ အာဂုံ မန္တဝလာဟကာ။
ဝသူနံ ဝါသဝေါ သေဋ္ဌော၊ သက္ကောပါဂါ ပုရိန္ဒဒေါ။
ဒသေ'တေ ဒသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနော အာဂစ္ဆုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၃၀။ အထာဂုံ သဟဘူ ဒေဝါ၊ ဇလ'မဂ္ဂိသိခါရိဝ။
အရိဋ္ဌကာ စ ရောဇာ စ၊ ဥမာပုပ္ဖနိဘာသိနော။
ဝရုဏာ သဟဓမ္မာ စ၊ အစ္စုတာ စ အနေဇကာ။
သူလေယျရုစိရာ အာဂုံ၊ အာဂုံ ဝါသဝနေသိနော။
ဒသေ'တေ ဒသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အာဂစ္ဆုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၃၁။ သမာနာ မဟာသမာနာ၊ မာနုသာ မာနုသုတ္တမာ။
ခိဍ္ဍာပဒေါသိကာ အာဂုံ၊ အာဂုံ မနောပဒေါသိကာ။
အထာဂုံ ဟရယော ဒေဝါ၊ ယေ စ လောဟိတဝါသိနော။
ပါရဂါ မဟာပါရဂါ၊ အာဂုံ ဒေဝါ ယသဿိနော။
ဒသေ'တေ ဒသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အာဂစ္ဆုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၃၂။ သုက္ကာ ကရမ္ဘာ[၁] အရုဏာ၊ အာဂုံ ဝေဃနသာ သဟ။
ဩဒါတဂယှာ ပါမောက္ခာ၊ အာဂုံ ဒေဝါ ဝိစက္ခဏာ။
သဒါမတ္တာ ဟာရဂဇာ၊ မိဿကာ စ ယသဿိနော။
ထနယံ အာဂ ပဇ္ဇုန္နော၊ ယော ဒိသာ အဘိဝဿတိ။
ဒသေ'တေ ဒသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အာဂစ္ဆုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁-ကရမ္ဘာ (သီ၊ သျာ၊ ဣ)

၃၃။ ခေမိယာ တုသိတာ ယာမာ၊ ကဋ္ဌကာ စ ယသဿိနော။
လမ္ဗိတကာ လာမသေဋ္ဌာ၊ ဇောတိနာမာ စ အာသဝါ။
နိမ္မာနရတိနော အာဂုံ၊ အထာဂုံ ပရနိမ္မိတာ။
ဒသေ’တေ ဒသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၃၄။ သဋ္ဌေ’တေ ဒေဝနိကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
နာမန္ဝယေန အာဂစ္ဆုံ[၁]၊ ယေ စညေ သဒိသာ သဟ။
ပဝုဋ္ဌဇာတိ’မခိလံ[၂]၊ ဩဃတိဏ္ဏ’မနာသဝံ။
ဒက္ခေမော’ဃတရံ နာဂံ၊ စန္ဒံဝ အသိတာတိဂံ။

(အာကာသဋ္ဌဒေဝတာကဏ္ဍ)

၃၅။ သုဗြဟ္မာ ပရမတ္တော[၃] စ၊ ပုတ္တာ ဣဒ္ဓိမတော သဟ။
သနင်္ကုမာရော တိဿော စ၊ သောပါဂ သမိတိံ ဝနံ။

၃၆။ သဟဿံ ဗြဟ္မလောကာနံ၊ မဟာဗြဟ္မာဘိတိဋ္ဌတိ။
ဥပပန္နော ဇုတိမန္တော၊ ဘိသ္မာကာယော ယသဿိ သော။
ဒသေ’တ္ထ ဣဿရာ အာဂုံ၊ ပစ္စေကဝသဝတ္တိနော။
တေသဉ္စ မဇ္ဈတော အာဂ၊ ဟာရိတော ပရိဝါရိတော။

(ဗြဟ္မကဏ္ဍ)

၃၇။ တေ စ သဗ္ဗေ အဘိက္ကန္တေ၊ သဣန္ဒေ[၄] ဒေဝေ သဗြဟ္မကေ။
မာရသေနာ အဘိက္ကာမိ၊ ပဿ ကဏှဿ မန္ဒိယံ။
ဧထ ဂဏှထ ဗန္ဓထ၊ ရာဂေန ဗန္ဓ’မတ္ထု ဝေါ။
သမန္တာ ပရိဝါရေထ၊ မာ ဝေါ မုဉ္စိတ္ထ ကောစိနံ။
ဣတိ တတ္ထ မဟာသေနော၊ ကဏှော သေနံ အပေသယိ။
ပါဏိနာ တလ’မာဟစ္စ၊ သရံ ကတွာန ဘေရဝံ။

၁-အာဂစ္ဆုံ (သီ၊ သျာ၊ ဣ)
၂-ပဝုဋ္ဌဇာတိံ အခိလံ (သီ၊ ဣ)
၃-ပရမတ္ထော (က)
၄-သိန္ဒေ (သျာ)

ယထာ ပါဝုသကာလေ မေဃော၊ ထနယန္တော သဝိဇ္ဇုကော။
တဒါ သော ပစ္စုဒါဝတ္တိ၊ သင်္ကုဒ္ဓေါ အသယံဝသော ။
၃၀။ တဥ္စ သမ္မံ အဘိညာယ၊ ဝဝတ္ထိတွာန စက္ခုမာ။
တတော အာမန္တယီ သတ္ထာ၊ သာဝကေ သာသနေ ရတေ။
မာရသေနာ အဘိက္ကန္တာ၊ တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခဝေါ။
တေ စ အာတပ္ပမကရုံ၊ သုတွာ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။
ဝီတရာဂေဟိ ပက္ကာမုံ၊ နေသံ လောမာပိ ဣဉ္ဇယုံ။
၃၄။ သဗ္ဗေ ဝိဇိတသင်္ဂါမာ၊ ဘယာတီတာ ယသဿိနော။
မောဒန္တိ သဟ ဘူတေဟိ၊ သာဝကာ တေ ဇနေသုတာ တိ။
မဟာသမယသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ဏ္ဍိပါဠိ (၁၆)

ဗောဇ္ဈင်သုတ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သတ္တိမေ ဘန္တေ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ ဘဂဝတာ သမ္မဒက္ခာတာ ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ။ ကတမေသတ္တ။

၁။ သတိ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ ဘန္တေ ဘဂဝတာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၂။ ဓမ္မဝိစယ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ ဘန္တေ။လ။သံဝတ္တတိ။

၃။ ဝီရိယ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ ဘန္တေ။လ။ သံဝတ္တတိ။

၄။ ပီတိ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ ဘန္တေ။လ။ သံဝတ္တတိ။

၅။ ပဿဒ္ဓိ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ ဘန္တေ။လ။ သံဝတ္တတိ။

၆။ သမာဓိ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ ဘန္တေ။လ။ သံဝတ္တတိ။

၁-အသယံဝသီ (သီ၊ ဣ)

၇။ ဥပေက္ခာ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ ဘန္တေ ဘဂဝတာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

ဣမေခေါ ဘန္တေ သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ ဘဂဝတာ သမ္မဒက္ခာတာ ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

ဋ္ဌဒီပါဠိ (၁၇)

ရာဟုလောဝါဒသုတ်
ပါဠိအနက်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ အနိမိတ္တဥ္စ ဘာဝေဟိ၊ မာနာနုသယမုဇ္ဇဟ။
တတော မာနာဘိသမယာ၊ ဥပသန္တော စရိဿသိ။

ရာဟုလ၊ ချစ်သား ရာဟုလာ။ အနိမိတ္တဥ္စ၊ အနိမိတ္တမဂ်ကိုလည်း။ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော့။ မာနာနုသယဉ္စ၊ ငါ,ငါဟူသော မာန်မူတတ်သော မာနာနုသယကိုလည်း။ ဥဇ္ဇဟ၊ ပယ်စွန့်လော့။ တတော မာနာဘိသမယာ၊ ထိုငါ,ငါဟူသော မာန်မူတတ်သော မာနာနုသယကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဥပသန္တော၊ ရာဂငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။ တွံ၊ သင်ချစ်သားရာဟုလာသည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ စရိဿသိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားရလတ္တံ့။

၂။ ကစ္စိ အဘိဏှသံဝါသာ၊ နာဝဇာနာသိ ပဏ္ဍိတံ။
ဥက္ကာဓာရော မနုဿာနံ၊ ကစ္စိ အပစိတော တယာ။

ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလာ။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ အဘိဏှသံဝါသာ-အဘိဏှသံဝါသေန၊ ပညာရှိတို့နှင့်မပြတ်ပေါင်းဘော်ခြင်းကြောင့်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ နာဝဇာနာသိ၊ သင်မထေမဲ့မြင်'မပြုဘဲရှိပါ၏လော။ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလာ။ ကစ္စိ၊အသို့နည်း။ မနုဿာနံ၊ လူတို့တွင်။ ဥက္ကာဓာရော၊ တရားတည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ဆောင်ပေတတ်သော ပညာရှိကို။

တယော၊ သင်ချစ်သားရာဟုလာသည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ အပစိတော၊ အရိုအသေ ပြု၍ ဆည်းကပ်ပါ၏လော။

၃။ နာဟံ အဘိဏှသံဝါသာ၊ နာဘိဇာနာမိ ပဏ္ဍိတံ။
ဥက္ကာဓာရော မနုဿာနံ၊ နိစ္စံ အပစိတော မယာ။

ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ရာဟုလာသည်။ အဘိဏှသံဝါသာ-အဘိဏှသံဝါသေန၊ ပညာရှိတို့နှင့် မပြတ်ပေါင်းဘော်ခြင်းကြောင့်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ နာဘိဇာနာမိ၊ မထေမဲ့မြင် မပြုပါဘုရား။ မနုဿာနံ၊ လူတို့တွင်။ ဥက္ကာဓာရော၊ တရားတည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ဆောင်ပေတတ်သော ပညာရှိကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်ရာဟုလာသည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ အပစိတော၊ အရိုအသေပြု၍ ဆည်းကပ်ပါ၏ဘုရား။

၄။ ပဉ္စကာမဂုဏေ ဟိတွာ၊ ပိယရူပေ မနောရမေ။
သဒ္ဓါယ ဃရာ နိက္ခမ္မ၊ ဒုက္ခဿန္တကရော ဘဝ။

ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလာ။ ပိယရူပေ၊ ချစ်အပ် သာယာအပ်သော ရုပ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ မနောရမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှိကုန်သော။ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ဃရာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော နှောင်အိမ်မှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်၍။ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဆင်းရဲအဆုံးကို။ ကရော၊ ပြုသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်လော့။

၅။ မိတ္တေ ဘဇဿု ကလျာဏေ၊ ပန္တဉ္စ သယနာသနံ။
ဝိဝိတ္တံ အပ္ပနိဃောသံ၊ မတ္တညူ ဟောတု ဘောဇနေ။

ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလာ။ ကလျာဏေ၊ သီလ,သမာဓိ အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် ကောင်းကုန်သော။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်း တို့ကို။ ဘဇဿု၊ ဆည်းကပ်လေလော့။ ဝိဝိတ္တံ၊ လူသံတို့မှ ဆိတ်ထသော။ အပ္ပနိဃောသံ၊ လူတို့ကြွေးကြော်သံ မရှိထသော။ ပန္တဉ္စ သယနာသနံ၊ လူတို့မှ ဝေးသော ဆိတ်ငြိမ်ရာဇနေရာသို့လည်း။ ဘဇဿု၊ ဆည်းကပ်လော့။ ဘောဇနေ၊ ဆွမ်းစသော ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညူ၊ အတိုင်း အရှည်ကို သိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။

၆။ နိမိတ္တံ ပရိဝဇ္ဇေဟိ၊ သုဘံ ရာဂူပသဉ္ဟိတံ။
အသုဘာ စိတ္တံ ဘာဝေဟိ၊ ဧကဂ္ဂံ သုသမာဟိတံ။

ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလာ။ သုဘံ၊ တင့်တယ်စွာထင်သော။ ရာဂူပသဉ္ဟိတံ၊ ရာဂနှင့်စပ်သော။ နိမိတ္တံ၊ မိန်းမတို့၏ ခြေလက်အင်္ဂါ ပြုံးရယ်ခြင်း အစရှိသော သုဘနိမိတ်ကို။ ပရိဝဇ္ဇေဟိ၊ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ် လေလော့။ အသုဘာယ၊ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သော အသုဘ ဘာဝနာ၌။ ဧကဂ္ဂံ၊ တခု တည်းသော အာရုံကိုယူထသော။ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည် ထသော။ စိတ္တံ၊ ဘာဝနာစိတ်ကို။ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော့။

၇။ စီဝရေ ပိဏ္ဍပါတေ စ၊ ပစ္စယေ သယနာသနေ။
ဧတေသု တဏှံ မာကာသိ၊ မာလောကံ ပုန ရာဂမိ။

ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလာ။ စီဝရေ၊ သင်္ကန်း၌၎င်း။ ပိဏ္ဍပါတေစ၊ ဆွမ်း၌၎င်း။ ဧတေသု၊ ထိုဆွမ်း, သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေးဟုဆိုအပ်သော ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌။ တဏှံ၊ တပ်ခြင်းတဏှာကို။ မာကာသိ၊ သင်မပြုလင့်။ လောကံ၊ တပ်ခြင်းတဏှာရှိသော လူအပေါင်းကို။ ပုန၊ တဖန်။ မာအာဂမိ၊ သင်ချစ်သား မကပ်လေလင့်။

၈။ ပါတိမောက္ခေ ဣန္ဒြိယေသု၊ ပဉ္စသုစ အာနာပါနာ။
သတိ ကာယဂတာသတိ၊ နိဗ္ဗိဒါ သံဝုတော ဘဝ။

ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလာ။ ပါတိမောက္ခ္ခေ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ ကို၎င်း။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြေတို့၌၎င်း။ အာနာ ပါနာသတိ ကာယဂတာသတိနိဗ္ဗိဒါ၊ အာနာပါနာသတိ, ကာယဂတာ သတိကိုပွားစေခြင်း ငြီးငွေ့ခြင်းဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်ထိန်းသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်လော့။

၉။ အပ္ပမာဒေန ဘိက္ခဝေ သမ္ပာဒေထ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ ဒုလ္လဘော လောကသ္မိံ၊ မနုဿဘာဝေါ ဒုလ္လဘော၊ ဒုလ္လဘာသဒ္ဓါသမ္ပတ္တိ၊ ပဗ္ဗဇိတဘာဝေါ ဒုလ္လဘော၊ သဒ္ဓမ္မသဝနံ ဒုလ္လဘံ၊ ဧဝံ ဒိဝသေ ဒိဝသေ သြဝဒိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သောသတိနှင့်။ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံ ကြကုန်လော့။ လောကသ္မိံ၊ လောကဥ္။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ မနုဿဘာဝေါ၊ လူ၏အဖြစ်ကို။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ သဒ္ဓါသမ္ပတ္တိ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲ၏။ ပဗ္ဗဇိတဘာဝေါ၊ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ဒုလ္လဘော၊ရခဲ၏။ သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုကြားနာရခြင်းကို။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒိဝသေ-ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။

၁၀။ နတ္ထိ လောကေ ရဟောနာမ၊ ပါပကမ္မံ ပကုဗ္ဗတော။
ပဿန္တိ ဝနဘူတာနိ၊ တံ ဗာလော မညတေ ရဟော။

ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ လောကေ၊ လောကဥ္။ ရဟောနာမ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်ဟူသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပကုဗ္ဗတော၊ ပြုသသူအား။ ဝနဘူတာနိ၊ တောစောင့်နတ် တောင်စောင့်နတ်တို့သည်။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုပြုရာကို။ ဗာလော၊ မိုက်သောသူသည်။ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်မည်၏ဟူ၍။ မညတေ၊ မှတ်ထင်၏။

၁၁။ အဒ္ဒသံ ကာမ တေ မူလံ၊ သင်္ကပ္ပါ ကာမ ဇာယသိ။
န တံ သင်္ကပ္ပယိဿာမိ၊ ဧဝံ ကာမ နဟေဟိသိ။

ကာမ၊ ဟယ်ကာမ။ တေ၊ နင်ကာမ၏။ မူလံ၊ အရင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။ ကာမ၊ ဟယ်ကာမ။ သင်္ကပ္ပါ၊ ကြံခြင်းကြောင့်။ ဇာယသိ၊ ဖြစ်လာ၏။ တံ၊ နင့်ကို၊ န သင်္ကပ္ပယိဿာမိ၊ ငါမကြံတော့အံ့။ ကာမ၊ ဟယ်ကာမ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ငါမကြံသည် ရှိသော်။ နဟေဟိသိ၊ နင် မဖြစ်ရလတ္တံ့။

၁၂။ စက္ခုံ ရူပေန သံဝါသာ၊ ရာဂပုတ္တံ ဝိဇာယတိ။
မဟာနတ္တကရော သောစ၊ သံဝါသံ တေန ဝါရယေ။

စက္ခု၊ မျက်စိသည်။ ရူပေန၊ ရူပါရုံနှင့်၊ သံဝါသာ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကြောင့်။ ရာဂပုတ္တံ၊ ရာဂ တည်းဟူသောသားကို။ ဝိဇာယတိ၊ ဖွား၏။ သောစ၊ ထိုရာဂ တည်းဟူသော သား သည်လည်း။ မဟာနတ္တကရော၊

ကြီးစွာသောအကျိုးမဲ့ကိုပြုတတ်၏။ တေန၊ထို့ကြောင့်။ သံဝါသံ၊စက္ခုနှင့် ရူပါရုံပေါင်းဘော်ခြင်းကို။ ဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။

၁၃။ စက္ခုန္ဒြိယေန သမ္ပန္နာ၊ ရာဂတောစ ပမုစ္စတိ။
မဟာအတ္ထုပ္ပရော သော စ၊ မယံ တေန ကရောမ တံ။

စက္ခုန္ဒြိယေန၊ စက္ခုန္ဒြေနှင့်။ သမ္ပန္နာ၊ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ ရာဂတောစ၊ ရာဂအစရှိသောဘေးမှလည်း။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်မြောက်သည် သာတည်း။ သောစ၊ ထိုရာဂအစရှိသောဘေးမှလွတ်ခြင်းသည်လည်း။ မဟာအတ္ထုပ္ပရော၊ ကြီးမြတ်သော လောကီ,လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားနှင့် ပြည့်စုံ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ ထိုစက္ခုန္ဒြေစောင့်ခြင်းကို။ ကရောမ- သံဝရိဿာမ၊ စောင့်ကြကုန်စို့အံ့။

၁၄။ ရဟော ဝါစံ န ဘာသေယျ၊ နသမ္မုခံ ခိဏံ ဘဏေ။
တရမာနော ဘာသေယျ၊ အတရမာနော စ နောဘဏေ။

ရဟောဝါ၊ မျက်ကွယ်ရှုတ်ချသော စကားကို။ နဘာသေယျ၊ မဆိုရာ။ သမ္မုခံခိဏံ၊မျက်မှောက်ရှုတ်ချသောစကားကို။ နဘဏေ၊ မဆိုရာ။ အတရ မာနော၊ မစဉ်းစားဘဲ အဆောတလျင်။ နောစဘဏေ၊ မဆိုရာ။ တရမာ နောဝ၊ ဖြည်းဖြည်းသာသာစဉ်းစား၍သာလျှင်။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အယံ၊ ဤသို့ကျင့်ခြင်းသည်။ အရဏဝိဟာရောနာမ၊ကိလေသာမှကင်းသော ကျင့်ခြင်းမည်၏။

၁၅။ ·ပရဝဇ္ဇာနုပဿိဿ၊ နိစ္စံ ဥဇ္ဈာနသညိနော။
အာသဝါ တဿ ဝဍ္ဎန္တိ၊ အာရာသော အာသဝက္ခယာ။

ပရဝဇ္ဇာနုပဿိဿ၊ သူတပါး၏အပြစ်ကို ရှုလေ့ရှိထသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥဇ္ဈာနသညိနော၊ သူတပါး၏အပြစ်ကိုကဲ့ရဲ့လေ့ရှိထသော။ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်။ ဝဍ္ဎန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာသဝက္ခယာ၊ အာသဝေါတရား တို့၏ ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်မှ။ အာရာ–အာရကာ၊ ဝေးကြီး ဝေးလှလေ၏။

၁၆။ သုဝေါ ဝဒတိ ဝါစမ္ပိ၊ မက္ကဋောပိ စ နစ္စတော။
မနုဿောဟိ သုသိက္ခိတော၊ ကော အဒန္တော မဟာမုနိ။

မနုဿောဟိ၊ လူတို့သည်။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာ သင်ထား အပ်သော။ သုဝေါပိ၊ ကျေးသားငယ်သည်လည်း။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဝဒတိ၊ ဆိုတတ်သေး၏။ မနုဿောဟိ၊ လူတို့သည်။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာ သင်ထားအပ်သော။ မက္ကဋောပိ။ တောမျောက် သည်လည်း။ နစ္စကော၊ က–တတ်သေး၏။ မဟာမုနိ၊ ငါရဟန်းမြတ်သည်။ ကော၊ အဘယ်မှာ။ အဒန္တော၊ မယဉ်ကျေးဘဲရှိပါအံ့နည်း။

၁၇။ စက္ခု သောတာပိ ဘေဒေဟိ၊ ရူပသဒ္ဒါဒိ ဂေါစရေ။
အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿာဒိ၊ ပဝတ္တိံ ဝိနိဝါရယေ။

ပိယသီလော၊ သီလကိုချစ်သောသူသည်။ စက္ခုသောတာဒိဘေဒေဟိ၊ စက္ခုဒွါရ, သောတဒွါရအစရှိသော အပြားတို့ဖြင့်။ ရူပသဒ္ဒါဒိ ဂေါစရေ၊ ရူပါရုံ, သဒ္ဒါရုံအစရှိသော အာရုံတို့၌။ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿာဒိပဝတ္တိံ၊ အဘိဇ္ဈာ, ဒေါမနဿအစရှိသည်တို့၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝိနိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ကိဋ္ဌာဒိံ၊ လယ်ကို စားတတ်သော။ ဒုဗ္ဗသုံ၊ ဆိုးညစ်ယုတ်မာ မကောင်းစွာသော နွားကို။ ဂေါပါလော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ နိဂ္ဂဏှာယျထ၊ နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲရာသကဲ့သို့တည်း။

၁၈။ အနိစ္စာ မေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ အနိစ္စာယ မရိဿန္တိ။
မရဏန္တံ ဂမိဿာန၊ ဣမံ ကာယံ ခိပိဿန္တိ။

မေ၊ ငါ၏။ ဣမေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ဤ–ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဉ် တည်းဟူသော ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ အနိစ္စာယ၊ အမြဲ မရှိခြင်းကြောင့်။ မရိဿန္တိ၊ သေကုန်လတ္တံ့။ မရဏန္တံ၊ သေခြင်း၏ အဆုံးသို့။ ဂမိဿာန၊ ရောက်လတ်၍။ ဣမံကာယံ၊ ဤကိုယ်အကောင်ပုပ်ကို။ ခိပိဿန္တိ၊ သုသာန်တစ သင်းချိုင်းဝသို့ မုချမသွေ စွန့်ပစ်ရလေကုန်လတ္တံ့ သတည်း။

ရာဟုလောဝါဒသုတ် ပါဌ်အနက်ပြီး၏။

ဠဋ္ဌိပါဒ(၁၀)

ခတ်တော်ပေါင်းစုံဘုရားပင့်

ဩကာသ ဒေထ ဘန္တေ။

ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်သခင်၊ အသျှင်မြတ်ဘုရား။ ဩကာသ၊ လျှောက်ထား တောင်းပန်ပါရအံ့သော အခွင့်ကို။ ဒေထ၊ ပေးသနားတော် မူပါ အရှင်ဘုရား။

၁။ တသိန်း လွန်လေ၊ လေးသင်္ချေထက်၊ ပရမေသကျ၊ ဂေါတမ လောင်းလျာ၊ သုမေဓာသည်၊ ပြည်သာနိဗ္ဗာန်၊ ရှိသင့်တန်ဟု၊ အကြံမချ၊ ဥဿာဟဖြင့်၊ လုံ့လသီးစွာ၊ ကိုယ့်တာကိုယ်ရေး၊ ကိုယ့်သွေးကိုယ့်သား၊ ကိုယ့်မယားကို၊ လေးစားမပြု၊အမှုမစိုက်၊အထိုက်လျော်စွာ၊ ဝေနေယျာကို၊ ပြည်သာနိဗ္ဗူ၊ကျွန်းသောင်ငူသို့၊ ဆောင်ယူကယ်ကြုံး၊ ရွှေနှလုံးဖြင့်၊ဖြတ်ထုံး နိယတ၊ကပ်ကာလဝယ်၊ဒသပါရမီ၊ ဆယ်လီတိံသ၊ အမျှသုံးဆယ်၊ကျွေးကိုး ဆယ်တို့ကို၊ အယုတ်အလတ်၊ အမြတ်အားဖြင့်၊ ဖြည့်ကျင့်တော် မူပြီးမှ၊ ပြည်ကြီးကပိလ၊နဂရဝယ်၊ စကြာစည်းစိမ်၊ ဖျင်းသိမ်ထင်လာ၊ စွန့်ပစ်ခွာ၍၊ ဝဇီရာသန၊ ပလ္လင်မဌ၊ကဆုန်လ ပုဏ္ဏမီ၊ ဂုဏ်တိထိပြည့်ဝ၊ နေအရုဏ်ခြည်ကြွ သည်နှင့်တပြိုင်နက်၊မယုက်မထွေး၊မရှေးမနှောင်း၊ တသောင်းသောလောက ကို၊အိုးထိန်းစက်ချားရဟတ်ကဲ့သို့၊ ဖဲ့တင်သံထပ်စေ၍၊ လူနတ်တို့၏ဆရာ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ အတုလမဲ့ရာဇ်၊ မင်းဆုံး၏အဖြစ်ကို ခံယူတော် မူပြီးလျှင်၊ ကျွတ်ထိုက်သည့် ဝေနေယျာတို့ကို၊ အို–နာ–သေ–နေ၊ ကင်းလွတ်စေသည်၊ ဘုံရွှေသာထွဋ်၊အရိမဒ်သို့၊ကြပ်မပို့ဆောင်တော်မူ၍၊၄၅-ဝါ၊စေ့ရောက်ကာလ ကုသိနာ္နရုံ၊ ရဂုံသာကြွယ်၊အင်ကြင်းစုံအလယ်၌၊ တင့်တယ်စွာ စီမံချယ်လယ် အပ်သော ရတနာရွှေညောင်စောင်း၌ မြောက်သို့ ဥခေါင်းပြုလျက်၊ လည်း လျောင်းတော်မူပြီးလျှင်၊ အစမထင် ကြည်လင်ရာ အဆက်ဆက်က၊ဆောင် ရွက်တော်မူခဲ့ရရှာသည့်၊ ခန္ဓာတော်ရန်စစ်ကို၊ စွန့်ပစ်ပယ်ချ၍၊ ခန္ဓနိဗ္ဗာန်၊ ကြွင်းမဲ့စံလည်း၊ နောက်ကျန်ဝေနေ၊ မျှားတတွေကို၊ အရှည်မျှော်ခေါ်တော် မူ၍၊ ထားတော်မူခဲ့သော ကိုယ်တော်မှ အစိတ်ဖြစ်သော ဓာတ်တော်တို့သည် ပြိုကွဲကုန်သော သမ္မိန္န ဓာတ်တော်တို့သည်၎င်း၊ မပြိုကွဲကုန်သော အသမ္မိန္န

ခေတ်တော်တို့သည်ရှင်း၊ ဤသို့အားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိကုန်၏။ ပြိုကွဲကုန်သော သမ္မိန္နဓာတ်တော်တို့တွင် ပမာဏအားဖြင့် အကြီး ပဲနောက်စေ့၊ အလတ်ဆန်ကျိုး အငယ်မုံညင်းစေ့၊ အဆင်းအားဖြင့်အကြီးရွှေ အလတ်ပုလဲ အငယ်မြတ်လေးငုံ၊ အချင်းအားဖြင့် အကြီးငါးကွမ်းစား အလတ်ငါးကွမ်းစား အငယ် ခြောက်ကွမ်းစား၊ ဤသို့အားဖြင့် အချင်းအဆင်း ပမာဏအားဖြင့် ပြားကုန်သော မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ပြိုကွဲကုန်သော သမ္မိန္နဓာတ်တော်တို့သည်ရှင်း၊ မပြိုကွဲကုန်သော အသမ္မိန္န ဓာတ်တော်တို့တွင် လက်ျာအထက် စွယ်တော်သည် နတ်ပြည်၌ တည်တော်မူ၏။ လက်ျာအောက် စွယ်တော်သည် နဂါးပြည်၌ တည်တော်မူ၏။ ယခုအခါသီဟိုဠ်ကျွန်း၌ တည်တော်မူ၏။ လက်ဝဲအထက် စွယ်တော်သည် ဂန္ဓာရာဇ်တိုင်း၌ တည်တော်မူ၏။ လက်ဝဲအောက် စွယ်တော်သည် ကာလိင်္ဂရာဇ်တိုင်း၌ တည်တော်မူ၏။ ယခုအခါစစ်ကိုင်းမြို့ကောင်းမှုတော်ကြီး၌တည်တော်မူ၏။ ဤသို့အားဖြင့် ၄-ဆူသော စွယ်တော်မြတ်၊ ၂-ဆူသော ညှပ်ရိုးတော်မြတ်၊ တဆူသော နဖူးသင်းကြပ်တော်မြတ်၊ ဤသို့အားဖြင့် ခုနစ်ဆူကုန်သော အသမ္မိန္န ဓာတ်တော်တို့သည်ရှင်း၊ သပိတ်တော်သည် ဝဇီရရာဇ်ပြည်၌ တည်တော်မူ၏။ ဆင်ဝတ်တော်မူသော သင်းပိုင်တော်သည် ကုလာရာဇ်ပြည်၌တည်တော်မူ၏။ ဖန်ရည်စွန်းသော ကိုယ်ဝတ်တော်သည် ဗြဟ္မာပြည်၌ တည်တော်မူ၏။ ခါးပန်းတော်သည် ပါဋလိပုတ်ပြည်၌ တည်တော်မူ၏။ ရေစစ်တော်သည် ဝိဒေဟတိုင်း၌ တည်တော်မူ၏။ ပဲ့ခွပ်အပ်တော်သည် ဋ္ဌန္ဒပတ္တတိုင်း၌ တည်တော်မူ၏။ ဤသို့အားဖြင့်ခြောက်ဆူသောပရိဘောဂစေတီတော်မြတ်၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော အသမ္မိန္နဓာတ်၊ ရှစ်စရွတ်ကုန်သော သမ္မိန္နဓာတ်တော်တို့ကို၊ ဒါယကာ ဒါယိကာမ တစုတို့သည် ဂရုဂါရဝ သက္ကစ္စဖြင့် ချီးပကော်ရော် ပူဇော်သက္ကာရ ပြုလိုကြပါကုန်သည်။

၂။ သဗ္ဗညုတ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်လည်း၊ ကြာချပ်မှုန်ရင့်၊ပွင့်နှင့်မည့်သူ၊ ရွေးကာယူသို့၊ ရောင်ဖြူလျှံတောက်၊ ပုလဲလုံးဖောက်၊ ကောက်ခါသီသို့၊ မတည်ဝိဇ္ဇာ၊ ရှင်းရှင်း ကွာသား၊ အညာတာဝိ၊ ဋ္ဌန္ဒြေရောက်၊ ကောက်ခါယူသွယ်၊ လက်ထက်ဝယ်၌၊ ကယ်ယူတော်မူသော အင်္ဂုတ္တိုရ်ကျမ်း အလာမှာ သခင်၏ ၂၀-နှင့် ကုဋေသုံးသန်း-ခြောက်သိန်း ခုနစ်သောင်း—

ခုနစ်ထောင်ကုန်သော ကျွတ်စာရင်းဝင် သစ်ျာတွင် မပါဝင်ကြကုန်သော ဒါယကာ ဒါယိကာမ တစုတို့မှာ ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝတည်းဟူသော ဩဃလေးဖြာ၊ သံသရာမှ၊ မိဘဆရာ၊ ဉာတကာတို့၊ ကယ်ယူမလာ၊ ကိုယ့်ကြမ္မာဖြင့်၊ ရှည်စွာသောကာလက၊ သံသရာဝဋ္ဋဒုက္ခကို အဖန်ဖန်ကြုံကြလျက် ရှိနေကြပါကုန်သည်။

၃။ ယခုအခါ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ်၊ နဝမခဏ၊ ခေတ္တမင်္ဂလာ၊ အခါကောင်းမြိုက်၊ ကြုံရကြိုက်ကို၊ အာသဝေါဃ၊ ယောဂဂန္ထ၊ ဥပါဒါနီဝရဏ (အနုသယ-ဓမ္မ) အင်္ဂါ ၁၀-ပါးတည်းဟူသော မြစ်သံသရာ မဟာ ဝဲဂယက် အတွင်းဝယ် ကြောက်မက်ဘွယ်လိ၊ ဇာတိဗျာဓိ၊ စုတိမစဲ၊ သားရဲ ငါးရဲတို့သည်၊ ကိုက်ခဲ မပြတ်၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ရှောင်တော်ပံ့ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော် မူသောအခါ၌၊ စင်စစ်အေးချမ်း၊ နောက်ကျွတ်တန်းအနေနှင့်၊ လေးသင်္ချေနှင့် ကုဋေ နှစ်သန်း- လေးသိန်း- ခုနစ်သောင်း- သုံးထောင်- ကုန်သော ကျန်စာရင်းဝင် သင်္ချာတွင် သက်ဝင် လိုပါသောကြောင့်၊ ဒါယကာ ဒါယိကာမ တစုတို့သည် ပြုပြင်စီရင်အပ်သော သိကြားဩဇာ နတ်သုဒ္ဓါ ကဲ့သို့သော ဆွမ်းတော်ရေချမ်း၊ ပန်းတော်သစ်သီး၊ ဆီမီးကြက်လျှာ၊ အဖြာဖြာအဝေ၊ လှူဒါန ပစ္စယတို့ကို၊ ကြွရောက်အလှူခံ၊ သီတင်းသုံး လာတော်မူပါမည့်အကြောင်းကို ဒါယကာ ဒါယိကာမတစုတို့အားသနား မေတ္တာ၊ ကရုဏာဖြင့်၊ ဝေးကွာသော ထိုထိုနေရာ၊ စံဝိဟာမှ၊ ဝသီငါးတန်၊ ဈာန်ယာဉ်ပံ့ဖြင့်၊ တိမ်ယံကိုဖဲ့ခွာလျက်၊ ....ခုနှစ် ....နေ့ နံနက် နေအရုဏ် ချီတက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် (ယခုအချိန်မှအစပြု၍)
( )ဤကျောင်း
ဝိဟာရ ဓာတ်ရုံးတော်အတွင်းသို့၊ ကြွရောက်အလှူခံ သီတင်းသုံးလာတော် မူပါမည့်အကြောင်းကို ဆယ်ချောင်းလက်စုံ၊ ကြာဖူးငုံသို့၊ နှစ်စုံသော စက်တော်မြတ်ကို၊ ဦးထိပ်ရွက်၊ ပန်ဆင်လျှောက်ထား၊ အသနားတော်မြတ် ခံပါသည်၊ သုံးလောက တိုက်တခွင်၌၊ ရှိရှိသမျှအနန္တတို့၏ ထိပ်ခေါင်တင်၊ အမြတ်ဆုံးတင်ရသည့်၊ သဗ္ဗညုတ ရွှေဉာဏ်တော်ရှင်ဘုရား။

ဍုဋ္ဌိပါဠိ(၁၉)

ဝိဇ္ဇာဉာဏ် ၁၆-ပါး ဘုရားရှိခိုး

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ ဣမေ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ဤခန္ဓာ ၅-ပါး နာမ်ရုပ်တရား ၂-ပါးတို့ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်လှူပူဇော်ပါ၏အရှင်ဘုရား။

(၃-ကြိမ်ဆို)။ ။အာ ၁ မဘန္တေပါဘုရား။

၂။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။သံသာရ ဝဋ္ဋဒုက္ခတော၊ သံသရာတည်းဟူသောဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။မောစနတ္ထာယ၊ ထွက်မြောက်ကျွတ်လွတ်ပါရခြင်းအကျိုးငှာ။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဗုဒ္ဓါ နုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ယာစာမိ၊တောင်းပန်ပါ၏၊ မေ၊ ဘုရားတပည့်တော် အား။ ဒေထ၊ ကယ်မ ပေးသနားတော်မူပါ အရှင်ဘုရား။

(၃-ကြိမ်ဆို)။ ။အာ ၁ မဘန္တေပါဘုရား။

၃။ ဣမာယ ပဋိပဒါယ၊ ဤဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း အကျင့်မြတ်ဖြင့်။ အဒ္ဓါ၊ ဧကန်စင်စစ်။ နိဗ္ဗာနသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကြီးကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ လဘိဿာမိ၊ လျင်မြန်စွာရပေအံ့သတည်း။

၄။ ငါသည်, အိုဘေးကြီး၊ နာဘေးကြီး၊ သေဘေးကြီးတို့က မငြီးခင် (တရားကအလျင်ဦးအောင် ကြိုးစား၍ အားထုတ်တော့မည်-၂)။

၅။ ငါသည် အပါယ်ဆင်းရဲကြီးကို ကြောက်၍ (ယခုဆင်းရဲကလေး တွေကို ကြိုးစား၍ သည်းခံမည်-၂)။

၆။ ငါသည် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကြီးကို အလိုရှိ၍ (လောကီ ချမ်းသာ ကလေးတွေကို ကြိုးစား၍ပယ်မည်-၂)။

၇။ (၁) ကိလေသာရန်သူတို့ကိုသတ်တော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား ပါတကား။

(၂) သစ္စာဥေယျ၊ တရားဓမ္မအပုံ၊ အလုံးစုံကို၊ အကုန်မကျန် သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင် အလိုလိုထိုးထွင်း၍ သိတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားပါတကား။

(၃) ဝိဇ္ဇာ ၃-ပါး၊ ဝိဇ္ဇာ ၈-ပါး၊ စရဏ ၁၅-ပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားပါတကား။

(၄) ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားပါတကား။

(၅) လောက ၃-ပါးကိုအကြွင်းမရှိသိတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားပါတကား။

(၆) အတု မရှိ မြတ်တော် မူသည် ဖြစ်၍ မယဉ်ကျေး သော လူယောကျ်ား၊ နတ်ယောကျ်ား၊ ဘီလူးယောကျ်ား၊ တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားပါတကား။

(၇) အတုမရှိ မြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ လူနတ်ဗြဟ္မာ ဝေနေယျ အပေါင်းတို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားပါတကား။

(၈) သစ္စာဥေယျ ဓမ္မအပုံအလုံးစုံကို လူနတ်အများ သိထင်ရှားအောင် ဟောကြားထုတ်ဖော် သိစေတော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားပါတကား။

(၉) ဘုန်းတော်၊ ကံတော်၊ ဉာဏ်တော်၊ တန်ခိုးတော် အနန္တကြီးမြတ်လှ၍ လောကသုံးပါး၌ လူနတ်အများတို့၏ ရှိခိုးပခြင်းကိုခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားပါတကား။

ဤသို့ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား ခန္ဓာ ၅-ပါးအစုအဝေးမျှသာဖြစ်သော ဘုရားတပည့်တော်သည် ဒူး၊ လက်၊ နဖူး ထိ ၅-ဦးဖြင့် ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ရှိခိုးပါ၏အရှင်ဘုရား။

၈။ ငါသည် ဆင်းရဲဟူသမျှ ဘေးဒုက္ခ အပေါင်းတို့မှ ကင်းလွတ်၍ (ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာပါစေ-၂)။

ချစ်ခင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆင်းရဲဟူသမျှ ဘေးဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ ကင်းလွတ်ကြ၍ (ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြပါစေ-၂)။

မချစ်လွန်း မမုန်းလွန်းအလယ်အလတ်တည်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆင်းရဲဟူသမျှ ဘေးဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ ကင်းလွတ်ကြ၍ (ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြပါစေ-၂)။

၉။ ကိုးပေါက်သော ဒွါရကြီး မွေးညှင်းပေါက်ဒွါရငယ်၊အသွယ်သွယ်တို့မှ အပုပ်ရည် အပုပ်ခဲ အပုပ်ချွဲ အပုပ်ပြည် အပုပ်ညှီ အပုပ်ကြည်တို့ဖြင့် တစိစ်တစိုစို အမြဲယိုစီးနေသော ဤခန္ဓာ နာမ်ရုပ် အကောင်ပုပ်ကြီးသည် (စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်ကြီးပါတကား)။

၁၀။ အားလုံးသတ္တဝါတွေဟာ သေရမှာချည်းပါတကား။ အားလုံးသတ္တဝါတွေ သေရသည့်အတူ၊ ငါလဲ သေရမှာပါတကား။ (ကေန်မုချ ငါသေရမှာပါတကား-၂)။

၁၁။ ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် ငါ-သူ-လူ-နတ်-ပြဟ္မာ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မိန်းမ ယောကျာ်းမဟုတ် နာမ်ရုပ် ၂-ပါးသာဟုတ်ပါ၏တကား။

၁၂။ အကြောင်းတရားတို့ကြောင့်သာ ဖြစ်ပေါ်လာသော နာမ်ရုပ်ပါတကား။

၁၃။ ဖြစ်ပြီးလျှင် ပျက်စီးတတ်သောကြောင့် မမြဲသော နာမ်ရုပ်ပါတကား။

ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းတို့၏ အနှိပ်စက် ဒဏ်ချက်ကို ခံနေရသောကြောင့် ဆင်းရဲသော နာမ်ရုပ်ပါတကား။

အစိုးမရ အလိုသို့ မလိုက်တတ်သောကြောင့် အနှစ်သာရ မရှိသော နာမ်ရုပ်ပါတကား။

၁၄။ ခုဖြစ် ခုပျက်သွားသော နာမ်ရုပ်ပါတကား။

၁၅။ တပျက်ထဲပျက်၍နေသော နာမ်ရုပ်ပါတကား။

၁၆။ ကြောက်စရာချည်းသာဖြစ်၍နေသော နာမ်ရုပ်ပါကကား။

၁၇။ အပြစ် အနာ အဆာတွေ ချည်းသာဖြစ်၍ နေသော နာမ်ရုပ်ပါ တကား။

၁၈။ ပျော်ရွှင်မမွေ့ ငြီးငွေ့ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရာကောင်းသော နာမ်ရုပ်ပါ တကား။

၁၉။ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးမှ မြန်မြန်ကြီးလွှတ်ရမူ ကောင်းလေစွတကား။

၂၀။ စင်စစ်အားဖြင့်မမြဲသော နာမ်ရုပ်ပါတကား။

စင်စစ်အားဖြင့် ဆင်းရဲသောနာမ်ရုပ်ပါတကား။

စင်စစ်အားဖြင့် အစိုးမရသော နာမ်ရုပ်ပါတကား။

စင်စစ်အားဖြင့် မတင့်တယ်သော နာမ်ရုပ်ပါတကား။

၂၁။ ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ဘာတခုမျှ မရှိလုံးလုံးကြီးကင်းဆိတ်၍နေသော နာမ်ရုပ်ပါတကား။

နိစ္စသုခ အတ္တသုဘမှ လုံးလုံးကြီး ကင်းဆိတ်၍ နေသော နာမ်ရုပ်ပါ တကား။

သူ့သဘောအတိုင်းသာ ဖြစ်ပျက်နေ၍ လျစ်လျူသာ ရှုထားရသော နာမ်ရုပ်ပါတကား။

၂၂။ ရှေ့နောက် နှစ်တန် လျော်သောဉာဏ် မနောဒွါရ ဝဇ္ဇန်းဝေကန်တည်း။

ပရိကံ ဥပစာ အနုလုံ တဖုံဖြစ်၏တည်း။

ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီသဘော ဝိပဿနာဇော ထပ်နှောသုံးကြိမ်တည်း။

၂၃။ ဂေါတြဘူစိတ်ဉာဏ်၊ပုထုဇဉ်၊ အမှန်ဖြတ်၏တည်း။

ပုထုဇဉ်ဖြတ်ငြား၊အရိယာပွား၊မြင်ထားနိဗ္ဗာန်အနီးတည်း။

၂၄။ သစ္စာလေးတန်၊ သိမြင်ပြန်၊ မဂ်စိတ်ကေန်တကြိမ်တည်း။

၂၅။ သစ္စာလေးအင်၊ သိမြင်လျှင်၊ ဖိုလ်စိတ်နှစ်ကြိမ်ဖြစ်မြဲတည်း။

၂၆။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၊ ကိပ ါယ်ကျန်၊ ငါးတန်ဆင်ခြင်မြဲ။

မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၊ ကိမကျန်၊ လေးတန်ဆင်ခြင်မြဲ။

ဉာဏ် ၁၆-တန်၊ သိမြင်ပြန်၊ ကေန်နိစ္စချမ်းသာမြဲ။

အနုပ ါဒိသေသံ၊မြတ်နိဗ္ဗာန်၊ကေန်ရောက်သည်ဤနည်းဘဲ။

အသင်္ခတဓာတ်၊ ထွဋ်ရှအမြတ်၊မပြတ်ရောက်သည် ဤနည်းဘဲ။

ဤသို့ လောကုတ္တရာ ကိုးပါးအား လျော်သော မဇ္ဈိမပဋိပတ်အကျင့်မြတ်ဖြင့် ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာ ၃-ပါး အပေါင်းတို့အား ခန္ဓာ ၅-ပါးအစုအဝေးမျှသာ ဖြစ်သော ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ ဒူး လက် နဖူး၊ ထိ-၅ဦးဖြင့် ကြည်နူးသဒ္ဓါ ရှိခိုးပါ၏၊ အရှင်ဘုရား။

(နေ့စဉ်ရွတ်ပွားပါလေ)။

ဣဒ္ဓိပါဒ်(၂၀)

ဗုဒ္ဓါဘိသေက

ဘုရားအနေကဇာတင်ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အနေကဇာတိဂါထာ

* အနေကဇာတိသံသာရံ၊ သန္ဓာဝိဿံ အနိဗ္ဗိသံ။
ဂဟကာရံ ဂဝေသန္တော၊ ဒုက္ခာ ဇာတိ ပုနပ္ပုနံ။
ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌောသိ၊ ပုန ဂေဟံ န ကာဟသိ။
သဗ္ဗာ တေ ဖာသုကာ ဘဂ္ဂါ၊ ဂဟကူဋံ ဝိသင်္ခတံ။
ဝိသင်္ခါရဂတံ စိတ္တံ၊ တဏှာနံ ခယ’မဇ္ဈဂါ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အနုလောမ

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ၊ နာမရူပပစ္စယာ သဠာယတနံ၊ သဠာယတနပစ္စယာ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ၊ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ၊ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာ-မရဏ သောက-ပရိဒေဝ-ဒုက္ခ- ဒေါမနဿုပါယာသာ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဧဝမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ။

---

* ခု၁-၃၆ ပိဋ္ဌေ ဓမ္မပဒေ။
* ဝိ၃-၁၊ သံ ၁-၂၄၃၊ ၂၄၄၊ အဘိ ၂-၁၄၂-ပိဋ္ဌေသု။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပဋိလောမ

အဝိဇ္ဇာယတွေဝ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရနိရောဓာ ဝိညာဏနိရောဓော၊ ဝိညာဏနိရောဓာ နာမရူပနိရောဓော၊ နာမရူပနိရောဓာ သဠာယတနနိရောဓော၊ သဠာယတနနိရောဓာ ဖဿနိရောဓော၊ ဖဿနိရောဓာ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာနိရောဓာ တဏှာနိရောဓော၊ တဏှာနိရောဓာ ဥပါဒါနနိရောဓော၊ ဥပါဒါနနိရောဓာ ဘဝနိရောဓော၊ ဘဝနိရောဓာ ဇာတိနိရောဓော၊ ဇာတိနိရောဓာ ဇရာ-မရဏ သောက- ပရိဒေဝ- ဒုက္ခ- ဒေါမနဿုပါယာသာ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ဧဝ မေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓော ဟောတိ။

ဥဒါန်းဂါထာ ၃-ပုဒ်

* ယဒါ ဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ၊
အာတာပိနော ဈာယတော ဗြာဟ္မဏဿ။
အထဿ ကင်္ခါ ဝပယန္တိ သဗ္ဗာ၊
ယတော ပဇာနာတိ သဟေတုဓမ္မံ။
ယဒါ ဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ၊
အာတာပိနော ဈာယတော ဗြာဟ္မဏဿ။
အထဿ ကင်္ခါ ဝပယန္တိ သဗ္ဗာ၊
ယတော ခယံ ပစ္စယာနံ အဝေဒီ။
ယဒါ ဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ၊
အာတာပိနော ဈာယတော ဗြာဟ္မဏဿ။
ဝိဓူပယံ တိဋ္ဌတိ မာရသေနံ၊
သူရိယောဝ ဩဘာသယမန္တလိက္ခံ။

---

* ခု ၁-၇၀-၇၉၊ ဝိ ၃-၂-ဝိဋ္ဌေသုံ။

ပဋ္ဌာနပစ္စယုဒ္ဒေသပါဠိ

*ဟေတုပစ္စယော အာရမ္မဏပစ္စယော အဓိပတိပစ္စယော အနန္တရပစ္စယော သမနန္တရပစ္စယော သဟဇာတပစ္စယော အညမညပစ္စယော နိဿယပစ္စယော ဥပနိဿယပစ္စယော ပုရေဇာတပစ္စယော ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော အာသေဝနပစ္စယော ကမ္မပစ္စယော ဝိပါကပစ္စယော အာဟာရပစ္စယော ဣန္ဒြိယပစ္စယော ဈာနပစ္စယော မဂ္ဂပစ္စယော သမ္ပယုတ္တပစ္စယော ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော အတ္ထိပစ္စယော နတ္ထိပစ္စယော ဝိဂတပစ္စယော အဝိဂတပစ္စယော။

ဣဒ္ဓိပါဒ် (၂၁)

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက် ကျင့်ဝတ်

တလောကလုံး၊ညွတ်ရုံးဦးချ၊နိုင်းမမျှသား၊ဘုရားရှေ့စက်၊ရောင်ပြိုးပြက်ကို၊ဦးထက်တင်ထား၊ရှိညွတ်သွား၍၊သားနှင့်မိဘ၊ တပည့်စသည်၊ပြုရအံ့ဝတ်၊ ချွတ်မှုပယ်ရှာ၊ လားမည့်တာကြောင့်၊ သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်း၌ပြသည်၊ လောကကျင့်ရာ၊ အကျဉ်းမှာပိမ့်။ ။နတ်ရွာဘို့လုံးလုံး ကျက်၍သုံး။

သား သမီး ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

ကျွေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မွေခံထိုက်စေ၊ လှုမျှဝေ၍၊ စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်။ ။ ကျင့်ဘွယ်သားတို့တာ။

မိဘကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

မကောင်းမြစ်တား၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ၊ ပေးဝေနှီးရင်း ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်။ ။ဘခင်မယ်တို့တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

ညီညာထကြွ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမူကြိုဆီး၊ ထံနီးလုပ်ကျွေး၊ သင်တွေးအံ့ရှတ်၊ တပည့်ဝတ်။ ။ မချွတ်ငါးခုသာ။

ဆရာ့ကျင့်ဝတ် ၅ ပါး

အတတ်လည်းသင်၊ပွဲပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပ မချန်၊ ဘေးရန်ဆီးကာ၊ သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတို့။ ။ကျင့်ဘို့ဝတ်ငါးဖြာ။

---

*ပဋ္ဌာန ၁-၁ ပိဋ္ဌေ

မယားကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ်သေချာ၊ မိတ္တာကြဉ်ရှောင်၊ လျော်အောင်ဖြန့်ချိ၊ ပျင်းရိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ။ ။အိမ်သူကျင့်အပ်စွာ။

လင်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

မထေမဲ့ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိတ္တာမမှား၊ ဝတ်စားဆင်ယင်၊ မြတ်နိုးကြင်။ ။ငါးအင်လင်ကျင့်ရာ။

မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွား ဆောင်ရွက်၊ နှုတ်မြွက်ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ကျင့်လေမိတ်သဟာ။

သခင်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

ဇွန်ကျွေးမွေး၊ ဖြူရေးစီရင်၊ နာလျှင်ကုစေ၊ ဝေငှရသာ၊ အခါကိုလွှတ်၊ အရှင်ဝတ်။ ။ မချွတ်ငါးခုသာ။

ကျွန်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

အိပ်သော် နောက်ကျ၊ ထသော်ကား ရှေး၊ ပေးမှယူအပ်၊ စေ့စပ်ဆောင်ရွက်၊ ကျေးဇူးမြွက်။ ။ငါးချက်ကျွန်ကျင့်ရာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ် ၅-ပါး

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊ လိုလျှင်ဖိတ်ထားတတ်အားလှူစေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ပြုလေဒါယကာ။

ရဟန်းကျင့်ဝတ် ၆-ပါး

မကောင်းမြစ်တာ၊ ကောင်းရာညွှန်လစ်၊ အသစ်ဟောကြား၊ နာဘူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်းမှု။ ။ခြောက်ခုလွန်သေချာ။

ကျမ်းသိင်္ဂါလ၊ သုတ်ဝယ်ပြ၊ သုံးဝမြတ်ဆရာ။ ။ကျင့်ဝတ်မပြေ၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေရှည်မြင့်ကြာ ။ ။ဤသည့်ဝတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နတ်ရွာ။ ။လှည်းဘီးပြင်က၊ နားစောင့်ချသို့မိဘနှင့်**သား**၊ မယားနှင့်လင်၊ အရှင်နှင့်ကျွန်၊ ထေရ်မွန်ဒကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊ ဆရာတပည့်၊ တည့်တည့်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်စင်မူ၊ ရှင်လည်းမကွေ၊ သေလည်းမကွာ၊ နတ်ရွာလူ့ပြည်၊ လှည့်လည်အတူ၊ စံစားမူ၍၊ နိဗ္ဗူ

ရွှေပြည်၊ ဝင်အုံသည်တည့်၊ မတည်ကျင့်ဝတ်၊ချွတ်သူတို့မှာ၊မလွတ်သာသည်။ လေးရွာဘို့လုံးလုံး၊ လူဖြစ်ရှုံး။

ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ၆-ပါး

သေစာသောက်စား၊ လမ်းသွားခါမဲ့၊ပွဲသဘင်ပျော်ရွှင်အန်လောင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖျင်း၊ပျင်းရိခြင်းကား။ ။ယိုယွင်းဥစ္စာပျက်ကြောင်းတည်း။

သေအရက်သောက်ခြင်းအပြစ် ၆ပါး

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ရောဂါထူပြော၊ ကျော်စောမဲ့တုံ၊ မလုံအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤခြောက်ပါးကား။ ။သောက်စားသေစာ အပြစ်တည်း။

အခါမဲ့သွားလာခြင်းအပြစ် ၆-ပါး

ကိုယ့်သားမယား၊ တခြားဥစ္စာ၊ လိုရာမဲ့ရှောင်း၊ မကောင်းအရှာ၊ ရွှံ့ရှာလေအပ်၊ ယိုးစွပ်ရောက်မူ၊ ဆင်းရဲစု။ ။ခြောက်ခု ခါမဲ့သွားပြစ်တည်း။

သဘင်ပွဲလမ်းအပြစ် ၆-ပါး

ကခြင်းတလီ၊ သီခြင်းတသီး၊ မှုတ်တီးတသင်း၊ပြိန်ဖျင်းတအုပ်၊ လက်ခုပ်တတည်၊ အိုးစည်တဖြာ၊ ရှိရာရှာ၍၊ ဥစ္စာပျက်မူ၊ ဤခြောက်ခုကား။ ။ကြည့်ရှုသဘင် အပြစ်တည်း။

မိတ်ဆွေပျက် ၆-ပါး

ကြေအန်ကြူးထ၊ မိန်းမကြူးတွေ့၊ သေစာကြူးမူ၊ အတုပြုငြား၊ လှည့်စားတထောက်၊ မျက်မှောက်လှည့်ချက်၊ နိုင်ထက်သူယူ၊ ဤသူခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖျက်လားကြောင့်။ ။ပျက်ပြားမိတ်ဆွေအပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်းအပြစ် ၆ ပါး

အချမ်းပြင်းဝှန်၊ အလွန်ပူနိုး၊ မိုးချုပ်လှမော၊ စောလှလွန်းရောင်၊ ဆာလောင်ပြင်းပြ၊ဝမ်းဝလွန်ထွေ၊နေကပညာ၊မပွားရာသည်။ ။ခြောက်ဖြာ ပျင်းသူအပြစ်တည်း။

အကြီးအကဲကျင့်ဝတ် ၆-ပါး

ထကြွနိုးကြား၊ သနား သည်းခံ၊ ဝေဖန်ကြည့်ရှု၊ ဤခြောက်ခုကား။ ကြီးသူကျင့်ရာတရားတည်း။

ကိုကျိုးကိုသာငဲ့သောအဆွေခင်ပွန်းတု ၄ ယောက်

လက်ချည်းလာ၍၊ ဥစ္စာဆောင်သယ်၊ နည်းငယ်ဖြင့်သာ၊ များစွာလိုရှိ ဘေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလာတုံဘိ၊ မိမိကျိုးငှာ၊မှီလာပေါင်းယှဉ်၊လေးယောက် စဉ်ကား။ အညဒတ္ထုဟာရတည်း။

နှုတ်ဖြင့်သာဟန်ဆောင်သောအဆွေခင်ပွန်းတု ၄ ယောက်

ရှေးဖြစ်စေ့စပ်၊ တထပ်နောက်မှီး၊ ချီးနှီးသင့်ဟ်၊ ပေးလို စဟန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မူ၊ ပြည့်နှုန်ပျက်ပြား၊ ဤလေးပါးကား။ ။ဝစီပရမတည်း။

ချစ်ဘွယ်ကိုသာဆိုတတ်သောအဆွေခင်ပွန်းတု ၄ ယောက်

မကောင်းခွင့်ပြု၊ ကောင်းမှုကိုလျှင်၊ ဆင်ခြင်မရှု၊ ခွင့်ပြုသည်ပင်၊ ရှေ့တွင်ချီးမွမ်း၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ချင်သည်။ ။လေးအင်ပီယ၊ ဘာဏီတည်း။

ကျေးဇူးရှုက်ဆောင်သောအဆွေခင်ပွန်းစစ် ၄ ယောက်

မေ့လျော့စောင့်လာ၊ ဥစ္စာစောင့်ရှောက်၊ ဘေးရောက်ကိုးကွယ်၊ပြုဘွယ် ရှိက၊ နှစ်ဆဥစ္စာ၊ ချေးပေးလာသည်။ ။လေးဖြာဥပကာရတည်း။

ဆင်းရဲမကွာချမ်းသာမပစ်သောအဆွေခင်ပွန်းစစ် ၄ ယောက်

လျှို့ဝှက်စကား၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူလျှို့ဝှက်၍၊ ဘေးတွေ့မစွန့်၊ မတွန့်တိုပါ၊သူ့ကိုညှာလျက်၊ ကိုယ့်သက်စွန့်မြောက်၊ဤလေးယောက်ကား၊ မျှလောက်ချမ်းသာဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးစီးပွားကိုပြောကြားတတ်သောအဆွေခင်ပွန်းစစ် ၄ ယောက်

မကောင်းမြစ်တာ၊ကောင်းရာသွင်းထား၊မကြားစတောင်း၊ အကြောင်း ကြားလာ၊နတ်ရွာလမ်းပြ၊ ဤလေးဝကား။ ။မည်ရအတ္ထက္ခာယီတည်း။

အစဉ်သနားတတ်သောအဆွေခင်ပွန်းစစ် ၄ ယောက်

ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွားသမြို့၊ မနှစ်လို့ငြား၊ ပွားကာရှင်မြူး၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော်ချီးမွမ်း၊ သူတို့တမ်းကား။ ။ မိတ်ကျွမ်းအနုကမ္ပတည်း။

အလေးအမြတ်ပြုအပ်သောအရပ် ၆-မျက်နှာ

အရှေ့မိဘ၊ တောင်မှဆရာ၊ နောက်မှာမယား၊ မြောက်ကားမိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေကျွန်များ၊ အထက်ဖျားကား။ ပုဏ္ဏားရဟန်း ခြောက်ရပ်တည်း။

မျက်စီးလွယ်သောသူ ၄-ယောက်

သောက်ထုတ်သေရက်၊ ညဉ့်နက်လမ်းသွား၊ ရှုစားသဘင်၊ ပျော်ရွှင်အန်စာ၊ လေးရပ်မှာပင်၊ တက္ကထင်သည်။ ။လေးအင်ပါယ သဟဲတည်း။

အလောင်းအလျာတိုအလိုတော် ၆-ပါ

လောဘ, ဒေါသ၊ မောဟကင်းလို၊ တောခိုတဖြာ၊ ဆိတ်ရာငြိမ်သက်၊ ဝဋ်မှထွက်။ ။ခြောက်ချက်လောင်းလျာလိုတော်ဘည်း။

မပြုတ်ဆင်ခြင်ရသောတရား ၅-ပါး

အိုခြင်းတဖြာ၊ နာခြင်းတထွေ၊ သေခြင်းတခြား၊ ကွဲပြားတတန်၊ ကံလျှင်ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြာကို၊ မကွာနေ့ညဉ့်၊ ဉာဏ်သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သော့တရား ၁-ပါး

သေခြင်းတပါး၊ ဤတရားကား၊ စီးပွားမြားမြောင်၊ အကျိုးဆောင်သည်၊ အိုအောင်အောက်မေ့ စီးဖြန်းကြ။

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက်ကျင့်ဝတ်ပြီး၏။

ဣန္ဒိပါဒ် (၂၂)

အရပ်ဆယ်မျက်နှာကို စည်းချရန်

အရှေ့မြောက်
အရပ်

သမ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဣဒ္ဓိပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယာ ဣဒ္ဓိ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

အရှေ့အရပ်

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ခေမပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနုဗုဒ္ဓ ယော ခေခမာ၊
အရဟန္တာနုဗုဒ္ဓ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

အရှေ့တောင်အရပ်

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဇိနပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနုဗုဒ္ဓ ယော ဇိနော။
အရဟန္တာနုဗုဒ္ဓ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

တောင်အရပ်

သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ လာဘပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနုဗုဒ္ဓ လော လာဘော။
အရဟန္တာနုဗုဒ္ဓ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

အနောက်တောင်အရပ်

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ တေဇပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနုဗုဒ္ဓ ယော တေဇော။
အရဟန္တာနုဗုဒ္ဓ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

အနောက်အရပ်

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနုဗုဒ္ဓ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာနုဗုဒ္ဓ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

အနောက်မြောက်အရပ်

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ယသပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနုဗုဒ္ဓ ယော ယသော။
အရဟန္တာနုဗုဒ္ဓ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

မြောက်အရပ်

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သိရိပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနုဗုဒ္ဓ ယာ သိရီ။
အရဟန္တာနုဗုဒ္ဓ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

အရှေ့မြောက်အရပ်

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဣန္ဒိပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယာ ဣန္ဒိ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

အထက်အရပ်

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဈာနပ္ပတ္တာ။
ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဈာနံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

အောက်အရပ်

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ နိစ္စပ္ပတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ နိစ္စံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

ဣန္ဒိပါဒ် (၂၄)

သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော်ကြီး ပါဠိအနက်

သမ္ဗုဒ္ဓေ အဋ္ဌဝီသဉ္စ၊ ဒွါဒသဉ္စ သဟဿကေ။
ပဉ္စသတသဟဿာနိ၊ နမာမိ သိရသာမဟံ။
အပ္ပကာ ဝါဠုကာ ဂင်္ဂါ၊ အနန္တာ နိဗ္ဗုကာ ဇိနာ။
တေသံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊ အာဒရေန နမာမဟံ။
နမက္ကာရာနုဘာဝေန၊ ဟိတွာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ။
အနေကအန္တရာယာပိ၊ ဝိနဿန္တု အသေသတော။

အဋ္ဌဝီသံ၊ သုံးပါးဘဝ သုံးလောကတွင် ဉာဏ်ရောင်ဖိတ် အောင်ဘိသိက်နှင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ တန်ဆောင်ပမာ ဉာဏ်ရောင်ဝါတို့ဖြင့် သစ္စာပွင့်လင်း တရားမင်းတို့ကိုရင်း။ ဒွါဒသဉ္စသဟဿကေ၊ နိဗ္ဗာန်ကိန်းအောင်း စက်မွေ့လျောင်းသည့် တသောင်း နှစ်ထောင်ကုန်

သော။ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ လရောင်ပမာ ညာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာလင်းပြောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့ကိုငင်း။ ပဥ္စသတ သဟဿာနိ၊ သောင်းတိုက်စကြဝဠာ ဂုဏ်ဝါရောင်ရှိန်း ငါးသိန်းကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ နေရောင်ပမာ ညာဏ်ရောင်ဝါဖြင့် သစ္စာလင်းထိန် မြတ်မုနိန်တို့ကိုငင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်အင်္ဂါဖြင့်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

ဂင်္ဂါ–ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်တွင်း၌။ ဝါလုကာ၊ ရှိကြကုန်သောသဲတို့သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းကြကုန်သေး၏။ နိဗ္ဗုတာ၊ ဘုံဇာတ်သိမ်း၍ ငြိမ်းအေးတော်မူကြကုန်ပြီးသော။ ဇိနာ၊ နှောင့်ရှက်ဖန်လာ မာရ်ငါးဖြာကို အရိယာမဂ်ဘုန်းရောင်စက်ဖြင့် ချိုးဖျက်လွယ်ကူ အောင်တော်မူသော ဘုရားရှင် အပေါင်းတို့ကား။ အနန္တာ၊ သင်္ချာဂဏန်း ရေတွက်မှန်းလည်း ဆုံးခန်းတိုင်မြောက် မရောက်နိုင်ကြကုန်။ တေဇိနေစ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့ကိုငင်း။ တေသံ၊ ထိုငါးသိန်းတသောင်း နှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သောဘုရားရှင်, မရေမတွက်နိုင်သော ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဓမ္မဥ္စ၊ တရားတော်မြတ်ကိုငင်း။ သံဃဥ္စ၊ တပည့်သားသံဃာတော်မြတ်ကိုငင်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အာဒရေန–အာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

နမက္ကာရာနုဘာဝေန၊ ဤသို့ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော် ကန်တော့ ရသော ပဏာမ ကုသိုလ်စေတနာကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဥပဒ္ဒဝေ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ ဟိတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အနေကအန္တရာယာပိ၊ များစွာကုန်သော အန္တရာယ်တို့ သည်လည်း။ အသေသတော အကြွင်းအကျန် မရှိသောအားဖြင့်။ ဝိနဿန္တု၊ ပျောက်ပျက်စေကုန်သတည်း။

ဓမ္မပဒ (၂၄)

တန်ခိုးကြီးဂါထာများ

ပထဝီဇယမန္တန် ၁၄–ဂါထာပါ၌

၁။ *ဩမ်…ပထဝီဇယသမ္ဘံ၊ အနေကအန္တရာယိကံ။
ဇယံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ ဇယံ ပရိ မဟေသယော။

* ပေါရာဏာစရိယေဟိ ရစိတာ ဂါထာ။

၂။ ဇယံ ဟရော ဟရိ ဒေဝေါ၊ ဇယံ ဗြဟ္မာ ဓတရဋ္ဌော။
ဇယံ နာဂေါ စ ဝိရူဠှော၊ ဝိရူပက္ခော စ စန္ဒိမာ။
၃။ ဝိဋ္ဌန္ဒော ဝေနတေယျော စ၊ ကုဝေရော ဝရုဏောပိ စ။
အဂ္ဂိ ဝါရဏော ပဇ္ဇုန္နော၊ ကုမာရော စတုပါလကော။
၄။ အဋ္ဌာရသ မဟာဒေဝါ၊ သုခိတာ စ ပသိဒ္ဓိယော။
အသီတိ မဟာသာဝကာ၊ သဗ္ဗံ ဇယံ ဒဒန္တု မေ။
၅။ ဇယော ဓမ္မော စ သံဃော စ၊ ဒသဗလော စ ဇေယျကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဇယာ သုခါ ဘဝန္တု မေ။
၆။ နရ ဒေဝါ စ ဗြဟ္မာနော၊ ယက္ခာ နာဂါ စ ဂရုဋ္ဌာ။
တေပိ ဒိသွာ ပိယာ မယှံ၊ ပုတ္တံ မမေဝ သိနေဟာ။
၇။ ဗုဒ္ဓါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စ၊ အရဟာ အဂ္ဂသာဝကာ။
သဗ္ဗေ ကရောန္တု မေ မေတ္တံ၊ သဗ္ဗေ တိဋ္ဌန္တု မတ္ထကေ။
၈။ တေသံ မေတ္တာနုဘာဝေန၊ သဗ္ဗေ ရောဂါ သုသီတလာ။
သဗ္ဗေ ဘယာ ဝိနဿန္တု၊ သဗ္ဗေ နဿန္တု’ ပဒ္ဒဝါ။
၉။ ဣမသ္မိံ စက္ကဝါဠေ စ၊ ဗဟူ အနန္တပါဏိနော။
အနန္တစက္ကဝါဠေ စ၊ ဗဟူ အနန္တပါဏိနော။
၁၀။ ဣမေသေတ္တာ အဝေရာ စ၊ အညမညံ ပိယာ ဟောန္တု။
ဣမေ သတ္တာ အဝေရာ စ၊ အညမညံ သုခါ ဟောန္တု။
၁၁။ နေရယိကာ တိရစ္ဆာနာ၊ ပေတာ အသုရကာ ယမာ။
ဣမေ သဗ္ဗေ ယထာ သတ္တာ၊ ဒုက္ခာ မုစ္စန္တု တတ္တကာ။
၁၂။ ဒသကောဋိ ဒကဇာ စ၊ ထလဇာ နဝကောဋိယော။
သံသေဒဇောပပါတိကာ၊ ဒီဃာယုကာ ဘဝန္တု တေ။
၁၃။ ဥဒ္ဓံ ယာဝ ဘဝဂ္ဂါ စ၊ အဓော ယာဝ အဝီစိတော။
သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊ ယေ သတ္တာ ပထဝီစရာ။
၁၄။ အဗျာပဇ္ဇာ နိဝေရာ စ၊ နိဒ္ဒုက္ခာ စ’ နုပဒ္ဒဝါ။
သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာ စ၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပဌဝီဇယမန္တန် ၁၄-ဂါထာအနက်

၁။ အနေကအန္တရာယိကံ၊ တပါးမက များလှသွယ်သွယ် အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သော။ ပဌဝီဇယသဗ္ဗံ၊ မြေအပြင်၌ အောင်မြင်ဘွယ်ဟူသမျှ တစ မကြွင်း ရန်ခပင်းကို။ ဩဃ—ကောင်းကျိုးလျှမ်းတောက် ချမ်းသာရောက် အောင် မျက်မှောက်ထင်ထင် အောင်မြင်ပါစေသတည်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့သည်လည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ (နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။) ဇယံ၊ အောင်ဆုကို။ ဒဒန္တု ပေးတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။ မဟာသာဝကာ စ၊ မြတ်သော သီလက္ခန္ဓစသည်ကို ရှာတော် မူကုန်ပြီးသော ပညာဓိက,သဒ္ဓါဓိက, ဝီရိယာဓိက, ဘုရားသခင်, အရှင်ဒေဂ္ဂသာဝက, မဟာ သာဝက, ပကတိသာဝက ရဟန္တာမြတ်တို့သည်လည်း။ ပရိ၊ ယက်ဝန်းကျင် အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။မေ၊အကျွန်ုပ်အား။(နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။) ဇယံ၊ အောင်ဆုကို။ ဒဒန္တု၊ ပေးတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

၂။ ဟာရော၊ ဟာရမည်သောနတ်သည်၎င်း။ ဟာရိဒေဝေါ၊ ဟာရိမည်သော နတ်သည်၎င်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ (နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။) ဇယံ၊ အောင်ဆုကို။ ဒဒန္တု၊ ပေးကြပါစေကုန်သတည်း။ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၎င်း။ ဓတရဋ္ဌော၊ ဓတရဋ္ဌ နတ်မင်းသည်၎င်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ (နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။) ဇယံ၊အောင်ဆုကို။ဒဒန္တု၊ ပေးကြပါစေကုန်သတည်း။ နာဂေါ စ၊ မဟာနာဂ နတ်မင်းသည်၎င်း။ ဝိရူဠှော စ၊ ဝိရူဠှက နတ်မင်း သည်၎င်း။ ဝိရူပက္ခော စ၊ ဝိရူပက္ခ နတ်မင်းသည်၎င်း။ စန္ဒိမာပိ၊ လ–နတ် သားသည်၎င်း။

၃။ ဝိဏှုန္ဒော စ၊ အထူးထူးသောနတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်း သည်၎င်း။ ဝေနတေယျော စ၊ ဝိနတာ အမည်ရှိသော နတ်သမီး၏သား ဖြစ်သော နတ်မင်းသည်၎င်း။ ကုဝေရော စ၊ ကုဝေရ နတ်မင်းသည်၎င်း။ ၎ရုဏောပိ စ၊ ဝရုဏ နတ်မင်းသည်၎င်း။ အဂ္ဂိ စ၊ မီးနတ်သားသည်၎င်း။ ဝါရဏော စ၊ လေနတ်သားသည်၎င်း။ ပဇ္ဇုန္နော စ၊ မိုးနတ်သားသည် ၎င်း။ ကုမာရော စ၊ ကုမာရနတ်သည်၎င်း။ စတုပါလကော စ၊ လောက ပါလ နတ်သား လေးယောက်သည်၎င်း။ မေ။၊ အကျွန်ုပ်အား၊ (နော၊

အကျွန်ုပ်တို့အား။) ဇယံ၊ အောင်ဆုကို။ ဒဒန္တု၊ ပေးကြပါစေကုန်သတည်း။

၄။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာအောင်ဆောင်နိုင်ကုန်သော။ အဋ္ဌာရသမဟာဒေဝါစ၊ တဆယ့်ရှစ်ယောက်ကုန်သော နတ်မင်းကြီးတို့သည်၎င်း။ ပသိဒ္ဓိယော၊ အထူးထူးအပြားပြား စီးပွားချမ်းသာကို ပြီးစေတတ်ကုန်သော။ အသီတိမဟာသာဝကာစ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝက ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်၎င်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ (နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား) သဗ္ဗဇယံ၊ အောင်ဆုဟူသမျှကို။ ဒဒန္တု၊ ပေးတော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

၅။ ဓမ္မောစ၊ ဆယ်ပါးသော တရားတော်သည်၎င်း။ သံဃောစ၊ သမ္မုတိ, ပရမတ်နှစ်ရပ်သော သံဃာတော်သည်၎င်း။ ဇယော၊ ရန်ဟူသမျှကို အထူး အောင်မြင်တော်မူပေ၏။ ဒသဗလောစ၊ ကာယ, ဉာဏ်တော် အားဆယ်ဖော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်လည်း။ ဇေယျကော၊ ရန်မျိုးဥဿုံအလုံးစုံကိုချက်ကုံကြွင်းမဲ့တိဂဦးဖျက်ခြေအထူး အောင်မြင်တော်မူပေ၏။ တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့ဆိုငြား မှန်ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့်။ ဇယော၊ရန်အပေါင်းကိုအထူးအောင်မြင်ခြင်းတို့သည်၎င်း။ သုခါ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းတို့သည်၎င်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ (နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။) ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

၆။ နရာစ၊ လူတို့သည်၎င်း။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ ဗြဟ္မာနောစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း။ ယက္ခာစ၊ ဘီလူးတို့သည်၎င်း၊ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်၎င်း။ ဂရုဠာစ၊ ဂဠုန်တို့သည်၎င်း။ တေပိ၊ ထိုလူ, နတ်, ဗြဟ္မာ, ဘီလူး နဂါး ဂဠုန်တို့သည်လည်း။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ (နော၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။) ဒိသွာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ (နော၊အကျွန်ုပ်တို့အား) ပိယာ၊ မြတ်နိုးချစ်ခင်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။ ပုတ္တံ၊ မိမိတို့၏သားကို။ သိနေဟာ ဣဝ၊ ချစ်ခင်ကြ ကုန်သကဲ့သို့။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ (နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။) ပိယာ၊ မြတ်နိုးချစ်ခင်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

၇။ ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၎င်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၎င်း။ အရဟာစ၊ ရဟန္တာတို့သည်၎င်း။ အဂ္ဂသာဝကာစ၊ အဂ္ဂ

သာဝကတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဘုရား, ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ, ရဟန္တာ, အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ (နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။) မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို။ ကရောန္တု၊ ပြုတော်မူပါစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, ရဟန္တာ, အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ (နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။) မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ တိဋ္ဌန္တု၊ ရပ်တည်တော်မူပါစေကုန်သတည်း။

၈။ တေသံ၊ ထိုဘုရား, ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ, ရဟန္တာ, အဂ္ဂသာဝကတို့၏။ မေတ္တာနုဘာဝေန၊ မေတ္တာ၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ရောဂါ၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ အနာရောဂါတို့သည်။ သုသီတလာ၊ အလွန်ငြိမ်းအေးကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘယာ၊ ကြောက်မက်ဘွယ် ဘေးမျိုးတို့သည်။ ဝိနဿန္တု၊ ပျောက်ကွယ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဥပဒ္ဒဝါ၊ ကပ်၍ နှိပ်စက်တတ်ကုန်သော ဥပဒ္ဒဝေါတို့သည်။ နဿန္တု၊ ပျက်စီးကြပါစေကုန်သတည်း။

၉။ ဣမသ္မိံ စက္ကဝါဠေ၊ ဤစကြဝဠာ၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ အနန္တပါဏိနော စ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၎င်း။ အနန္တစက္ကဝါဠေ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော စကြဝဠာတိုက်အပေါင်း၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ အနန္တပါဏိနော စ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၎င်း။

၁၀။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤဆိုအပ်ကုန်ပြီးသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်းတယောက်သည် တယောက်အား။ အဝေရာ၊ ရန်မရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပိယာ စ၊ မြတ်နိုးချစ်ခင်ကြကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်းတယောက်သည်တယောက်အား။ အဝေရာ၊ ရန်မရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုခါ စ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကြကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

၁၁။ နေရယိကာ စ၊ ငရဲသားတို့သည်၎င်း။ တိရစ္ဆာနာ စ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်၎င်း။ ပေတာ စ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၎င်း။ အသုရကာ စ၊ အသုရကာယ်

တို့သည်၎င်း။ ယမာ စ၊ ငရဲသနင်း ယမင်းတို့သည်၎င်း။ ယထာ၊ အကြင် သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော သတ္တဝါ အပေါင်း တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။ တတ္တကာ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော သတ္တဝါ အပေါင်းတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ မုစ္စန္တု၊ ကင်းလွတ်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။

၁၂။ ဒသကောဋ္ဌိဒကဇာ စ၊ ရေနေဆယ်ကုဋေသောသတ္တဝါအပေါင်း တို့သည်၎င်း။ ထလဇာနဝကောဋိယော စ၊ ကုန်းနေကိုးကုဋေသောသတ္တဝါ အပေါင်းတို့ သည်၎င်း။ သံသေဒဇာဗပါတိကာ စ၊ အညှိ၌ဖြစ်သော သတ္တဝါ,ကိုယ်ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၎င်း။ တေ၊ ထိုဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ ဒီဃာယုကာ၊ အသက် ရှည်ကြကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

၁၃။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်အရပ်မှ။ စက္ကဝါဠေသု၊ အဆုံးအပိုင်း အခြားမရှိကုန်သော စကြဝဠာတိုက်အပေါင်းတို့၌။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ယာဝ ဘဝဂ္ဂါ စ၊ နေဝသညာနာသညာယတန ဘဝဂ်ဘုံတိုင်အောင်၎င်း။ အဓော၊ အောက်၌။ ယာဝအဝီစိတော စ၊ အဝီစိငရဲဘုံတိုင်အောင်၎င်း။ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ ပထဝီစရာ၊ မြေရေနှစ်ပြင် ထက်ကောင်း ကင်၌ ကျင်လည်လှည့်သွားကျက်စားကြကုန်၏။

၁၄။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်း တို့သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဥဒ္ဒါတိဘိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အဗျာပဇ္ဇာ စ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ မရှိကြကုန်သည်၎င်း။ နိဝေရာ စ၊ အပရန်မရှိကြကုန်သည်၎င်း။ နိဒ္ဒုက္ခာ စ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ မရှိကြ ကုန်သည်၎င်း။ အနုပဒ္ဒဝါ စ၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိကြကုန်သည်၎င်း။ အဝေရာ စ၊ အတွင်းရန်မရှိကြကုန်သည်၎င်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

နာညတြဂါထာတော်....

၁။ နာညတြ ဗောဇ္ဈတပသာ၊ နာညတြိန္ဒြိယသံဝရာ။
နာညတြ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊ သောတ္ထိံ ပဿာမိ ပါဏိနံ။

ဘဝေဝါဟံဂါထာတော်....

၂။ ဘဝေဝါဟံ ဘယံ ဒိသွာ၊ ဘဝဥ္စ ဝိဘဝေသိနံ။
ဘဝံ နာဘိဝဒိံ ကိဉ္စိ၊ နန္ဒိဉ္စ နဥပါဒိယိံ။

သံရှစ်ချက်ဂါထာတော်....

၃။ သံသာရစက္က ဝိဒ္ဓံသံ၊ သံသုဒ္ဓမဿ ဩရသံ။
သံဆိန္နကံ ဘဝေ အာသံ၊ သံဃံ သပိ သုမာနသံ။

ကိုးချက် ဂါထာတော်....

၄။ ကေစိတ္တံ ဝိစိနေ္တတွာ၊ ကေခမ္မံ သုနိဿတိ။
သေတော သေမော လောကော၊ ကေရာဇာတိ ပါကဋ္ဌော။
သေတိ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သေတိ ဓမ္မမုတ္တမံ။
သေတိ မဂ္ဂမုဂ္ဂယှ၊ သေတိ ပန တေ နမော။

သတိပြုရန်....၎င်းဂါထာများကို .အက္ခရာ ပီသစွာ ရွတ်ဖတ်ပါ။ အဖျင်းဆုံး သုံးခေါက်စီ ထို့ထက်ပိုင်နိုင်လျှင် ၇-ခေါက်စီရွတ်ပါလေ၊ အလွန်ကျေးဇူးများ၏။ အစိမ်းသူရဲတို့လည်း လွန်စွာကြောက်၏။

နာညတြ ဂါထာအနက်....

၁။ ဗောဇ္ဈတပသာ၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တရားအကျင့်ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်ထား၍။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာရာ ချမ်းသာခွင့်ကို။ အဟံ၊ သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ဣန္ဒြိယသံဝရာ၊ ဣန္ဒြိယ သံဝရ ခြောက်ပါး မြတ်တရားကို။ အညတြ၊ ကြဉ်

ထား၍။ ပါဠိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သောတ္ထိ ။ ချမ်းသာရာ ချမ်းသာခွင့်ကို။ အဟံ၊ သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂံ၊ အလုံးစုံ တပ်နှစ်သက်ခြင်းကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ အညတြ၊ ကြဉ်ထား၍။ ပါဠိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။သောတ္ထိ ၊ချမ်းသာရာချမ်းသာခွင့်ကို။ အဟံ၊ သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။

ဘဝေဝါဟံ ဂါထာအနက်....

၂။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဝေ၊ ဘဝသုံးဖြာ သံသရာ၌။ ဘယံ၊ ဇာတိစသည် များလှသောင်းသောင်း ဘေးအပေါင်းကို။ ဒိသွာဧဝ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ကောင်းစွာ မြင်သောကြောင့်သာလျှင်။ ဘဝဉ္စ၊ ကာမ, ရူပ, အရူပ ဟူသော ဘဝသုံးဖြာ သံသရာကိုရင်း။ ဝိဘဝေသိနဉ္စ၊ ဘဝကောင်းမည်ရှာကြံစည်လည်း ဆိုလည်နွားမျှနစ်မွန်းကြသူသတ္တဝါဟူသမျှကိုရင်း။ဒိသွာ၊ အတပ်သေချာ ကောင်းစွာမြင်၍။ ကဉ္စိဘဝံ၊ သုံးဖြာဘဝ သုံးလောကတွင် တစုံတခုဘဝ စိုးစဉ်းမျှကို။ နာဘိဝဒိံ ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ ကပ်ငြိစွဲလမ်း မယူမှန်း။ နန္ဒိဉ္စ၊ ဘာသုံးဖြာ တွယ်တာတတ်လှ ဘဝတဏှာ ယုတ်မမွာကိုလည်း။ နဥပါဒိယိံ ၊ နှစ်သက်ယူမှန်း မစွဲလမ်း။

သံရှစ်ချက်ဂါထာအနက်....

၃။ သံသာရ စက္ကဝိဒ္ဓံသံ၊ သံသရာစက် ဝဲဂယက်ကို ချိုးဖွဲ့ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်ထသော။ သံသုဒ္ဓံ၊ ညစ်ကျုယုတ်မာ များစွာသော ကိလေသာမှ ဖြတ်တောတ်ပယ်ချွေ ဖြူစင်လေပြီးသော စိတ်ရှိတော်မူထသော။ အဃ၊ ထိုသုံးလူထွတ်ထား မြတ်ဘုရား၏။ ဩရသံ၊ ရွှေရင်တော်နှစ် သားတော်စစ်ဖြစ်တော်မူထသော။ ဘဝေ၊ ဘဝသုံးထပ် ဘုံသုံးရပ်၌။ အာသံ၊တွယ်တာခြင်းအာသာ ယုတ်တဏှာကို။သံဆိန္နကံ၊ ပယ်လှန် ဖြတ်တောက်တော်မူပြီးထသော။ သုမာနသံ၊ အံ့ချီးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ရာ လွန်စွာကောင်းသောရွှေနှလုံးတော်ရှိထသော။သံဃံအပိ၊ ရှစ်ဘော်အရိယာ မြတ်သံဃာကိုလည်း။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏,မြဘ်နိုးပါ၏ဘုရား။

ကိုးချက်ဂါထာအနက်....

၄။ သေတော၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်စာတ် ကောင်းမြတ်လှစွာ ကြောင်းခြင်းရာကို မပြတ်ရှာမှီးတတ်သောသူအား။ သေမော၊ နေ့မလပ် ညဥ့်မခြား မပြတ်ရှာမှီးအပ်သော သဘောရှိထသော။ လောကေ၊ လောကသုံးထပ် ဘုံသုံးရပ်၌။ ကေရာဇာတိ၊ ပြိုင်ဘက်မပြု တဆူတည်းသော တရားမင်းဟူ၍။ ပါကဋ္ဌော၊ အောက်ထက်နှံ့သိ ကျော်စောခြင်း ရှိတော်မူထသော။ ယော၊ အကြင်သုံးလူထွတ်ထား မြတ်ဘုရားသည်။ ကေစိတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ပျော့ပျောင်းဖြူစင် လွန်ကြည်လင်သော စိတ်သဘော တခုကို။ ဝိစိန္တေတွာ၊ အထူးသဖြင့်သိတော်မူ၍။ ကေဓမ္မံ–ကေဓမ္မံငေ၊ ပူရဏကဿပ စသည်သောင်းသောင်း တိတ္ထိပေါင်းတို့ ကြံကောင်းကြံရာ ဟောမှာသည်နှင့် မတူကွဲပြား နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကောင်း တခုကို သာလျှင်။ သုနိဿတိ၊ ကောင်းမွန်လှစွာ ဆောင်နိုင်ဟော်မူပေ၏။ တံသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သေတိ၊ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် ဝင်စံလိုလှ မြတ်ဆန္ဒဖြင့် မပြတ်ရှာမှီးလေ့ရှိပေ၏။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ ဓမ္မံ၊ မဂ်လေးဝ ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ပရိယတ်ဟူ ဆယ်ဆူသော တရားတော်မြတ်ကိုလည်း။ သေတိ၊ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် ဝင်စံလိုလှ မြတ်ဆန္ဒဖြင့် မပြတ်ရှာမှီးလေ့ရှိပေ၏။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ ဥတ္တမံ၊ ရင်နှစ်သည်းချာ အရိယာရှစ်ဘော် မြတ်သံဃာတော်ကိုလည်း။ သေတိ၊ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် ဝင်စံလိုလှ မြတ်ဆန္ဒဖြင့် မပြတ်ရှာမှီးလေ့ရှိပေ၏။ ဥဂ္ဂယှ၊ ငြိုငြင်စရာ မတွယ်လာအောင် ကြံဆောင် မြှောက်ချီး မိမိစိတ်ကို ထားပြီး၍။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ မဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်းကောင်း လမ်းမှန်ကိုလည်း။ သေတိ၊ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် ဝင်စံလိုလှ မြတ်ဆန္ဒဖြင့် မပြတ်ရှာမှီးလေ့ရှိပေ၏။ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သေတိ၊ ဤသို့များစွာ မဟာအသခ်တခေတ် ရောက်လိုလတ်သည့် မြတ်ဆန္ဒဖြင့် မပြတ်ရှာမှီးလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၌။ တေ၊ ခန္ဓာငါးဝ ပေါင်းထသမုတ် သင့်ကိုယ်ရုပ်၏။ နမော၊ ခြေရင်းဝပ်တွား ထိငါးပါးဖြင့် လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ရာဇ္ဇပါဒ် (၂၅)

အရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆုံးမစာ

၁။ လက်သစ်တောင်တာ၊ ယူဇနာပေါင်း၊ တာပြန်လောင်းသော်၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ အမြင့်ဆောင်သား၊ တောင်မြင်းမိုရ်ရှိ၊ ဂုဏ်ကြီးဘိသည်၊ မွေးမိဘခင်၊ ကျေးဇူးရှင်နှင့်၊ ထို့ပြင်တခြား၊ ဘိုးနှင့်ဘွားကို၊ ဘုရားတဆူ၊ ဂူတလုံးသွင်၊ စိတ်ကထင်လျက်၊ ဦးတင်လက်ထား၊ အစားအဝတ်မလွတ်ရစေ၊ ရေပူရေအေး၊ လိုရာပေး၍၊ မွေးကျွေးကြပေ၊ တထွေမှတ်သား၊ အခါးအချို၊ သူတို့ဆိုလည်း၊ ဘိုးဘွားမိဘ၊ ဆရာစသည်၊ ပြုသဆိုထွေ၊ မျိုတတ်စေ။

၂။ အစ်ကိုကြီးအား၊ ညီငယ်များလည်း၊ စကားနှုတ်ဆက်၊ ဘက်၍မဆိုရိုသေကြစေ၊ ကိုကြီးအမ၊ သည်နှစ်ဝကို၊ မိဘကဲ့သို့မှတ်ပါလေ။

၃။ ဆွေကြီးမျိုးကြီး၊ အဘကြီးနှင့်၊ ဦးကြီးသားချင်း၊ ဘထွေးရင်းက၊ ဟူသမျှကို၊ ဂုဏဝုဍ္ဎ၊ ပစာယန၊ စိတ်ကသိစေ၊ ဖြစ်မှားမိက၊ မသင့်ချေ။

၄။ ပေါက်ဘော်သားချင်း၊ တဝမ်းဘွင်းမှ၊ အချင်းအနှစ်၊ ဘွေစိစစ်၍အပြစ်စုပုံ၊ မခြားတုံသည်၊ အစုံဖြစ်က၊ ချစ်ဘွဲလေ။

၅။ သေတူရှင်ဘက်၊ ဆောင်ရွက်မကင်း၊ အချင်းချင်းတွင်၊ အခင်းကြီးငယ်၊ ရှိခါဝယ်လည်း၊ မဖယ်မသွေ၊ ညီညာကုန်း၍ ရုန်းကြလေ။

၆။ ဈေးကစွန့်ကြဲ၊ ကံရင်းနဲ၍၊ ဆင်းရဲခဲ့တုံ၊ ကိုယ်မလုံ၍၊ သူ့ဂုဏ်ပိုင်ပိုင်၊ မဆပ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်တိုင်သူ့အိမ်၊ ရောက်ခဲ့ကြိမ်က၊ မထိမ်မမြှူး၊ (ဘ)ရားဖူးသို့၊ ကျေးဇူးရှိထွေ၊ သိတတ်စေ။

၇။ တယောက်စကား၊ တယောက်နားမှာ၊ မခါးရအောင်၊ သတိဆောင်၍၊ မောင်တို့ဆိုလေ၊ ပျားသကာသို့၊ ချိုလှစေ။

၈။ မတွေ့ခိုက်ရန်၊ မကျူးလွန်နှင့်၊ မျက်မာန်ဒေါသ၊ မထွက်ရအောင်၊ မာန်မာနကို၊ ချုပ်ကြလေ။

ကာယသုခ 22 (ဒုတိယအကြိမ်)

၉။ သေနှင့်အရက်၊ စီးပွားဖျက်ကို၊ တစက်ကယ်မျှ၊ မသောက်ကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ရှင်တော်ဟောသည့်၊ အဆိပ်ရေ။

၁၀။ ကိုယ်နှင့်လည်းစာ၊သတ္တဝါကို၊ ကြင်နာလှစေ၊သူ့သက်ကိုလည်း၊ ချစ်ပါလေ။

၁၁။ သူ၏ဥစ္စာ၊သူ့ဘဏ္ဍာကို၊မေတ္တာမရှေး၊သူမပေးက၊ဆေးတအိုးမျှ မယူကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ကာမေမိစ္ဆာ၊ သူ့အိမ်ရာကို၊ မြင်ကာခဏ၊ သူသတ်ကြူးသည့်၊ ဘီလူးမသို၊ စိတ်ကမသွေ၊ ထင်မိစေ။

၁၂။ သူ့ကိုမမှား၊ မလှည့်စားနှင့်၊ စကားစမြည်၊ မြွက်သည်စစ၊ ပြောသမျှကို၊ မှန်လှစေ။

၁၃။ အပါယ်လေးပါး၊ လားမည့်အကြောင်း၊ မကောင်းမှုမှ၊ စပ်သမျှကို၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ဘေ့စီစစ်၍၊ အပြစ်စုံ၊ မခြားတုံသည်၊ သေလှုံ ထုတ်ချောက် ငရဲရောက်မည်၊ ရှုံ့ကြောက်ကြ။

၁၄။ ဘုရားတရား၊ မြတ်ဖျားသံဃာ၊ အရိယာတို့၊ မကွာနေ့ည၊ ဟတ္ထအဉ္ဇလီ၊ မြှောက်ပင့်ချီသည်၊ ကိုယ်စီနေ့ည၊ ကိုးကွယ်ကြ။

၁၅။ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခအနတ္တာ၊ လက္ခဏာသုံးပါး၊ ဤတရားကို၊ ဖွားဖွားနှုတ်ဝယ်၊ သရဇ္ဈာယ်၍၊ ကိုးကွယ်စောင့်ရှောက်၊ ဆောက်တည်ကြလေ၊ လည်တွင်ဆွဲသည့်၊ ပုလဲကွဲသို့ မြဲလှစေ။

၁၆။ စာတတ်စာသင်၊ ရှင်သာမဏေ၊ ထွေထွေကောင်းမှု၊ ပုံတခုကို၊ ပြုစုကြစေ၊ မသွေမဘောက်၊ ကြီးရာရောက်သော်၊ လျှောက်လျှောက် ပတ်ပတ်၊ သူတော်မြတ်၏၊ ကျင့်ဝတ်ပီထွေ၊ ကိုယ်ကိုထိမ်း၍၊ သိမ်းဆည်းလေ။

၁၇။ ဖုန်းတောင်းယာစကာ၊ ခံရောက်လာသော်၊ သဒ္ဓါသုံးဝ၊ ထက်လှစေ၊ ပေးစွန့်ကြသည်၊ လှူရဲစေ။

၁၈။ နောင်သံသရာ၊ ရိက္ခာအတူ၊ ကံကျေးဟူသည်၊အလှူဆိုက၊မဆုတ်ကြနှင့်၊ ရဲလှပါစေ၊ တံစက်အောက်တွင်၊ ခံသောက်ရေအိုး၊ ကျဖန်များက၊ ပြည့်ငြားသည်သာ၊ တုံးဟောင်းစာကို၊ ထောက်ပါလေ။

၁၉။ သူတော်ကောင်းနှင့်၊ ပေါင်းဘော်ယှဉ်တွဲ၊ သူမိုက်မဲကို၊ ရှောင်လွှဲပါလေ၊ ဤသူအမြတ်၊ ဤသူလတ်ဟု၊ ညစ်ပတ်ကြမ်းကြုတ်၊ ဤသူယုတ်ဟု အဟုတ်အမှန်၊ မသွေလျှန်သည်၊ ကေန်ဆတ်ဆတ်၊ လူသုံးရပ်ကို၊ သိတတ်စေ။

၂၀။ ကဲ့ရဲ့သဂြိုဟ်၊ ဆိုလည်းမထိ၊ မသတိအောင်၊ ဟိရိဩတ္တပ်၊ စောင့်ကြပ်မဆို၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပစ္စုဒ္ဒိုရ်ရလျှင်၊ ဖြစ်လိုဖြစ်စေ၊ ငါမထေဟု၊ သရေမဆောင်၊ လူမှုန်းအောင်လျှင်၊ မောင်တို့ မကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၁။ ငြိမ်သက်ဣန္ဒြေ၊ တည်ကြည်ထွေဖြင့်၊သန္တေကောင်းမွန်၊တော်လွန်မှန်လျက်၊ စိတ်မှာမနှောင့်၊ နှုတ်လက်စောင့်သည်၊ သူကောင်းသွေးရေ ပီလှစေ။

၂၂။ ရပ်သူရွာသား၊ သူကောင်းများနှင့်၊ နားမှာမဆံ့၊ မခံ့မလေး၊ သူမုန်းဆေးလျှင်၊ ဆဲရေးညစ်ညမ်း၊ ကိုယ်လက် နွမ်းအောင်၊ မသွမ်း မကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၃။ မုန်းဘွယ်လည်းတတ်၊ မျောက်မျက်စိကို၊ မျက်စဉ်းခပ်သို့၊ လျှပ်လျှပ်ပေါ်ပေါ်၊ လော်လော်လည်လည်၊ မတည်မျောက်နှယ်၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ဟု၊ သည့်နှယ်မဆိုရစေနှင့်။

၂၄။ ကွယ်ရာမရွေး၊ မျက်နှာဝေးက၊ တွေးလေကြံဘိ၊ မိမိသဘောသို့ကျင့်သောဟု၊ ပြောရလူချင်း၊ မေတ္တာကင်းအောင်၊ သတင်း မပုပ်ပါစေနှင့်။

၂၅။ အရောင်းအဝယ်၊ အသွယ်သွယ်လျှင်၊ လိုဘွယ်ရရန်၊ ဘိုးထိုက်တန်လျှင်၊ မှန်သည်ကိုလိုက်၊ လောဘတိုက်၍၊ လူမိုက်မဆိုရစေနှင့်။

၂၆။ နှလုံးသည်းခြေ၊ သန္တေလည်းတန်၊ မမှန်စကား၊ လူဖြစ်မှားဟု၊ အများမဆိုရစေနှင့်။

၂၇။ မခြောင့်မသား၊ မတရားကို၊ လားလားဤသူ၊မပြုဟူ၍၊ဗိုလ်လူခပ်သိမ်း၊ မေတ္တာလိမ်းသည်၊ ချီးမွမ်းဆိုထွေ၊ ရတတ်စေ။

၂၈။ အတည်အကျွေး၊ အပေးအကမ်း၊ သေခမ်းရှင်ခမ်း၊လူတို့တမ်းကို၊ အော်အမ်းနိုင်ထွေ၊ လောကဝတ်ကို၊ သိတတ်စေ။

၂၉။ ရဟန်းသံဃာ၊ အရိယာသူတော်ကောင်း၊ အပေါင်းစည်းဝေး၊ ပြောရေးဆိုတမ်း၊ ပွဲလမ်းကြုံငြား၊ အသွားအလာ၊ လှူဒါန်းခါလည်း၊ လက်ျာဘက်က၊ အင်္ကျီလက်ကို၊ တဘက်ချလျက်၊ ကပ်ထအပေါ်း၊ ဝပ်လျှိုး သွား၍၊ ကျောင်းသားပီထွေ၊ ယဉ်ကျေးစေ။

၃၀။ ကြီးသူတဖြာ၊ ပညာရှိအား၊ သူတော်ကောင်းများနှင့်၊ စကားထွေလာ၊ ပြောသောခါလည်း၊ ဗျာဗျာကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက် လွန်ငြိမ်သက်သည်၊ ကျောင်းထွက်လူပေ၊ ဆိုရစေ။

၃၁။ အဌာရသ၊ သိပ္ပမကြွင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အခင်းအရာ၊ ရှိသော ခါလည်း၊ နှုတ်ပါလက်ရေး၊ ဇယ်ထောင်သောင်းကို၊ ဒိုးကောင်းပြေးသို့၊ လူရေးလူရာ၊ ပီလှစေ၊။

၃၂။ အပေါ်အလွှင်၊ ပျော်ရွှင်မပါး၊ လောင်းစားကြက်ငှက်၊ မလေ့ ကျက်နှင့်၊ အသက်မွေးမှု၊ တခုခုကို၊ လုပ်မှုဆောင်ခင်း၊ မပျင်းမရိ၊ မိမိတို့တွင်၊ အကြင်လက္ခဏာ၊ လူမှုသာလျှင်၊ ဥစ္စာရကြောင်း၊ အရောင်း အဝယ်၊ ကုန်စလယ်သွား၊ မနေနားဘဲ၊ ပျားပိတုန်းတူ၊ ဝတ်ရက်ယူသို့၊ လူစဉ်မှီအောင်၊ ကြိုးစားလေ။

၃၃။ အသုံးအဆောင်၊ အိမ်ထောင်ခမ်းနား၊ အပါးပါးကို၊ ပြန့်ပွား လေအောင်၊ ကြောင်-ပုဇွန်စား၊ ကျွတ်ကျွတ်ဝါးသို့၊ ယောကျ်ားပီထွေ၊ ဝီရိယနှင့်၊ လုံ့လကိုလည်း၊ ရှိလှစေ။

၃၄။ သူ၏စီးပွား၊ ငါ့စီးပွားကို၊ ထောက်ထားမိစေ၊ ကြီးလေဘကို မျှတစေ။

၃၅။ မမွှေမနှောက်၊ မကောက်မကျစ်၊ မလိမ်လစ်ဘဲ၊ မစဉ်းလဲနှင့်၊ စိတ်ထဲဖြောင့်စေ၊ သူ့ကျင့်ကိုလည်း၊ သိတတ်စေ။

၃၆။ ဟုတ်သောအကြံ၊ မှန်သောအကျင့်၊ သင့်သောအယူ၊ ဖြူသော နှလုံး၊ သူတော်ထုံးကို၊ စွဲသုံးသောထွေ၊ မှန်လှစေ။

၃၇။ ကျိုးကြောင်းစကား၊ ပြောဆိုငြားသော်၊ လျင်လျားဆွေးနွေး၊ ဆိုရေးလိမ္မာ၊ ပညာရှိအား၊ ကိုယ်တိုင်သွား၍၊ စကားလိုက်လျော၊ စစပြော၍၊ နှိုးနှောလေ။

၃၈။ ငါ၏စိတ်တွင်၊ ထင်၏မလွဲ၊ လိပ်ခဲတည်းလည်း၊ဟုတ်အည်းကေန်၊ အာမသန်နှင့်၊ မှန်သည်တစေ၊ မရှိချေက၊ မှတ်ဘွယ်မှတ်ရာ၊ ထိုထိုစာကို၊ ရှာ၍မပြတ်၊ အိမ်တွင်ဘတ်။

၃၉။ ဘတ်ပြန်သော်ကား၊ ဘတ်ဖန်များက၊ သားမယားပင်၊ မိုက်မှား ခဲ့စွာ၊ မလိမ္မာလည်း၊ စာပေစကား၊ နေ့တိုင်းကြားက၊ ထူးခြားလိမ္မာ၊ ရှိသည်သာတည့်၊ နားမှာမဝင်၊ မသိမြင်က၊သမင်ကျွဲနွား၊တောင်သူလားသို့၊ မပွားပညာ၊ မလိမ္မာဘဲ၊ မိစ္ဆာစိတ်ခိုင်း၊ သူထိုင်းမှိုင်းသည်၊ ရိုင်းစိုင်း တောင်သူ၊ မိလက္ခူနှင့်၊တူလိမ့်မည်။

၄၀။ ရင်ဝယ်ဖြစ်ငြား၊ မွေးသည့်သားကိုမယ်ဘွားမိခင်၊ ဆုံးမသင်သို့၊ အကြင်ဆရာ၊တို့သူငါကို၊ လိမ္မာစေကြောင်း၊ ကောင်းပါစေလို၊ သို့ပါသမျှ၊ ဩဝါဒကို၊ နားမျှမထောင်၊ မကြားယောင်သို့၊ မောင်တို့ပြုက၊ယခုပစ္စုပ္ပန်၊ နောင်သံသရာ၊ ဆက်များစွာ၌၊ ချမ်းသာမည့်ရေး၊ အလွန် ဝေးသည်၊ သေဘေးမလွဲ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ၊ ရွှေခဲဘယ့်နှယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ လွဲဖယ် ကြံစည်၊ လွတ်ပါမည်။

၄၁။ နားလည်စေကြောင်း၊ သို့ကျင့်ကောင်းစွ၊ သောင်းပြောင်းနှံ့စပ်၊ သည်တိုင်းမှတ်ဟု၊ ထေရ်မြတ်ဆရာ၊ ရဋ္ဌသာလျှင်၊ပညာရကြောင်း၊ ဉာဏ်နှင့် လောင်း၍၊ ရုံးပေါင်းဆင်ခြင်၊ ဆုံးမသင်သည်။ ။ဤတွင် တခန်း ပြီး၏သော်။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆုံးမစာပြီး၏။

ဣန္ဒိပါဒ် (၂၆)

ရှင်မဟာသီလဝံသဆုံးမစာ

၁။ တိလောကဟု၊ မရနိုင်းတူ၊ ဘက်မပြုသည်၊ သုံးဆူရတနာ၊မာတာ ပိတ၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ပြစ်မှားမဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ သာမဏေက၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်များတို့၊ မှတ်သားကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမ သင်သည်၊ဝမ်းတွင်အမြဲသွတ်။

၂။ ဂယောက်ဂယက်၊ကျက်ကျက်ပျောက်ပျောက်၊စားသောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊စိတ်ယူစွဲ၍၊အမြဲမှတ်။

၃။ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နှိုးကြားမပြတ်၊ မျက်သစ်ဒန်ပူ၊ လုံ့လ ကူသည်၊ ယူ၍မပြတ်၊ နေ့တိုင်းကပ်။

၄။ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်ကို၊ မြင်လျှင် မဖွယ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လှည့်ဖယ်မပြတ်၊ တံမြက်ခတ်။

၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်းမြင်သော်၊ခေါ်ငင် ညီညွတ်၊ သွား၍ခပ်။

၆။ ခရခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာမနေနှင့်၊ ကစား၍သာ၊ ရေမှာ ကြာသော်၊ သဲဒဏ်,ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာ ကြံလော၊ မင်းတို့ကျော။

၇။ နေ့ညနံနက်၊ ကိန်းစက်မွေရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊ ခင်းကာယူငြား၊ ခေါက်သွင်းထား။

၈။ သင်္ကန်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြွသွားခါသော်၊ ယူရာသည်မျှား၊ ပြင်၍ထား။

၉။ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင်လှမ်းယူ၊ ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ချွေးစွန်းမူကား၊ နေပူဖြန့်လှန်း၊သွင်းခေါက်ထား။

၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်၊ မူကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ် မသွား၊ ယပ်လေခပ်၍၊ နေထံပါး။

၁၁။ ကိုယ်လက်ဖိန်း၍၊ ကျိန်းစက်သောခါ၊ တစာစာနှင့်၊ ပြာပြာ လောင်လောင်၊တဟောင်ဟောင်သည်၊ခေါင်ခေါင်ကြမ်းကို၊ မနင်းနှင့်။

၁၂။ ရှိုင်းစိုင်းနီးကပ်၊မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်ဘတ်တိုး၍၊ မသွားနှင့်။

၁၃။ စားဘွယ်စားရာ၊ ကပ်သောခါလည်း၊ ချဉ်းလာနီးစေ၊ ခြေစုံ နေ၍၊ ရိုသေကိုင်းညွတ်၊ ချဉ်း၍ကပ်။

၁၄။ ဘုဉ်းပေးဆိုတမ်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်လားဟု၊ စကား သည့်နှယ်၊ မမေးနှင့်။

၁၅။ မိဦး,ဘဦး ဆရာ့ဦးကို၊ ခူး၍အလျင်၊ မစားနှင့်။

၁၆။ မိဘဆရာ၊ ထားသည့်ဟာကို၊ မျက်နှာကွယ်လျှင်၊ မယူငင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားက၊ ဝပ်တွားခယ၊ တောင်းပါကြ။

၁၇။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်းဗျပ်ကို၊ ပွတ်တိုညစ်ကြေး၊ မှုမှေးမတင်၊ စင်အောင်ဆေး။

၁၈။ ကျောင်းတွင်,အိမ်တွင်၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည့်ရှိသော်၊ ယူငင်သိမ်းဆည်း၊ အထည်းသိုငြား၊ ကောင်းကောင်းထား။

၁၉။ အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တခွန်းသော်က၊ ကြားသော်ခဏ၊ ချဉ်းကပ်ကြ။

၂၀။ ကိစ္စရှိငြား၊ သွားသည်များကို၊ လျင်လျားစွာ၊ လာပါကြ။

၂၁။ ဖျားနာကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင်နာနာ၊ ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍၊ လုပ်ကျွေးကြ။

၂၂။ သီတင်းသုံးချင်း၊ ချစ်ဟုန်ပြင်းသည်၊ ပဥ္စင်းနှင့်ရှင်၊ ညီတွင်အစ်ကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါတို့အဘ၊ မှတ်ပါကြ။

၂၃။ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွှဲဖယ်မသွေ၊ နှိမ့်ချလေ။

၂၄။ ရှိသေတုပ်ကွ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက်၊ နေ့ညကြည်ဖြူ၊ နည်းခံယူ၍၊ ကြီးသူခေါ်က၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊ ကျောင်းထွက်သူပေ၊ဆိုရစေ။

၂၅။ တရားပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာမစောင့်၊ တထောင့်စကား၊ တဟားဟားသည့်၊ ရိုင်းကားမိုက်မဲ၊ မပြောနှင့်။

၂၆။ လှူဘွယ်ဒါန်းဘွယ်၊ ကြီးငယ်တည်တည်၊ ရောက်လာသည်ကို၊ လှယ်ကာခဏ၊သူ့ခွက်ယောက်ကို၊မပျောက်နေ့ည၊ ပေးလိုက်ကြ။

၂၇။ ကွမ်း, ဆေး, မီးလျှင်၊ ညှော်သည်မြင်သော်၊ အလျင်ခဏ၊ တည်ပါကြ။ ။(ဘုန်းကြီးရဟန်း ပယောဂ မပါစေရ)

၂၈။ မင်းသွား–ငါသွား၊ ငြင်းခုံပွားအောင်၊ စကားတောက်ဆတ်၊ မဆိုအပ်။

၂၉။ မပြတ်မချာ၊ သူလည်းလာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစားရ၍၊ နေပါကြ။

၃၀။ ရဟန်းသဃ်၁၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာအထူး၊ သင်ဖြူးဖျာနှင့်၊ လာ၍ဖြပြ၊ ခင်းကုန်ကြ။

၃၁။ ပရိသတ်လည်း မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်တထွေ၊ တပည့်တွေကို၊ တပြည်တရွာ၊ သွားသောခါလည်း၊ ညီညာလျှောက်ပတ်၊ လက်ကတော့ကို၊ ကောင်းကောင်းထိုးကုန်လတ်။

၃၂။ မလျှပ်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ ထကြွမွေ့သိမ်၊ ဣန္ဒြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်းနားမငြိမ်းသည့်၊ ဟိန်းဟဲ့မဆိုရစေနှင့်။

၃၃။ မျက်မှောက်ကောင်းငြားပြင်တပါးမှုတခြားမကျင့်ကြလေနှင့်။

၃၄။ မတင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပွေလီ၊ တစီစီနှင့်၊ တဟီဟီသည်၊ ကျီစား၍လည်း၊ မနေနှင့်။

၃၅။ ဟီနနုတ္တ၊ မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးက-ငယ်သည်၊ နင်-ဟယ်ကိုမျှ၊ မဆိုကြနှင့်၊ ရန်စချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲဖည်၍၊ သတ်မည်ကိုထား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်ခင်ရိုသေ၊ အချင်းချင်းကို၊ သင့်တတ်စေဟု၊ မအေ,ဘရင်း၊ တဝမ်းတွင်းသို့၊ သားရင်းတူကွ၊ မှတ်ကုန်ကြ။

၃၆။ သင်္ကန်းအဝတ်၊ ချွတ်သားပစ်ခလေ၊ မရှိသေ၍၊ ကလေကဝ၊ စုတ်ရှလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကိုမဝတ်နှင့်။

၃၇။ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြွလက်သာ၊ မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ၊ ညီညာကြ။

၃၈။ ဆရာ့နေခင်း၊ အင်ပျဉ်းညောင်စောင်း၊ လည်းလျှောင်းဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့်၊ မထိုင်နှင့်။

၃၉။ ရှေ့က စူးစူး၊ ဒူးလက်ကို ထောင်၊ ထိုင် ဆောင့်ကြောင့်နှင့် ပေါင်ထောင်လက်ကား၊ အပါးကြုပ်ကြုပ်၊ မနေအပ်။

၄၀။ ရှင်နှင့်သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို၊ တခြားတယ်၊ သုံးဘွယ်မသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကို၊ မသောက်နှင့်။

၄၁။ ကြီးသားငယ်သူ၊ ရှင်လူကစ၊ ဟူသမျှလည်း၊ မိဘဆရာ၊ ဘယ်မှာမမှတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိဘဲ၊ မိမိကိုသာ၊ ဝေဒမနာလျက်၊ ဆတက်လွန်စွာ၊ တို့သူငါကို၊ မပါမည်လား၊ ဘယ်ခံ့ညားဟု၊ တုတုပပ၊ ပြစ်မှားကြလျှင်၊ မိဒဏ်,ဘဒဏ်၊ ဆရာ့ဒဏ်ကို၊ ခံရလိမ့်မည်၊ မယှဥ်းခွ။

၄၂။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ အရိယာကို၊ လူသာမကောတို့၊ ကြို့ကြို့ငွဲငွဲ၊ ကဲ့ရဲ့ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက်မဆို၊ ရှိသေကြစေ၊ မြွေပွေးမြွေဟောက်၊ မထိစောက်သို့၊ ရှောင်ကြောက်စေ။

၄၃။ မွေ့တော်ခေတ်တော်၊ရုပ်တုတော်ကို၊ဖူးမြော်မပြတ်၊ ရွှေကျောင်းဦးမှာ၊ဖြည့်ကြဝတ်တက်၊နံနက်မိုးသောက်၊ချိန်ခါရောက်သော်၊ဝတ်လျှောက်မပျက်၊ လက်အုပ်တင်ထား၊ ဘုရားတရားသင်္ဃာ၊ ရတနာသုံးပါး၊ဂုဏ်တော်များကို ကြိုးစားလုံ့လ၊ ဆောက်တည်ကြ။

၄၄။ ငါကားသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာကြပ်မတ်၊ ဆရာအပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်တင်လည်းရွတ်၊ လျှင်လျှင်ရအောင်၊ ကြိုးစားကျက်။

၄၅။ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရွှင်မျက်နှာ၊ မသာမချို၊ ထိုထိုအကြံ၊ ကြီးစွာဘန်၍၊ မအံတခါ၊ အံဘာခါနှင့်၊ မျက်နှာဘပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း၊မနေနှင့်။

၄၆။ မပြတ်အသံ၊ တညံညံသည်၊ စာအံစာဘတ်၊ ကြပ်ကြပ်မြဲမြဲ၊ 'သည်'လည်း'ညသတ်'၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊ စကားဆိုထွေ၊ ပီလှစေ။

၄၇။ သင်ပုန်ထန်းရွက်၊ပေထက်စီကာ၊ရေးသောခါလည်း၊အက္ခရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စားလုံးကိုလည်း၊ လှလတ်စေ။

၄၈။ မပျင်းမရိ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊ တဖောင်ဖောင်လျှင်၊ သန်းခေါင်ညဥ့်နက်၊သင်ကျက်သမျှ၊စကုန်စေ၊နေ့ကိုအလွတ်၊ ရွတ်နိုင်စေ။

၄၉။ ရဟန်းမောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်သို့၊ မသင်မရွတ်၊ မဘတ်စာပေ၊ မရေမရာ၊ နေ့သာကုန်ငြား၊ ရက်သာများအောင်၊ စကားဖောင်ဖွဲ့၊ တို့လှဲ့ကျယ်ပွား၊ စကားပြောဟော၊ တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၅၀။ တယောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီကိုယ်င၊ သင်ပုန်းပေမှား လက်မကွာအောင်၊ စာရေးကြ။

ကာယသုခ 23၂ (ဒုတိယအကြိမ်)

၅၁။ နွားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ ဖြူထွားခေါင်းပေါင်း၊ နွားဒေါင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊ သီကာမြူးရှင်၊ ရွှေငွေဆင်၍၊သင်တို့သည့်နှယ်၊ မကျင့်နှင့်။

၅၂။ သက်နှိုးမှာလဲ၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍ လွှင်လွှင်ပပ၊ ပြုကြမသင့် နန္ဒင်းဆိုးနှင့်၊ တိမ်းညက်ဆိုးကို၊ မဝတ်နှင့်။

၅၃။ ဒသသီဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါဠ်၊ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊စောင့်ကြမြဲထွေ ညီလှစေ။

၅၄။ ရှေးဆရာမွန်၊ သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ၏၊ နှံ့မျှအကျော်၊ မိန့်တော် နှုတ်ထွက်၊ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက်သာသာ၊ပါဠ်ဂါထာနှင့်၊လက်ာမဟုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊ နှုတ်ဖြင့်မှတ်မည်၊ ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊ လွယ်ပါစေကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့်ကြံ၍၊ဉာဏ်ဖြင့်လောင်းသည်၊ကောင်းကောင်း ကျက်မှတ်ကြလေကုန်။

၅၅။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပချင်လျှင်၊ သင်သာခိုက်ကို၊ သင်လိုက်ကြ။

၅၆။ သို့ပင်တစေ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းက ခွာသော်၊ နောင်ခါ နောင်တ ရှိတတ်စွ။

၅၇။ အတတ်ပညာ၊တတ်မှသာလျှင်၊ ကျောင်းမှာနေကျိုးနပ်မည်ပ။

၅၈။ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သားငမ်းထဲ၊ စိတ်မစွဲလျှင်၊ သဲဒဏ်ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာကြံလော၊ မင်းတို့ကျော။

၅၉။ ယခုအခါ၊ သာသနာမူ၊ လူဖြစ်မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏၊ လူမှသာမဏေ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်းသဃ်ာ၊ ဖြစ်ပြန်ပါမူ၊ လိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိပ်ဟု၊ သိကြပါစေ၊ သည့်ထက်သည်သာ၊ မြတ်ရာသို့သာ၊ လှမ်းပါလေ။

၆၀။ ရှင်သီလဝံသ၊ထေရ်ဂုဏ၏၊ဆုံးမစကား၊ မနာကြားက၊ လားလိမ့် ပါယ်ရပ်ရွာ။

၆၁။ ပစ္စုပ္ပန္န၊ ခုဘဝ၊ နေရကိုယ်ထိးသာ။

၆၂။ ပညာမရ၊ လျှပ်ပေါ်လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။

၆၃။ နောက်လိုက်ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နွမ်း၊ ဝမ်းမျှမဝပါ။

၆၄။ မျက်နှာညှိုးပါး၊ လူ့ငနွား၊ အများစေစားရာ။

၆၅။ စေစားလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့်ကျောက်စရာ။

၆၆။ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီးတစာစာ။
၆၇။ ဘယ်ငှာကိုမျှ၊ စွဲမရ၊ တလွှရှုံဘွယ်သာ။
၆၈။ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချေးရသူ့ဥစ္စာ။
၆၉။ ရကာသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်ရှားနေလေပါ။
၇၀။ တောမှာပုန်းအောင်း၊ မိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရပ်ဝေးစွာ။
၇၁။ ရပ်ရွာတပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလားမလုပ်ပါ။
၇၂။ ပမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုင်ငင်ထိုးတွန်းကာ။
၇၃။ ကျင်နာရိပ္ပွပ်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ်ငတ်ဘို့ပါ။
၇၄။ ရှာဘွေချေးငှား၊ မရငြား၊ သွားချခိုးလေပါ။
၇၅။ ခိုးခါမိလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေပါယ်ရပ်ရွာ။
၇၆။ ဤစာရွေကျမ်း၊ ဆုံးမခန်း၊ ရဟန်းလူရှင်၊ လွန်ကြည်လင်၊
ထင်လိမ့်ယခုခါ။
၇၇။ ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းက၊ ရလိမ့်ဉာဏ်ပညာ။
၇၈။ လိမ္မာသိတတ်၊ လောကဓာတ်၊ တတ်လိမ့်များဂုဏ်အင်။
၇၉။ သိမြင်ကျမ်းဂန်၊ သူ့ထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အများထင်။
၈၀။ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခံ့ညား၊ သိကြားနတ်အသွင်။
၈၁။ ရှင်ရှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်း၊ မန္တမ်းမျက်နှာမြင်။
၈၂။ မြင်မြင်သမျှ၊ ကြည်ညိုကြ၊ သိပ္ပဂုဏ်မြတ်ရှင်။
၈၃။ လိုအင်ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့်လွန်ပေါ်ထင်။
၈၄။ ရပ်ခွင်တပါး၊ ပြောင်းလည်သွား၊ ဘိုးများကျောက်အသွင်။
၈၅။ ကောင်းကင်မိုးဝ၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လပြည့်ဝန်းအသွင်။
၈၆။ သံသရာဘဝ၊ ပြောင်းလှည့်ကြ၊ ဒေဝနတ်ဘုံတွင်။
၈၇။ များဖြင်နတ်ပေါင်း၊ ရံသိန်းသောင်း၊ လောင်းဘော်နတ်အသွင်။
၈၈။ ပဥ္စင်ငါးမည်၊ နတ်တို့စည်၊ မြည်သည်မဆုံးအင်။
၈၉။ ဒေဝကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရပ်လာပတ်ကုံးအင်။
၉၀။ ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ ဘုရားမိတေတွင်။
၉၁။ အလျင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ဖူးရမချွတ်ပင်။
၉၂။ ပဥ္စင်းညီနောင်၊ လူနတ်မြောင်၊ အောင်လိမ့်နိဗ္ဗာန်ခွင်။

၉၃။ ပြီးပေစသတ်၊ ဆုံးမအပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လင်္ကာ၊ ထေရ်မဟာလျှင်၊ မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသန်လှိုင်း၍၊ နေ့တိုင်းလို့လ၊ ထုတ်ကောင်းကြသည်၊ များလှဖြာဖြာ၊ သိသာတပည့်၊ မမေ့စေရ၊ နှုတ်ထည်းကလျှင်၊ ထုတ်ပြသချာ၊ အရာရာကို၊ စိတ်မှာမှတ်ထား၊ ယူတုံငြားမှ၊ မခြားနိဗ္ဗူ၊ မှာကမ်းငူသို့၊ လွယ်ကူရောက်ကြောင်း၊ မြတ်ရေလောင်းသည်။ ။အပေါင်းသိသာ၊ မှတ်ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာသီလဝံသဆုံးမစာ ဤတွင်ရွှေပြီးပြီ။

ဣဒ္ဒိပါဒ်(၂၇)

တောင်ဘီလာဆရာတော်ဆုံးမစာ

ဖျက်စု-၂၀

၁။ စေတီမှန်းထား၊ မြတ်ဘုရား၊တည်ထားကောင်းလျက်၊ညောင်ပင်ဖျက်သည်။

၂။ မြစ်မ ရေနက်၊ သောင်ပြင်ဖျက်သည်။

၃။ မင်း,ကောင်းပါလျက်၊ အမြောင်ဖျက်သည်။

၄။ လက်စုံစား၊ မယားကောင်းလျက်၊ အပြောင်ဖျက်သည်။

၅။ မောင်းသွင်းခူနင်း၊ ရေလျှင်သွင်း၊ပျိုးခင်းကောင်းလျက်၊မြောင်တောင်ဖျက်သည်။

၆။ လက်ဆက်တကူ၊ လှေ,မူခိုင်လျက်၊ မီးပိုးဖျက်သည်။

၇။ လက်တီးကြမ်းပြင်၊ ဆင်ဝင်ကောင်းလျက်၊ ဝလင်းဖျက်သည်။

၈။ ဣတ္ထိယမူ၊ ရုပ်ကောင်းလျက်၊ ဆံထုံးဖျက်သည်။

၉။ ဓမ္မသတ်တရား၊ ရှိပါငြားလည်း၊ တိမ်းပါးငဲ့ကွက်၊ လက်ဆောင်ဖျက်သည်။

၁၀။ ရဟန်းတရား၊ ကျင့်ပါငြားလျက်၊ အစားဖျက်သည်။

၁၁။ သီလငါးပါး၊ ကျင့်သူအားကို၊ စီးပွားရမက်၊လောဘဖျက်သည်။

၁၂။ သုခမိန်ဟူ၊ ကျော်ရှိန်နှံ့သိ၊ ပညာရှိ၊ ကြီးဘိအမျက်၊ ဒေါသ ဖျက်သည်။

၁၃။ တိုက်နှင့်ကျီကျ ထုပ်လျှောက်စသည်၊ ခိုင်လှပေလျက်၊ပေါင်းကွပ် ဖျက်သည်။

၁၄။ ပြည်ရွာတိုင်းကား၊ စည်ပင်ငြားလည်း၊ ခေါင်းပါးခေါင်လျက်၊ စပါးဖျက်၏။

၁၅။ ပဋ္ဋင်တူရိယာ၊ နှဲခရာ၊ သာယာပေလျက်၊ လင်းကွင်းဖျက်သည်။

၁၆။ လက်သင်လျှော်ကား၊ လှော်ပေငြားလည်း၊ အသွားကောင်း လျက်၊ လှေပွဲဖျက်သည်။

၁၇။ ဘောဇဉ်ငါးပါး၊ ပျားအရသာ၊ ကောင်းပါပေလျက်၊ ဆားငန် ဖျက်သည်။

၁၈။ ဆီမီးတန်ဆောင်၊ ဝင်းပြောင်ပေလျက်၊ လေဆိုးဖျက်သည်။

၁၉။ ဣတ္ထိယမူ၊ ရှုပလက္ခဏာ၊ ကောင်းပါပေလျက်၊ ရောဂါနှိပ်စက်၊ အနာဖျက်သည်။

၂၀။ သူကောင်းဖြစ်ငြား၊ မူထားကောင်းလျက်၊အပေါင်းဖျက်သည်။

• ခက်ဂု - ၂၄

၁။ တင်ပေဘူးသည့်၊ ကျေးဇူးရှိလျက်၊ အဆပ်ခက်။

၂။ မယားရှိလျက်၊ အလှည့်ခက်။

၃။ ညှော်သည်ညစ်နှက်၊ အအိပ်ခက်။

၄။ ပစ်ခွါခဲ့လျက်၊ အပြန်ခက်။

၅။ လာခဲ့ခေါ်လျက်၊ အနှင်ခက်။

၆။ ပေးပါပြီးလျက်၊ အယူခက်။

၇။ ချောင်းရေလျှံတက်၊ အကူးခက်။

၈။ ရင်ဆိုင်တွေ့လျက်၊ အပြေးခက်။

၉။ သံသာချိုမြက်၊ စကားခက်။

၁၀။ ကြောက်လန့်ပြေးတက်၊ အဆင်းခက်။

၁၁။ ကန့်ကူကျောက်ထွက်၊ အရေးခက်။

၁၂။ မျဉ်းတန်ကောက်လျက်၊ အသားခက်။

၁၃။ သန္ဓေပြည့်နှက်၊ ဆေးကုခက်။
၁၄။ ခရီးညွန့်ထက်၊ အသွားခက်။
၁၅။ တံတားကျိုးပျက်၊ အလျှောက်ခက်။
၁၆။ ရေအိမ်ပြိုပျက်၊ အပြင်ခက်။
၁၇။ သွားမြေးဆိုးလျက်၊ အစွန့်ခက်၊
၁၈။ ထွေးပြန်ပြီးလျက်၊ အမျိုခက်။
၁၉။ မြတ်သည့်သုံးပါး၊ မှန်းထားပြီးလျက်၊ အသုံးခက်။
၂၀။ ဆူး,ခြောင့်,တွင်းကျင်း၊ကျုံးတွင်းပြည့်နှက်၊ အဝင်ခက်။
၂၁။ အသွားမည်းနက်၊ အဆင်ခက်။
၂၂။ ဆိုးသည့်သတင်း၊ သွားချင်းရှိလျက်၊ အပြောခက်။
၂၃။ ပက်ပယ်လှေဖျက်၊ အတိုက်ခက်။
၂၄။ ကွဲပြားအယူ၊ နားကင်းထူ၊ သုံးလူရှင်လျက်၊ အပေါခက်။

ခဲစု -၁၀

၁။ လူအဖြစ်ကို၊ စင်စစ်မလွဲ၊ ရမည်ခဲ။
၂။ ရလှည့်ပါလည်း၊ အင်္ဂါပြည့်ဝ၊ ပုရိသဟု၊ မုချမလွဲ၊ရမည်ခဲ။
၃။ ပုရိသစစ်၊ ဖြစ်လင့်ကစား၊မြတ်တရားကို၊တိုးပွားနက်နဲ၊သိမည်ခဲ။
၄။ သိငြားသော်လည်း၊ ပျက်ချော်မလွဲ၊ တော်မည်ခဲ။
၅။ တော်ငြားပါလည်း၊ ရှေ့နောက်စိတ်ထဲ၊ တတ်မည်ခဲ။
၆။ ဂတိလေးပါး၊ ထိုတရားကို၊ စွန့်စားရှောင်လွှဲ၊ ကျင့်မည်ခဲ။
၇။ မိစ္ဆာယူမှား၊ အပါယ်လားသော်၊ တရားမစွဲ၊ ကျွတ်မည်ခဲ။
၈။ အရှင်မင်းက၊ မှူးမတ်စသည်၊ ပြည်မလူများ မတရားက၊ တိုင်းကားပြည်ထဲ၊စည်မည်ခဲ။
၉။ ဝေဘူတောင်ဖျား၊ ပတ္တမြားကို၊ စွန့်ထားညွှန်ပေါ်၊ နှစ်တို့သော်လည်း၊ တေဇော်ညွှန်ထဲ၊ နစ်မည်ခဲ။
၁၀။ ပညာလွန်ကြူး၊ ဂုဏ်အထူးနှင့်၊ ကျေးဇူးရှိမူ၊ ထိုသသူအား၊ ခေါင်းပါးဆင်းရဲ၊ ရှိမည်ခဲ။

မမြိုရ-၆

၁။ ရှုပလက္ခဏာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ များစွာဖောက်လှဲ၊ တည်မမြဲ။
၂။ လောကီဥစ္စာ၊ ရတနာကို၊ များစွာသိမ်းဆဲ၊ နေမမြဲ။
၃။ ပုထုဇန်လူ၊ မောဟထူကို၊ အယူစွပ်စွဲ၊ မှတ်မမြဲ။
၄။ သူယုတ်တို့အား၊ ချစ်သနား၍၊ ချီးစားမြှောက်ကဲ၊ ရာမမြဲ။
၅။ သစ်ကိုင်းခက်မြိုင်၊ ကမ်းမနိုင်၊ ပြိုင်ယိုင်ရေထဲ၊ တည်မမြဲ။
၆။ ငါ့တကားဟု၊ ကြိမ်းဝါးမောင်းမဲ၊ မှတ်မမြဲ။

ဇလ္ဒိပါဒ်(၂၈)

ဘိုးသူတော်ဦးနုစကားပုံ

မြန်ဇမ္ဗူပေါ်၊ ဉာဏ်ယူမျှော်သည်၊ သူတော်ကျွန်ုပ် နား၏တန်ဆာ၊ နားဝင်သာအောင်၊ လက်ာပုဒ်ဖြင့်၊ အာလုပ်ချိုမျှ၊ စကားပုံသရုပ်၊ တမျိုးထုတ်ပြီးလျှင်၊ အချုပ်တမျိုးပြခဲ့မည်။

၁။ ဗုဒ္ဓဆာယာကိုတွယ်ရမည်၊ရုပ်လှတာကိုပယ်ရမည်။ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်မှ၊ မြဲရာသည်၊ ရုပ်လှတာကိုပယ်မှ၊ ဘေးပကွာမည်။

၂။ သေရည်ကိုမသောက်နှင့်၊ ရေကြည်ကိုမနှောက်နှင့်၊ သေရည်ကို သောက်က၊ အပါယ်ဘုံသို့ကျတတ်သည်၊ ရေကြည်ကိုနှောက်က၊ အနယ်အမှုန်တို့ ထတတ်သည်။

၃။ ထင်တိုင်းလည်း နှိုပ်၍မဆိုနှင့်၊ ဝင်တိုင်းလည်းသိပ်၍ မမျိုနှင့်၊ ထင်တိုင်းနှိုပ်၍ဆိုက ရန်အသွယ်သွယ် ပွားတတ်သည်၊ ဝင်တိုင်း သိပ်၍မျိုက၊ အန္တရာတ်များတတ်သည်။

၄။ ဂေါဏမံသကိုလည်း မစားနှင့်၊ ကောခြေရှံကိုလည်း မပွားနှင့်၊ ဂေါဏမံသကိုစားက မိဘသဘွယ်ဖြစ်ချေသည်၊ ကောခြေရှံကို ပွားက၊ အထိကရသဘွယ်နှစ်ချေသည်။

၅။ အယုတ်တရားကို၊ အလိုမရှိနှင့်၊ မဟုတ်စကားကို မဆိုဘိနှင့်၊ အယုတ်တရားကိုအလိုရှိက၊ ဘဂဝါ၏စကားကို ပယ်ရာကျချေ

သည်၊ မဟုတ်စကားကို ဆိုဘိက သမာဓိတရားတို့ ကွယ်ပ,ရ လေသည်။

၆။ မြူသလိုပုံနှင့်ကလေးကိုမစနှင့်၊လူကိုယုံသဖြင့်အကြွေးကိုမချနှင့်၊ မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုစက၊ ကလေးအမိုက်မို့ ဆဲတတ်သည်၊ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေးကိုချက၊ အရေးမစိုက်သဖြင့်မွဲတတ်သည်။

၇။ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှလျှင် သတိထား၊ တန်ခိုးနုတ်သူ ထမင်းဝလျှင်မကြည်စားနှင့်၊ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှက၊ စာဂတန်တတ်သည်၊ တန်ခိုးနုတ်သူထမင်းဝက၊ မာနထန်တတ်သည်။

၈။ အဟုတ်အမှန်ကိုလည်းသိမှ၊ အလုပ်အကြံလည်းရှိမှ၊ အဟုတ်အမှန်ကိုသိမှ၊ သံသရာဘေးပၡ်အနေကျယ်ကြမည်၊ အလုပ်အကြံရှိမှ၊ ဆန်ရှားရေးလှ၍၊ အခြေတယ်ကြမည်။

၉။ သူဌေးလို ကြွယ်သော်လည်း မာန်စွယ်မထနှင့်၊ မြေပွေးကိုယ်သော်လည်းအလမ္ပယ်မပြနှင့်၊ သူဌေးလိုကြွယ်သည်ဟု မာန်စွယ်ထက၊အရှိအသေနဲ၍၊ ပြေမုန်းတတ်သည်၊ မြေပွေးကိုယ်သည်ဟု အလမ္ပယ်ပြက၊ ထိုမြွေခဲလို့ မကြာခဏ သေဆုံးတတ်သည်။

၁၀။ မတော်ဘဲမဝယ်နှင့်၊ မခေါ်ဘဲမလည်နှင့်၊ မတော်ဘဲဝယ်လေက သပြာခနရှုံးတတ်သည်၊ မခေါ်ဘဲလယ်ချေက၊ မကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။

၁၁။ မတော်တာကို မမြိုးမစားနှင့်၊ အဖော်မပါလျှင် ခရီးမသွားနှင့်၊ မတော်တာကို မြိုးစားက၊ ဘေးရလို့ ရောဂါပွား တတ်သည်၊ အဖော်မပါဘဲ ခရီးသွားက အရေးမလှသမို့ သောကများတတ်သည်။

၁၂။ ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွားနှင့်၊ မီးကိုလည်း အကြွင်းမထားနှင့် ခရီးကိုအပြင်းသွားက မှားတတ်သည်၊ မီးကိုအကြွင်း ထားက ပွားတတ်သည်။

၁၃။ ဆရာပြောသမျှကိုအပြီးမမှားလေနှင့်၊ အနာရောဂါကိုမကြီးပွားစေနှင့်၊ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားက၊ မုချမှောက်တတ်သည်။

အနာရောဂါကိုကြီးပွားစေကာ၊ ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။

က။ **စကား** စကား ပြောဖန်များက၊ စကားထဲက ဇာတိပြ၍၊ မာန တံခွန်ထူတတ်သည်။

ခ။ ဘုရား တရား ဟောဖန်များက၊ တရားထဲက ပါဠိရ၍၊ ဒါန အလှူနှင့်လှူတတ်သည်။

ဂ။ အမျိုးမြတ်၍ အရိုး ကြံရသည်၊ တန်ခိုး လျှပ်မှ အဘိုးတန်ပါသည်။

သံသရာလောက၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ အာရုံပြုလျက်၊ "ဦးနု" မည်ခေါ်၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဘွယ်ရာ၊ ဆုံးမစာကို၊ ဒါယကာ, ဒါယိကာမ၊ မှတ်သားကြ၍၊ နေ့ည လေ့ကျက်ကြကုန်လော့။

ဣဒ္ဓိပါဒ် (၂၉)

ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄–ပါး

၁။ (၁) ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ် ပြင်းပြသောဆန္ဒဓာတ်။
(၂) ဝီရိယိဒ္ဓိပါဒ် ဇွဲလုံ့လဝီရိယဓာတ်။
(၃) စိတ္တိဒ္ဓိပါဒ် တည်ငြိမ်ထွန်းပသောစိတ်ဓာတ်။
(၄) ဝီမံသိဒ္ဓိပါဒ် ဉာဏ်ယှဉ်သောပညာ။

အစိန္တေယျ အနန္တဇိန သဗ္ဗညုတ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်သည် သတ္တဝါဝေနေယျအပေါင်းတို့အား မဟာကရုဏာတော်မြတ်ဖြင့် (၄၅)ဝါတို့ ကာလပတ်လုံး နိဗ္ဗူခေမာ ပြည်အမတာသို့ ကယ်ယူတင်ပို့ တော်မူပြီး၍ ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌတောင်တွင် သီတင်းသုံးနေတော်မူခဲ့လေသည်။

၂။ ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားနှင့် အတူ အရှင် အာနန္ဒာလည်း ရှိတော်မူဆဲတနေ့သော အခါသမယ၌၊ အရှင်အာနန္ဒာအား ခေါ်တော်မူ၍ မိန့်တော်မူသည်မှာ "ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ငါဘုရားသည် သတ္တဝါဝေနေယျတို့ ကယ်ချွတ်ဖွယ်လည်း များစွာကျန်ရှိပေသေးသည်။ ဤဂိဇ္ဈကုဋ္ဌတောင်တွင်လည်း ငါဘုရားမွေ့လျော်တော်မူ၍၊ ငါဘုရားသည်အကယ်၍ ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄–ပါးကို

ပွားရ၍နေခဲ့သော်၊ အာယုကပ် ပတ်လုံးသော်၎င်း၊ အာယုကပ်ထက်ဝက် သော်၎င်း ငါဘုရားနေနိုင်သည်''ဟူ၍ မိန့်တော်မူရာ မိစ္ဆာမာရ်နတ်သည် အရှင်အာနန္ဒာ၏ စိတ်တော်၌ဝင်၍ ဖိစီးဖုံးလွှမ်းလေသဖြင့်၊ ''မှန်ပါအရှင် ဘုရား''ဟူ၍သာ ပြန်လည်၍လျှောက်ထားပြီးဆက်လက်လျှောက်ထားခြင်း မပြုနိုင်အောင် မာရ်နတ်သည်ပိတ်ပင်ခဲ့လေသည်။

၃။ အရှင် အာနန္ဒာအားဤသို့ လမ်းကြောင်းရ၍ မိန့်တော်မူခြင်း ပြု ရာတွင် အရှင်အာနန္ဒာက ပြန်၍လျှောက်ထားသင့်သော စကားများမှာ ''ဗုဒ္ဓသဗ္ဗညုတ မြတ်စွာဘုရား.... ...အရှင် မြတ်ဘုရားသည် မဟာကရုဏာ တော်ဖြင့် ကြွင်းကျန်သေးသော သတ္တဝါဝေနေယျအများတို့အား ကယ်ယူ တော်မူရန် အာယုကပ်ပတ်လုံး ဤဂိဇ္ဈကူဋတောင်တော်တွင် သီတင်းသုံး နေတော် မူပါဘုရား''ဟု လျှောက်ထားရမည် ဖြစ်လေသည်။ အရှင် အာနန္ဒာအား မာရ်နတ်သည် ပိတ်ပင်အပ်သည်ဖြစ်၍ ထိုကဲ့သို့ မလျှောက် ထားဖြစ်ခဲ့ပေ။

၄။ ရက်အတန် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီးနောက် ညချမ်းအခါတွင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားသည် အရှင်အာနန္ဒာအား ရှေးကကဲ့သို့ပင် ထပ်မံမိန့်တော်မူပြန်သော် မာန်နတ်သည် ပိတ်ပင်တားမြစ်အပ်သည်ဖြစ်၍ တောင်းပန် လျှောက်ထား မိခြင်း မဖြစ်ပြန်ပေ။ဤသို့ဖြင့်နောက်ဆုံး တတိယအကြိမ် ရက်အတန်ကြာမှ တဖန်ထပ်မံ၍ အရှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူပြန်ပါသော်လည်း ရှေးက ကဲ့သို့ပင် မာရ်နတ်သည် ပိတ်ပင်အပ်သည်ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသင့်သလို မလျှောက်ထားဘဲ''မှန်ပါအရှင်ဘုရား''ဖြင့်ပင် ပြီးစီးပြန်လေသည်။

၅။ ယင်းသို့ တတိယအကြိမ် လျှောက်ထားပြီးသောည၌ သန်းခေါင် ကျော်လတ်သော် မာရ်နတ်သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား ချဉ်းကပ် လျှောက် ထားသည်မှာ ''အရှင်မြတ်ဘုရားသည် ယခုသက်တော် ၈၀-ရှိပြီဖြစ်၍ ရှေးရှေးသော ဗုဒ္ဓဘုရားတို့၏ အစဉ်အလာအတိုင်း လူတို့၏အသက်တမ်း၏ ၅-ပုံ၊၄-ပုံ သာ နေတော်မူခွင့် ရှိပါသဖြင့် အချိန်ရောက်ပြီဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူပါဘုရား''ဟု လျှောက်ထား ပန်ကြားလေသည်။

၆။ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားက "အချင်း မာရ်နတ် ငါဘုရားသည် နောင် ၃–လလွန်သော် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူမည်" ဟု ကတိပေးတော်မူလိုက်လေသည်။ ယင်းသို့ ကတိပေးပြီးတော် မူပြီး ကြောင်းကိုလည်း နံနက်မိုးသောက်သော် အရှင်အာနန္ဒာအား မိန့်တော်မူသောအခါမှ အရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားသင့်သော စကားကို လျှောက်ထား၍ တားမြစ်လေရာ "အရှင်အာနန္ဒာ ငါဘုရား ပြောကြားစဉ်ကပင် သင် လျှောက်ထားသင့်ပေသည်။ သုံးကြိမ်စေ့ပြီဖြစ်၍ သင် မလျှောက်ထားသဖြင့် မာရ်နတ်၏ လျှောက်ကြားချက်ကို လက်ခံတော်မူပြီးဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူသဖြင့် အရှင်အာနန္ဒာသည် သည်းစွာငိုယိုတော်မူကြောင်း ပါဠိတော်၌လာလေသည်။

၇။ ဤယခုဖော်ပြခဲ့သည့်အချက်တို့တွင် ဠဒ္ဒိပါဒ် ၄–ပါးတို့၏ဂုဏ်သတ္တိစွမ်းရည်ကို ဖော်ထုတ်၍ သုံးစွဲနိုင်သူတိုင်းတို့အား ကြီးစွာသောအကျိုးကျေးဇူးကိုရရှိကြစိမ့်သောငှာ ဠဒ္ဒိပါဒ် ၄–ပါးတို့၏ ဂုဏ်ကိုထင်ပေါ်စေရန် ဟောတော်မူရင်း ဖြစ်လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဠဒ္ဒိပါဒ် ၄-ပါးဟူသည် ကြီးစွာသော တန်ခိုးသိဒ္ဓိပြီးမြောက်ခြင်းပင်လျှင် ဠဒ္ဒိပါဒ်ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ဗုဒ္ဓသဗ္ဗညုတ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ဟောတော်မူသော ဓမ္မဒေသနာစကတော်ကို အရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်မြတ်သည် သာသနာသက္ကရာဇ် ၁၀၇–ခုနှစ်တွင်စတင်၍ လက်တွေ့ကျင့်သုံးတော်မူခဲ့ရာ ယနေ့တိုင်အောင်ပင် တောင်သမုဒ္ဒရာတွင် ကြေးပြာသာဒ်ဖြင့်သီတင်းသုံးနေတော်မူဆဲဖြစ်ပြီးလျှင် အန္တရကပ် ၁၂–ကပ်မြောက်လူတို့၏သက်တမ်း (၈၀၀၀၀) ရှစ်သောင်းတမ်းတွင် အရိမေတ္တေယျ ဗုဒ္ဓဘုရား ဖြစ်ပွင့်တော်မူ၍ မြတ်စွာဘုရား သခင်အား ကိုယ်တိုင်ထင်ထင် ဖူးမြင်ပြီးမှသာလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ရန်ဖြစ်လေသည်။

၉။ အရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်မြတ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဓမ္မရသာအမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် ခံစံရပါသော်လည်း ဗုဒ္ဓဘုရားသခင်အား ထင်လင်းစွာစက္ခုအမြင်ဖြင့် မဖူးမမြင်ရခြင်းကြောင့် ဘုရား၏တရားတော်ကို သိပါလျက် ဓမ္မာသာမိတရားမင်းမြတ်ကို မဖူးမြင်ရကင ါပရိနိဗ္ဗာန်မပြုသေး၊ အရိမေတ္တေယျဘုရားရှင်ကိုကော်ပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်၌ ဖြစ်ပွင့်တော်မူသောအခါ ထင်လင်းစွာ ဖူးမြင်ပြီးမှသာ ငါပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့ဟူသော....

(၁) ပြင်းပြသောဆန္ဒတော်ဓာတ်အာရုံစိုက်တည်ထားခြင်း။
(၂) ဝီရိယတော်မပြတ်ပြု၍သမာပတ်ဝင်စား မွေ့လျော်ခြင်း။
(၃) စင်ကြယ်သဖြင့် တည်ထွန်းပသော သမာဓိ သမာပတ်တရား ဖြစ်စေခြင်းစိတ်တော်မြတ်။
(၄) ဉာဏ်ယှဉ်သောပညာ မဂ်ပညာ ဖိုလ်ပညာတို့ဖြင့် ဉာဏဒဿန ဂုဏ်တော်၌ တည်ငြိမ်ခံစား နိဗ္ဗာန်၌ နိရောဓ သမာပတ် ဝင်စားမွေ့လျော်ခြင်း။

တို့ကိုသာသနာတော်အရေး သတ္တဝါများတို့၏အရေး အကျိုးတော်တို့ကို မရွက်ဆောင်တော်မူဘဲ ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄-ပါးတို့၌သာ ထာဝစဉ်ပွားများနေတော်မူခြင်းဖြင့် ဗုဒ္ဓဘုရားသခင်၏ စကားတော်ကို အရှင်ဉပဂုတ္တမထေရ်မြတ်သည် လက်တွေ့ကျင့်သုံး အကျိုးခံစားနေခြင်းကိုသက်သေခံ တရပ်အနေဖြင့် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

၁၀။ ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄-ပါးတို့ကို အကြင်သူသည် အဆုံးတိုင် အရှင်ဉပဂုတ္တမထေရ်ကဲ့သို့လက်တွေ့ကျင့်သုံးအံ့၊ အရှင်ဉပဂုတ္တမထေရ်ကဲ့သို့ပင် အဆုံးတိုင် အကျိုးကျေးဇူးကို ခံစားရလေသည်။မည်သူမဆိုတို့သည် ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄-ပါး တို့ကို အနည်းငယ်မျှသာ လက်တွေ့ကျင့်သုံးနိုင်၏၊ မုချအနည်းငယ် ခံစားရပေမည်။ ပို၍များစွာ အားထုတ်ပါက ပို၍များစွာ အကျိုးခံစားရပေမည်။ မိမိတို့၏ယုံကြည်မှု၏ ပမာဏ အတိုင်းအတာ အတိုင်း ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄-ပါးကို ပွားများ အားထုတ်သူသည် ယင်းအားထုတ်သူ ယောဂီ၏ အားထုတ်မှု ပမာဏနှင့်အညီ မုချအကျိုးခံစားကြရ နိုင်လေသည်-ဟူသော အချက်ကို အလေးအနက်ပြုသင့်ကြပေသည်။

၁၁။ ဤကဲ့သို့ဗုဒ္ဓဘုရားသခင်၏ စကားတရားတော်တို့ကို မည်သူမဆိုတို့သည် တရားတော်မြတ်၏ ဂုဏ်တော်ခြောက်ပါး၏ အာမခံချက်တော် အတိုင်းခံစားရမည်သာဖြစ်လေသည်။အချည်းနှီးဟူ၍လည်းမဖြစ်အဆုံးတိုင် အားမထုတ် မပေါက်ရောက်၍အကျိုးမပေး ဟူလည်းမဖြစ် အကြင်သူသည် တပြည်ခန့်ပမာဏ ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄-ပါးကို ပွားများအားထုတ်၏၊ ထိုသူ၌မုချ တပြည်ခန့်ပမာဏအတိုင်းအကျိုးကျေးဇူးရရှိမည်သာမှန်၏။

၁၂။ သို့ဖြစ်၍ ပညာကောင်းကျိုး ချမ်းသာ လိုလား ကြကုန်သော အမျိုးကောင်းသားသမီး ပညာပါရမီရှင်အပေါင်းတို့သည်။ ဤအချက်ကို လေးနက်စွာခံယူပိုက်မိကြခြင်းဖြင့် ဣဒ္ဓိပါဒ် ၄-ပါးကိုစွဲမြဲသော ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရား လက်ကိုင်ထားခါ သတိသမ္ပဇဉ်ယှဉ်၍ အစဉ်ကြိုးစားကြခြင်း အားဖြင့်လောကီကောင်းကျိုး ချမ်းသာအပေါင်း ဘုန်းကြီး၍ သက်ရှည် ပြီးလျှင် ဘေးဒုက္ခအပေါင်း ကင်းဝေး ချမ်းသာမည်သာ ဖြစ်ကြောင်းနှင့် လောကုတ္တရာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ လိုရာဆန္ဒ ဣစ္ဆာသယ ဓာတ်ကြီးဖြစ် ပါကြောင်းကို အလေးအနက် ရဲဝံ့စွာအာမခံအပ်ပါသည်။

ဣဒ္ဓိပါဒ်အပေါင်းပြည့်ဝချမ်းသာပါစေ။

ဣဒ္ဓိပါဒ် ၂၉-ပြီး၏။

ဤတွင် ဣဒ္ဓိပါဒ် စာအုပ် ပြီး၏။

နိဂုံး

ကျေးဇူးတင်ပါသည်

ဝီရိယေနဒုက္ခံအစ္စေတိ၊ဆင်းရဲဒုက္ခဟူသမျှတို့ကိုလုံ့လဝီရိယဖြင့်လွန်မြောက်အောင်မြင်နိုင်သည်– ဟူသည်နှင့်အညီဘဝကို ရကြသူဟူသမျှတို့သည်ဘဝ၏မှုချမလွဲတွေ့ကြုံရမည့် ဆင်းရဲခြင်းအဖုံဖုံတို့ကို တွေ့ထိခံစားကြရာတွင်အသိပညာဉာဏ်ဖြင့် ယှဉ်သောလုံ့လဝီရိယဖြင့်ကြံ့ကြံ့ခံ၍ လောကဓံအပေါင်းတို့ကိုတိုက်ခိုက် ကျော်လွှားသွားကြခြင်းအားဖြင့် အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သည့်ထက်ရင့်ကျက်၍ လာရပြန်လေသည်။ ယင်းသို့အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သည်နှင့်အမျှလည်း ဗောဓိဉာဏ်ရင့်သန်တိုးပွားလာစေရန်လွန်စွာမှ လိုအပ်သောအဓိကအချက်ကြီးဖြစ်လေသည်။ ဗောဓိဉာဏ်ရင့်ကျက်လာမှသာလျှင်ဘဝအတွေ့အကြုံ တွင်လည်း ပုံမှန်ခံယူချက်ဖြင့် လက်တွေ့ သဘောတရားရေးပါမှန်ကန်သောအသိပညာသို့ရောက်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဤ(ဣဒ္ဓိပါဒ်) စာအုပ်ပါ ဗုဒ္ဓ၏သာသနာ ဓမ္မစက်ဒေသနာ ဟူသမျှတို့သည်လည်း ကျင့်သုံးသူပါရမီရှင်တို့အားမုချအကျိုးကျေးဇူးကို ဖြစ်စေမည်ဖြစ်ပါသဖြင့် ပညာရှိအား ချဉ်းကပ်သည် မည်ပါသည်။ နယသာဂရ နည်းကောင်းနှင့် မိတ်ကောင်းဖြစ်လျက် စိတ်ကောင်းသဒ္ဓါဖြင့် အမှီကောင်းပါ ပြည့်စုံပြီးလျှင်ပါရမီရှင်၏ရည်သန်သောမျှော်မှန်းချက်ပြည့်ဝကုံလုံမည်ဖြစ်ကြောင်း လုံ့လဝီရိယထုတ်၍ မှန်မှန် ကျင့်သုံးသွားပါရန် သတိသမ္ပဇဉ် ဖြစ်ပါစေကြောင်းဖြင့် နိဂုံးချုပ်မေတ္တာစကားမှာကြားအပ်ပါသည်။

"အမှန်တရားကိုသိမြင်၍အမှန်အလုပ်လုပ်လျှင်အမှန်တရားစစ်စစ်ဖြစ်သည်"

လက်တွေ့သဘောတရားအမှန်သည်အမှန်တရားကိုဖြစ်စေသည်။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တန်ခိုးဖြင့် ချမ်းသာကြပါစေ

ညောင်ရမ်းဇေယျပဏ္ဍိတ။